

Đệ sáu mươi một chương tiểu cùng phong 【cảm tạ bạc trắng đại minh 'Nhiều lần râu nặng sự' mãnh liệt ủng hộ!】

'Linh Nga làm cho lần này họa, tất nhiên hội chiết tổn hại nàng không ít số phận, cảm đủ hai mươi niên đừng nữa sinh sự đoan, phải năng bổ khắp trở về một ít.'

Đan phòng, Lý Trường Thọ ngồi ở ghế xích đu trung, hai mắt thoáng nheo lại, đáy lòng không ngừng cân nhắc .

Việc này nhưng thật ra cùng hấn làm sư huynh không quan hệ, cũng không nên hấn đi làm giải quyết tốt hậu quả sự.

Chỉ là Linh Nga tính tình này...

Có thể là mình cùng sư phụ ngày thường đối nàng quá quen rồi, phải an bài an bài nàng chịu chút ma luyện .

【thế đạo gian nguy】 này bốn chữ, hấn cái này làm sư huynh nói lại nhiều lần, đều không bằng nàng tự mình trải qua một lần.

Như thế nghĩ, Lý Trường Thọ ngón tay nhẹ nhàng đập ghế xích đu tay vịn;

Gần nghe lâm diệp tuôn rơi, xa văn phong ngữ trông trơn.

Bỗng nhiên đến rồi một chút thi tính, đạo một câu:

"Hảo cùng."

Muốn bắt, bồi dưỡng sư muội đức trí thể mỹ, thi từ ca phú, nương nàng 'Ngẫu ngộ' cái Hồng Hoang nhà giàu gả cho, làm điểm đề cưới?

Nói đùa, nói đùa, thuận túy là bị Tiểu sư muội khí đến rồi, còn không đến mức bả nàng văng ra.

Mình đến nay đã thành tiên, mà lại có một đoạn phi thăng, cũng nên rơi chậm lại chút sư muội cảm kích quyền hạn .

Ở trong mắt người ngoài, hấn hiện tại là cái Phản Hư tứ giai ưu tú đệ tử;

Ở trong mắt Tử Ô, hấn phải xem như cái Phản Hư bảy bát giai mầm tiên;

Tại sư muội nhãn trung, hấn phải là cái Nguyên Tiên...

Này là đủ rồi.

Bí mật chỉ có mình nhất người biết được, kia mới kêu bí mật, đa nhất người biết, nên đổi tên 'Tin tức' .

Nhàn tọa nửa ngày, tiên thức bắt đến Linh Nga một mực cây hạ sao chép kinh văn, Lý Trường Thọ cũng hết giận rất nhiều.

Linh Nga nói cho mình này thì, có quan hệ sư phụ đồn đại...

Nếu là thật, kia lần này vương lưu lưu ba người sự, cùng bát chín trăm năm trước mình sư phụ trải qua thập phần cùng loại, nhưng kết quả chính là hoàn toàn bất đồng.

Sư phụ năm đó... Bị người hoành đao đoạt ái .

Sư phụ cái kia tình địch làm vỡ nát sư phụ đạo cơ, ý đồ trực tiếp phế rồi sư phụ, mà môn nội trách phạt, nhưng chỉ là nhượng kia người diện bích tư hơn trăm niên;

Mà lại đối phương tại diện bích tư quá trăm năm giữa độ kiếp thành tiên.

Trước mắt biết được , chỉ có mấy tin tức này.

Nguyên nhân là không riêng màu sự, việc này cũng bị đè ép đi xuống, đến nay nhật đã có gần chín trăm năm, không người nhắc lại cập...

Tiểu Quỳnh Phong đến nhà mình sư phụ này đồng lúa, kỳ thật có hai cái đệ tử, sư phụ còn có một vị sư tử, Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga bản phải có một vị sư bá.

Tề Nguyên cùng hấn sư tử, cũng chính là Lý Trường Thọ này vị sư bá, cũng là thanh mai trúc mã;

Nhưng sư phụ bị người đánh trộm trước, này vị sư bá liền ly khai tông môn, nói là đi tìm sư tổ rồi, nhưng cùng sư tổ giống nhau, vừa đi không còn nữa phần...

Cũng không biết xuất chuyện gì.

Nói trở về, đường đường Nhân Giáo đạo thừa, nề nếp gia đình như vậy đánh tráo không có việc gì ư?

Độ Tiên Môn có phải hay không bị người cố ý làm ?

Chẳng lẽ, có người nhượng Thiên Đình trung cái kia còn chưa bị người coi trọng Nguyệt Lão, cho bọn hấn Nhân Giáo môn nhân đệ tử, loạn triển một đồng hồng thẳng?

Đạo Môn tam giáo, cẩn thận phân tích, kỳ thật đều có 'Khuyết điểm' .

Xiên Giáo chúng tiên phần lớn thiện mưu tính, nhượng người cảm giác có chút giới về tâm kế;

Tiết Giáo ngư long hỗn tạp, giáo quy bất nghiêm, cấp người một loại ô hợp cảm giác;

Mà vốn nên vô vi vô cầu, không dính nhân quả Nhân Giáo, bản thân đạo trình tự ít đi, nhưng như trung hàng đầu một loại, môn nội đại làm đạo lữ phong!

Này nếu môn nội có gì 《 Âm Dương diễn thiên bí quyết 》, 《 hợp lưu hội tụ tâm công 》, 《 như lang giống như hổ thiện 》, 《 độc thân quá khó khăn chú 》, kia còn nói được đi qua.

Nhưng, dĩ 《 Vô Vi Kinh 》 là môn nội hạt nhân đạo thừa Độ Tiên Môn, loại này không khí...

Bình thường nề nếp gia đình, không nên là tuyệt đại đa số môn nội luyện khí sĩ, đều tại từng người phong đầu an ổn tu hành, tránh né hết thấy nhân quả, quản lý môn phái loại sự tình này đều sẽ cảm thấy thập phần phiến toái ư?

"Nếu là có cơ hội, phải điều tra điều tra Trung Thần Châu kia vài toà Nhân Giáo tiên tông, xem bọn hấn có phải hay không nhất cái bộ dáng."

Lý Trường Thọ đích thì thềm một tiếng, đem việc này cũng đặt ở trong lòng.

Đương nhiên, hấn cũng quản không được người khác nhiều lắm, năng chiếu cố hảo tự thân không nhận tội làm cho loại này phiến lòng sự, đã là thập phần không sai.

Sự phụ cái này sự, còn cần bàn bạc kỹ hơn, nhưng hiện tại có manh mối, cũng liền không cần tượng trước loại kia, hai mắt nhất bôi đen toàn bộ bằng suy đoán.

Như sự phụ thật sự có loại này tử địch, chính hấn một làm đệ tử, phải hảo hảo mưu quên đi một phen.

Tránh né nhân quả không phải e ngại nhân quả;

Việc này, Lý Trường Thọ cũng đã mưu tính đa niên.

Đối phương ngàn năm trước cùng sự phụ không sai biệt lắm tu vi;

Mà mình từng nghe người ta nói quá, sự phụ đồng lứa tư chất tốt nhất chính là Tử Cừu sư thúc...

Tạm thời, đem sự phụ cừu địch, cho rằng Chân Tiên hậu kỳ một loại xử lý, như đối phương tàng tu vi, liền tính hấn là cái Thiên Tiên.

Mình hiện tại, chỉ cần năng làm đến lợi hại độc thảo, thật cũng năng luyện chế một ít giết bằng thuốc độc Thiên Tiên đan dược ...

Ngày sau cấp mình sư phụ chuẩn bị ức điểm điểm loại này đan dược độc phần phòng thân, đẳng thời cơ thành thực, nhượng sư phụ cố ý biểu hiện sinh động điểm; như đối phương nhin không được lại đối sư phụ xuất thủ, vậy nhượng sư phụ thuận thể phản kích, như thế cũng có đúng không môn nội công đạo...

Đối phương sau lưng phải là môn nội đấu nào nhất phong, còn muốn cân nhắc đến tiếp sau nên như thế nào xử lý;

Minh ưu thế ngay tại ở 'Ám', đối phương tám phần cũng xem thường bọn họ Tiểu Quỳnh Phong.

Về phần mình phải làm đến đâu nào chủng trình độ, tất cả sư phụ mong muốn.

Như sư phụ nghĩ báo năm đó cừu, mình làm đại đệ tử, tất hội âm thầm toàn lực tương trợ;

Như sư phụ không muốn báo thù, kia hẳn hơi chút tấn chút đệ tử nghĩa vụ, làm rơi đối phương tu đạo cơ liền thôi.

Đối phương đã thành Thiên Tiên đạo, mà mình sư phụ, sau này nhưng chỉ có thể là Trọc Tiên.

Cẩn thận tính toán, còn là sư phụ bị thất thế.

Dù sao còn bỏ cái sư bá...

Cái này nhân quả, Lý Trường Thọ cũng không muốn tránh, hơn nữa nguyện ý vì thế bại lộ mình bộ phận con bài chưa lật.

Bất động thì đã, động thì nhượng đối phương không thể hoàn thủ.

Nhắm mắt tiếp tục suy tư tính toán;

Dần dần, đan phòng ở ngoài nhất trùng trùng trận pháp lặng yên mở ra;

Yên lặng ba năm đa Tiểu Quỳnh Phong, lại bắt đầu tụ lại nguyên khí...

Linh Nga sao chép ba trăm lần 《 Ôn Tự Kinh 》 sau, đi tiểu linh phong tìm lưu Nhận Nhi giải thích thỉnh cầu tha thứ.

Đợi Linh Nga lai đan phòng, Lý Trường Thọ lại răn dạy nàng vài câu, cho nàng đệ nhị bản quy hơi thờ bình khí bí quyết, vì nàng nói hai nhật tu đạo công khóa, chính thức bắt đầu nàng hai mươi niên không thể rời khỏi Tiểu Quỳnh Phong xử phạt.

"Lần này sự, hy vọng người dẫn nghĩ đến giới."

"Đã biết, sư huynh, " Linh Nga cắn cắn môi, "Ta về sau mỗi ngày đều sẽ sao chép một lần kinh văn ."

Lý Trường Thọ đem nhất phương bảo nang đưa đi qua, thở dài: "Cũng không phải là vi huynh đối với người nghiêm khắc, mà là người từ nhỏ ở môn nội sinh dài, còn nhỏ cũng là sinh trưởng ở thế tục quyền quý nhà, thực không biết thế đạo gian nan."

Mượn ta lần này ra ngoài nói đi, ta... Quên đi."

"Ân?" Linh Nga nháy mắt mấy cái, kia đôi mắt trung đa vài phần tò mò, "Sư huynh người như thế nào rồi?"

Lý Trường Thọ khoanh tay mà đứng, nhàn nhạt ngửa đầu, cười khở tiếng: "Trở về tu hành đi... Linh Nga?"

"Tại!"

"Nắm chặt tu hành, đừng loạn nghĩ cái khác sự."

Người muốn tranh thủ tại hạ lần khai sơn đại điền trước đến về đạo cảnh ngũ giai, như vậy người thì có thể được môn phái coi trọng."

Lý Trường Thọ nhu nhu mi tâm khinh khê thở dài tiếng: "Như vậy, nếu là ta ngày đó không thấy rồi, người cũng có thể được môn phái chiếu cố tu hành."

Linh Nga nhỏ giọng vấn: "Sư huynh, người muốn... Chạy?"

"Ta chạy gì chạy? Trở về nghỉ ngơi đi, ta muốn khai lô luyện đan ."

Lý Trường Thọ cười khê tiếng, Linh Nga nhất thời có chút không rõ cho nên.

Từ đan phòng xuất tới thời điểm, Linh Nga nghiêng cúi đầu một trận, quay đầu nhìn đan phòng...

Như thế nào cảm giác, sư huynh có chút là lạ .

Đan phòng trung, Lý Trường Thọ động tác thành thạo địa khai lô luyện đan, luyện chế là cho sư phụ dùng 'Thanh trọc' tiên đan, dùng tài liệu đều không có gì độc tính, nhưng thật ra không cần mặc áo mưa trang.

Đội lô hòa ổn định, Lý Trường Thọ đáy lòng lại bắt đầu suy tư khác một đại sự.

Làm tài.

"Tiểu Quỳnh Phong, Tiểu Quỳnh Phong, quả nhiên là tiểu bối muốn cùng điên."

Hắn cần đại lượng bảo tài, đại lượng linh thạch, bằng không làm cái gì đều bó tay bó chân.

Hắn cũng không phải nghĩ phát nhất bút tiền của phi nghĩa, mà là nghĩ, có một môn nhân đệ tử nguyệt cung ở ngoài, ổn định 'Tài' con đường.

Câu trả ở trong núi...

Khu, ổn ở trong núi, nhất tốt chỗ chính là an toàn, có cái khuyết điểm chính là làm không đến bảo tài cùng linh thạch.

Nam Hải bên cạnh kia chút thần tượng có thể hay không dùng treo đầu dê bán thịt chó phương pháp, làm thành hương khói công đức thu gặt cơ, qua tay bán cho Tây Phương Giáo?

Coi như hết, như vậy làm cơ hồ cùng cấp muốn chết, đời này còn là trốn tránh Nam Hải chạy tuyệt vời.

Như thế nào làm tài?

'Đến nay đối mình tuyệt đối có tăng sự, nhất là tiến vào môn nội tiên nhân mới có thể tiến Đạo Tàng điện nội các, điểm ấy nhưng thật ra không tốt làm được.

Nhị chính là vi môn nội làm chút đại công đan dược sống, mượn này được lợi chút khoản thu nhập thêm, dùng thành đan dẫn điểm này làm chút dược thảo, tích lũy tháng ngày, cũng là thập phần khả quan tiền lời.'

Minh tương lai vài thập niên cũng không cần quá thời gian dài bế quan, phi thăng cảm ngộ mặc dù tiếp nhận rồi, nhưng còn chưa hoàn toàn tiêu hóa, mỗi ngày cảm xuất mấy cái thời thần luyện đan cũng không thành vấn đề.

Đại công đan dược loại sự tình này, đi Bách Phàm Điện đăng cái nhớ có thể được môn nội phân phối nhiệm vụ, tất cả phong cũng đều có người làm...

Nhưng việc này muốn cùng mình sự phụ hảo hảo mưu hoa hạ, chỉ dựa vào mình, tiếp không được 'Tiên đan' riêng;

Vì sao không chọn Tử Cừu sư thúc hợp tác?

Đào không phải không tin được Tử Cừu sư thúc, Tử Cừu sư thúc lúc này đang bế quan, hơn nữa bản thân liền không hiểu đan dược, lại tại môn nội nổi tiếng rất cao, càng dễ dàng dẫn người khả nghi.

Hơn nữa, nhượng sự phụ bắt đầu sinh động, cũng có thể dụ năm đó cừu địch hiện thân, vừa mới rất hiếm có.

Lý Trường Thọ vuốt cằm suy tư một trận, kiến đan lô trung hỏa lực có chút bất ổn, tùy tay quăng nhất sợi thật viêm đi qua.

Nhưng hấn động tác đột nhiên một chút.

Minh vừa rồi, có phải hay không... Dùng mình chân chính thực lực Tam Muội Chân Viêm?

Ca, ca...

Băng!

Đan phòng một trận mãnh liệt run, nóc nhà nháy mắt bị vén phi!

Chốc lát, đầy mặt cháy đen Lý Trường Thọ há miệng thở dốc, á khẩu không trả lời được, khổ trong lòng giữa.

Nhìn trước mắt này đồng giống như hoa sen nở rộ một loại thiết vương mắc, ngắm lại mình, mình lúc đầu tiêu phí lớn như vậy tinh lực, mới tu bổ tốt lò luyện đan...

Ha, ha ha...

Quả nhiên, còn là cùng Tây Phương Giáo làm bút hương khói mua bán lai tài nhanh hơn...

Chúng ta trịnh trọng hứa hẹn, chúng ta bắt sản xuất hương khói, chúng ta chỉ là hương khói khuôn vác công...

"Thật sự là tiêu cùng phong a, cái này càng cùng."

Lý Trường Thọ cũng là bị mình khiến được nhất lạc, cười lắc đầu, khởi thân bắt đầu thu thập bảo hồng đan lô.

Hoàn hảo vừa rồi chỉ là nhất sợi Tam Muội Chân Viêm, nếu là ném vào đi nhất đoàn, đan phòng cũng có thể nguyên địa phá bỏ và dời đi nơi khác, ngày mai trùng kiến.

...

Chín ngày lượn lờ vân tức chỗ, tiên đảo liền vân biển sao hoàn.

Hồng Hoang mới vừa lập không bao lâu Thiên Đình, chính phiêu tại Trung Thần Châu chính thượng, trấn áp Hồng Hoang khí vận.

Lúc này, này Thiên Đình bên trong còn có vẻ có chút quạnh quẽ, ngũ đại đi thông ngũ bộ châu Thiên môn đều có binh tướng bắt tay, nhưng Thiên Đình nội, Cửu Trùng Thiên Khuyết, nơi nơi đều là hoang, không bảo địa.

Nếu không Thái Thanh Thánh Nhân tại Thiên Đình mới vừa thành lập thời, liền trực tiếp làm cái hóa thân làm Thái Thượng Lão Quân, mượn này hộ vệ Thiên Đình, cấp Ngọc Đế chống đỡ sân bãi...

Nói không chừng này to như vậy Thiên Đình, đã bị Yêu tộc kia chút đã tâm bưng bưng lão yêu cấp công chiếm .

Thiên Đình tôn Đạo Môn, thứ chín nặng thiên là cho Tam Thanh dự lưu đạo tràng, nó nội tiên quang lượn lờ, nhưng chỉ có một tòa nhỏ nhỏ đạo quan, đó là Thái Thanh Thánh Nhân lão tử hằng ngày tu hành nơi.

Lăng Tiêu bảo điện tại thứ tám nặng thiên, to lớn huy hoàng, lúc này tại Hồng Hoang nhưng không bao nhiêu tồn tại cảm.

Mà ở Lăng Tiêu bảo điện quanh mình, bố có phần đông trú binh nơi, làm Ngọc Đế mới vừa mấy vạn niên Đạo Tổ Hồng Quân tùy thị đồng tử thượng đế hạo thiên, hiển nhiên đối mình sinh mệnh an toàn có chút lo lắng.

Tại thứ bảy nặng thiên, còn lại là Thiên Đình phân đông 'Ngoại vụ ngành', cùng với chúng tiên nhà phủ đệ, Lão Quân Đâu Suất Cung ngay tại chỗ đó.

Tại thứ bảy nặng thiên, có chút không chớp mắt góc trung, có tòa tạo hình tao nhã tiên điện kiến tại một tòa tiên đảo thượng, tiên đảo phiêu phù ở biển mây trung...

Này chỗ tiên điện dễ thấy nhất không phải nó kiến trúc phong cách, mà là các nơi treo đồ thẩm bằng lụa.

Chẳng lẽ, là có Thiên Đình tiên thần đón dâu?

Cũng không phải như thế, chỗ đó đúng là Thiên Đình chuyên quản Tam Giới đón dâu nơi, nó thượng treo nhất cái lưu kim tương ngọc bằng hiệu:

【 Thiên Địa nhân duyên 】

Nguyệt Lão điện.

-----oOo-----

Thứ sáu mươi hai chương Nhân Giáo thủ đồ thật khó làm

"Ai, tại Thiên Đình đương giá trị, thật sự quá khó khăn ."

Nguyệt Lão điện nội, thân đồ thẩm hỉ bào gây gò lão giả ngồi ở mình ghé bành thượng, uống đồng tử đưa tới nước trà, xoa xoa cái trán mồ hôi nóng.

Này bắt, mới vừa ứng phó đi rồi một vị thiên tướng, không nên nhượng ta giúp hần cùng Dao Trì một vị tiên tử khiên cái tuyền.

Này tuyền năng tùy tiện khiên ư?

Liên tính hần là Nguyệt Lão, kia cũng là không thể loạn sửa người khác mệnh số trích.

Tuy rằng, quả thật là có rất nhiều hộp tối thao tác con đường, nhưng cũng phải nhìn bị khiên kia người là ai a!

Nguyệt Lão cũng là tìm thật lớn khí lực, mới đưa vị kia thiên tướng hồ lộng đi qua, mệt đầu đầy đổ mồ hôi.

Muốn cự tuyệt, lại không thể nhượng đối phương không hờn giận, còn không có thể được tội bị coi trọng kia nhất phương...

Nguyệt Lão này công vụ, quả nhiên là quá khó khăn chút.

Đại bộ phận nhân duyên đều là tự thành , tiểu bộ phận nhân duyên là thiên ban cho.

Là Nguyệt Lão, quả thật là có nhất bộ phận sửa đổi quyền, nhưng này bả kim kéo cùng kia chút hồng thẳng đều là Thiên Đạo công đức bảo vật, quả thật không thể tùy ý vọng động!

Đâu sợ chỉ là một đôi phạm nhân nhân duyên, như xử trí không tốt, không đơn giản hội tổn hại mình vất vả tích lũy công đức, còn có thể bị vị kia nghiêm túc phụ trách có nhiệt tình Ngọc Đế Bệ Hạ đánh xuống trách phạt...

Như thế nào tự thành nhân duyên?

Tại sau điện có một chỗ gần như vô tận huyền diệu Càn Khôn, nó nội có không đếm được tiểu con tò te, Thiên Địa sinh linh phạm là cần hôn phối , tại thiên, địa, người tam hôn định số trung , đều tại chỗ đó có đối ứng tiểu tượng đất.

Hôn, là lễ định, cương cơ.

Tượng đất đối ứng sinh linh, phần lớn đều là Nhân tộc, cùng với bộ phận nhỏ có quy củ Yêu tộc, Vu tộc;

Bọn họ tại thế gian sinh ra hỗn động, nơi này tượng đất sẽ cho nhau tới gần, sau đó từng người sinh ra nhân duyên hồng thẳng, tơ hồng cho nhau quấn quanh, đây là thành một đoạn nhân duyên.

Lâu ngày sinh tình, chính là lẫn nhau hồng thẳng chậm rãi chóp lên, chậm rãi dây dưa;

Nhất kiến chung tình, chính là nhẹ nhàng đụng nhất đụng liền bò lên hồng thăng.

Ngẫu nhiên có tượng đất phiêu sai làm rồi phương hướng, hồng thăng triền ở tại người khác nhân duyên hồng thăng thượng, kia tự nhiên chính là hôn nội chen chân...

Như thế nào thiên ban thưởng nhân duyên?

Đương sinh linh giáng sinh, chỗ đó cảm ứng sinh ra tượng đất, liền cùng mình mệnh trung bầu bạn quần quanh thượng nhân duyên hồng thăng, đây là thiên ban cho nhân duyên.

Trừ này ở ngoài, còn có một ít tượng đất thiên tính 'Tiêu sái', hội tránh khai mình nhân duyên hồng thăng, kéo bán khúc dây thừng nơi nơi bay loạn.

Ngẫu nhiên gặp được đồng dạng tình huống tượng đất, hồng thăng nhất đáp, củi khô lửa bốc, hồng thăng vừa dứt, sương sớm tình duyên.

Vừa mới cái kia thiên tướng yêu cầu, đối Nguyệt Lão mà nói, kỳ thật cũng không khó làm được.

Chỉ cần đem này thiên tướng hồng thăng, trực tiếp hệ đến vị kia tiên tử thân thượng, này coi như là thành một đoạn nhân duyên, nói như vậy cũng sẽ không có gì nghiệp lực phản phệ.

Nhưng Nguyệt Lão không thể không cân nhắc Dao Trì nữ tiên bối cảnh.

Mấy trăm năm trước, Vương Mẫu nương nương đã muốn phái người răn dạy quá ta, hiện đến nay, chính là ngàn vạn không dám đối Dao Trì nữ tiên, làm loại này vì quy sự...

Nguyệt Lão kỳ thật nguyên bản vẹn vẹn chỉ là nhất danh Thiên Tiên tu sĩ, nhưng hẳn là sớm nhất một đám tìm nơi nương tựa tân Thiên Đình tiên thần, cân cước thanh chính, làm việc nghiêm túc, vạn năm trước được Ngọc Đế ban thưởng hạ Nguyệt Lão vị.

Nhậm chức quá vạn năm, Nguyệt Lão cảm nhận được cái này tiên chức nhiều chỗ tốt, vì thế hẳn cũng là cân trọng, không dám có nửa điểm giải đãi.

Khả vấn đề là, hiện đến nay, càng ngày càng nhiều Thiên Đình tiên thần, biết được tư hồng bí mật, cũng biết hẳn thân là Nguyệt Lão năng sửa tư hồng;

Hắn này nho nhỏ nhân duyên điện, luôn luôn liền có người lén lút địa tìm tòi tiến vào...

Có chút là cùng điện làm quan, quả thật là mắt mặt tình cảm;

Mà có chút nhớ nhung dựa tảng lễ tới nhân duyên, Nguyệt Lão một mực đều là không thu... Gi lễ, so Thiên Đình nhậm chức được đến công đức khen thưởng quá nặng?

Nhưng còn có một loại tình huống, chính là Nguyệt Lão không thể, cũng không dám cự tuyệt, chính là kia chút thực lực quá mạnh mẽ, bối cảnh quá ngạnh lão đạo, chính hấn một thân chức tại loại này đại lão trước mặt, chỉ là cái tiểu thân tiên, tỷ như...

"Sư phụ!"

Ngoài điện, có hai cái trát gió xoáy bím tóc, cách ăn mặc thập phần vui mừng đồng tử, vội vàng bận rộn bận rộn vọt tiến vào, trong miệng hô:

"Đại Pháp Sư đến rồi! Nhanh đến điện trước!"

Nguyệt Lão tinh thần chấn động, vội vàng khởi thân, hướng tới điện trước bước nhanh nghênh đi.

Này vị Đại Pháp Sư chính là khó lường nhân vật, Nhân Giáo Giáo Chủ Thái Thanh Thánh Nhân chỉ có thân truyền đệ tử, tự thân đạo hạnh sâu không lường được, sau lưng chính là Thái Thanh lão tử!

Bởi vì lão tử vi Tam Thanh lão gia trung sư huynh, cho nên này vị Đại Pháp Sư tuy nhập Côn Lôn sơn cái kia tiêu viện tử chậm một chút, lại bị Xiển Giáo thủ đồ, Ngọc Hư Cung trung đánh chuông vàng Quảng Thành Tử, cùng Tiệt Giáo đại đệ tử Đa Bảo đạo nhân, tề tôn một tiếng sư huynh.

Thật · Đạo Môn đại sư huynh.

Đại Pháp Sư đồng thời không có minh xác đạo số hiệu, bởi vì Thái Thanh Thánh Nhân vẫn chưa ban thưởng hạ, miễn cho hấn dính đại nhân quả;

Nguyên nhân tại Thái Thanh Thánh Nhân chủ chương 【Huyền Đô】 bên trong bị gọi Đại Pháp Sư, dần dà, này vị cao thủ cũng liền tiếp nhận loại này danh hào ——

Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Mà từ đó, Huyền Đô hai chữ, khả đại chỉ này vị Nhân Giáo thủ đồ, cũng có một 'Địa danh' ý.

Nguyệt Lão trong lòng sáng sửa lắm, này vị Nhân Giáo thủ đồ, khả cùng Thái Thanh Thánh Nhân kia mấy cái ký danh đệ tử, hoàn toàn không phải nhất cái phân lượng!

Nguyên nhân Thiên Đình mới vừa khởi, thực lực mỏng manh, Huyền Đô Đại Pháp Sư mấy ngày này, cũng tại Đâu Suất Cung trung tạm cư...

Dù sao, nếu Thiên Đình lai một ít Đại La, Kim Tiên loại này bọn đạo chích tác loạn, cũng không tốt nhường Thánh Nhân tự mình xuất thủ, do Huyền Đô xuất thủ tiêu diệt là được.

Phía trước phía sau, này vị Đại Pháp Sư cũng đã tới Nguyệt Lão trước cửa mấy lộ, sờ làm sự, Nguyệt Lão đương nhiên hiểu được.

Nguyệt Lão bước nhanh xuất cửa điện, ngẩng đầu chỉ thấy cách đó không xa vân thượng bay tới thanh niên đạo giả.

Coi người này, một thân huyền sắc đạo bào, khuôn mặt không rõ bất kỳ chính là thập phần công chính;

Hắn dài thân hạc lập, đạo bào khinh vũ, toàn thân cũng không nửa điểm hoàn bội ngọc trang sức, chính là cấp người một loại như phác ngọc một loại chết cảm giác, này là đạo hạnh cực kỳ cao thâm mới có thể có khí chất.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nghe nói là trong thiên địa nhóm đầu tiên Nhân tộc, không cha không mẹ, do Nữ Oa nương nương niết thổ mà thành, thân có một chút tạo người công đức, cũng có Nhân Giáo khí vận.

Còn chưa tới điện trước, này vị Đại Pháp Sư đối Nguyệt Lão chấp tay hành lễ, cười nói: "Nguyệt Lão gần đây khả mạnh khỏe?"

"Mạnh khỏe, mạnh khỏe."

Nguyệt Lão liên tục gật đầu, nếu là người bên ngoài không biết, còn tưởng rằng này vị Thiên Đình chính thần vốn là là câu lũ thân hình.

"Đại Pháp Sư ngài bên trong thỉnh... Còn là án lần trước loại kia?"

"Làm phiền Nguyệt Lão rồi, " Huyền Đô Đại Pháp Sư tươi cười có chút ôn hòa, lập tức bước vào Nguyệt Lão điện, đi theo Nguyệt Lão đi sau điện.

Vào sau cửa điện đình, phía trước liền là một mảnh huyền diệu sao trời.

Nguyệt Lão ở bên cầm một gốc cây bồn cảnh nhẹ nhàng lay động, sao trời trung bay tới một mảnh tinh quang, tại hai người trước mặt huyền dừng.

Này bồn cảnh, kỳ thật là Hậu Thiên công đức linh bảo —— tương tư cây.

Tinh quang biến mất, phân làm ngũ đồng tượng đất, mỗi một đồng lớn nhỏ không đồng nhất, nó thượng tất cả có mấy người tinh quang ngưng tụ thành chữ, phân loại.

Tỷ như tới bên trái kia đồng, mặt trên viết tam cái chữ to, Độ Tiên Môn.

Cái khác mấy đồng, viết 'Tiêu dao tiên tông', 'Tự tại môn' ... Kỳ thật chính là Nhân Giáo mấy nhà đạo thừa.

Huyền Đô nhẹ nhàng thờ dài, cười nói: "Này một ngàn mùa màng bao nhiêu?"

Nguyệt Lão ở bên cúi đầu nói: "Án ngài dặn dò , nếu là phát hiện nhân duyên liền thúc đẩy nhất bả;

Này một ngàn niên, này chút tiên tông nội tông cộng thành ba trăm sáu mươi nhị đối giai ngẫu."

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhẹ nhàng vuốt cằm, ôn tiếng nói: "Ân, không sai, có bao nhiêu tân nhân giáng sinh?"

"Cái này... Ngài muốn đi địa phủ bên kia tra danh sách, chúng ta bên này chỉ để ý nhân duyên."

Huyền Đô ách nhiên thất tiếu, hấn cười thời điểm hi hoan nheo lại nhãn lai, tươi cười cũng có chút âm áp.

"Nhưng thật ra đã quên việc này, Nguyệt Lão chớ trách.

Ai, lão sư quả thật cho ta một nan đề, muốn cho Nhân Giáo vừa phải thịnh vượng , lại bất nhượng ta thu đệ tử..."

Huyền Đô chấp tay sau lưng cảm khái một tiếng, ánh mắt đảo qua, "Cũng chỉ có thể xuất này hạ sách .

Nguyệt Lão có không đem gân nhất đem thành nhân duyên khiên xuất lai, ta xem có bao nhiêu."

"Là, Đại Pháp Sư ngài chờ chút."

Nguyệt Lão trong tay bòn cảnh lại quơ quơ, rất nhanh liền có hơn mười người tượng đất hướng trước bay một trận, tượng đất giữa khoảng cách, án từng người quan hệ chùng, thành nhân duyên khả năng tính cao thấp, tất cả không có cùng.

Mỗi một chỉ tượng đất thân thượng đều có nhất điều hoặc là hai điều hồng thăng, đa sẽ có tam tứ điều, nhưng cũng sẽ không nhiều lắm.

Có người tình dài, hồng thăng liền dài một ít;

Có người tình ngắn, hồng thăng cũng liền ngắn một ít.

Rất nhanh, Huyền Đô Đại Pháp Sư ánh mắt bị bốn dựa cùng một chỗ tượng đất hấp dẫn, đi lên hai bước, nhìn này bốn tại Độ Tiên Môn ba chữ hạ tượng đất.

Nguyệt Lão ở bên cười nói: "Này là ba sao cùng nguyệt thể, hảo phúc khí."

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhẹ nhàng gạt đầu, khẩn nhìn chăm chăm nhìn ra ngoài một hồi.

Kia tam cái váy dài tóc mây trạng tượng đất, vây quanh nhất cái tóc dài trường bào trạng tượng đất bên cạnh, tam chỉ tượng đất hồng thẳng đều đã muốn hướng nội đuổi đi ra ngoài, nhưng trung ương nhất cái kia tượng đất...

Ân...

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhíu mày đạo câu: "Hắn như thế nào, như vậy ngắn?"

"Cái này?"

Nguyệt Lão hướng trước tiếp cận nửa thân vị, nhìn chăm chăm cái kia nam tượng đất nhìn ra ngoài một hồi, vội nói:

"Ngắn là ngắn điếm, nhưng vẫn phải có.

Đại Pháp Sư người xem, cổ tay hắn cổ chân thượng, đều có một chút hồng ti, chỉ là hồng thẳng mới vừa có cái đầu sợi...

Có chút người là như vậy, này tất nhiên là này vị Nhân Giáo hiền mới một lòng tu đạo, không nghĩ hỏi đến tục sự."

"Quả thật lãng phí, " Huyền Đô nhìn này tượng đất chung quanh bay ba đạo hồng thẳng, cười nói, "Nguyệt Lão có không giúp hắn bả hồng thẳng kéo dài điếm, nhượng hắn cùng cái khác tam điều hồng thẳng tiếp thượng?"

"Cái này, tự nhiên có thể, nhưng Đại Pháp Sư, chúng ta chỉ có thể hỗ trợ, không tốt lắm cường sửa..."

"Thuận theo tự nhiên đồng thời, thích hợp gia tăng một chút trợ lực thôi."

"Ai, tiêu thân cái này làm."

Lập tức, Nguyệt Lão nâng lên kia bồn hoa tương tư cây, đối tượng đất nhẹ nhàng một chút.

Cùng lúc đó, đông thẳng Thần Châu Độ Tiên Môn, Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung.

Mới vừa tắm rửa một cái, đang ở vi tân đan lô phát sàu Lý Trường Thọ, đáy lòng đột nhiên nổi lên một chút ít không nên hình ảnh.

"Ân?"

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, đem đậy lòng hình ảnh nháy mắt đuổi đi.

Nguyệt Lão sau điện diện, tương tư cây chậm rãi đi lên, kia tượng đất trống rỗng...

Lui một bước.

"Ôi chao?"

Nguyệt Lão nhường mảy, thay đổi cái phương hướng, nâng kia tiểu bồn cảnh tương tư cây tiếp tục nhất trạc.

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung, Lý Trường Thọ đậy lòng lại toát ra một vài bức hình ảnh, còn đều là trước sau thế kết hợp, tỷ như mặc thủy thủ phục Tiểu sư thúc, mặc quần áo học sinh Tiểu sư muội, còn có...

Ách, mình như thế nào hội ảo tượng Hữu Độc mặc một thân cơ giáp hình ảnh?

"Đạo tâm khả cố, huyễn không thể tòi!"

Đậy lòng hình ảnh nháy mắt tan biến, Lý Trường Thọ lắc đầu, tiếp tục suy tư tân đan lô sự.

Nguyệt Lão trong điện, tương tư cây đánh úp lại, kia tượng đất hướng tới bên trái nhẹ nhàng uốn éo.

"Này! Ta liền!"

Nguyệt Lão trừng mắt, cầm lấy tương tư cây lại hoán cái phương hướng, điềm hướng tượng đất, tượng đất lần này... Đánh cái lộn ngược ra sau, linh hoạt né đi qua.

"Ha ha ha!"

Bên cạnh Huyền Đô Đại Pháp Sư nhin không được cười ra tiếng lai.

Nguyệt Lão sắc mặt nhất thời có chút khó coi, hấn thế nhưng tại Đại Pháp Sư trước mặt bêu xấu, còn là nhất kiện lại tiểu bất quá việc nhỏ!

"Đại!"

Nguyệt Lão sờ sờ tương tư cây, này chỉ tương tư cây nháy mắt bành trướng, nhất căn căn cảnh lá hướng tới tượng đất cường công mà đi.

Địa thượng Lý Trường Thọ như bóng mây, đầy lòng thế nhưng hiện ra nhất chỉ phiêu xinh đẹp sáng lên đan lô, đan lô mở ra, vài đạo bóng hình xinh đẹp bay lại đây...

Lý Trường Thọ trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi xuống, rõ ràng bắt đầu đọc tĩnh tâm ngưng khí chú;

Hay nói giỡn, đòi trước hấn gì đều chưa thấy qua?

Khả năng, mình thành tiên hậu tâm cảnh bất ổn, thế cho nên luôn nghĩ này chút có không .

Nhất thời vui thích lại có gì dùng?

Ít nhất trước trường sinh, lo lắng nữa việc này! Kia mới là thật dài thật lâu không biết xấu hổ không tao!

Không đúng, trường sinh không nhất định năng tự bảo vệ mình... Còn là không thể làm cho nhân duyên loại này khả có khả vô nhân quả.

Lý Trường Thọ khẽ quát một tiếng: "Tĩnh!"

Nguyệt Lão trong điện tượng đất nháy mắt làm ra một loạt cảm ứng.

Lui về phía sau...

Né tránh...

Lật nhảy...

Tả hữu hoành khiêu...

Thác Mã Tư quay về...

Nhiệm kia tương tư cây đầy trời cành cây quạt mà đến, tất nhiên là phiến điệp không dính thân.

Nguyệt Lão gặp đến độ đầu đầy đỏ mồ hôi, thiếu chút nữa bị khí đến khí tức nghịch tuôn;

Một bên Đại Pháp Sư cười nói: "Ta lai trợ Nguyệt Lão giúp một tay."

Lập tức, hấn tay trái nổi lên tinh quang, lòng bàn tay bí mật mang theo Âm Dương, xa xa địa đối tượng đất chộp tới.

Nguyệt Lão trừng mắt, vừa muốn hô to 'Không thể', chính là đã muộn bán thuận, Đại Pháp Sư đã muốn nắm tượng đất cánh tay trái.

Nhưng...

Ca!

Tượng đất cánh tay trái nháy mắt bị đoạn, thân hình linh hoạt nhảy đi ra ngoài, dùng ỗn sau còn xiêm áo cái 'Người lại đây a' tạo hình.

Tất cả hình ảnh một trận tĩnh mịch.

"Đại Pháp Sư... Không thể, không thể cường vi a..."

"Khụ, này đồ chơi, năng bỏ thượng ư?"

"Năng là năng, nhưng thập phần tổn thời gian, hoàn hảo hẳn trên cánh tay trái vốn là không hồng thăng, như vậy cũng tốt tu bỏ một ít..."

"Vậy làm phiền Nguyệt Lão .

Cái kia, Nguyệt Lão người bận rộn, ta quá đoạn thời gian tiếp qua lai, cấp người mang chút Lão Quân luyện chế đan dược...

Tiểu tử này trọng điểm chú ý, làm phiền làm phiền!"

Nói xong, Huyền Đô Đại Pháp Sư vội vàng làm cái đạo vái chào, xoay người mà đi, hai bước liền biến mất không thấy, đồ lưu Nguyệt Lão nhất người đang kia một trận hỗn độn.

Chốc lát trước, Độ Tiên Môn đan phòng.

Lý Trường Thọ gắt gao nhíu mày, đáy lòng có thể nói là loạn tượng mọc thành bụi.

Hắn bắt đắ dĩ lắ đầu, thò tay tham nhập trong lòng, tại địa chữ lục số hiệu bảo nang trung, cảm xuất nhượng mình tĩnh tâm bình khí con bài chưa lật chi nhất.

Nhất trương họa trục, mở ra mắt nhìn, bên trong chính là họa nhất hàng họa sĩ tinh xảo, phần trang nông mạt, thân nghệ thường ... Lão ầu...

Lý Trường Thọ nhìn kỹ , trong miệng lẩm bắ nói: "Chân chính cảm tình, không chỉ là tham mộ nàng trẻ tuổi thời dung nhan, cũng muốn tiếp nhận nàng già đi sau lắ nhắ."

Nháy mắt, đáy lòng kia chút hình ảnh từng cái phá vỡ, một trận tâm an.

"Bắt quá, tu tiên đầu nào tới lắ?"

Hắn tự đắc cười, đem này trân quý 《Bách Mỹ Lão Hậu Đồ》 thu, tâm tư nhất thời an bình rất nhiều.

Nam nhân, nên đổi mình ngoan độc một chút.

Nói, mình ngẫu nhiên giữa hội nghị đến sư muội cùng Tiểu sư thúc cũng liền thôi, vì cái gì hội nghị đến Hữu Độc?

Chắc, Hữu Độc.

-----oOo-----

Thứ sáu mươi ba chương ít một ít chiêu thức, đa một ít chân thành

Gần nhất trong khoảng thời gian này, tả kẻ kẹt hang ổ như thế nào như vậy dương?

Luyện đan thời, Lý Trường Thọ hoạt động mình cánh tay trái, đầu mi thoáng nhíu lại.

Hiện tại hắn đây chính là thân thể thần tiên, trong ngoài như nhất, thuần triệt như ngọc;

Thuần khiết như hắn, như thế nào khả năng hội đột nhiên...

Ca chi hang ổ dương?

Này cũng không phải việc nhỏ, nhưng Lý Trường Thọ hết lần này đến lần khác kiểm tra rồi nửa tháng, cũng không phát hiện gì tặc xấu.

Thiên Phật hạ xuống di chứng? Không nên đi.

Càng nghĩ, cũng chỉ có thể phân loại vi, mình thân thể thần tiên còn là không đủ viên mãn, hơi sau còn là muốn chậm rãi củng cố cảnh giới.

Phi thăng sau đó, Lý Trường Thọ cũng cảm giác mình tâm tính có một tia biến hóa, tuy rằng biến hóa bất quá rõ ràng, nhưng để khí quả thật hơi chút đủ chút, thế cho nên...

Hắn tại đan phòng trung đều dám trực tiếp ngộ đạo !

Ai, còn là phải cẩn thận chút mới đúng.

Án lão quy củ đến đi, bả nhất cái tiêu cảnh giới củng cố rồi, lại nói kế tiếp tiêu cảnh giới.

Hiện tại hấn thọ nguyên còn rất dài, Phong Thần đại kiếp nạn cũng xa thật sự, không cần quá sốt ruột;

Chỉ có làm đầu chắc chắn, củng cố hảo tiên cơ, mới có thể đến hồi trường sinh con đường, mới có thể sau này tại đại kiếp nạn trung có càng nhiều thực lực bảo trụ tính mệnh.

Tiên thức nhận thấy được Linh Nga từ nhà cỏ bên cạnh bay lại đây, Lý Trường Thọ đóng cửa bộ phận trận pháp, nhượng nằng một đường thông suốt đến đan phòng.

Rất nhanh, Linh Nga liền từ kia đóa vân thượng nhảy tới đan phòng.

"Sư huynh!"

"Ngươi... Tại nướng tay ư?"

"Nướng gì tay? Đây là tại luyện đan."

Đan phòng trung, Lý Trường Thọ sai khai thân hình, lộ ra kia chỉ ba thước cao bỏ túi đan lô.

Kéo cà mèn bay tới Lam Linh Nga trừng mắt nhìn, nhìn trông trái rất nhiều đan phòng, cùng với địa thượng kia tọa ba thước cao tiểu đan lô, tiêm chỉ cách không khoa tay múa chân nhất chỉ đại đan lô hình dáng...

"Đại cái kia?"

"Nửa tháng trước làm tặc rồi, " Lý Trường Thọ cúi đầu thờ dài, thật cẩn thận địa không chế được tiểu đan lô lô hỏa.

Không có đan lô bản thân cấm chế, trận pháp, cũng không có đan lô vững chắc ngọn lửa thủ đoạn, luyện đan lại khôi phục đến năm mới phiên toái, cần mình không ngừng không chế hỏa hậu, một ít tiên đan cũng vô pháp luyện chế.

"Sư huynh ngươi luyện đan cũng phải chú ý phòng hộ, chuyện này cũng loại này nguy hiểm ư?"

Lam Linh Nga có chút lo lắng địa dặn dò , dẫn theo kia thâm tử sắc chạm rồng điều phượng cà mèn, đặt vào một bên thấp trên bàn.

Ngẩng đầu vừa thấy, óc nhà tựa hồ cũng hoá tân .

Nàng tự mình địa ở bên cạnh bận rộn , đem hai trương cái bàn hợp lại khởi, mở ra trên bàn khắc đơn giản cấm chế, sau đó cầm xuất mới vừa làm tốt món ngon, chậm rãi dọn xong.

Sư huynh bắt ở trong núi thời, Lam Linh Nga tuyệt đại đa số thời gian đều là mặc kia mấy thân rộng thùng thình luyện công phục.

Sư huynh ở trong núi thời, đâu sợ vài ngày không thấy được, nàng cũng đều hội thay mỹ mỹ tiên váy, ngẫu nhiên còn có thể họa nhất họa mi giác, mân một ít môi hồng...

"Sư huynh, lần này còn là thỉnh Tử Ô sư bá ư?"

"Ân, Tử Ô sư bá hôm qua giấy hạc truyền thư, nói là muốn hôm nay quá tới tìm ta đàm sự."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng hô khẩu khí, đan lô trung ngọn lửa dần dần thối lui, đan dược đã muốn tản mát ra nhất từng đợt từng đợt dược hương...

Tương tượng đến, vài năm trước hấn ác làm Tử Ô một lần, nhượng Tử Ô lập hạ kia chút lời thề, Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra một chút mỉm cười.

Lần này tiệc rượu, liền quyền đương cấp Tử Ô sư bá bồi cái lễ đi.

Thu thập hảo đồ ăn, ôn thượng rượu ngon, Lam Linh Nga mắt nhìn treo tại chòm trên lưng hà bao, hì hì cười...

"Làm sao vậy?" Lý Trường Thọ đợi đan dược xuất lô, thuận miệng đạo, "Nhanh như vậy tâm tình liền khôi phục ?

Xem ra, lần trước giáo huấn cũng đã quên thôi."

"Không quên! Tuyệt đối không quên!"

Lam Linh Nga vội vàng nhú mày, làm ra một bộ sầu khổ bộ dáng, ai tiếng nói: "Sư huynh, trước ta chọc giận ngươi tức giận, là làm sư muội không đúng..."

"Được rồi, " Lý Trường Thọ cười nói, "Cho ta làm gì, cầm xuất hiện đi."

Linh Nga trước mắt sáng ngời, vui rạo rục địa đạo câu: "Hi hi, quả nhiên sư huynh ngươi nhìn lên ta !"

Lý Trường Thọ bất đắc dĩ nói: "Làm sao còn dùng nhìn lên, ngươi đâu nào căn tóc phiêu khởi lai, ta đều sao biết được ngươi trong lòng trung nghĩ gì."

"Gì thôi, " Linh Nga nhất thời có chút mất hứng, đem hà bao tùy tay ném tới, cổ khoe miệng chạy ra ngoài cửa.

"Thối sư huynh, làm cho ngươi áo choàng!"

Ta trở về tu hành rồi, tối nay quá tới thu thập chén đĩa!"

Lý Trường Thọ tiếp được hà bao, hướng tới bên trong mắt nhìn, kiến là một thân thâm màu xanh phổ thông trường bào, lộ ra vài phần vừa ý mỉm cười.

Quả nhiên, bồi dưỡng Tiểu sư muội cũng không uổng phí tâm huyết...

Này áo choàng liền thập phần hợp hần tâm ý.

Ngồi ở đan phòng ngoài ghé xích đu thượng, Lý Trường Thọ lẳng lẳng chờ Tỉu Ô tới rồi, nhắm mắt cân nhắc thần thông diệu pháp.

Không bao lâu, tháp đạo nhân thân ảnh xuất hiện ở tại Tiểu Quỳnh Phong ngoài;

Lý Trường Thọ khởi thân đón chào, đóng cửa quanh mình trận pháp, đối này vị sư bá làm đạo vái chào hành lễ, hết thầy cùng trước đây giống như đúc.

Nhưng lần này, tháp đạo nhân vòng vo vài vòng, cuối cùng rơi vào trăm trượng ở ngoài, chấp tay sau lưng đánh giá các nơi...

Ánh mắt bên trong, tràn đầy cảnh giác.

Lý Trường Thọ cười mà không nói, lẳng lẳng tại bên cạnh đứng đợi chờ, xem này vị sư bá đi bước một đã đi tới, cũng không đa biểu thị gì.

Cách còn có ba trượng, hai người nhìn nhau cười.

"Ân khụ!"

Tỉu Ô ho nhẹ tiếng, lạnh nhạt nói: "Nhu thế nào, lần này... Không cần bản sư bá chỉ điểm trận pháp?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đệ tử vẫn chưa trước thời hạn chuẩn bị, sư bá nói muốn lại đây, đệ tử cũng liền thác sư muội làm chút rượu và thức ăn.

Nhu sư bá ngài nghĩ chỉ điểm đệ tử trận pháp tu hành, đệ tử đảo cũng có chút nghi hoặc chỗ."

"Không được không được, " Tỉu Ô nhất thời một trận lắc đầu, "Sư bá già rồi, chỉ điểm không được, chỉ điểm không được lâu."

"Sư bá ngài tại trận pháp thượng tạo nghệ, hơn xa đệ tử sở năng cập."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Đệ tử chỉ là tại một ít bé nhỏ không đáng kể phương diện, làm một chút tâm ý thôi;

Thật muốn bố trí lợi hại đại trận, còn là muốn sư bá ngài loại này chân chính thiện trận pháp, tu vi cao, tài liệu đủ tiên nhân mới được."

Tửu Ô nhíu nhíu ngăn ngủ mày rậm, tươi cười rạng rỡ.

"Lần này bắt cấp bản đạo ảnh lưu niệm bóng?"

Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, vừa muốn nghiêng người thỉnh sư bá vào nhà, Tửu Ô nhưng đặc ý cười, tại đạo bào trung lấy ra ...

Hai chỉ lớn bằng nắm tay tiểu nhân lưu ly pháp bóng.

"Hừ hừ, ta dẫn theo!"

Lý Trường Thọ: ...

"Sư bá ngài vui vẻ là tốt rồi, " Lý Trường Thọ làm cái thỉnh thủ thế, "Lần này đệ tử vô sự muốn nhờ, chỉ là muốn nghe sư bá ngài dạy bảo, sư bá bên trong thỉnh."

Thế là, ma cọ xát cọ, một bước tam tra.

Tửu Ô chú ý tới đan lô dị trạng, đáy lòng bất giác phân tích, nhất tôn đan lô hóa thành tiểu đan lô, hội sinh ra loại nào bố trí.

Cuối cùng, mắt nửa ngày kinh, Tửu Ô cùng Lý Trường Thọ song song nhập tọa.

Nhìn trước mặt tiệt rượu...

Tửu Ô hai mắt nhíu lại, tại trong tay áo cầm nhất chỉ linh thú con thỏ xuất lai, bắt đầu cho ăn con thỏ thí đồ ăn.

Lý Trường Thọ thấy cũng là nhất lạc, lẳng lẳng đặng Tửu Ô gây sức ép hết.

Cuối cùng, đương Tửu Ô xác định hôm nay Lý Trường Thọ quả thật không có động thủ chân, lại cầm một đôi tự mang ngọc khoái, lúc này mới thanh thanh giọng hát, mặt lộ vẻ khó xử, trầm giọng nói:

"Ngươi Tửu Thi sư bá gần nhất đang bế quan tìm kiếm đột phá, sư điệt a..."

Ngươi khả ngàn vạn, đừng chinh lần trước sống."

Lý Trường Thọ nói: "Đệ tử khả lập thế ngôn, lúc này, chỗ đó, là thật tâm nghĩ thỉnh sư bá ngài uống rượu nói chuyện phiếm!"

"Vây ngươi lập, " Tửu Ô nhất thời gật đầu, "Lai, mau lập."

"Đệ tử chính là thuận miệng như vậy nhất nói, như thật lập thế, chẳng phải là nói đệ tử đáy lòng thật có quý?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Su bá, đệ tử kính ngài một ly."

Tửu Ô xuy cười, bung lên chén rượu cùng Lý Trường Thọ xa xa một chút, nhưng chỉ là nhấp nhất cái miệng nhỏ.

"Uống rượu trước trước tiên là nói về chính sự, " Tửu Ô đạo, "Lần này, án lần trước bản su bá lập hạ lời thề, lại đây trước thời hạn cùng người thương lượng thương lượng.

Việc này như người đáp ứng rồi, môn nội khẳng định sẽ cho không sai khen thưởng;

Như người không đáp ứng, vậy đương bản su bá không đề."

"A?" Lý Trường Thọ lược làm suy tư, tùy theo hiểu được ra sao sự, "Su bá nếu là nghĩ tại môn nội mở rộng Liên Hoàn Trận, kỳ thật không cần vấn đệ tử."

Tửu Ô nhú mày nói: "Người như thế nào biết? Ta cũng không cùng bất luận kẻ nào nhắc tới việc này!"

"Đoán , " Lý Trường Thọ gấp khâu su muội đốt linh cá, trắng nõn thịt bò nhập khâu tức hóa, ngoài hương nội ngọt, gắn bó hiểu ra.

"Vậy người là đáp ứng ?" Tửu Ô nhất thời cười mỉa, "Lai, nói một chút đi, người Liên Hoàn Trận như thế nào bố trí ?"

Thì ra là không hiểu thấu đáo...

Lý Trường Thọ nói: "Kỳ thật là đệ tử tại sách cổ thượng nhìn đến quá đôi câu vài lời, tổng kết quy nạp mà đến."

Lập tức, Lý Trường Thọ cầm xuất nhất con dê quyền sách bằng da.

Hắn tự nhiên sẽ không đem mình con bài chưa lật, như thế đơn giản bại lộ đi ra ngoài;

Lúc này cầm xuất tới, kỳ thật chỉ là nhất cái lý luận phương án, dùng để giải quyết Liên Hoàn Trận mấu chốt chỗ khó —— bất đồng trận pháp trận cơ thích ứng tính.

Còn là tương đối lúc đầu giải quyết phương án.

Mặt trên cũng đánh dấu tham khảo tư liệu, đều là một ít Đạo Tàng ngoài điện trong điện không người hỏi thăm sách cổ.

Này bộ phương án, cùng hẳn lúc này sở dụng 'Trận cơ đơn nguyên' phương án ý nghĩ hoàn toàn bất đồng, khuyết điểm chủ yếu là lãng phí tài liệu, nhưng cũng năng đạt tới bố trí Liên Hoàn Trận hiệu quả.

Đương đan phòng quanh mình trận pháp bắt đầu kiến tạo đệ nhất nhật, này trương da dê cuộn liền một mực chờ cầm xuất lai, hôm nay cuối cùng 'Được đền bù mong muốn'

Tửu Ô tiếp nhận sau đó, tinh tế nghiên đọc.

Chốc lát, thấp đạo nhân nhin không được vồ đuôi, liên tục xung diệu.

"Bản đạo còn tưởng rằng muốn tiêu phí một ít võ mồm khuyên người, không nghĩ tới người nhưng lại cầm xuất tới như thể thông khoái!"

Không uống công bản sư bá loại này coi trọng người, không uống công bản sư bá loại này coi trọng người a!

Vật ấy quả thật khả hiển cho môn nội?"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, ngôn nói: "Tự nhiên."

"Ai, chưa từng nghĩ!"

Bản đạo nhưng lại suy bụng ta ra bụng người, hiểu làm sư diệt, còn cảm thấy sư diệt người chính là tàng tư người!"

Tửu Ô một trận cảm khái, bung lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, "Phải phạt, phải phạt!"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Sư môn là ta nhà, phồn vinh dựa đại gia.

Sư bá, cái này...

Môn nội có thể cho gì khen thưởng?"

Tửu Ô cười nói: "Tất nhiên không thể thiếu người ! Người nghĩ muốn cái gì?"

"Nếu là có thể mà nói, " Lý Trường Thọ chỉ chỉ một bên đan lô.

Tửu Ô đầu tiên là ngẩn người, theo sau liền gật đầu đáp ứng , còn nói:

"Nếu môn nội tìm không được người yêu thích đan lô, chờ người Tửu Thi sư bá xuất quan rồi, ta nhượng nàng làm cho người nhất cái!"

Nàng luyện khí thủ đoạn so bất được môn nội vài vị thiện luyện khí Thiên Tiên trưởng lão, nhưng hỏa hậu cũng là sâu!"

Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra tươi cười, liên tục vì Tửu Ô kính rượu.

Nhất thời giữa, ăn uống linh đình, sư bá cùng sư điệt ở chung thập phần hòa hợp...

Bọn họ uống rượu uống đến vi huân thời, kia chỉ thí đồ ăn dùng con thỏ, cũng bị Lý Trường Thọ đề nghị, tại tiểu đan lô trung trực tiếp nướng thành 'Dược hương tô thỏ' .

Hương vị tương đương không sai.

Này đốn rượu uống bãi, bất quá tam nhật, Tửu Ô liền tìm đến Lý Trường Thọ, dẫn hắn đi đan đình phong chọn lựa tân đan lô.

Đan đình phong, là Độ Tiên Môn nội chuyên trách luyện đan, luyện khí nhất mạch, sản xuất đan dược, pháp bảo mặc dù số lượng bất đa, nhưng tại đông thắng Thần Châu rất có danh tiếng, xem như Độ Tiên Môn ít có thêm quang điêm.

Lý Trường Thọ bên này mới vừa cưới mây cùng Tửu Ô cùng nhau rời khỏi Tiểu Quỳnh Phong, một đạo bóng hình xinh đẹp liền từ Phá Thiên Phong phương hướng bay tới.

Tiên thức bắt đến này đạo bóng hình xinh đẹp, Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày.

Không cần nhìn kỹ mặt, chỉ là xem kia yếu điệu thân hình cùng gần như hoàn mỹ dáng người đường cong, còn có kia thân quen thuộc lửa đỏ sắc váy dài, đã biết người đến là đâu nào vị.

Hữu Cầm Huyền Nhã.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, Linh Nga chính dưới tàng cây tu hành...

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, cũng liền vẫn chưa đa quản, cùng Tửu Ô sư bá cùng nhau nói chuyện phiếm.

Này đôi sư bá sư điệt, lẫn nhau giữa không tính kế thời điếm, thật cũng là thú vị hợp nhau.

...

Liễu cây hạ, Hữu Cầm Huyền Nhã lẳng lẳng mà đứng, nói mình ý đồ đến.

Nàng mặc dù rất muốn lai Tiểu Quỳnh Phong gặp một lần vị kia sư huynh, nhưng tóm lại không thể không duyên có vô có lai Tiểu Quỳnh Phong, lần này xuất quan sau đó, suy tư mấy ngày mấy đêm, cuối cùng suy nghĩ cái biện pháp.

Lai lãnh giáo thổ độn tu hành tâm đắc.

Nói ý đồ đến sau, Hữu Cầm Huyền Nhã cúi đầu lẳng lẳng chờ, đáy lòng tổng cảm thấy mình loại này lấy có quá gượng ép chút, cũng không biết có không đã lừa gạt...

Trong tai nghe được một trận tất tất tốt tốt động tĩnh, nhưng không nghe được Linh Nga đáp lời;

Hữu Cầm Huyền Nhã ngẩng đầu vừa thấy, liền nhìn đến nhất trương đá phiến, mặt trên có khắc mấy hàng chữ:

【sư huynh mới ra môn

Ta bị sư huynh phạt không thể nói chuyện

Sư tỷ ngài đi phòng lý ngòi chờ hội đi 】【

Linh Nga đáy lòng cười thâm, mình đáp ứng sư huynh bất cùng người xa lạ nói chuyện, Hữu Cầm sư tỷ đối mình mà nói, coi như là rất xa lạ thôi.

Tuy rằng cùng nhau chưa ngủ nữa.

Mình như vậy nhất nói, Hữu Cầm sư tỷ tất nhiên hội thức thời rời khỏi;

'Xuất môn' này hai chữ, kỳ thật cũng có chút hàm hồ, rất dễ dàng bị người cho rằng là xuất sơn môn.

"Cũng tốt."

Cũng?

"Quấy rầy sư muội ."

Hữu Cầm Huyền Nhã đối Linh Nga chấp tay hành lễ, theo sau liền tự mình đi hướng một bên mở ra môn nhà cỏ.

Linh Nga đầu nhất nghiêng, vừa định nói chuyện, nhưng nhẹn không được nâng tay vỗ vỗ cái trán...

Cái này sư tỷ...

Hữu Độc ư chẳng lẽ?

Điềm ấy đạo lý đối nhân xử thế cũng đều không hiểu ư?

-----oOo-----

Thứ sáu mươi bốn chương tại độc đạo thượng tung ra hoan tiến tới

Nhắc tới đan đỉnh phong, Lý Trường Thọ tối cảm thấy hứng thú , nhất là sắp tới tay tân đan lô, nhị chính là nó thượng một vị luyện độc đại gia, Vạn Lâm Quân.

Đến nay Lý Trường Thọ đại bán luyện độc lý luận tri thức, gần nửa độc phương, đều là từ Vạn Lâm Quân sở mấy phần độc kinh trung được lai.

Vạn Lâm Quân là môn nội trường lão, đan đỉnh phong thượng Thiên Tiên, còn là một vị hi hoan luyện độc Thiên Tiên, kỳ thật lực hoàn toàn không thể dùng tu vi, pháp bảo lai bình luận.

Tiểu sư muội đi Đông Hải giết bằng thuốc độc tằm yêu lần đó, Lý Trường Thọ có một tầng cân nhắc, chính là nghĩ thông suốt quá nằng tung ra đi ra ngoài độc phẩn, hấp dẫn đến này vị đại lão chú ý.

Này vị trường lão dù sao cũng là môn nội cao nhân, mặc dù tại Linh Nga trong tay lấy đi Lý Trường Thọ luyện chế độc phẩn, kế tiếp đồng thời không có cái khác động tĩnh...

Lý Trường Thọ cũng không dám quá chủ động.

Nhất cái môn nội đệ tử, chủ động đi tìm môn nội luyện độc thủ pháp cao nhất minh trường lão thỉnh giáo, này rất rõ ràng sẽ làm người hoài nghi, cái này môn nội đệ tử có phải hay không tính tình âm lãnh, muốn đi giết bằng thuốc độc gì cừ nhân.

Nhưng nếu là chuyển hoán lại đây, một vị môn nội hi hoan luyện độc trường lão, không nên truyền thụ môn nội đệ tử luyện độc thủ đoạn, Lý Trường Thọ cấp người lưu lại ấn tượng, sẽ 'Làm nhạt' rất nhiều...

Chủ động cùng bị động sở sinh ra một chút sai biệt, vừa xem hiểu ngay.

Cùng Tửu Ô thừa vân chạy tới đan đỉnh phong thời, Lý Trường Thọ đá lòng ngay tại suy tư, thật vất vả có một lần đi đan đỉnh phong cơ hội, muốn hay không an bài nhất tràng cùng này vị luyện độc đại gia 'Gặp gỡ' ...

Không thể quá cố ý, cũng không có thể quá tùy duyên.

Nếu năng tại vạn lâm trường lão nơi đó được đến một ít độc đan cùng độc kinh, qua nhiên là không thể tốt hơn rồi, đâu sợ vì thế được lai nhất bộ phẩn chú ý độ cũng đáng được.

Mây trắng chuyển quá hai nơi ngọn núi, Tửu Ô khoanh tay cười nói:

"Coi, đó chính là đan đỉnh phong ."

Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, nhìn về phía phía trước kia bầu rượu trắng ngọn núi, ánh mắt toát ra vài phần chờ mong.

'Xem lần này có thể hay không gặp được Vạn Lâm Quân tiên bối đi, cưỡng cầu ngược lại không đẹp.'

Đan đỉnh phong thượng hoa hai đóa, chú khí luyện đan tất cả một nhà.

Cái này phong đầu phía trên, luyện khí sĩ số lượng cũng không tính nhiều lắm, chỉ có hơn trăm người;

Bao gồm ba vị Thiên Tiên trưởng lão, ba mươi đa vị Chân Tiên, Nguyên Tiên, cùng với hơn mười người đệ tử, còn lại tất cả đều là tạp dịch đệ tử.

Lý Trường Thọ cùng Tử Ô rơi vào đan đỉnh phong giữa sườn núi dải khách tiểu viện, liền có tạp dịch đệ tử dẫn đường phụng trà.

Rất nhanh, một vị thân xanh thắm trường bào, đầu chùm bát quái đạo quan nam Chân Tiên đến đây chạm trán, này vị nam tiên hình thể hơi viên, mặt lộ vẻ phúc hậu, cực kỳ giống...

Đan dược ăn đa di chứng.

"Tử Ô sư đệ, này vài năm như thế nào lai bên này thiếu rất nhiều?"

Tử Ô thở dài: "Ai, luôn bị phái ra đi hối hả ngược xuôi, chốc lát đều bắt được thanh nhân."

"Này còn không phải sư đệ người được môn nội tín nhiệm thôi!"

Viên mặt tiên nhân cười dài địa nói, mắt nhìn Lý Trường Thọ, liền làm cái thỉnh thủ thế, "Bách Phạm Điện đã cho khiến dụ, vừa vặn có mấy khẩu đề đố không dùng đan lô, ta mang bọn người đi chọn lựa."

Lý Trường Thọ đứng sau lưng Tử Ô, mặc dù so Tử Ô sư bá cao lớn rất nhiều, nhưng cũng như là cái không khí người một loại.

Tử Ô cũng vì Lý Trường Thọ làm giới thiệu, này vị viên mặt tiên nhân tên là Liễu phi tiên, cùng Tử Ô một loại cũng là môn nội chấp sự, ngày thường phụ trách xử lý đan đỉnh phong tạp vụ.

Lý Trường Thọ hành lễ xưng hô một câu sư bá, Liễu phi tiên cũng cười cố gắng Lý Trường Thọ vài câu, theo sau liền cùng hắn không còn rồi dư thừa nói chuyện với nhau.

Ba người từ nhỏ viện cười mây mà ra, không nhanh không chậm phiêu hướng một chỗ u cốc.

Liễu phi tiên cùng Tử Ô một đường chuyện phiếm, Lý Trường Thọ tại sau nhân xem mũi, tai nghe tâm, chung quanh cảnh sắc cũng không đa xem.

U cốc bên ngoài có một tòa đại trận, ngăn cách ngoại bộ tiên thức điều tra, mà lại có nhất định phòng hộ hiệu quả.

Vào khỏi đại trận nội, mùi hoa điều ngữ nhập mũi nhĩ, nơi chốn tiên quang lưu chuyển.

Một mảnh rừng thưa làm đẹp hơn mười chỗ tiêu lâu nhà cổ, lúc này đại bán đều mở ra ngoài phòng trận pháp, nó nội tiên nhân, đệ tử, cần phải đều tại tu hành.

Khúc (gấp) kính thông u chổ, trong rừng bạn tiểu ngữ.

So với nhà mình Tiểu Quỳnh Phong, nơi này quả thật... Thoạt nhìn muốn phú như vậy một ít.

Đi theo hai vị Chân Tiên sau đó, tìm được một chỗ trận pháp che đầy đại phòng;

Liễu phi tiên rất nhanh liền quan trận mở cửa, năng kiến nó nội các nơi đóng chút bụi đất, mấy tôn tượng cao đan lô bày đặt tại góc trung, các nơi còn có một ít bồ đoàn tạp vật.

Lý Trường Thọ liếc mắt một cái liền khiêu trung trong đó một tòa đan lô;

Này đan lô bản thân chất liệu gỗ không bằng nguyên bản mình tu bồ tử kim đại lô, nhưng là mới tinh bảo vật, nó nội phải có cấm chế giống nhau không thiếu, tổng thể uy năng, so tạc thang kia chỉ cao một chút.

Này cũng coi như không sai rồi, dù sao hẳn nhất cái bên ngoài thượng Phán Hư cảnh đệ tử, cũng dùng không đến quá tốt đan lô...

Một bên, Tử Ô chính là lộ ra vài phần ý cười, ở bên cười mắng:

"Liễu sư huynh a, ngươi cấp này mấy kiện đan lô, cũng không tránh khỏi quá nhỏ tức giận chút!"

Trường Thọ sư điệt lần này chính là lập không nhỏ công lao, môn nội tướng thưởng, cũng là nhượng hẳn lai đan đỉnh phong tự hành lựa chọn sử dụng nhất khẩu bếp lò.

Tới trên đường, ta này da mặt chính là áp đi ra ngoài, ngươi cũng, nhưng đừng nghĩ loại này đơn giản liền bỏ người đuổi rồi!"

Liễu phi tiên sắc mặt có chút xấu hổ, vội nói: "Sư đệ ngươi sớm nói bất là được, lai, chúng ta đi một khác chỗ."

Lý Trường Thọ đáy lòng đối Tử Ô đạo tiếng tạ ơn, vừa định nói một câu nơi này bếp lò liền đủ dùng rồi, lại thành linh nghe một tiếng khinh di từ ngoài cửa mà đến.

"Trường Thọ?"

Tới chính là, Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, Trường Thọ?"

Tửu Ô ngẩn ra, liễu phi tiên sừng sốt, Lý Trường Thọ đáy lòng chính là vui vẻ.

Nhất sợi gió nhẹ thổi qua, ngoài cửa đa nhất danh chóng quái trượng gây gò lão giả.

Kia quái trượng bao vây lấy một tầng đồng da, này lão giả nhiều nếp nhăn khuôn mặt cũng có chút lãnh ngạnh, nhưng hấn hai mắt sáng ngời có thần, xám trắng tóc dài không gió mà động, thân thượng đạo bào tản ra một chút gay mũi hương vị...

Vạn Lâm Quân trưởng lão!

Liễu phi tiên cùng Tửu Ô vội vàng hướng trước hành lễ.

Tửu Ô bận rộn đối Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Vị này chính là đan đình phong trưởng lão! Người hô một tiếng sư bá tổ là được."

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ, bái kiến sư bá tổ."

Này lão giả gật đầu hồi ứng, khoe miệng rung động, chen cái... Nhìn thập phần âm lãnh tươi cười xuất lai.

Kia liễu phi tiên cùng Tửu Ô nhất tề nhất run run, theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Bọn họ này, này là như thế nào chọc tới này vị ngày thường cực nhỏ ra ngoài đi lại độc tiên ?

Vạn Lâm Quân chính là không có nửa điểm hàn huyền, trực tiếp liền chỉ vào Lý Trường Thọ, hỏi câu: "Hò tâm đan như thế nào luyện chế?"

Cuối cùng đến rồi, mình vài năm trước mai phục phục bút!

Lý Trường Thọ trầm ngâm nửa tiếng, cúi đầu bảo trì đạo vái chào tư thế, mồm miệng rõ ràng nhưng hơi khấn trương thần sắc, trong miệng nói:

"Án tất cả dược tỉ lệ, lấy linh hồ đầu quả tim huyết ba phần, trọc mắt cây cỏ một phần, mật ô mắt hồn cây cỏ nhị phân, hồng vũ cây cỏ một phần, phụ dĩ phi trại nước một chút, vô cấu phần một chút..."

Dĩ lãnh hỏa đoán ngưng lục cái thời thần, khả dược hồ tâm đan."

Vạn Lâm Quân trưởng lão chậm rãi gật đầu, khoe miệng tươi cười trở nên càng... Dọa người chút!

"Như thêm nhị phân thân lan phần, sửa u hỏa luyện chế mười hai cái thời thân, vì sao vật?"

Lý Trường Thọ đáp: "Minh hồ giải sâu đan."

"Như xóa mật ô mắt hôn cây cỏ, sửa thêm ba phần đan dương liên phần, nhị phân phiêu sương sa, dĩ bạch minh hỏa luyện chế hai mươi bốn thời thân, vì sao vật?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, lần này trầm ngâm thời gian nhưng lược dài chút.

Một bên Tử Ô nhất thời có chút sốt ruột, liên tục đổi liễu phi tiên nháy mắt;

Liễu phi tiên chính là không ngừng tiểu biên độ lắc đầu, ý bảo Tử Ô ngàn vạn đừng nói thoại...

Này vị trưởng lão, khẩu khối mũi thi, có thể độc lật bọn họ hai cái Chân Tiên!

Ngoài cửa, Vạn Lâm Quân trưởng lão tươi cười càng phát ra âm lãnh, hai mắt cũng thoáng mị, nó nội tinh quang lóe ra.

Tử Ô không ngừng cân nhắc lời nói, hấn đối này vị trưởng lão quả thật bất thực, nhưng xem lúc này này vị trưởng lão biểu tình...

Thấy thế nào đều như là muốn dung Lý Trường Thọ!

Mà hết lần này tới lần khác, Lý Trường Thọ lúc này đáp câu:

"Nhất khối, vô dụng đan."

Tử Ô khước miệng nhất thời một trận run rẩy, lập tức liền chỉ điểm trước thay hấn cầu xin tha thứ.

Nhưng, Vạn Lâm Quân trưởng lão tươi cười nhưng vào lúc này biến mất, mặt lộ vẻ chính sắc, hỏi: "Vì sao vô dụng?"

"Dược tính trung hoà rồi, " Lý Trường Thọ nhíu mày đạo, "Bạch minh hỏa vốn là ôn hòa, mà lại thuộc trung tính hỏa, mà lúc này phương thuốc dân gian trung nóng lạnh trung hoà, tất cả dược liệu dược tính triệt tiêu..."

Mặc dù khả thành đan, chính là vô dụng đan."

"A?" Vạn Lâm Quân chống quải trượng hướng trước mại nửa bước.

Từ Ô vội vàng hướng trước, làm đạo vái chào hành lễ, "Trưởng lão, cái này trẻ tuổi tiểu bối thâm được đệ tử sư tôn coi trọng, nếu là va chạm ngài, còn thỉnh xem tại đệ tử sư tôn mặt mũi thượng, nhiều hơn tha thứ!"

Vạn Lâm Quân phiết này thấp đạo nhân liếc mắt một cái, đồng thời không nói chuyện, chỉ là tiếp tục nhìn Lý Trường Thọ, hỏi:

"Người vừa rồi nói được tính hai chữ, này chút rõ ràng là độc vật."

Lý Trường Thọ lộ ra một chút khẩn trương sắc thái, chính là cúi đầu cúi người, nói ra câu kia, đã muốn chờ đợi vài thập niên, y theo này vị trưởng lão cuộc đời sự tích cho ra, có khả năng nhất trạc này vị trưởng lão tâm hang ô tử mà nói:

"Độc, là dược thuộc;

Như nhau nấu nướng thức ăn có chua ngọt đắng cay vị, dược cũng thế."

Này đại phòng nhất thời im lặng đi xuống, liễu phi tiên quay đầu trừng mắt Lý Trường Thọ, mắt trung cũng mang theo vài phần háo sắc.

Nói bừa đây là cái gì đồ chơi?

Độc cùng dược như thế nào nói nhập làm một!

Mà Từ Ô cảm giác được một đôi ánh mắt từ mình đỉnh đầu mới hạ xuống, này thấp đạo nhân ngẩng đầu vừa thấy, vừa vặn thấy Vạn Lâm Quân cặp kia hẹp dài hai mắt, cùng với...

Vạn Lâm Quân khước miệng kia cứng ngắc cười lạnh.

Lão giả nói: "Ta mượn hần mấy ngày, có không?"

"Ngài, ngài xin cứ tự nhiên."

"Ân, " Vạn Lâm Quân gật gật đầu, đối Lý Trường Thọ đạo câu, "Người, đi theo ta."

Lý Trường Thọ cúi đầu chắc là, đối Từ Ô cùng liễu phi tiên hành lễ sau, chậm rãi ly khai chỗ đó, cúi đầu cùng ở phía trước lão giả phía sau.

Còn chưa đi vài chục bước, kia Vạn Lâm Quân trưởng lão lại quay đầu hỏi câu:

"Ngọc minh đan như thế nào luyện chế?"

"Đệ tử chỉ biết tàn phương, chủ tài vi âm u quên xuyên nước ba phần, ít nhất ngàn năm phần, nhiều nhất ba ngàn năm phần ưng sâu hoa lan tâm hai đoá..."

"Ứng sâu lan vì sao phải ngàn năm phần đến ba ngàn năm phần?"

"Dược tính đầu sớ sẽ không tương hướng, tương đễ, tổng không khỏi cho nhau ảnh hưởng, niên hạn rất cao, dược tính quá liệt, cực dễ phá hư đan nội cân bằng.

Đệ tử xem một khi văn phía trên có ghi, luyện đan, cũng không phải niên hạn càng cao càng tốt, thích hợp quan trọng nhất."

"Kia kinh văn người là từ chỗ nào xem ra ?"

"Đạo Tàng ngoài điện điện, có mấy người giá sách thượng có không ít về luyện đan kinh văn, đệ tử tinh tế phẩm đọc, cũng cân nhắc quá rất nhiều..."

Chẳng lẽ, kia chút độc kinh, có ngài lão nhân gia sở ?"

"Ha ha, không sai."

Gió nhẹ mang đến lời nói tiếng trung, này nhất lão nhất thanh thân ảnh biến mất ở tại nhất điều hẻo lánh đường nhỏ thượng.

"Vù..."

Tửu Ô thật dài nhẹ nhàng thở ra, xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh.

Vừa mới này vị Thiên Tiên trưởng lão vẫn chưa hiển lộ nửa điểm Thiên Tiên uy nghiêm, nhưng 'Độc chết quá Thiên Tiên' này năm chữ, coi như thật nhượng người cả người lông tơ thẳng dựng thẳng...

Một bên kia vi béo tiên nhân tiếp cận lại đây, truyền thanh hỏi câu:

"Này tiểu bối... Gì lai lịch? Ta khả chưa bao giờ kiến quá loại này vẻ mặt ôn hoà sư bá!"

"Người quản cái này gọi là vẻ mặt ôn hoà?"

Tửu Ô trừng mắt nhìn nhãn liễu phi tiên, vừa định trả lời, theo sau nghĩ tới gì, nhất thời một trận lắc đầu, "Đừng hỏi ta, ta gì đều không thể nói."

Liễu phi tiên đầu nhất nghiêng, chau mày .

...

Nửa tháng sau, chạng vạng thời gian.

Lý Trường Thọ lái mây trắng, khuôn mặt bình tĩnh địa ly khai đan đỉnh phong, hướng tới nhà mình Tiểu Quỳnh Phong mà đi.

Một đường không hề gợn sóng, hần trở lại Tiểu Quỳnh Phong thời, Hữu Cầm Huyền Nhã từ lâu bắt tại.

Trở về đan phòng, tại trữ vật pháp bảo trung trốn ra nhất kiện hai trượng cao tối đen đan lô thời, sắc mặt cũng không có gì dị động.

Chờ hần mở ra quanh mình các nơi trận pháp, thi treo đầu dê bán thịt chó, dĩ người giấy canh giữ ở chỗ đó, mình toàn lỗ nhỏ tiến dưới đất mật thất, mặt băng bó, ngồi ở bàn sách sau.

Tay trái tại mặt bàn phát quá, nhất chỉ chỉ ngọc bài, một lọ bình bình ngọc bày đầy mặt bàn...

Lý Trường Thọ mỉm cười, đáy lòng cảm khái muôn vàn.

Cuối cùng, trá phạm này vị trưởng lão... Độc kinh!

Còn được này vị trưởng lão rất nhiều độc đan linh đan!

Nhưng cũng bởi vậy thiếu hạ cái đại nhân tình, về sau phải muốn tìm cơ hội còn thượng, kết thúc này phần nhân quả mới là.

Này chút độc kinh đối Lý Trường Thọ mà nói rất trọng yếu;

Mà này chút Vạn Lâm Quân trưởng lão nhượng hần cầm lại lai, là 'Bản mẫu, tham chiếu' độc đan, càng trọng yếu!

Bởi vì này năng giải quyết Lý Trường Thọ nhất vấn đề khó khăn không nhỏ —— như thế nào đối môn nội giải thích, sau này mình vạn nhất muốn dùng đến , kia chút năng giết bằng thuốc độc Thiên Tiên độc đan, đến cùng từ đâu mà đến!

Trực tiếp nói Vạn Lâm Quân trưởng lão ban thượng hạ là được.

Trên đời này, làm sao có gì bạch nhật cơ duyên, đơn giản là nhất tràng vượt qua vài năm, vài thập niên mưu tính.

Này vị độc tiên trưởng lão...

Đáy lòng hiện ra này vị trưởng lão kia chiêu bài thức cứng ngắt cười lạnh, Lý Trường Thọ mỉm cười càng đậm úc chút.

Kỳ thật tính cách cũng rất khả ái , say mê đan, độc đạo, cũng không nhiều lắm tâm cơ tạp niệm.

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ cảm giác song luồng giữa có chút, có chút... Dương?

— cùng loại ở trong khoảng thời gian này, thường xuyên sẽ xuất hiện tại kẽ kẹt hang ổ ngựa kinh.

Tê...

Cái quỷ gì?

Lý Trường Thọ đầu nhất nghiêng, đáy lòng vội vàng bị xua tan này vị trưởng lão khuôn mặt, tinh tế cảm thụ được mình trạng thái, kia luồng 'Dương' rất nhanh liền biến mất không thấy.

Dọa hấn nhảy dựng, còn tưởng rằng mình xem 《Bách Mỹ Lão Hậu Đồ》 duyên có, đột nhiên có gì không hiểu mê.

Tùy theo Lý Trường Thọ một trận nhú mày.

Minh này là làm sao vậy? Gần nhất thân thể một mạch có giải thích không rõ dị động?

Thành tiên sau tiên cơ, quả thật tốt hảo củng cố một phen .

...

Chốc lát trước...

Thiên Đình, Nguyệt Lão điện.

-----oOo-----

Thứ sáu mười lăm chương ta, sư muội, này sóng trắc thí ít nhất ưu tú!

"Nguyệt Lão ngươi thì là cái quản nhân duyên thần tiên, ngươi biết cái gì là tình yêu nam nữ!"

Trước điện, có cái say rượu thiên tướng tại kia gào khóc tiếu khóc;

Nguyệt Lão đầy mặt bất đắc dĩ sắc thái, cũng chỉ có thể tại kia nói chút an ủi mà nói, chính là hoàn toàn không dám nhả ra, đồng ý giúp này vị thiên tướng khiến hồng thắng.

Người hầu vạn năm, Nguyệt Lão gì sự không gặp được quá?

Loại tình huống này kiến đa .

Hắn chỉ có thể tại kia không ngừng an ủi, nói một ít đạo lý, sau đó liên lạc cái khác thiên tướng lai xử trí việc này.

Nhân duyên chủ yếu là dựa vào chính mình cố gắng, nghĩ cùng vị kia tiên tử sinh ra một ít tuyệt vời cố sự, phải muốn bàn bạc kỹ hơn, dụng tâm đi đã động...

Trước đó, Nguyệt Lão đang ở tu bồ, trước đây bị Huyền Đô Đại Pháp Sư niết hoại kia chỉ tượng đất.

Tượng đất là Thiên Đạo lực biến thành, thời khắc có Thiên Đạo cảm ứng, mặc dù khả tu bồ, quá trình nhưng thập phần phức tạp;

Trọng điểm là muốn đem này tượng đất tạm thời từ nhân duyên luân bàn trung 'Dịch' xuất lai, tu bồ hoàn thành sau lại thêm trở về.

Vừa mới, tại Nguyệt Lão sắp hoàn công thời, này thiên tướng đột nhiên lai khóc lóc kể lể;

Nguyên nhân tượng đất không thể quá thời gian dài rời khỏi nhân duyên luân bàn, Nguyệt Lão đem cuối cùng một chút, thập phần đơn giản hợp lại trang công tác, giao cho hai cái đệ tử, mình xuất lai ứng phó ứng phó.

Sau trong điện, hai cái đồng tử thật cẩn thận địa đem tượng đất tân cánh tay trái trang thượng, tất cả tượng đất phiêu xuất nhất sợi huyền diệu đạo vận, nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu.

Sau đó...

Điểm nhỏ kia đồng tử, chỉ vào trên bàn còn thặng một chút bùn, nhỏ giọng vấn: "Su huynh, cái này làm sao bây giờ nha?"

"Nguy rồi! Đầu vai nơi đó tiếp sai lầm rồi!"

"Kia, sư phụ có thể hay không phạt chúng ta?"

"Ân..."

Đại điểm cái kia đồng tử trầm ngâm một tiếng, mặt lộ vẻ suy tư sắc thái, cầm trong tay tượng đất thượng hạ lật xem một lần, nhất thời trước mắt sáng ngời.

Hắn phát hiện này tượng đất cái đá, tại hai chân, hai chân giữa có điều khe hở!

Cùng tiểu đồng tử liếc nhau, hai người cùng nhau động thủ, thật cẩn thận địa đem về điểm này bùn tắc tại giác phùng;

Rồi sau đó đại đồng tử lại lấy nhất chi tiêu cây trâm, đem điêm ấy bùn đất trạc nhập trong đó, nhẹ nhàng đĩnh khăn.

Đại công cáo thành!

Hai đồng tử bên này mới vừa bỏ cứu hết, trước điện uống rượu tên kia thiên tướng, liền bị tới rồi hai gã bạn tốt cái chạy.

Nguyệt Lão chấp tay sau lưng bước chậm mà đến, ôn tiếng nói: "Các ngươi hai cái tu bỏ hảo ư?"

"Tu, tu bỏ hảo sư phụ!"

Nguyệt Lão tiếp nhận tượng đất mắt nhìn, vừa ý địa gật gật đầu, tùy tay ném hai bình đan dược cấp đồ nhi.

"Làm không sai, đi trước điện tu hành đi."

Nói xong, Nguyệt Lão đang cầm nê người tới đây trời tinh quang bên trong, đưa tới Độ Tiên Môn đám kia tượng đất, nâng nhẹ tay khinh đây.

Nhân duyên luân bàn hiện, đại đạo luân chuyển giữa.

Nam tượng đất chậm rãi phiêu trở về nguyên bản vị trí, quanh mình kia tam chỉ nữ tượng đất lập sinh cảm ứng, tam căn hồng thẳng chậm chậm rì rì, hướng vừa trở về tượng đất dò xét lại đây.

Nguyệt Lão nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng thu phục .

Rồi sau đó chỉ thấy, này tượng đất nhẹ nhàng quơ quơ, đem nhất chỉ tham tới được hồng thẳng bắt đầu vết địa né tránh.

"Người này, quả thật một lòng cầu đạo?"

Nguyệt Lão phù râu mà cười, nhìn này tượng đất thân thượng kia tam chỉ không như thế nào biến hóa hồng thẳng đầu sợi.

"Thú vị, nhưng thật ra muốn xem ngươi năng trốn tới khi nào, việc này đảo không thể miễn cưỡng ngươi.

Ta có giúp người thành đạt, không thể có cường nhân khó khăn."

Hắn lời nói vừa, nam tượng đất lại nhẹ nhàng né tránh một khác điều hồng thẳng quần quanh, rồi sau đó tượng đất thân thể run lên, một chút bùn đất từ nó hai chân giữa chảy xuống, phiêu ở tại biên sao bên trong...

Nguyệt Lão lúc này sừng sốt, nháy mắt đầy mặt đại ra, nghiêng đầu nhìn kia chỉ mới vừa tu bỏ hảo, bị cái khác tam chỉ tượng đất vờn quanh nam tượng đất...

Này?

Sao, như thế nào hội loại này?

Người này nhưng lại ngoan độc tuyệt như vậy? !

Không đúng, này có khả năng là tu bỏ tượng đất thời điểm, không cẩn thận rút điểm mãnh vụn vào.

Nói trở về...

Liên tính nơi này tượng đất thật sự thiếu, thiếu một chút, phải cũng không có việc gì đi?

Đại Pháp Sư phải sẽ không chú ý tới đi?

Đây là Thiên Đạo nhân duyên tượng đất, không có cái khác tượng trung ý nghĩa, nhiều lắm hội cùng bản nhân sinh ra điểm vi diệu cảm ứng, sẽ không ảnh hưởng này người thân thể...

Đi?

'Nhớ được trọng điểm chú ý hạ!'

Huyền Đô Đại Pháp Sư trước đây vội vàng trốn thời dặn dò tiếng còn tại bên tai, Nguyệt Lão yết hầu thượng hạ run rẩy, vội vàng hướng trước vài bước, đem phiêu tại giữa không trung kia một chút bùn đất niết ở trong tay.

Bóp nát, nghiền phân, để vào cổ tay áo, tả hữu nhìn xung quanh.

"Vô sự phát sinh, ha ha, vô sự phát sinh.

Ba sao cùng nguyệt thể hảo phúc duyên a! Hảo phúc duyên a!

A ha ha, ha ha ha..."

Cửa điện chỗ tiểu đồng tử muốn nói lại thôi, lại bị đại đồng tử kéo hạ;

Này hai người đồng tử chạy chậm luôn đi ra ngoài, từng người ước định, đem điều này, đó tiểu bí mật chôn dấu ở tại đáy lòng.

...

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất trung.

Lý Trường Thọ ngồi xếp bằng ngồi ở bờ đoàn thượng lẳng lẳng tu hành, thân như lưu ly, tiên hồn vô cầu; nhất đoàn Tam Muội Chân Viêm tại trong cơ thể chậm rãi chạy, chiếu được hần làn da giống như bán trong suốt một loại, nó nội có tiên quang lóe ra.

Ti mi kiểm tra rồi một lần, vẫn như cũ không có phát hiện thân thể xuất hiện phương nào mặt dị thường.

Hắn nghĩ nghĩ, ngay tại này an an ổn ổn bế quan mấy tháng, đợi lúc này tiểu cảnh giới gần như viên mãn rồi, mới thả lỏng chút.

Phải không thành vấn đề .

Tuy rằng trước mặt tiểu cảnh giới viên mãn rồi, Lý Trường Thọ cũng không nóng nảy lập tức đột phá, án trước đây sở cầu tứ loại kia, đem phải cảnh giới một lần nữa cảm ngộ một lần.

Bước đầu tiên, ôn cho nên biết tân;

Đệ nhị bước, chuyển hoán thị giác, nghiệm chứng đạo quả, tra thiếu bổ lậu;

Đệ ba bước, áp chế cảnh giới, đã tốt muốn tốt hơn.

Đem này tam cái bước đi lặp lại làm mấy lần, mới có thể đem sinh ra 'Sơ hờ' xác suất hàng đến thấp nhất, mới tính đem này nhất lễ cảnh giới làm được vững chắc.

Hồng Hoang tiên cơ, đã muốn bị kia chút Tiên Thiên đại lão cướp sạch rồi, mình nếu nghĩ sau này có tự bảo vệ mình thực lực, chỉ có thể giai đoạn trước cầu ôn, trung kỳ cầu ôn, hậu kỳ cầu ôn, đại hậu kỳ dày tích bạc phát.

Hắn ý nghĩ một mạch rất rõ ràng.

Đến nay Hồng Hoang trung, tuyệt đại bộ phận cao thủ thực lực đều đã định hình;

Mình muốn theo đuổi , là sau này sở năng đứng ở độ cao, mà không phải đi giành giạt từng giây đoạt thời gian.

Lại bế quan nửa năm đa, Lý Trường Thọ cuối cùng xác định mình thân thể cũng không khác thường, kéo kẹt hang ổ dương kinh cũng không tái xuất hiện quá.

Nguyên nhân từng có một đoạn phi thăng, tự thân cảnh giới đến rồi, 《Vô Vi Kinh》 quyển thượng đã bị hắn hiểu thấu đáo.

Nhưng hẳn hiện tại cũng không thích hợp cơ hội đi làm 《Vô Vi Kinh》 quyền hạ, mà lại một mình tu hành bản môn hạt nhân công pháp là tối kỵ, cũng là có một chút điểm phong hiểm tại .

Trên đời không có không ra phong tường.

Dứt bỏ Lý Trường Thọ sở lưu kia chút chuẩn bị ở sau, con bài chưa lật không nói chuyện, hẳn cuối cùng bùa hộ mệnh, kỳ thật chính là, mình không đi làm trái với Độ Tiên Môn hạt nhân môn quy, tổn hại Độ Tiên Môn ích lợi sự.

Từ từ sẽ đến đi.

《Vô Vi Kinh》 bác đại tinh thâm, quyền thượng cũng có thứ nhất quy tắc chung;

Minh tinh tế tìm hiểu, từng câu từng chữ chậm rãi thể hội, tóm lại có thể có tâm thu hoạch.

Nói không chừng còn có thể cân nhắc điểm tâm đa dạng xuất lai.

Đặng tiếp qua trăm năm, môn nội cùng thể hệ mầm tiên nhóm bắt đầu lục tục độ kiếp, hẳn cũng khả an bài một lần 'Ra ngoài đúng dịp' độ qua Thành Tiên kiếp, khi đó lại tu 《Vô Vi Kinh》 quyền hạ cũng không muộn.

Tự mật thất trở về đan phòng, thu hồi kia chỉ ngòi ngay ngắn hồi lâu, đã muốn hoàn toàn có thể dĩ giả dối đánh tráo người giấy phân thân;

Lý Trường Thọ ngồi ở đan lô bên cạnh, bắt đầu chậm rãi tế luyện này khẩu đại bếp lò.

Này tôn đan lô, tên là 'Nghìn độc bách kim lô', thượng đẳng tiên bảo, là Vạn Lâm Quân trưởng lão dự bị lò luyện đan.

Lô thân dùng bách đoán minh viêm kim, nhữu tạp thượng bách chủng trân quý bảo tài đoán chú mà thành, dùng nói là Vạn Lâm Quân loại này Thiên Tiên luyện đan sở dụng, liền là phổ thông Kim Tiên luyện đan, cũng sẽ không trực tiếp tạc thang.

Nhìn kỹ này tôn đan lô bức, nước sơn kim loại đen sáng bóng hạ, lưu động một cỗ luồng thuần túy linh lực, nó thượng dùng cẩn thận thủ pháp, khắc bách chủng độc trùng, mười hai chủng kịch độc kỳ thú.

Nhưng này tôn đan lô bản thân đồng thời không có bất luận độc tính ăn mòn, tương phản, nó có thể tại luyện chế độc đan thời, áp chế độc đan độc tính phát huy, gia tăng vài phần hệ số an toàn.

Vốn, Vạn Lâm Quân trưởng lão muốn cho Lý Trường Thọ cầm một khác khâu càng trân quý, có thể gia tăng thành đan dẫn, tăng lên độc đan phẩm chất đan lô, nhưng Lý Trường Thọ kiên trì lựa chọn này nhất khâu dự bị đan lô...

Điểm ấy, nhưng Vạn Lâm Quân trưởng lão có chút cảm khái.

Dù sao đến nay Hồng Hoang hoàn cảnh đã phi viễn cô, thượng cô, bảo vật khó cầu, vừa nặng bảo khinh pháp;

Đổi mặt trọng bảo mà không lay được trẻ tuổi, quả thực quá ít .

—— tuy rằng Lý Trường Thọ vốn là hướng về phía hệ số an toàn.

Khai lô luyện một lò độc đan, Lý Trường Thọ đổi này đan lô thập phần vừa ý...

Kế tiếp, có thể cùng sư phụ thương lượng 'Được lợi tài' kế hoạch.

"Trước ủy khuất người dùng này chút tiểu trận pháp hộ thân, " Lý Trường Thọ lẩm bẩm nói, "Đợi có bảo tài, nhất định phải nhượng người ở trong này bình yên vô sự, không người khả lừa dối."

Này đan lô cũng không phải gì đó linh bảo, tự nhiên sẽ không cấp hấn nửa điểm hồi ứng.

Trở về đã đã nhiều ngày, nên đi đan đình phong tiếp Vạn Lâm Quân trưởng lão lần thứ hai.

Tổng không thể cầm chỗ tốt liền mai danh ẩn tích.

'Ân... Đi bắt mấy cái linh cá, nhưng Linh Nga làm chút thức ăn, mình mang hai đàn rượu ngon đi qua ân cần thăm hỏi đi.'

Lý Trường Thọ như thế tính toán, chậm rãi đi ra đan phòng, cười mây phiêu hướng về phía nhà cỏ.

Tiên thức đơn giản xuyên thấu Linh Nga nhà cỏ quanh mình trận pháp, thấy nàng đang ở phía trước cửa sổ, dựa bàn tiểu khế;

Như bộc tóc đen thùy quá vai eo thon, bạc sam hạ đường cong lưng linh có hứng thú;

Nếu không miệng nàng biên thỉnh thoảng 'Hắc hắc' cười hai tiếng, niệm vài câu 'Su huynh', phá hủy đại bộ phận ý cảnh, loại này cảnh đẹp đủ có thể động lòng người tâm thần.

Nàng trong tay đá phiến thượng, còn có một bộ chưa xong thành phù điêu, có khắc Lý Trường Thọ giẫm lên vân mà về tình hình...

"Không tốt hảo tu hành."

Lý Trường Thọ lắc đầu, nhưng chưa sao nhiều Linh Nga, lỗ khời tay áo đi bên hồ xuy tảo bận rộn .

Bận rộn hai cái thời thần, nhất cơm mỹ vị làm bãi.

Nhớ tới Linh Nga vừa tới sơn trung kia hai năm, cầm y ngọc thực quen nữ đồng có chút chịu không nổi sơn trung kham khổ, Lý Trường Thọ nghề bếp chính là khi đó ma luyện ra .

Sau lại, Lý Trường Thọ tích cực bồi dưỡng sư muội gian khổ chịu được vất vả, cần lao làm giàu tinh thần, tại nàng ích cốc sau đó, đem nghề bếp cũng đều truyền thụ.

Bả bày bàn còn lại thức ăn phân thịnh ở tại hai chỉ cà mèn trung, lặng yên phóng nhất chỉ cà mèn tại sư muội bên cạnh người, một khác chỉ đặt ở sư phụ trước cửa.

Theo sau, Lý Trường Thọ dẫn theo mấy cái tiểu đồ ăn, hai đàn rượu ngon, phiêu tại thích hợp độ cao, lẩn tránh mở cửa nội tương đối bận rộn vân con đường, hướng đan đỉnh phong mà đi.

Hắn mới vừa đi không lâu, Linh Nga chớp mũi nhẹ nhàng kích thích, bị đồ ăn hương hấp dẫn, chậm rãi mở nhãn lai.

"Ôi chao?"

Táp táp cái miệng nhỏ nhắn, Lam Linh Nga thấy được trong tay kia chỉ cà mèn, cũng thấy được mặt trên bày đặt kia chỉ trúc phiến.

'Tu hành chớ có nhàn hạ, cần cù mới được tiên quả '

Linh Nga đầu tiên là sửng sốt, theo sau liền lộ ra vui rạo rục tươi cười.

Sư huynh đã tới !

Trả lại cho mình làm ăn !

Ăn?

Khác thường.

Lam Linh Nga nháy mắt đứng dậy, tay trái nâng hữu khử tay, tay phải nắm bắt mình bóng loáng cầm, một trận trầm ngâm.

'Hừ, sư huynh tất nhiên là tại thí công khóa, khảo giáo mình hay không còn nhớ được hẳn giảng bài nội dung!'

Ngón tay một chút, một đạo phù lục tại nàng tay áo giữa bay ra, dán tại này cà mèn phía trên;

Theo sau cà mèn bị nàng ném ra cửa sổ, kia phù lục phía trên ánh lửa lóe ra, cà mèn nháy mắt tạc toái.

Này sóng không thể nói xong mỹ, nhưng ít nhất cũng là ưu tú đi!

Linh Nga đắc ý cười, theo sau cất bước xuất mình nhà cô, tìm kiếm mình sư huynh thân ảnh.

Nhưng mà, nàng ánh mắt... Rất nhanh đã bị sư phụ trước cửa kia chỉ giống nhau cà mèn hấp dẫn;

Đắc ý tươi cười đuổi dần cương tại mặt cười thượng, Lam Linh Nga nâng tay đỡ cái trán, nhẹ nhàng than nhẹ hai tiếng.

Thật là sư huynh làm cơm.

Thiệt nhiều niên không (chưa) ăn đến ... Mình như thế nào...

Ai, đều bị sư huynh giáo phiêu liễu!

"Sư phụ đang bế quan, khăng định cũng không phát hiện đi, đồ ăn là tại trận pháp ở ngoài."

Bày đặt cũng là hội hoại rơi...

Linh Nga hướng tới tả hữu nhìn nhìn, rón ra rón rén tới gần nhà mình sư phụ cửa gỗ, cúi đầu nhặt lên địa thượng cà mèn.

'Sư phụ, đệ tử không phải nghĩ hỏ khẩu đoạt thực, ngài vội vàng tìm hiểu tiên lộ, khăng định sẽ không xuất quan, lãng phí chung quy là không tốt đúng hay không...'

Chi ——

Cửa gỗ chậm rãi bị kéo ra, chính đuổi lại thất lung Tề Nguyên đạo trưởng, cúi đầu liền nhìn đến mình tiểu đồ nhi tại trước cửa, nhất thời lộ ra ôn hòa mỉm cười.

"Linh Nga, ngươi ở trong này làm cái gì?"

"Cái kia... Sư phụ..."

Sư huynh làm một ít đồ ăn, nhượng đệ tử cho ngài đưa lại đây."

"A?" Tề Nguyên nhất thời mặt mày hớn hờ, đem cà mèn nhận lấy, "Khó khăn được các người có hiếu tâm, vì sư ăn lại đi Phá Thiên Phong cũng không muộn."

Linh Nga chuyển quá thân đưa lưng về nhau nhà mình sư phụ, cái miệng nhỏ nhắn nhất biến, ủy khuất ba ba.

Ta tại khóc nha sư phụ, ta thật sự tại khóc nha sư phụ...

Nàng hít vào một hơi, thuận miệng hỏi câu: "Sư phụ ngài đi Phá Thiên Phong có việc ư?"

"Ân khụ!"

Tề Nguyên đạo trưởng ra vẻ bình tĩnh địa đạo câu: "Cũng không phải gì đại sự.

Vi sư này không phải thành tiên ư?"

Trước vi sư nhận vào Bách Phàm Điện thông tri, mười năm một lần phong chủ tiêu tụ, chúng ta Tiểu Quỳnh Phong cũng có thể tham gia."

"A, ôi chao?"

Riêng chương, đọc gợi ý

-----oOo-----

Thứ sáu mươi lăm chương, xuất hiện bộ phận độc giả hiểu lầm tình tiết.

Về điểm này nê, là bị đồng tử nhét vào đi, lại rơi xuất đến rồi, bị Nguyệt Lão hiểu lầm, mặt sau nội dung vở kịch liền bắt kịch thấu rồi, Nguyệt Lão tính cách cũng không phải tùy tiện đắp nặn, hội cảm thấy bởi vì mình làm thao tác thua thiệt nhân vật chính.

Nguyên văn thuyết minh phải rất rõ ràng, (nguyên văn: Bị đồng tử nhét vào đi nê rớt xuất lai)

Thình đọc nhanh như gió đại lão bắt muốn nháy mắt mang tiết tấu, chửi bới nhà của chúng ta Trường Thọ.

Chúng ta cầu thả là cầu thả điểm, linh kiện là không có thiếu !

Khai riêng trương giải thích, là không nghĩ bởi vì đọc sách bất cẩn thận độc giả, ảnh hưởng đến bình thường độc giả đọc cảm giác, ta đối mỗi cái độc giả đều rất coi trọng.

Sáng tác không tầm thường, vọng đại gia năng đọc sách chậm một chút, quyển sách rất nhiều chi tiết, rất nhiều phức bút, đều giấu ở giữa những hàng chữ.

«ta sư huynh thật sự quá thận trọng » riêng chương, đọc gọi ý

-----oOo-----

Đệ sáu mươi sáu chương thì ra là người đang làm trò quỷ

Một chút cơm yến, lão thanh tẫn hoan.

Lý Trường Thọ mang đến rượu, Vạn Lâm Quân chỉ là uống rồi một chút, đã đem hai đàn đều giữ lại.

Này vị trưởng lão không mừng uống rượu, đối thức ăn cũng không nhiều lắm hứng thú, chỉ là cùng Lý Trường Thọ vừa ăn vừa nói chuyện độc kinh độc lý, nói mùi ngon.

Tự đàn đỉnh phong khi trở về, Lý Trường Thọ lại được Vạn Lâm Quân trưởng lão cấp một đồng dược thảo;

Hắn cũng có chút ngưng ngưng, mình dù sao chỉ là đi qua vấn an hạ, nhưng này vị trưởng lão... Quả thật quá nóng tình .

Tại môn trung, ít có đối độc chi nhất chữ cảm thấy hứng thú luyện khí sĩ;

Mà Lý Trường Thọ độc đạo trình độ cũng bất tính thấp, quả thật năng tán gẫu .

'Đi đàn đỉnh phong cũng không thể quá thường xuyên, miễn cho bị người chú ý tới;

Lần sau đi, liền định hai năm sau đó đi.'

Lý Trường Thọ như thế tính toán, thân hình rơi vào Tiểu Quỳnh Phong đàn trước phòng.

Ngồi ở ghế xích đu thượng, đang cầm một quyển trải qua tiên pháp xử lý, khả trường kỳ bảo tồn thể tre, bắt đầu hôm nay cảm ngộ cùng với độc mắt xích.

Nhận thấy được đàn phòng chung quanh đại trận giải khai Linh Nga, mặt cười tràn đầy buồn bực, yên lặng địa bay lại đây, một trận muốn nói lại thôi...

Nghĩ cầu sư huynh khen ngợi mình 'Tạc cơm' thao tác, lại sợ sư huynh trách nhiệm tự trách mình cô phụ hẳn một phen vất vả.

Lý Trường Thọ đợi một trận, không thấy nàng nói chuyện, ngẩng đầu nhìn trước mặt Tiểu sư muội, hỏi: "Sao?"

"Sư huynh, " Lam Linh Nga cúi đầu đạo, "Sư phụ đi tham gia phong chủ đại hội rồi, nơi này có thể hay không có gì vấn đề?"

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, theo sau liền thoáng lác đầu, truyền thanh nói:

"Không có vấn đề, sư phụ cừ địch đến nay cũng đương bất thượng phong chủ, yên tâm chính là.

Sư phụ hiện tại, phải cũng chỉ là tại góc trung bàng thính, ở đó bồi phạt thấp nhất, lại không dám nói lời nào, bằng sư phụ tôn lễ hảo mặt mũi tính nét, lúc này định là như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than."

Phá Thiên Phong, Bách Phạm Điện góc trung;

Ngồi ở tối góc bờ đoàn thượng cúi đầu lão đạo, thoáng xê dịch mông, nhượng mình tọa càng đoàn chính một ít.

Đan phòng trung;

Lý Trường Thọ nhìn có chút tư tưởng không tập trung Linh Nga, cười nói: "Người lần này nhưng thật ra làm không sai, biết lo lắng sư phụ, còn biết lại đây cùng ta thương lượng một phen.

Trước đây người loại này cẩn thận đi đâu?

Hảo rồi, lần trước sự không cùng người đa so đo rồi, sau này an tâm tu hành liền là."

Linh Nga nhẹ nhàng trát hạ nhãn, "Sư huynh, người vừa mới, tại khích lệ ta sao?"

Lý Trường Thọ ách nhiên thất tiếu, "Ta là hung ác đến mỗi ngày chửi bất thành?"

"Người bình thường sẽ quả trách nhà người..."

Linh Nga làm cái mặt quỷ, tâm tình chợt thay đổi cái dạng;

Trước đây như là sương đánh cà, lúc này chính là sau cơn mưa lóe sáng sáng lên cà chua.

"Sư huynh, cái này bếp lò thoát nhìn thật là lợi hại."

"Bất muốn loạn đụng, hội cần người ."

"Ân... Sư huynh, nhà người cũng không phải năm đó mười hai mười ba tuổi..."

Ta trạc!

Tê! Ai nha!

Như thế nào còn có lời pháp!"

"Vi huynh bỏ thêm cái an toàn trang bị, miễn cho người bên ngoài loạn khai này đan lô."

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, tọa ở ngoài cửa tiếp tục đọc sách.

Đan lô bên cạnh, Linh Nga che phiếm hồng ngón tay một trận nghiêng đầu, đánh giá mặt trên phù điêu;

Theo sau, nàng tại phòng trong đi dạo nửa vòng, tìm một quyển trước đây nhìn đến một nửa kinh văn, tóm bỏ đoàn đi ngoài cửa, cùng mình sư huynh một tả một hữu đợi.

Như môn thần một loại.

Sau giờ ngọc ánh mặt trời chính âm, trong rừng phong quá khinh sao;

Côn trùng kêu vang nước chảy điệp điệp kịch, vân trung phiêu xa mấy tiên.

Lý Trường Thọ ngẫu có sở giác ngộ, chính là bất động thanh sắc, đem cảm ngộ đến đồ vật đều tiếp nhận, bất biểu lộ nửa phần khí tức dao động.

Đến nay cảnh giới cao rồi, có hay không tiến vào ngộ đạo trạng thái quyền chủ động, cuối cùng năng nắm giữ tại mình trong tay .

Về giác ngộ, hẳn trước đây lo lắng nhất , kỳ thật là mình lâm trận quyết đấu cùng người đấu pháp thời giác ngộ, bị kéo vào ngộ đạo trạng thái...

"Sư huynh, người hiện tại đến cùng gì cảnh giới nha?"

"Phản Hư cảnh tứ giai."

"A, thật là lợi hại, " Lam Linh Nga thuận miệng ứng câu, cúi đầu tiếp tục bông cuộn phẩm đọc, thật cũng đọc vài thứ nhập trái tim.

...

Thiên Đình, Nguyệt Lão điện đang bị đại trận bao bọc.

Hai cái đồng tử giờ hai chỉ mộc bài, ngồi ở nhắm chặt cửa điện trước.

Bên phải viết:

【Nguyệt Lão không ở nhà trung】

Bên trái viết:

【Thiên Đạo bảo hộ chỗ đó】

Điểm nhỏ đồng tử nói thầm câu: "Su huynh, chúng ta bắt nói cho sư phụ tình hình thực tế, có thể hay không bỏ sư tình nháo đại nha."

"Hu, người nghĩ bị sư phụ biến trở về đi ư?" Đại điểm đồng tử lật mắt trợn trắng, "Chúng ta nguyên bản khả chỉ là hai chỉ tương tự cây nhánh cây, thật vất vả được sư phụ làm phép."

Yên tâm đi, sư phụ khẳng định có biện pháp."

"A, " tiểu đồng tử nhếch miệng, tại kia một trận bắt đắc dĩ.

Rồi sau đó, này hai cái đồng tử tại loại này một ngày lại một ngày, mặt sau đợi ước chừng nửa năm, Nguyệt Lão nhưng vẫn chưa về lại.

Nguyệt Lão đi nơi nào?

Kỳ thật vẫn chưa rời khỏi nhân duyên điện quá xa, hấn đi một chỗ càng hẻo lánh tiên điện bên trong, tìm được rồi hàng năm không có việc gì nào đó vị tiên quan, đưa chút lễ, chuẩn bị bỏ khắp hạ mình sai lầm.

Nguyệt Lão đáy lòng hiểu được lắm, mình không hậu trường, không bồi cảnh, ai cũng không dám đắc tội;

Nhưng cũng bởi vậy, hấn mới có thể bị Ngọc Đế Bệ Hạ đặt ở Nguyệt Lão vị trí này, chỉ có loại này hấn, mới sẽ không đối phương nào thế lực có thiên lệch.

Ngày thường thiên tướng, tiên tử lai câu cái nhân duyên, kia đều là việc nhỏ.

Nếu Nguyệt Lão thật sự mượn Thiên Đạo cấp quyền bính gây nhân duyên, mình nghiệp chướng như thế nào không nói đến, quả thật hội làm xuất đại sự.

Bất quá, Thiên Đạo cũng tại thời khắc giám sát Nguyệt Lão điện;

Nguyệt Lão có lẽ mới vừa có loạn làm cho ý niệm trong đầu, sẽ bị Thiên Đạo một lần cảnh cáo, lần thứ hai khiển trách, ba lượt Tử Tiêu Thần Lôi trực tiếp bụi diệt...

Thiên Đình sự suy thoái, Đạo Môn cường thịnh.

Cho dù là lại phổ thông Nhân Giáo đệ tử, Nguyệt Lão cũng không nghĩ đắc tội.

Tượng đất xuất hiện sai lầm, căn nguyên là tại Huyền Đô Đại Pháp Sư tùy tiện xuất thủ, nhưng Huyền Đô có Thánh Nhân bảo hộ, có Thánh Nhân Tiên Thiên chỉ bảo Thái Cực Đồ trấn áp tự thân, không dính nhân quả, tự thân càng là thực lực mạnh mẽ...

Hắn nhất cái nho nhỏ Nguyệt Lão, làm sao dám đẩy nổi cấp Huyền Đô Đại Pháp Sư?

Việc này, chỉ có thể hấn đăm .

Nguyệt Lão tâm trung cân nhắc nửa đêm;

Kéo được càng lâu, càng dễ dàng xuất hiện sai lầm, mình phải mau chóng xử lý thỏa đáng.

Tư trước lại muốn sau, Nguyệt Lão hạ quyết tâm, trực tiếp rời nhân duyên điện, đi 'Thần uy điện' .

Lúc này Nguyệt Lão đang cùng thần uy điện chủ sự giả —— nào đó vị thân kim giáp không biết tên tiên quan, cùng nhau đứng ở Thiên Đạo bảo vật 【tinh la mộng thiên nghi】 trước.

Này tiên quan một bên thao tác tinh la mộng thiên nghi, một bên cấp Nguyệt Lão làm tường tận giải thích:

"Nguyệt Lão yên tâm.

... Muốn nói báo mộng loại sự tình này, Đại La Kim Tiên siêu thoát thế gian, ta thác bất quá đi, nhưng Kim Tiên Thiên Tiên loại này, chính là không nói chơi.

Càng đừng nói, chỉ là cái thọ linh hơn trăm tuổi tiểu luyện khí sĩ.

Nhưng có một chút ngài muốn rõ ràng, báo mộng chỉ có thể tại trong mộng nói chuyện với nhau, làm bất được chuyện gì;

Đây là Thiên Đạo đánh xuống, cấp chúng ta Thiên Đình chương hiển thần uy bảo vật, hù người dùng thôi, cho nên tiểu tiên nơi này mới kêu thần uy điện.

Chỉ cần đối phương có phần thần, ngây người, hoặc là say rượu, tâm lực tiêu tụy, mệt mỏi, suy yếu, cũng chính là tâm thần thả lỏng thời khắc, hoặc là đang bẻ quan ngộ đạo chớp mắt, đều có thể cho đối phương khởi xướng đi vào giấc mộng mờ.

Nhưng nếu là đối phương không muốn đi vào giấc mộng, vậy không có biện pháp .

Ngài muốn tìm Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ là đi?

Yên tâm, liền một người tuổi còn trẻ đệ tử, giầy lát liền khả...

Ân?

Như thế nào sư vô người này?"

Này kim giáp tiên quan cổ hướng trước máy động, tròng mắt không hề biến hóa 【 tinh la mộng thiên nghi 】.

Một bên Nguyệt Lão lộ ôn hòa mỉm cười, tiếp tục chờ đợi.

Kim giáp tiên quan vội nói: "Nguyệt Lão ngài xác định là tên này đạo số hiệu? Có hay không ngày sinh tháng đẻ gì gì đó?"

"Có, có, nhân duyên điện chính là có ngày sinh tháng đẻ, " Nguyệt Lão cười nói câu, vội vàng tại trong tay áo cầm xuất nhất tờ giấy.

Lần này, kim giáp tiên quan cúi đầu một trận mân mê, kia thật lớn mộng thiên nghi cuối cùng bắt đầu chậm rãi vận chuyển.

Sau nửa canh giờ, tiên quan chức dài nhẹ nhàng thở ra, xoa xoa cái trán mồ hôi nóng...

"Hô ——

Mộng thiên nghi đã muốn tìm được rồi, giờ phút này hẳn ngay tại Độ Tiên Môn sơn môn trung.

Không hô là Nhân Giáo đệ tử, có Tiên Thiên chí bảo bảo hộ đại giáo khí vận, quả thật khó khăn tra!

Nguyệt Lão xem bên này, đấng cái này tinh quang sáng lên lai, liền đại biểu hẳn ngũ hoặc là phân thân thất thân rồi, chúng ta có thể mời hẳn tiên cảnh trong mơ..."

"Loại này thì tốt rồi?" Nguyệt Lão nhỏ giọng vấn.

Này tiên quan cười nói: "Hảo rồi, Nguyệt Lão ngài chờ chút, nói như vậy, nửa ngày nội, khẳng định năng đến lúc hẳn thất thân."

Nguyệt Lão ở bên vội vàng nghìn cảm vạn tạ ơn, tiên quan liên tục xua tay, nói tất cả mọi người là cùng điện làm quan này chút lời khách sáo.

Nhưng mà, nửa ngày sau...

Nhất thiên hậu...

Hai ngày sau...

"Nhu thế nào, còn không sáng lên?"

Phụ trách báo mộng tiên quan nhíu mày nói thẳm .

Nguyệt Lão cười nói: "Không sao không sao, tiểu lão nhân cũng không sợ, chính là làm phiền đạo hữu ."

"Việc nhỏ việc nhỏ, tiểu tiên nơi này, vài năm cũng tới không được nhất cái người.

Ta cũng không tin, hấn còn có thể nhất cái nguyệt không đi thần bất thành."

Thế là, một tháng sau.

Nguyệt Lão cùng tiên quan ngồi xếp bằng ngồi ở tinh la mộng thiên nghi trước, tứ con mắt khẩn nhìn chăm chăm nó thượng nhất khối âm đạm tinh quang.

Hai tháng sau...

Tiên quan hai mắt bên trong tràn đầy tơ máu, ách giọng hát nói:

"Này bảo bối có phải hay không phá hủy?"

Nhất cái tiên môn tiểu đệ tử, tại mình tiên môn nội đọi, như thế nào khả năng lâu như vậy, tâm thần đều không mang theo thả lỏng ?

Cấp kia chút Kim Tiên báo mộng đều sẽ không đẳng như thế lâu..."

"Cái này..."

Nguyệt Lão thấp giọng nói: "Muôn không phải coi như hết."

Tiên quan đại vung tay lên, "Không được!

Ta này người làm việc, nói đến liền phải làm đến!

Muôn bắt Nguyệt Lão ngài đi về trước bận rộn nhân duyên sự, ta tại này tiếp tục chờ!

Có tin rồi, ta lại đi thông tri ngài!"

Nguyệt Lão vội nói: "Nhân duyên đều có Thiên Đạo chưởng quản, tiểu lão nhân cũng chỉ là ở bên ủng phó chút ngày thường đi cầu nhân duyên , ở trong này trốn tránh thật cũng thanh tịnh.

Chính là, làm phiến đạo hữu ."

Nhân duyên điện nếu là Thiên Đạo có cần hấn tiễn, kéo nhân duyên, Nguyệt Lão đều năng sinh ra cảm ứng, tại chỗ đó đợi đảo cũng sẽ không chậm trễ sự.

"Khách khí, khách khí."

Ba tháng sau...

Nào đó tiên quan quay đầu mắt nhìn Nguyệt Lão, bởi vì thời gian dài không nháy mắt, hấn con mắt ngoài đột, hốc mắt ao hãm, đáy lòng nhưng một trận lo lắng.

Thật là xấu đi!

Thiên Đạo đánh xuống bảo bối phá hủy đi?

Lâu như vậy còn chưa động tĩnh, nhượng hấn tại Nguyệt Lão trước mặt thật mất mặt a!

Về sau còn muốn thỉnh Nguyệt Lão hỗ trợ thúc đẩy một đoạn nhân duyên, này bảo bối trực tiếp rơi vòng trang sức như thế nào năng hành!

Tiên quan trầm ngâm vài tiếng, có điểm không để khí địa nói thầm : "Cái này thiên nghi không phải cùng Thiên Đình nhất thể ư? Như thế nào khả năng xuất hiện trực trặc?"

Nguyệt Lão nhú mày nói: "Đạo hữu, không bằng..."

"Đẳng! Ta tiếp tục chờ!

Ngài có việc đi về trước, ta thật đúng là liền, cùng người này giang thượng !

Không được ta đã đi xuống đi tìm hấn đụng nhất đụng!"

Nguyệt Lão vội vàng nói không cần, ở bên tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi, tiên thức quan sát đến mình nhân duyên điện, sợ có gì đại tiên hiện thân.

Nửa năm sau...

Quỳ rạp trên mặt đất tiên quan sâu kín thở dài, thấp giọng nói:

"Muốn bắt, chúng ta hoán cái ý nghĩ.

Trước báo mộng cấp Độ Tiên Môn những người khác, sau đó nhượng những người khác thông tri người này, nhượng hấn đi vào giấc mộng cùng ngài tương kiên?"

Chính buồn ngủ Nguyệt Lão nhất thời tinh thần tỉnh táo, "Hảo biện pháp!"

"Chính là cảm giác bị này tiểu đệ tử xiêm áo nhất gặp, thần uy không còn nữa a..."

"Cái này..."

"Ai..."

Hắn làm như thế nào đến , nửa năm đều bắt cấp nửa điểm cơ hội!"

Thế là, nửa ngày sau...

Lý Trường Thọ đang ở cân nhắc 《Vô Vi Kinh》 thời, Linh Nga vội vàng từ ngoài rừng bay tới, nhượng hắn không thể không dừng lại tu hành, đóng cửa bên ngoài trận pháp.

"Su huynh!"

Có cái kim giáp thiên thần vừa rồi báo mộng cho ta, hắn nói muốn báo mộng cấp su huynh ngươi, nhượng su huynh thả lỏng quyết tâm thần, nói là Thiên Đình chính thần nhân duyên điện Nguyệt Lão, có chuyện quan trọng muốn gặp ngài!"

Báo mộng? Nguyệt Lão?

Lý Trường Thọ nhướng mày, nhất thời ý thức được, sự tình có lẽ đồng thời không đơn giản.

Không có vô duyên vô cớ tìm tới môn, chỉ có mình không có nhìn đến tính kế!

Trước đây đột nhiên tâm thần lo lắng, rồi sau đó tạp niệm loạn sinh, bức bách hắn không thể không tế xuất bí bảo —— 《Bách Mỹ Lão Hậu Đồ》.

Theo sau liền là đạo khu ca chi hàng ổ vô duyên vô cớ ngửa...

Phương diện này tất có vấn đề!

Mình lúc đầu, tựa hồ tại phân tích Độ Tiên Môn nề nếp gia đình có điểm nghiêng nguyên nhân thời, cân nhắc quá Nguyệt Lão cùng nhân duyên hồng trần khả năng tính;

Chẳng lẽ, thật là Nguyệt Lão tại phá rồi?

Khả Nguyệt Lão làm sao dám đổi Nhân Giáo đạo thừa xuống tay...

Lam Linh Nga vội nói: "Su huynh ngươi mau chút đi vào giấc mộng đi."

Lý Trường Thọ ánh mắt nhất ngưng, lạnh nhạt nói: "Trước không đi."

"Trước bắt..."

Cái này cũng có thể cự tuyệt ư?"

"Bọn họ nếu có thể nhập ta trong mộng, vì sao còn không nên thác người tới cáo ta loại này?"

Lý Trường Thọ cười cười, "Lần này phải là Nguyệt Lão có cầu ở ta, thật cũng không cần lo lắng.

Nhượng ta hảo hảo cân nhắc một phen.

Linh Nga người đi ghế nằm thượng lại ngủ một hồi , hoặc là ngần người là tốt rồi, bắt muốn chuyên chú tinh thần;

Nếu kia kim giáp thiên thần lại báo mộng cấp người, người thì hỏi hẳn cụ thể chuyện gì, ta tại này chính vội vàng luyện đan, không tiện đi vào giấc mộng."

"Ân... Hảo."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, nhu thuận đáp ứng một tiếng, mại nhẹ nhàng nện bước thối đi ngoài cửa ghế xích đu.

'Ai, lại bị sư huynh đương pháp bảo dùm.'

Nàng đáy lòng nhẹ nhàng thở dài, khoe miệng lại - lộ ra một chút mỉm cười.

Cũng rất vui vẻ , năng giúp đỡ sư huynh gì.

-----oO-----

Đệ sáu mươi bảy chương người hiểu ta, Trường Thọ rồi!

Thiên Đình, thần uy điện, mộng thiên nghi trước.

Lần thứ hai báo mộng cấp Độ Tiên Môn đệ tử Lam Linh Nga sau đó...

Kim giáp tiên quan tâm thần tự mộng thiên nghi trung trở về, nổi giận đùng đùng chộp tới nhất bả trường thương, cắn răng nói:

"Hắn nhưng lại bắt quá lai! Còn nói tại luyện đan!

Nguyệt Lão, tiểu tiên cái này đi xuống cầm hắn đi lên!"

Bên cạnh Nguyệt Lão sừng sốt, liền bước lên phía trước ngăn trở.

Đáy lòng tuy rằng biết tiên quan cũng chỉ là bày cái bộ dáng, Nhân Giáo đạo thừa lại tiểu cũng là Nhân Giáo đạo thừa, Độ Tiên Môn vị tất hội đưa bọn họ hai cái Thiên Đình tiểu tiên thần xem tại nhãn trung, càng đừng nói là trực tiếp đi bắt người.

Nhưng dù sao cũng là mình có việc cầu người...

"Tiên quan không thể, tiên quan không thể, việc này chúng ta bàn bạc kỹ hơn, bàn bạc kỹ hơn!"

Nguyệt Lão khuyên can một trận, này kim giáp tiên quan cuối cùng là 'Tiêu khí' .

Nguyệt Lão vẫn: "Bên kia là như thế nào nói ?"

Tiên quan đạo: "Hắn sư muội nhưng thật ra khách khách khí khí, cấp bậc lễ nghĩa cũng chu toàn, nói nhà mình sư huynh đang ở luyện đan thời khắc mấu chốt, không thể phân tâm.

Còn hỏi chúng ta tìm nàng sư huynh có gì phải làm sao, nếu là cần gấp sự, còn thỉnh nói với nàng mình."

"Này..."

Nguyệt Lão nhất thời phạm vào khó khăn.

Việc này cũng không thể tùy tiện nói ra đi, sự tình quan mình thanh danh, rơi vào tay Bộ Hạ trong tai, Bộ Hạ khẳng định cũng sẽ trách tội.

Nguyệt Lão trầm ngâm vài tiếng, nói: "Có không lại thỉnh tiên quan ngài hỗ trợ tìm hắn sư muội một lần, tiểu lão nhân nơi này đa tạ ."

"Nguyệt Lão khách khí, cũng liền vùng đại điểm sự !"

Tiên quan xoay người đối mặt mộng thiên nghi, chính là nhịn không được há nhếch miệng;

Mỗi lần báo mộng hắn nguyên thần lực tiêu hao không nhẹ, lại đa lai vài lần, không nên ngắt tại này không thể...

Độ Tiên Môn, đan phòng trung.

Lý Trường Thọ nghe sư muội nói vừa rồi gặp mặt tình hình, dặn dò nàng vài câu.

Rất nhanh, Linh Nga sừng sốt hạ thần, lại hoảng hốt thấy được một mảnh vân vụ.

"Sư huynh! Lại tới nữa!"

"Đi thôi, " Lý Trường Thọ cười gật gật đầu;

Linh Nga nhắm mắt rất nhanh liền tiến vào cảnh trong mơ, mà Lý Trường Thọ thì tại bên cạnh cẩn thận quan sát đến Linh Nga trạng thái.

Chính là đang ngủ...

Hoàn toàn không có đạo vận lưu chuyển, cũng không có gì cái khác động tĩnh.

Lý Trường Thọ nâng con dấu trạc Linh Nga cánh tay, Linh Nga khinh 'Ân' tiếng, như là bán mộng bán tỉnh.

'Thiên Đình không hồ là Thiên Đạo định ra chương quản Thiên Địa cơ cấu, báo mộng phải cũng là nào đó Thiên Đạo bảo vật dẫn phát .

Đã vậy còn quá thần kỳ.'

Tiên thức đảo qua Tiểu Quỳnh Phong các nơi, Lý Trường Thọ lâm vào trong suy tư.

Sau lưng phá rồi , vị tất chỉ là Nguyệt Lão.

Nguyệt Lão tám phần cùng lúc này cái kia kim giáp thiên thần giống nhau, chỉ là cái công cụ người...

Phong Thần kiếp vận xa chưa tới lại, Thiên Đình mới vừa kiến không bao lâu, Ngọc Đế đều phải cẩn thận chặt chẽ, Ngọc Đế an bài Nguyệt Lão, cũng có thể là cái nhất gan người.

Đến nay, tượng tam giáo Giáo Chủ thân truyền đệ tử, thượng Thiên Đình sau đó, xung hô Ngọc Đế vì hạo thiên sư thúc cũng không phải Bệ Hạ, mà Ngọc Đế phải đối Đạo Môn Nhị đại đệ tử dĩ lễ tương đọi...

Nhân Giáo đạo thừa ít ỏi, sau lưng chính là Thái Thanh lão tử;

Thái Thanh Thánh Nhân hóa thân Thái Thượng Lão Quân, đã muốn nhập trú Thiên Đình Đâu Suất Cung, Ngọc Đế tất nhiên không dám tính kế Nhân Giáo, cũng không có tính kế động cơ.

Mà lại, Thiên Đình lúc này còn là Đạo Môn sau hoa viên, Tây Phương Giáo tay tạm thời đuổi bắt vào...

Xiển Tiệt hai giáo, mặc dù đệ tử môn nhân cho nhau giữa dần dần bất hợp, nhưng còn chưa tới xé rách da mặt trình độ;

Nhân Giáo vốn là không bao nhiêu đạo thừa, cùng Xiển Tiệt hai giáo cũng không có ma sát, bọn họ làm sự khả năng tính cũng không cao.

Bài trừ pháp làm ...

Khó khăn bất thành, là Nhân Giáo nội có cao nhân, cảm thấy Nhân Giáo đạo thừa quá ít, muốn dùng nhân duyên hồng thăng, nhượng tất cả gia đạo thừa nội bộ khai chi tán diệt?

Này cùng mình chuẩn bị dùng tình cổ xúc một đôi quý hiếm linh thú sinh sản sinh lợi, nhưng thật ra có hiệu quả như nhau diệu...

Cái này cao nhân là ai?

Độ Tiên Môn nhận lãnh khai sơn tổ sư, Côn Lôn sơn tu hành độ ách chân nhân?

Bất quá khả năng...

Là Thánh Nhân ký danh đệ tử, này vị môn phái tổ sư cũng là cẩn thận tu hành, cơ bản không có gì tồn tại cảm, bất quá dám chịu đựng loại này nhân quả phản phệ lực.

Nghe qua Thánh Nhân giảng đạo, đều khả tự xưng ký danh.

Nghĩ tới nghĩ lui, Nhân Giáo Thánh Nhân chỉ có một thân truyền đệ tử, có cái này nhân tình, có này phần thực lực cùng lực ảnh hưởng, cũng dám nhượng Nguyệt Lão xuất thủ mang nghiêng Nhân Giáo đạo thừa không khí...

Huyền Đô, Đại Pháp Sư!

Đại khái dẫn là hấn .

Nhưng lần này là Nguyệt Lão nghĩ báo mộng kiến mình, Lý Trường Thọ liên tưởng đến mình trước đây dị trạng...

Tình huống hiện tại, rất khả năng là hấn nhân duyên phương diện, bị Đại Pháp Sư làm xuất một ít vấn đề nhỏ, Nguyệt Lão hiện thân bình sự.

'Ta đã nói, Hữu Độc như thế nào khả năng, không duyên cố vô cố liền đối ta có hảo cảm ?'

Lý Trường Thọ nhú mày, nhưng tùy theo lại có chút buồn bực.

Nếu Hữu Cầm Huyền Nhã đối mình hảo cảm, quả thật là Nguyệt Lão an bài , kia vì sao Hội An hàng cấp mình?

Hấn chẳng lẽ, đã muốn bị Đại Pháp Sư theo dõi?

Hơi sau tốt hảo (tìm) cách thoát mới được.

Nhân duyên phương diện, mình bên người phải có Tiểu sư muội là tấm mộc;

—— này xem như sư phụ thu Tiểu sư muội thời, mình năng nghĩ đến , chỉ có mấy điểm chỗ tốt chi nhất.

"Thiên Đạo tạo hóa, quả thật khó có thể tróc tìm tòi.

Hồng Hoang to lớn, chúng ta chung vi phù du."

Lý Trường Thọ khẽ thở dài tiếng, tiếp tục suy tư hóa bị động là việc chính động phương pháp;

Khoanh tay đặng Tiểu sư muội tĩnh lại, thuận tiện bắt đầu đem quanh mình các nơi trận pháp mở ra.

Nếu, Nguyệt Lão chung quanh ai cũng không dám đắc tội, muốn tìm chính hấn một yếu nhất thế nhất phương, ra oai hoặc là thương lượng...

Kia mình, năng từ cái này sự trung tính kể đến giờ gì?

Bất, không thể cưỡng cầu tính kể;

Hành sự tùy theo hoàn cảnh, tốt nhất bất quá tường an vô sự.

Hấn cái này Độ Tiên Môn tiểu đệ tử, có mình định ra đường xá quy hoạch, không cần phi phàn người bên ngoài cao chi, mình nắm chắc chủ động mới có thể an tâm chút.

Bất quá, nếu là có thể cùng Nguyệt Lão lưu lại giao tình, sau này mình, sư phụ cùng sư muội thượng thiên, cũng là tốt rồi an bài ...

Nguyệt Lão quản nhân duyên, Thiên Đình khẳng định nhân mạch cực lớn.

Mình lần này, nhưng thật ra có thể từ phương diện này vào tay, bán một cái nhân tình cấp Nguyệt Lão, vừa muốn nhượng Nguyệt Lão biết mình cố ý bán nhân tình cấp hấn, còn không năng bại lộ gì...

Quả thật cần tinh tế xử trí.

Một lát sau, Linh Nga tỉnh lại.

Nàng thoáng cân nhắc, liền đối Lý Trường Thọ giảng thuật rồi, Nguyệt Lão thác kim giáp thiên thân, kim giáp thiên thân thác nàng, muốn chuyển đạt cấp mình sư huynh nói mấy câu:

"Nguyệt Lão nói, trước đây hẳn kiểm kê nhân duyên tượng đất, sợ ý định phải sư huynh ngài tượng đất, nhượng sư huynh người tượng đất có sở hư hao.

Nguyệt Lão đáy lòng có chút bất an, muốn cùng sư huynh gặp mặt trao đổi việc này, đồng thời xem xét sư huynh có vô khác thường."

Lý Trường Thọ nhất thời giật mình, Nguyệt Lão này thái độ, phải là muốn tìm hắn giải quyết xong nhân quả, vậy...

Dễ dàng thao tác .

Linh Nga có chút khẩn trương, thấp giọng nói:

"Sư huynh, người không sao chứ?"

Nhân duyên tượng đất nếu phá hủy, có phải hay không về sau sẽ không nhân duyên?"

"Ta cũng không biết, " Lý Trường Thọ lắc đầu, "Cũng được, cùng hắn gặp một lần cũng là được."

Mặc kệ như thế nào, đối phương tìm tới môn lai, thái độ cũng coi như thành khẩn.

Mình, chỉ cần bảo trì hảo nhất cái Độ Tiên Môn đương đại trẻ tuổi đệ tử thân phận, hành sự tùy theo hoàn cảnh liền khả.

"Sư muội, giúp ta hộ pháp."

"Hảo!"

Linh Nga giòn tiếng đáp ứng, động tác nhẹ nhàng địa từ ghế nằm thượng nhảy dựng lên, trong tay cầm mấy chỉ bảo nang.

Lý Trường Thọ nằm ở ghế nằm thượng, lòng bàn tay chế trụ hai chỉ người giấy, thử nhượng mình thả lỏng tinh thần, chậm rãi giãn ra tâm thần...

Quả nhiên, dần dần tiến nhập một mảnh vân vụ sương mù cảnh trong mơ trung.

Phía trước có một tòa tại sơn diên tiên đình, trong đình có cái thân hi bào gầy gò lão nhân, đối diện mình khom người làm thỉnh.

Lý Trường Thọ phát giác mình như là đắm nát nhất đóa vân thượng, tâm niệm vừa động, cười mây hướng trước, cùng này lão nhân hành lễ.

"Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, kiến quá tiền bối."

Nguyệt Lão lộ ra vài phần khở tẩn cam lai mỉm cười, "Cuối cùng là đem người trông mong đến rồi, chớ có giữ lễ tiết, chớ có giữ lễ tiết."

Này là mộng cảnh bên trong, cũng không tốt chiêu đãi, xin mời ngồi xuống trò chuyện với nhau."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, hai người cho nhau làm cái đạo vái chào, tại hai bên từng người nhập tọa.

Nhìn nhau cười, chính là lẫn nhau đều có chút so đo.

Nguyệt Lão nghĩ đến là: 'Này người, phải rất tốt nói chuyện.'

Lý Trường Thọ đáy lòng phiếm quá chính là: 'Này Nguyệt Lão, thoát nhìn...'

Thân thể thật cũng bất tính hư.'

"Tiền bối, ngài thỉnh nói thẳng ra sao sự đi, văn bối biết ngài bận rộn mà lại bận rộn, cũng không dám đa chậm trễ."

"Ai, hảo, " Nguyệt Lão cân nhắc một chút ngôn ngữ, "Khụ... Gần nhất này nhất hai năm, người thân thể, không có gì vấn đề đi."

Lý Trường Thọ cười nói: "Liên là có chút ngứa, đảo bắt là cái gì trở ngại."

Nguyệt Lão nhất thời nhíu mày, vội hỏi: "Kia, cái kia... Nhưng còn có dương khí hội tụ, cảm xúc mênh mông, rục rịch... Cảm giác?"

"Cái này, văn bối nhưng thật ra không biết."

"Người mà lại chờ chút, " Nguyệt Lão tùy tay nhất chiêu, bòn hoa tương tư cây xuất hiện ở trong tay, "Này là linh bảo tương tư cây, ta dùng nhánh cây trát người một chút, xem có hay không cảm giác."

Lý Trường Thọ rất phối hợp gật gật đầu, đáy lòng chính là tại cân nhắc.

Này cảnh trong mơ quả nhiên không phải là nhỏ;

Cẩn thận ngẫm lại, tựa hồ cũng có một ít bộ sách có ghi lại 'Báo mộng truyền vật' sự...

Tương tư cây nhất căn cảnh cây tham hướng Lý Trường Thọ, Lý Trường Thọ tùy ý nó đâm một chút, đáy lòng nhất thời nổi lên tầng tầng sắc niệm, hô hấp hơi có chút dồn dập.

Nguyệt Lão thân thể chốc lát, thân thiết hỏi: "Có cảm giác ư?"

"Có là có..."

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, cảm nhận được mình trong cơ thể kia đoàn Tiên Thiên dương khí tại ba đào mênh mông, nhưng ra vẻ nhúu mày trạng, "Nhưng bắt đa."

"Này, này, " Nguyệt Lão nhướng mày, nhất thời lộ ra vài phần cười khỏ, "Chúng ta đa trát vài lần thử xem."

Lý Trường Thọ nhưng khụ tiếng, vôi vàng cự tuyệt;

Lại bị trát một chút, nói không chừng liền thật muốn gặp chuyện không may!

"Không sao, tiên bối, ta trở về điều trị điều trị là được, ta sư muội còn tại bên người, bắt quá thuận tiện."

Nguyệt Lão nhất thời sấu mi khỏ kiểm.

Lý Trường Thọ cân nhắc vài câu ngôn ngữ, liền mím cười tiếp tục mở miệng...

...

Sau nửa canh giờ.

Thiên Đình, mộng thiên nghi trước.

Nguyệt Lão thân thể vừa động, tinh dậy lại đây, nhịn không được phù râu mà cười, đáy lòng một trận cảm khái.

Hắn sờ sờ trong tay áo, kia chỉ trữ vật pháp bảo nhữn, lúc này đã muốn không còn rồi tung tích, lập tức đáy lòng nhẹ nhàng thờ ra.

Viên mẫn giải quyết .

"Thật sự là cái không sai hậu bối, có đại giáo đệ tử phong phạm!"

"Khụ, khụ khụ, " bên cạnh kim giáp thần tướng dưới chân vừa trọt, vôi vàng ỏn định thân hình, mặt mang mím cười địa nhìn Nguyệt Lão.

Vừa rồi cảnh trong mơ hữn dù chưa tham dự, chính là dùng hữn tiên lực cơ sở làm xuất tới.

Nhất là trong mộng thác vật, gữn như tháo nước hữn nguyên thần lực, nhất là, trước đây còn liên tục báo mộng vài lần...

"Nguyệt Lão, vô sự ?"

"Làm hiền đạo hữu, làm hiền đạo hữu !" Nguyệt Lão tại trong lòng cảm xuất nhất chỉ hộp gấm, "Nho nhỏ tạ ơn lễ, bắt thành kính ý."

Tiên quan đầy mặt chính khí, quả quyết cự tuyệt nói: "Ai, chúng ta không phải cái loại này tiên thân!"

"Tổng không thể nhượng ngài không công tương trợ, tiêu lão nhân đáy lòng quả thật băn khoăn, " Nguyệt Lão chính là thực lạc địa nói lời khách sáo.

Nhất cái ỡm ờ, nhất cái hướng trước đẩy đưa, này hộp gấm rất nhanh liền vào tiên quan cổ tay áo.

Nguyệt Lão thật sâu làm cái đạo vái chào, cáo từ ly khai thân uy điện.

Kia tiên quan tiến đi Nguyệt Lão, đặt mông ngồi ở cửa điện trước, thật dài nhẹ nhàng thờ ra...

Này tiên quan tất cả người, đều so nửa năm trước gầy yếu vài phần.

Bên kia, Nguyệt Lão tâm tình có chút khoan khoái, tại vân thượng mỉm cười trước phi.

'Trường Thọ, thật sự là cái không sai hậu bối a.'

Này vị Độ Tiên Môn đệ tử, trách không được có thể được ba sao cùng nguyệt, vì người phương diện không nói, lại tôn lão, lại biết cấp bậc lễ nghĩa, còn nơi chốn vì hấn cái này tiểu thân cân nhắc.

Người bình thường nhìn thấy hấn Nguyệt Lão, tam câu không rời nhân duyên;

Mình cùng Trường Thọ nói chuyện lâu như vậy, chính là hoàn toàn không có nghe đến 'Nhân duyên' hai chữ!

Điều này làm cho Nguyệt Lão cảm giác thập phần thoải mái.

Trường Thọ kia một câu 'Thuận theo tự nhiên', quả thật so Thiên Đỉnh người hầu bộ phận thiên tướng, cao minh không biết bao nhiêu!

Nhân duyên nói đến đây, không phải là thuận theo tự nhiên mới được giai ngẫu sự ư?

Trường Thọ cân nhắc còn vô cùng chu đáo, ước hẹn lập thế nhượng hấn cái này lão nhân an tâm...

Chính là, mặt sau hai người cùng nhau lập thế thời, đêm nay bối làm lời thề nội dung có chút rườm rà;

Nhưng cẩn thận cân nhắc, chính là thập phần hoàn thiện, bả sở có điều kiện cùng tình huống, cơ bản đều cân nhắc đến .

Lập hạ đại đạo lời thề, song phương sau này lại không đề cập tới tượng đất có tồn hại sự, Nguyệt Lão không can thiệp Lý Trường Thọ nhân duyên, Lý Trường Thọ cũng không đứng người bên ngoài nói lần này báo mộng.

Kỳ thật Nguyệt Lão lai thời tinh tế xem xét rồi, kia tượng đất bị Thiên Đạo lực bao bọc, đã muốn không có gì tổn thương, năng sinh thành, sinh trưởng hồng thăng, công năng đầy đủ hết.

Vốn, Nguyệt Lão cũng chính là lo lắng thôi...

Chỉ là không nghĩ tới, đối phương hội lo lắng hẳn Nguyệt Lão lập trường, nhất là kia nói mấy câu, thẳng trạc hẳn Nguyệt Lão tâm hang ổ tử!

Hắn dễ dàng ư hẳn!

Vốn liền không có gì bối cảnh, tu vi cũng bất tính cao, mình bị Ngọc Đế Bệ Hạ đặt vào vị trí này thượng, vừa muốn hướng ra phía ngoài ứng phó, vừa muốn cấp Thiên Đình, Thiên Đạo người hầu;

Thiên Đình chức quan so với chính mình đại , hẳn không dám làm cho;

Chức quan so với chính mình tiểu tu vi so với chính mình cao , hẳn cũng không dám làm cho;

Có bối cảnh , hẳn Nguyệt Lão lại càng không dám trêu...

Hết lần này tới lần khác, còn là nhân duyên điện loại này miễn cảm nơi, như khởi tu tâm, còn dễ dàng bị Tử Tiêu Thần Lôi trực tiếp bụi bụi...

'Tiền bối, ngài cũng là quá khó khăn .'!

Nguyệt Lão ngửa đầu nhìn không trung, lưng hai tay, lão nhân bên trong tràn đầy cảm khái.

Vạn năm Nguyệt Lão, gian khổ tự biết!

Mà nay người hiểu ta, đa nhất Trường Thọ rồi!

Cái này Độ Tiên Môn đệ tử, nếu là có thể, quả nhiên là muốn dẫn vi tri kỷ!

Đúng rồi, hẳn nhắc tới quá hẳn sự phụ cố sự;

Tề Nguyên đạo hữu trải qua nhiều việc khó, vẫn như cũ không để ý quanh mình không phải chê ánh mắt, dĩ đại nghị lực bình giải hóa thành Trọc Tiên;

Trường Thọ chỉ dùng để cái này cố sự, tại cô vũ hấn cái này gian nan Nguyệt Lão a...

Sau này Tề Nguyên đạo hữu nếu là nghĩ đến Thiên Đình hấn cái chức quan nhàn tản, mình như thế nào cũng muốn xuất lực giúp đỡ nhất bả!

Cấp Trường Thọ tiêu hữu kia chút bồi lễ quà tặng, quà thật không coi là gì!

Chỉ hận mình chuẩn bị thiếu!

Độ Tiên Môn, Tiểu Quỳnh Phong, đan phòng chỗ.

Lý Trường Thọ tự trong mộng tỉnh lại, bay nhanh xem xét các nơi, nháy mắt liền phát hiện Tiểu sư muội đưa lưng về phía mình, khuôn mặt hồng hồng .

Lý Trường Thọ cúi đầu mắt nhìn mình trường bào...

Ân...

Liếc mắt một cái khó nói hết.

Trong mộng bị tương tư cây đâm một chút, cái này không có biện pháp, hấn dù sao cũng là cái bình thường nam tiên, vẫn chưa chặt đứt tự thân tình niệm.

Chậm rãi khởi thân, Lý Trường Thọ bắt đầu vết sửa sang lại quần áo, cầm trong tay kia miếng không biết như thế nào xuất hiện nhẫn thu hồi, cười nói:

"Ta tỉnh lại ."

"Sư, sư huynh, " tiểu Linh Nga bả vai run rẩy hạ, đầu cũng không dám hồi, run giọng đạo câu, "Ta, ta đi về trước ... Đợi lát nữa ta tiếp qua lại!"

Nói xong cười mà chạy, chính là đầu đầu không trở về, đỉnh đầu đều bốc lên nhất từng đợt từng đợt khói trắng...

Lý Trường Thọ nhất thời cười, vi nàng đóng cửa quanh mình trận pháp, đáy lòng nhưng nhin không được phi nhỏ câu.

Thật sự là, Diệp Công thích rộng.

-----oOo-----

Thứ sáu thập bát chương ma sửa thần thông sơ thể nghiệm

Hiện đến nay Thiên Đình, đã muốn giàu có như vậy ?

Tiểu Quỳnh Phong sơn trong cơ thể mật thất trung, Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ 【 cùng 】 sắc, nhìn Nguyệt Lão cấp bồi lễ trong giới chỉ, kia một đồng tán ra dày linh quang thượng đẳng linh thạch...

"Không giống với, chúng ta không giống với..."

Lý Trường Thọ lắc đầu, tại kia cảm khái không ngừng.

Này đồng linh thạch, khả trực tiếp đi tiên ngoài cửa phường trong trấn mua lai rất nhiều bảo tài, cô đọng càng mạnh trận cơ, gia cố, cường hóa Tiểu Quỳnh Phong đại trận.

Lý Trường Thọ trước đây sở làm trận pháp đôi mới kế hoạch, năng trực tiếp hoàn thành một phần ba!

Nhưng, như vậy trực tiếp tiêu phí kỳ thật cũng không hợp lý.

Hắn hoàn toàn có thể bả này đồng thượng đẳng linh thạch, là đệ nhất bút tài chính khởi động.

Tại phường trấn mua thuốc cây cỏ, đem dược thảo cầm lại lai chế tác thành đan dược, lại đem đan dược cầm đi trao đổi bảo tài, bán thành linh thạch, như thế có thể cuộn cuộn không ngừng sinh ra lợi nhuận!

Còn không có trung gian thương được lợi chênh lệch giá!

Lý Trường Thọ nhú mày suy tư...

Bản thể đi ra ngoài làm này chút quá nguy hiểm, vì một chút linh thạch bảo tài bồi thượng tính mệnh giả nhiều không kể xiết, cái trung nặng nhẹ phải phân rõ sở.

Khả, nếu người giấy có thể hoàn thành này chút nguy hiểm hạng mục công việc, vậy không giống với ...

Bốn bỏ năm lên, không phải tương đương với linh phong hiểm được lợi tài.

Nếu thật có thể như thế, mình hoàn toàn có thể hai bút cùng vẽ ——

Nhượng sư phụ từ Bách Phạm Điện trung lĩnh lấy 'Tiên đan' riêng, tích lũy dược thảo;

Mình lợi dụng người giấy, thông qua ngoài cửa phường trấn thu thập dược thảo, bán đan dược...

Năm mươi niên nội được lợi hẳn nhất cái chút lòng thành, chấp ghép thượng hơn mười kiện tiên bảo, phải bắt là cái gì nan đề!

Chỉ cần bảy bát mười năm, mình quy hoạch Tiểu Quỳnh Phong 【hợp lại phòng ngự hệ thống】, cũng có thể đền thượng đại bán bảo tài chỗ hồng!

Như vậy, không chỉ có mình năng giải quyết pháp tài lữ địa trung tối thiểu 'Tài', còn có thể làm đệ tử phụ cùng sư muội...

Vấn đề ngay tại ở, như thế nào nhượng người giấy đi phùng trấn?

Trẻ tuổi đệ tử ra ngoài, kỳ thật là kiện rất phiền toái sự;

Nhưng mình sư phụ cũng không tại môn quy hạn chế phạm vi, đã muốn trở thành tiên nhân sư phụ, tìm cái lý do liền khả ra ngoài.

Trọc Tiên cũng là tiên thôi.

Nhượng sư phụ mang theo mình người giấy phân thân, đi ra hộ sơn đại trận, người giấy liền khả xa xa rời khỏi, tiến đến phùng trấn mua bán giao dịch...

Cái này hoàn thành bước đầu tiên.

Sau đó mới là mấu chốt chỗ khó —— cắt giấy thành người thần thông bản thân cực hạn tính.

Mặc dù, Độ Tiên Môn sơn môn, khoảng cách đông thặng Thần Châu tương đối nổi danh phùng trấn 【lâm hải trấn】 so với gần, cũng liền cách hơn hai vạn lý...

Nhưng Lý Trường Thọ hiện tại xa nhất không chế người giấy khoảng cách, chỉ có thể đạt tới nghìn dặm xa;

Bằng hiện tại cắt giấy thành người, hoặc là nói, nguyên bản cắt giấy thành người thần thông, không thể nhượng người giấy đến gần nhất phùng trấn.

Hồng Hoang quả thật quá lớn rồi...

Hoàn toàn không thể tưởng tượng, viễn cổ long phượng kỳ lân đẳng bách tộc hưng thịnh thời, kia gần như vô biên vô hạn Hồng Hoang đại địa, lại nên cỡ nào rộng lớn!

Nói hồi chính sự;

Lý Trường Thọ ngồi ở kia trầm tư nửa ngày, đối 'Đan dược buôn bán' làm kể lại thống tính, quy hoạch, cùng với phong hiểm đánh giá, cuối cùng là định ra quyết tâm.

Hai bút cùng vẽ, cần lao làm giàu!

Sửa thân thông!

Tiên dục thiện chuyện lạ, tất trước lợi nó pháp.

Đặng phong độn cùng hỏa độn hoàn thành tìm hiểu tiến giai, liền chuyên tâm thay đổi cắt giấy thành người thân thông!

Muốn bản thể ở trong núi bất động, người giấy đi ngoài cửa phùng trần làm giao dịch, cắt giấy thành người, phải muốn vào hành ma sửa;

Còn phải thị phi đồng tầm thường ma sửa!

Nguyên bản cắt giấy thành người nguyên lý, là đem tự thân pháp lực, tiên lực, cắt giữ tại người giấy bên trong;

Người giấy hóa thành hình người, kỳ thật là gần như ở thủ thuật che mắt, nguyên nhân người giấy chất liệu gỗ đặc thù, tự hành mang theo sinh linh khí tức, cố có thể giả dối đánh tráo.

Lý Trường Thọ thành tiên sau, cắt giấy thành người thân thông xu ở hoàn thiện, tại tiên thức bao phủ trong phạm vi, khả ký thác nhất bộ phận tâm thần tại người giấy thân thượng;

Đến nay, đương Lý Trường Thọ không đi không chế người giấy thời, người giấy cũng sẽ giống như vật còn sống một loại, khả hoàn thành thi triển thân thông giả đơn giản chỉ lệnh.

Tỷ như, quét rác, làm cỏ, mát xa, khiêu vũ, đơn giản chém giết chiến đấu, cùng với nào đó không thể miêu tả công năng tuyền hạng.

Nhưng Lý Trường Thọ hiện tại cần , cũng không phải này chút hiệu quả.

Hắn muốn cắt giấy thành người, ma sửa vì tôi giá rẻ, cánh cửa thấp nhất ...

Thân ngoại hóa thân!

Tương đương với, cấp mình tạo một ít có thể tùy thời thay đổi 'Giấy thân thể', ở trong đó tồn trữ nhất bộ phận tiên lực, tâm thần nhập trú, tùy ý cắt;

Người giấy hóa thân chỉ cần năng phát huy mình nhất thành hoặc là nửa thành thực lực, liền cũng đủ sử dụng .

"Phải làm đến điểm này, tất nhiên hội dùng đến luyện chế pháp bảo cấm chế..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, lần này nhưng thật ra nhanh chóng, rất nhanh liền đập định rồi sau này mười năm tu hành quy hoạch ——

Học luyện khí, làm thần thông!

Sẽ không đi học, không hiểu liền xem;

Minh hiện đến nay sống lâu cũng đủ đầy đủ, luyện khí chi pháp cũng nên làm lên rồi.

"Ưu tiên nghiên cứu năng kỹ thác tâm thần cấm chế đi."

Lại đem ánh mắt thả lại trong giới chỉ...

Này sóng không nói, cảm tạ lão thiết Nguyệt Lão đối Tiểu Quỳnh Phong kiến thiết mạnh mẽ ủng hộ!

Trừ bỏ cao phẩm chất tiên thạch ở ngoài, Lý Trường Thọ còn thấy được một đồng bình sứ, hồ lô, bên trong nhưng lại đều là đan dược;

Hơn nữa, còn đều là cùng loại ở Độc Long Tửu hiệu quả đan dược...

Chỉ có thể nói, không hồ là Nguyệt Lão, đưa đan dược đều là như thế đặc biệt.

Lý Trường Thọ vốn định trực tiếp đem này chút đan dược dùng Tam Muội Chân Viêm thiêu hủy, nhưng lại do dự hạ.

Quá lãng phí quả thực.

Này đều là Nguyệt Lão luyện chế tiên đan, rất nhiều nam luyện khí sĩ giáo lý Phúc Âm!

Cứu lại nhân duyên, hạnh phúc đạo lữ;

Tiên phạm song dùng, thúc tẩu vô lừa dối.

Lấy ra một ít trống không bình sứ, đem này chút đan dược phân loại xử trí hảo, lại đem Nguyệt Lão kia chút bình sứ thiêu hủy, luyện đi Nguyệt Lão khí tức.

"Về sau lưu trữ tặng lễ, hoặc là cầm đi dễ vật hoá vật..."

Nếu thứ này được hoan nghênh, mình cũng khả thử nghịch hướng phân tích xuất phương thuốc dân gian, sờ soạn luyện chế phương pháp, đại lượng sản xuất, lời nhiều đa tiêu!

"Chậc, tham tiền tâm hồn cũng không hảo;

Dày tài đều chỉ là vì càng tốt tu đạo, đạo mới là luyện khí sĩ căn bản."

Giáo dục mình hai câu, Lý Trường Thọ cũng ách nhiên thất tiếu.

Đem pháp bảo nhẫn nội đồ vật, đều chuyển dời đến mình tam chỉ chủ trữ vật pháp bảo trung, lại đem nhẫn niêm phong cất vào kho...

Tinh tế phẩm mấy lần mình cùng Nguyệt Lão đối thoại, xác định mình biểu tình, ngôn ngữ bất tồn tại bất luận sơ hở sau, cũng liền đem việc này tạm thời buông.

Mình đi Thiên Đình còn có một đoạn tuế nguyệt, sự phụ lúc này cũng không đến Chân Tiên cảnh, việc này không cần nóng vội.

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ lặng yên ly khai dưới đất mật thất, cuời mây phiêu xuất Tiểu Quỳnh Phong.

...

Đạo Tàng điện tại Phá Thiên Phong phía sau núi sườn núi chỗ.

Lý Trường Thọ nhất cái qua lại, cũng không khiến cho bất luận kẻ nào chú ý;

Thậm chí bên ngoài trong điện hàng năm ngòi xuống tu hành trưởng lão, đều lười mở liếc hẩn một cái.

Theo sau, Lý Trường Thọ ngay tại đan phòng trung, bắt đầu tu đạo tân lĩnh vực nghiên cứu công tác.

"Tiểu sư thúc cũng không biết khi nào thì xuất quan."

Đạo Tàng ngoài điện trong điện, năng tìm được luyện khí cấm chế đều thiên cơ sở chút;

Nếu là năng nhượng Tiểu sư thúc đi nội điện, hỗ trợ ghi nhớ một ít đôi môn nội Chân Tiên công khai cấp cao cấm chế, liền không thể tốt hơn .

Môn nội nhưng thật ra không khỏi dừng, Chân Tiên truyền thụ này chút cấp chưa thành tiên đệ tử.

Lý Trường Thọ ngón tay gõ mặt bàn, đáy lòng tinh tế tính toán, tùy theo lại nghĩ tới một vị môn nội trưởng bối.

Vạn Lâm Quân trưởng lão.

Mình hiện đến nay dùng nghìn độc bách kim lô, chính là Vạn Lâm Quân trưởng lão mình luyện chế , tự nhiên có thể tìm này vị trưởng lão lãnh giáo luyện khí chi pháp.

Chỉ là, mình đã muốn tại này vị trưởng lão kia được nhiều lắm chỗ tốt, da mặt lại dày, cũng có chút ngưng ngưng...

"Thật sự không được, liền hỏi một chút ký thác tâm thần tại pháp bảo thượng cấm chế phương pháp đi."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài.

Thiếu hạ này vị trưởng lão nhân tình càng ngày càng nhiều, quả thật bất là cái gì chuyên tốt, sau này đều là muốn nghĩ biện pháp còn thượng .

Tại đan phòng ngày người nửa ngày, lại sờ soạng mặt thất trung.

Lấy ra mấy chỉ người giấy, tùy tay rơi tại mặt bàn thượng, này mấy chỉ người giấy lập tức như là sống lại đây, tại mặt bàn thượng đứng hảo sau đó, bắt đầu...

Nhảy, bính, đánh nhau, nhảy lên cùng lưng vũ.

Lý Trường Thọ ngưng thần nhìn chăm chú, cẩn thận thể hội, rất nhanh mà bắt đầu cảm ngộ...

Không bao lâu, hấn cảm xuất khắc đao, thể tre, bắt đầu làm lần đầu tiên về 'Người giấy · thân ngoại hóa thân tiến giai' nghiên cứu công tác bút ký.

Thần thông sang tân, ngay tại ở không ngưng nếm thử;

Muốn hoàn thành thần thông ma sửa, phải lớn mật tiến thủ, mở rộng ý nghĩ, cẩn thận chứng thực, làm đâu chắc đấy, lý luận cùng thực tiễn tương kết hợp...

Thế là, lục năm sau.

...

Xanh thắm trên bầu trời, mấy đóa mây trắng chậm rãi thổi qua.

Độ Tiên Môn sơn môn trước, một thân nâu đạo bào Tề Nguyên lão đạo bùng phát trần, cùng thủ vệ tiên nhân nói mình ra ngoài sự.

"Tề Nguyên sư đệ, ngươi muốn đi ra ngoài tông cộng mấy ngày?"

"Đại khái tam nhật liền khả trở về, tâm trung ngẫu nhiên có sở cảm ngộ, ra ngoài đi một chút nhìn xem."

"Thiện, " thủ vệ tiên nhân liền vẫn chưa hỏi nhiều, hộ sơn đại trận mở ra nhất điều khe hở, nhượng Tề Nguyên tự hành ra ngoài.

Tề Nguyên đạo tiếng tạ ơn, cười mây xuất hộ sơn đại trận, hướng Đông Hải phương hướng mà đi.

Bay ra đại khái nghìn dặm xa, Tề Nguyên liền nghe được một câu truyền thanh:

"Sư phụ, đem hộp tìm một chỗ mật địa phóng hảo, ngài phải đi linh quặng mỏ bên kia chờ liền là, không cần quá xa.

Tam ngày sau ta tất hội trở về, ngài bả hộp lại mang về là tốt rồi."

"Ai, hảo, " Tề Nguyên ứng tiếng, đối tay áo nhỏ giọng vẫn, "Không cần vì sư đa làm cái gì?"

Lý Trường Thọ tiếp tục truyền thanh:

"Sư phụ không cần lo lắng, đệ tử chỉ là đi phường trấn trên bán chút đan dược, lại mua chút thảo dược, như vậy có thể được lợi chút linh thạch cùng bảo tài."

Tề Nguyên đậy lòng thờ dài, mắt trung hơi áy náy, chính là theo đệ tử dặn, bay đến một chỗ núi rừng bên trong;

Tìm cái không hề vết chân nơi, bắt dấu vết địa đem trong lòng chỉ một quyền đầu lớn nhỏ, tứ tứ phương phương đàn sắc hộp gỗ, phóng dưới tàng cây cây cỏ hang ổ trung.

Làm xong này chút, Tề Nguyên lão đạo làm bộ như tại chỗ đó bước chậm thương thức phong cảnh, nhất sợi tiên thức cũng tại quan sát đến này chỉ hộp.

Một lát sau, hộp mở ra nhất điều khe hở, nhất khối móng tay cái lớn nhỏ, hình thoi bảo thạch dò xét xuất lai, tại chung quanh quơ quơ.

Này bảo thạch nhẹ nhàng lóe ra khởi hào quang.

Lý Trường Thọ nhất sợi truyền âm, lại truyền vào Tề Nguyên lão đạo trong tai.

"Sư phụ, ngài trước thu một chút tiên thức."

"Hảo, hảo, " Tề Nguyên đem mình tiên thức thu , đậy lòng chính là có chút buồn bực.

Nhất thời, kia hình thoi bảo thạch không lại lóe ra;

Nhất chỉ cùng loại ở kính tiềm vọng 'Cỏ lau can' dò xét xuất lai, hướng tới chung quanh nhìn nhìn;

Ngay sau đó, hộp cái bị nhẹ nhàng đẩy ra, nhất chỉ đạm màu vàng tiêu người giấy nhảy xuất lai.

Này người giấy so phổ thông người giấy dày vài lần, cái đầu cũng hơi chút lớn hơn một chút, trên vai tà khoá nhất chỉ khéo léo bỏ bao.

Nó khấp thắt lưng, thân thể qua lại chớp lên, nhất từng đọt từng đọt hào quang vờn quanh tại nó thân chu;

Trong nháy mắt, tiểu người giấy biến thành bát thước cao gầy gò đạo nhân, thân màu xanh đạo bào, tóc dài tùy ý chùm khởi, vắt chéo sau lưng nhất thanh trường kiếm.

Giấy đạo nhân khí tức nhẹ nhàng phập phồng, ổn định tại Nguyên Tiên cảnh sau, lại nhanh chóng rơi chậm lại vì về đạo cảnh, tùy theo liền che lấp .

Giấy đạo nhân ánh mắt nhẹ nhàng chuyển động, nó nội lộ ra vài phần linh quang, cùng người sống giống như đúc.

Cầm xuất gương chiếu chiếu, giấy đạo nhân thấp nam nói: "Tướng mạo tóm lại còn là có chút giống ta."

Lắc đầu, thu hồi địa thượng phương hạp, hai tay cầu khởi pháp quyết, thân hình chìm vào thổ địa trung, đảo mắt biến mất không thấy...

Này, chính là Lý Trường Thọ nghiên cứu lục niên thành quả!

Thần thông · thay đổi trắc thí bản · cắt giấy thành người!

Khối này người giấy, đã muốn tính làm thực tế ý nghĩa thượng thân ngoại hóa thân;

Nhưng bởi vì Lý Trường Thọ lấy rất nhiều xảo, cái này hóa thân kỳ thật chỉ là một khối không xác.

Trừ này ở ngoài, giấy đạo nhân nhất số hiệu còn có rất nhiều bất hoàn mỹ chỗ.

Tỷ như, Lý Trường Thọ không thể không đem nhất bộ phận nguyên thần lục ký thác nó nội, như phân thân bị trảm, hấn bản thể nguyên thần cũng sẽ lọt vào rất nhỏ bị thương.

Điểm ấy liền cần không ngừng cải thiện.

Vi phòng bị người giấy phân thân bị trảm, Lý Trường Thọ cũng là tiêu phí rất nhiều tâm huyết;

Liền như tờ giấy đạo nhân trên lưng bảo kiếm, nhìn như là kiếm, kỳ thật là độc dược, mê dược hỗn hợp thúc giục tán pháp khí...

Vốn, Lý Trường Thọ việc này, đồng thời không có kiểm nghiệm khối này 'Nhất số hiệu phân thân' sức chiến đấu tính toán.

Nhưng lòng người hiểm ác, lộ tài gây tai hoạ sự, hấn xuất môn lần đầu tiên liền gặp gỡ .

Rời khỏi Độ Tiên Môn phụ cận, hấn dùng nửa ngày thổ độn, tiến đến đông châu khá có danh tiếng 【lâm hải trấn】.

Ồn thỏa khởi kiến, hấn tiêu tốp, nhiều lần, tại bất đồng địa điểm, bất đồng thu đan dược cửa hàng, dùng bất đồng nguy trang, bán mình luyện chế rất nhiều đan dược, còn tại này phát hiện Độ Tiên Môn mấy nhà cửa hàng...

Theo sau lại dùng hoán đến linh thạch, cùng với kia tốp tiên thạch nhất bộ phận, án giống nhau phương thức, mua nhập đại lượng linh dược, độc thảo, bảo tài, linh thú ấu tể.

Bất tính đệ nhất thùng kim đầu tư, lần này đan dược lợi nhuận, đại khái có thể có phí tổn lục thành, đã là tương đương không sai.

Mặt sau vi dấu người hiểu biết, hấn còn tại chỗ đó xiêm áo nửa ngày quán, đem mình luyện tập luyện chế pháp khí, cùng với một ít tỉ lệ không sai đan dược bày ra lai;

Bày giá cả vừa phải, cũng bán được một chút linh thạch.

Nhưng mà, đã muốn như thế thật cẩn thận, Lý Trường Thọ phát hiện mình cái này người giấy phân thân, còn là bị người theo dõi...

Cách tam thiên kỳ còn có nửa ngày, Lý Trường Thọ lặng lẽ xuất chỗ ngồi này quy mô có thể so với thế tục đại quốc thủ đô 'Phường trấn', lái khởi vân, hướng tới năng thi triển thổ độn cánh rừng bay đi.

Nhưng mà, mấy đạo thân ảnh từ lâm hải trong trấn theo xuất lai, từng người che dấu tu vi, lặng lẽ theo đuôi...

'Xem đi, đây là Hồng Hoang a.'

Lý Trường Thọ đáy lòng khẽ thở dài tiếng, cười mây phi càng nóng nảy chút.

Này phân thân hóa thành kiếm tu cổ tay áo, nhất chỉ chỉ cầm lấy tiểu kiếm, bình sử nguyên bản thân thông người giấy, chính xoa tay, vận sức chờ phát động.

-----oOo-----

Thứ sáu thập chín chương dừng ép ta rút kiếm! 【phiếu. . . Phiếu】

Ban sơ bả ý thức na tại khối này người giấy thân thượng, Lý Trường Thọ cũng bất quá thích ứng.

Là cái loại này...

Cảm giác mình rất mỏng, rất nhẹ, rất yếu ớt, rất bất lực, không có gì lực phòng ngự, không hề cảm giác an toàn...

Nhưng hoạt động chốc lát cũng liền thích ứng .

Xuất phường trấn, xác định bị người theo đuôi, Lý Trường Thọ ra vẻ không biết, cười mây hướng tới mình dự định địa điểm tiến đến.

Nguyên nhân lâm hải trấn quanh mình bố trí phản Ngũ Hành trận thế, cấm chế độn pháp tùy ý đi qua, cho nên phải kéo ra một khoảng cách mới có thể thi triển thổ độn rời khỏi.

Kia chút theo đuôi mình 'Kỳ quái đại hán', lúc này đã muốn có hai người đuổi tại mình phía trước, tại rừng rậm trung bố trí một chút trận pháp cạm bẫy.

'Phải, là cảm xuất thượng phẩm linh thạch thời, bị này chút người theo dõi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc , cũng có chút bất đắc dĩ.

Linh thạch xem như đông thặng Thần Châu cùng Trung Thần Châu đồng tiền mạnh, bởi vì này đồ vật sử dụng tối quảng, hơn nữa luyện khí sĩ đều có nhu cầu, mà lại sản xuất cũng ổn định.

Mà lên phẩm linh thạch, một loại là linh mạch tối hạt nhân mới có thể sản xuất, hiếm thấy mà lại trân quý, giá trị so phổ thông linh thạch cao rất nhiều.

Phía trước ba trăm trượng rừng rậm, phải chính là đối phương xuất thủ nơi.

Nơi đó vừa ly khai phản Ngũ Hành đại trận bên cạnh, là mình năng thi triển thổ độn rời khỏi biên giới...

Đối phương hiển nhiên cũng là từng có tỉ mỉ tính kế.

Mình khối này giấy đạo nhân sức chiến đấu có đọi thương thảo, phòng ngự phương diện khẳng định không được, chỉ có tương đương với Phản Hư cảnh luyện khí sĩ cường độ;

Nhưng tiên lực chính là hấn tự thân quán chú , năng trực tiếp thi triển mạnh mẽ pháp thuật...

Chỗ đó cách phường trấn so với gần, mặc dù hẻo lánh, nhưng mãnh liệt nguyên khí dao động, khẳng định hội đưa tới không ít luyện khí sĩ chú ý.

Hơn nữa giấy đạo nhân hao tổn nhiều lắm tiên lục, dễ dàng 'Thiếu đầu' hỏi không được gia môn.

Giấy đạo nhân thân thượng, chính là dẫn theo mình một phần ba tài sản.

Tuy rằng còn có giấy đạo nhân số 2 cùng số 3 làm hậu bị, nhưng có thể không tổn thất, tự nhiên là bất tổn thất cho thỏa đáng...

Phải tốc chiến tốc thắng, còn không nể nhượng đối phương đụng tới mình!

Cách đối phương bố trí cạm bẫy càng gần, cái loại này tầm mắt hội tụ tại mình thân thượng cảm giác, lại càng phát mãnh liệt.

Bởi vì bản thể bắt tại chỗ đó, đồng thời không có linh giác cảnh báo;

Lý Trường Thọ mắt nhìn mình bên hông treo hình thoi bảo thạch, này là hẳn luyện khí đệ nhất vừa ý thành quả, trắc cảm thạch.

—— đệ nhất vừa ý thành quả liền là nhiếp hồn châu.

Này lục niên, trừ bỏ cấp người giấy gia tăng rồi 'Ký thác tâm thần', 'Vững chắc tiên lục' đẳng cảm chế, hẳn cũng liền làm xuất như vậy cái tiêu đề chơi.

Lúc này này bảo thạch hiện ra vi đồ tía sắc, đại biểu có ba đạo đã ngoài tiên thức linh thức, tập trung ở tại mình thân thượng.

Phía trước trong rừng, kia hai gã ẩn náu tại cây sau thân ảnh, ánh mắt tràn đầy cảnh giác.

Còn có nhất danh ẩn náu tại không trung vân sau người, nhìn như chỉ là đi ngang qua, nhưng vẫn duy trì cùng Lý Trường Thọ giống nhau ngự không tốc độ cùng phương hướng...

Như vậy trắng trợn?

Phường trần quả thật hỗn loạn, tán tu phần đông, ngư long hỗn tạp, xuất phường trần cũng sẽ không có quy tắc.

Khoảng cách đối phương cạm bẫy còn có trăm trượng...

Năm mươi trượng...

Mười trượng...

Lý Trường Thọ đột nhiên sát vân, lâm bâm nói: "Còn đã quên mua vài thứ."

Nói xong, xoay người hướng tới phương trần phương hướng phải rời khỏi.

Đột nhiên giữa, phía trên nhất mặt bảo quang đập lạc, phía sau, phía trước, đều có hai đạo thân ảnh hiện thân, hướng Lý Trường Thọ cấp hướng mà đến, trong tay bảo quang lóe ra!

Lý Trường Thọ khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy, nhưng lập tức làm ra một bức sắc mặt đại biến bộ dáng, hướng tới phía dưới cây cối cấp trụ.

"Các người!

Người nào!"

Hiềm lại hiềm, nhất khẩu ba thước dài cao phương ẩn bí mật mang theo vạn quân sấm đánh thế, từ trước mặt hấn thẳng tấp đập lạc!

Kình phong mặt tiền cửa hiệu, thổi Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân tóc dài loạn vũ!

Hấn vừa địa, ngũ đạo thân ảnh từ trước sau, phía trên nhất tề đánh tới.

Lý Trường Thọ mau lui hai bước, tay phải cầm đầu vai chuôi kiếm, trong miệng hét lớn:

"Chậm đã!

Ta nguyện giao ra bộ phận bảo tài!"

Này năm người động tác chính là chút nào bất đôn, hai người thúc giục pháp, hai người ném đập bảo vật, đối Lý Trường Thọ cấp hướng mà đến.

Lý Trường Thọ hai mắt nhất ngưng, sau lưng trường kiếm rút ra tam tấc, nhất từng đọt từng đọt vô sắc vô vết bột phấn, bị hấn tiên lực thúc động, hướng năm người lạng yên thổi đi.

Hấn dưới chân thi triển ra tinh diệu bộ pháp, đem đánh úp lại pháp bảo, thuật pháp, phù lục hiềm hiềm tránh thoát, thân hình thoát nhìn có chút chật vật.

Không trung kia tu vi cao nhất người đánh lén, đối Lý Trường Thọ mở ra tay trái;

Lý Trường Thọ chung quanh nhất thời xuất hiện nhất từng đọt từng đọt huyền diệu làn sóng, động tác cũng tùy theo chậm lại.

Kia khẩu bảo ấn lại đập lạc!

Lý Trường Thọ thân chu khí tức chấn động, trực tiếp bại lộ xuất Nguyên Tiên tu vi, đem quanh mình làn sóng mạnh mẽ giải khai, lại mạo hiểm địa tránh đi này bảo ấn đập đánh!

Hắn mắt trung mang theo lửa giận, gầm nhẹ một tiếng: "Đừng ép ta xuất kiếm!"

Không trung, tên kia tu vi tại Chân Tiên cảnh sơ kỳ trung niên đạo nhân lạnh lùng cười, tiếp tục thu hồi bảo ấn, lại ném ra bảo ấn, đối Lý Trường Thọ cái trán đập lại;

Kia bốn người càng là lại thúc giục xuất pháp thuật thần thông, che lại Lý Trường Thọ lui về phía sau góc chết...

Hồng Hoang, hòn gạch đập người đạo, thịnh hành lâu rồi.

Đột nhiên giữa, này mấy người trung tu vi yếu nhất tên kia về đạo cảnh luyện khí sĩ, run giọng hô: "Tiểu..."

Mấy người theo tiếng nhìn lại, nhưng đồng thời thấy hoa mắt.

Không trung tên kia Chân Tiên sắc mặt nhất bạch, vừa muốn xoay người bay nhanh, thân hình không hiểu một cái lão đảo, trực tiếp từ không trung đảo tài liệu !

Địa thượng bốn người đảo nhanh hơn, tại trong rừng nháy mắt nằm nhất địa.

Lý Trường Thọ tả giờ tay lên, la Thiên Bảo tán lên không mà khởi, chống đỡ xuất một đạo ngăn cách trận pháp.

Một mực cầm lấy chuỗi kiếm lui về phía sau hắn cước bộ một chút, thiếp địa đột nhiên vọt tới trước, cuối cùng rút ra mình dài... Kiếm?

Này làm sao là cái gì trường kiếm!

Chuỗi kiếm hạ có bán khúc thân kiếm, thân kiếm vô nhận, mũi kiếm chính là bảy điều pháp bảo dây thừng!

Hắn sús động cái chuỗi này kỳ quái trường kiếm, nó thượng dây thừng nháy mắt kéo dài, đảo mắt đem còn chưa rơi xuống đất Chân Tiên, cùng với cái khác bốn người bó trụ, túm hướng Lý Trường Thọ.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ cổ tay áo, tam chỉ người giấy lật té ngã nhảy xuất lai, còn chưa rơi xuống đất liền hóa thành tam danh mặt lạnh lão đạo.

Người giấy nhất số hiệu lấy ra nhất chỉ trăn tà cá gỗ, người giấy nhị số hiệu cầm nhất chỉ chiêu hôn kim linh, cầm xuất hai quán đốt tiên phần, người giấy tam số hiệu làm ra nhanh như hổ đói vồ mồi trạng...

Năm người chồng người loại rơi vào Lý Trường Thọ trước mặt, nhị số hiệu lập tức sai xuất đốt tiên phần, số 3 cởi chạy mấy người trữ vật pháp bảo; Lý Trường Thọ lòng bàn tay thoát ra hai luồng Tam Muội Chân Viêm, nhét vào năm người giữa.

Cá gỗ đập vang, tiếng chuông từng trận, tụng kinh tiếng khởi.

Lý Trường Thọ ánh mắt khẩn nhìn chăm chăm phương trần phương hướng, đã thấy nơi đó tựa hồ có người hướng tới bên này quan vọng, nhưng đồng thời không một người tiếp cận lại đây.

Tiên thức nhìn quanh quanh mình mười dặm, cảnh giác các nơi gió thổi cỏ lay, ném ra nhiếp hồn châu bắt đầu nhanh chóng xoay tròn, một lần hấp thu năm người tàn hồn.

Tự hấn phản kích, đến trước mặt chỉ còn lại có nhất quán tro tàn, trước sau chén trà nhỏ thời gian đều không đến.

Lý Trường Thọ thúc động thổ động phương pháp, đem trường kiếm cắm hồi lưng vô kiếm, người giấy theo thứ tự nhảy hồi hấn cổ tay áo;

Địa thượng kia mấy kiện đã muốn bị Tam Muội Chân Viêm đốt thành bán hủy pháp bảo, cũng bị hấn thu vào nhất chỉ xử lý rác rưởi chuyên dụng bảo nang trung.

Cuối cùng một bước, Lý Trường Thọ tay áo bào một trận, kia chút tro tàn theo gió tung bay, hóa thành chỗ đó thảo mộc chất dinh dưỡng;

Thu hồi thay đổi sau la Thiên Bảo tán, bước vào mặt đất 'Luu sa' bên trong, thân ảnh bay nhanh hướng tới bắc phương chạy đi.

Kia chút tra xét chỗ đó người, cũng chỉ là bắt đến hấn rời khỏi bóng lưng, cùng với câu kia thì thảo tự nói...

"Đều nói rồi, đừng ép ta rút kiếm."

...

Lý Trường Thọ tính giấy đạo nhân tiên lực dự trữ còn giàu có, trước hướng bắc chạy nhất ngàn dặm đường, lại chuyển hướng mặt đông đi dạo nhất gặp, mới động hồi Độ Tiên Môn.

Trước tình huống thật đúng là hung hiểm...

Hoàn hảo, tên kia Chân Tiên đại ý khinh địch, cũng là thói quen cách dùng bảo đập người, thực lực không phát huy xuất vài phần, đã bị mình thả ra đi độc phần phóng đảo.

Hiện tại, Lý Trường Thọ đã muốn có thay thế nhuyển tiên tán mê dược, —— mê lòng say hồn tán.

Vừa rồi rút kiếm thời phóng xuất độc phần tổng cộng có lực chủng, kia Chân Tiên từ không trung ngã xuống nháy mắt, kỳ thật đã muốn là đã chết bán khúc, cuối cùng bị Tam Muội Chân Viêm nuốt rơi , chỉ là còn run run nguyên thân thôi.

'Giả như mình cũng là loại này đại ý, kia treo tất nhiên là mình.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cảm khái, đối này dẫn nghĩ đến giới;

Hoàn toàn không còn rời thảng quá nhất tràng, không duyên có được mấy người của cải vui sướng cảm.

Này cũng không có gì khả vui sướng , bị người dán mắt thượng, còn là mình không đủ ổn trọng, hành sự xúc động .

Trở về viết phần kiểm điểm, lần sau nhượng sự phụ nhiều ra lai đi bộ vài ngày đi.

Chỉ là...

Nhìn mình trong tay áo kia chút bảo nang trung tràn đầy linh dược độc thảo, linh thú ấu tể, đánh giá tam năm năm có bận rộn .

Làm giàu làm giàu!

Dày tài hộ đạo!

Một đường khẩn đuổi chậm đuổi, Lý Trường Thọ tại ước định thời thân, chạy về mình rời khỏi rừng rậm.

Tại trong đất lặng lẽ lấu cái đầu, giấy đạo nhân nhanh chóng đem phương hạp dọn xong, mắt nhìn mình trắc cảm thạch, phát hiện tại hơi hơi lóe ra ánh sáng.

Lý Trường Thọ rất nhanh tìm kiếm đến mình sự phụ ẩn nấu tại mười dặm ở ngoài thân hình, truyền thanh nói: "Sự phụ, ngài trước nhận lấy tiên thức."

Vừa lúc kỳ đánh giá cái này giấy đạo nhân Tề Nguyên lão đạo lập tức ứng tiếng, thu hồi tiên thức.

Kia hình thoi tiên thạch quả nhiên không lại lóe ra ánh sáng.

Giấy đạo nhân thân hình chậm rãi nhún vai lay động, trong miệng nhớ kỹ:

"Tiểu, tiểu, tiểu..."

Nhất từng đọt từng đọt tiên quang hoàn nhiên, kia thêm dày người giấy lại xuất hiện, trên vai khoá tiểu bố bao căng phồng, động tác linh hoạt nhảy tới hạp trung, mình còn thuận tay mang thượng nắp hạp.

"Hảo sư phụ, cầm lại hộp, coi như vô sự phát sinh, hồi sơn là tốt rồi.

Lần sau, chúng ta tìm cái thích hợp lý do xuất lai đi bộ."

Tề Nguyên lão đạo nhất thời cười khẽ tiếng, cười mây mà đến, lấy đi phương hạp.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở ra, tâm thần trở về đan phòng bên trong mình bản thể, lập tức thật dài địa nhẹ nhàng thở ra.

Cái loại này yếu ớt, bất lực, nhỏ yếu lại đáng thương cảm giác, cuối cùng tiêu thất.

Còn là bản thể thoải mái...

Mà lại an ổn.

...

'Trường Thọ sư huynh, đến cùng sẽ thích gì?'

Độ Tiên Môn nội Phá Thiên Phong, cách Tử tự chín tiên nơi không xa, một chỗ nam vách tường động phủ.

Này động phủ ngoài xem nó mạo xấu xí, nó nội bố trí nhưng thập phần tinh xảo.

Bước vào động phủ liền là một chỗ tao nhã 'Đại sảnh', tay trái biên năng nhìn thấy một trượng dài rộng hoa sen trì, trì đáy phủ kín linh ngọc, nước ao tản ra uyển chuyển ánh sáng, liên diệp hạ ngẫu nhiên còn có một hai điều cá chép lộng lẫy;

Tay phải biên là rộng mở tiếp khách giữa, có bồ đoàn, tọa tháp, bình phong, hai bên sân màn che, nam trên vách đá treo mấy phúc sơn thủy họa làm.

Tiếp tục hướng vào phía trong tìm tòi nghiên cứu, thì có hai điều lối rẽ, trong đó nhất điều là đi thông chỗ đó chủ nhân, Chân Tiên gừng kinh san bế quan, bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ ở;

Một khác điều liền đi thông gừng kinh san thân truyền đệ tử, Độ Tiên Môn đương đại trẻ tuổi thủ tịch đệ tử, Hữu Cầm Huyền Nhã khuê phòng.

Lúc này, mới từ ngộ đạo trạng thái tỉnh dậy Hữu Cầm Huyền Nhã, đang ở suy tư mặt trên vấn đề này...

Sư phụ trước đây nói qua, cho nhau lễ vật, là tặng tiến lẫn nhau giao tình hữu hiệu thủ đoạn.

Nàng nghĩ cấp Trường Thọ sư huynh một phần lễ vật, cũng dự đoán được Trường Thọ sư huynh hoàn lễ, mượn này liền khả chứng minh, Trường Thọ sư huynh cũng đem mình cho rằng 'Hữu' .

Bạn thân là cần không ngừng trao đổi, tăng tiến giao tình , đó là không có gì giấu nhau bạn tốt, là Hữu Cầm Huyền Nhã có chút hướng tới cảnh giới.

Chỉ tiếc, nàng đến bây giờ... Nhất cái đều không có.

'Ta tu vi không cao, cũng liền có một tay thổ độn, này nói ra đi khùng nhượng người chê cười.'

Thổ độn.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng trát hạ nhãn, lông mi rung động giữa, đã là nghĩ tới chút gì.

Nàng xoay người hướng tới một bên tủ quần áo mà đi.

Trong phòng trần thiết kỳ thật thập phần đơn giản, nhưng mấy thứ gia cụ đều là chất liệu gỗ bất phàm.

Tại tủ quần áo trung lấy ra nhất chỉ trang sức hạp, mới vừa mở ra liền là sáng rọi bốn phía, năng nhìn thấy nhiều linh quang lóe ra.

Này chút đều là nàng lai Độ Tiên Môn cầu tiên trước, phụ hoàng mẫu hậu ban cho;

Tuy nói đến nay Nam Châu thế tục trọc khí hỗn tạp, Nhân tộc đế hoàng, quốc quân liên lụy nhân quả quá lớn, không có gì luyện khí sĩ dám làm thiệp vua của một nước thọ nguyên, mệnh cách;

Nhưng này cũng không gây trở ngại, này chút quốc quân thông qua các loại thủ đoạn, được lai luyện khí phương pháp.

Cơ hồ một nửa thế tục Nhân tộc quốc quân, đều có tăng lên mình thọ nguyên thủ đoạn, Hữu Cầm quốc liền là điển hình tiên phạm hỗn tạp, từ quốc quân đến tướng lãnh đều có tu vi, có thể so với tiểu hình tiên tông.

Hữu Cầm Huyền Nhã tại trang sức trong hộp tìm một trận, rất nhanh liền nặn ra nhất khối thổ hoàng sắc bảo châu.

Này cũng không phải pháp bảo, mà là tự linh mạch trung hình thành bảo châu, nó nội ẩn chứa tinh thuần Ngũ Hành thổ lực, mặc dù bất là cái gì trọng bảo, nhưng đối hành thổ pháp thuật có nhất định biên độ tăng trưởng.

Đối thổ độn cũng là một loại.

Loại này thiên thành bảo châu, so giống nhau hiệu quả pháp bảo, pháp khí, trân quý đâu chỉ gấp trăm lần.

"Su huynh có thể hay không cảm thấy lễ quá nhẹ?"

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng cân nhắc một phen, còn là làm hạ quyết định, lấy cái khéo léo hộp gấm, đem bảo châu để vào trong đó.

Nghĩ nghĩ, nàng lại lấy nhất phương cầm khăn, cân nhắc do dự nửa canh giờ, mới tại mặt trên viết một câu:

'Tặng, Trường Thọ sư huynh '

Đem phương khăn xếp hảo cái trụ bảo châu, khép lại hộp gấm, nàng hé miệng cười khê, liên bước đều nhẹ nhàng rất nhiều.

-----oOo-----

Thứ bảy thập chương này là, gì con đường?

Này Chân Tiên...

"Nhu thế nào so với ta mới vừa độ kiếp thời còn cùng?"

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ nhìn mình trước mặt này bảy bát kiện trữ vật pháp bảo, lần lượt cái đem bên trong hữu dụng vật lấy ra, đem kia chút vô dụng vật, cùng này chút trữ vật pháp bảo, để vào phân loại xử lý rác rưởi bảo nang trung.

Đâu sợ bị nhận ra tới tỷ lệ lại thấp, Lý Trường Thọ cũng sẽ không dùng này chút 'Chiến lợi phẩm' pháp bảo;

Đương nhiên, linh bảo một bậc bảo vật ngoại trừ.

Vấn đề là, mình dùng kia chút mê dược, độc đan, cũng là thành công bản tại .

Này chút đều là sẽ không cầm đi ra ngoài bán thứ tốt, độc thảo nhất bộ phận nơi phát ra ở Vạn Lâm Quân trường lão viện trợ, nó giá trị không thể cụ thể tính toán.

Này sóng bị theo đuôi kết quả, trên thực tế chính là...

Minh lược thiệt thòi.

Cái này Chân Tiên quả thật không có gì của cải, thật cũng phản ứng đại bộ phận tán tu quần cảnh.

Nhân tộc hứng khởi, Đạo Môn hưng thịnh, chính thống đạo Nho khắp nơi trên đất, tiên môn như nắm mọc sau mưa một loại toát ra lai, đại bộ phận tài nguyên đều bị tiên môn không ;

Này chút nguyên nhân tư chất, cái người trải qua hoặc là cái khác nguyên nhân, không có tiên môn dựa vào tán tu, năng duy trì mình ngày thường tu hành đã tính không tâm thường, rất khó tích góp từng tí một hạ bao nhiêu của cải.

Lý Trường Thọ lúc ấy cho đối phương thu tay lại cơ hội, thuận túy là hấn tiếc rẻ dùng mình pháp khí bên trong kia chút độc phần, cho nên hô câu kia...

Chậm đã.

Nếu đối phương dừng tay, hấn hôn mê đối phương liền quên đi, dù sao năng giết bằng thuốc độc Chân Tiên đan dược quả thực quá quý chút;

Nhưng đối phương vẫn chưa dừng tay, rất chuyên nghiệp, cũng rất quyết đoán, quyết tâm liền muốn giết hấn đoạt bảo.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ rất bất đắc dĩ.

Thượng phẩm linh thạch bản thân có lẽ không có lớn như vậy lực hấp dẫn, nhưng nhất cái cảm xuất thượng phẩm linh thạch về đạo cảnh, thân thượng nói không chừng cũng có cái khác bảo vật...

Đây là đối phương 'Thử một lần tâm tính' căn nguyên.

Cái này sự cấp Lý Trường Thọ giáo huấn, nhất là mình muốn dòm định hảo kẻ lại mậu dịch quy hoạch, tránh cho lại bị người đánh mất thượng.

Nhị là, sau này nếu mình kiến bảo động tâm muốn mưu tính, đã nghĩ nghĩ này mấy cái gia hỏa đối phó mình kết cục.

"Bảo vật dù cho, cũng muốn có mệnh dùng mới được."

Kia chút pháp bảo loại rác rưởi, hiện tại không dùng được, chờ hấn luyện khí nước Chuẩn Đề thăng lên lai, nói không chừng liền dùng tới .

Bất quá, càng là tiếp xúc luyện khí cảm chế, càng cảm thấy cửa này 'Ngành học' bác đại tinh thâm, hơn nữa năng mưu lợi địa phương quả thật bất đa;

Nghĩ sửa chữa, khai sáng cảm chế, không có mấy ngàn mấy vạn niên nghiên cứu khó có thể được việc.

Mà lại, Hồng Hoang chân chính lợi hại pháp bảo cũng không phải dùng bảo tài loại này luyện chế xuất tới, mà là thiên thành vật.

Luyện chế loại pháp bảo đỉnh, chính là công đức Hậu Thiên linh bảo, còn là công đức hai chữ tương đối trọng yếu.

Cùng nó tại tinh nghiên luyện khí con đường thượng đi xuống đi, không bằng bả tinh lực hoa tại trận pháp thượng, tiếp tục theo đuổi 'Trận pháp tiểu hình hóa' hòa lực bao trùm.

Luyện khí này khối, liền chuyên nghiên trừ vật pháp khí cùng cắt giấy thành người muốn dùng thể loại;

Còn là bả chủ yếu nghiệp dư tinh lực tiêu phí tại trận pháp cùng luyện đan thượng.

Chủ nghiệp?

Tự nhiên chính là đốn... Khụ, ngộ đạo tu hành, hỏi trường sinh!

Lý Trường Thọ ngồi ở bàn sách sau, bắt đầu đem mình lần này làm tới linh dược độc thảo phân loại;

'Hoi sau mình luyện ra thành đan, cấp Vạn Lâm Quân trưởng lão đưa đi một ít đi.'

Mặc dù có chút bần môn làm phủ ngại, nhưng tốt xấu cũng là mình một phần tâm ý.

Làm xong sửa sang lại công tác, Lý Trường Thọ bả kia hơn mười khối trấn áp thời linh thú ấu tể pháp khí bóng đặt ở một bên, đợi lát nữa cầm đi linh thú vòng trung nuôi thả.

Phương diện này còn có hai chỉ ấu tể là cho Linh Nga , nàng trước đây oán giận thật lâu, nói linh thú vòng trung đại bộ phận đều là độc vật, nàng muốn tìm chỉ con thỏ nhỏ nai con... Đánh bữa ăn ngon đều rất khó.

Lần này, Lý Trường Thọ liền cấp nàng thay đổi hai chỉ vị nói không sai, phẩm tương cũng không sai linh thú, nguyện ý dưỡng có thể đương sung vật, tán dưỡng vài năm cũng có thể đương nguyên liệu nấu ăn.

Lấy ra kia bả giống như kiếm phi kiếm kiếm hình 'Mê độc thúc giục tán' pháp khí, Lý Trường Thọ bình tĩnh cười...

Lại đi bên cấp mình mặc đặc chế phòng độc cái bao tay, mặt nạ, phòng hộ sáo trang, cùng với một ít tự chế cái nhíp, ống nghiệm các loại công cụ, trong tay phóng hảo giải độc đan, tiếp tục bận rộn .

Vung bụi nhất thời thích;

Chiến trước công việc tỉ mỉ ma.

Làm chuyện gì đều là loại này, khoái cảm cùng thu hoạch, đều là muốn tại vất vả trả giá sau đó.

...

Tại mật thất trung chuyên tâm ngây người hai nhật, Lý Trường Thọ xuất đan phòng thời, bất ngờ phát hiện hôm nay Tiểu Quỳnh Phong có chút náo nhiệt.

—— trước đây hẳn tiên thức một mạch xoay quanh tại đan phòng chung quanh trận pháp nội.

Lưu Nhận Nhi, vương kỳ này đối đạo lữ, đến đây tìm Linh Nga uống trà nói chuyện phiếm;

Cái này, Lý Trường Thọ nhưng thật ra biết tiền căn hậu quả.

Lần trước Linh Nga đi giải thích sau, lưu Nhận Nhi sợ Linh Nga đáy lòng đa nghi, liền cấp Linh Nga giấy hạc truyền tin, nói rất nhiều lời nói.

Thường xuyên qua lại, này hai người cũng là hỗn thực .

Linh Nga lúc này bên ngoài thượng tu vi, đã muốn vọt tới hóa thân cảnh tam giai, loại này niên kỷ, loại này tiền cảnh, cũng là mầm tiên tiêu chuẩn.

Nguyên nhân Linh Nga bị hấn phạt cấm đủ hai mươi niên, lưu Nhận Nhi này vài năm cũng lai Tiểu Quỳnh Phong cùng Linh Nga tụ quá vài lần;

Hôm nay lưu Nhận Nhi cùng nàng Kỳ Kỳ sư đệ cùng nhau lại đây, chỉ là tu hành rất nhiều, phổ thông đi đạo.

Nhưng...

Lý Trường Thọ tiên thức 'Xem' , vị kia ngồi ngay ngắn ở một bên, giống như băng lam tuyết liên hóa thành tiên tử một loại, đang ở cùng ba người cùng nhau chơi bắt chước tiên sinh Hữu Cầm Huyền Nhã...

Nàng sao tại này?

Tu vi còn đến về đạo cảnh nhị giai?

Thiếu Nguyên Thanh quấy rầy, tu vi cho nên hội mau tốc tăng lên?

Không sai, ổn tọa đương đại đệ tử thủ tịch thôi.

Nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã luôn lai Tiểu Quỳnh Phong cũng không phải chuyện này, nàng quá mức chói mắt rồi, nhất cử nhất động đều bị môn nội từ trên xuống dưới chú ý .

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng;

Người tới là khách, hấn tổng không thể trực tiếp đuổi nàng rời khỏi, bởi vì này điểm việc nhỏ phải tội chuởng môn nhất mạch.

Từ trong rừng xuất lai, Lý Trường Thọ lập tức đi trở về mình nhà cỏ, vẫn chưa cố ý giấu diếm mình hành tung.

Mở ra che đậy trận pháp, thay đổi thân đạo bào, ngồi ở vách tường sờ huyền chữ to hạ, lẳng lẳng ngồi xuống suy tư như thế nào giải quyết Hữu Cầm Huyền Nhã sự.

Rất nhiều luyện khí sĩ đều hỉ hoan tại mình nơi treo chút chữ to.

Tượng thực lực mạnh mẽ, tự viễn cổ sống sót đại năng, hỉ hoan treo 'Thiên Địa' hai chữ;

Mà gần mấy vạn niên, luyện khí sĩ hỉ hoan treo 'Đạo' chữ, hoặc là 'Đại đạo' hai chữ.

Này chút là tương đối thông thường , luyện khí sĩ thường xuyên hội căn cứ từng người yêu thích treo chữ to, tỷ như 'Tĩnh', 'Lực', 'Huyền', 'Diệu' này chút.

Hoi chút kỳ hoa chút , cũng có treo 'Hồi', 'Muội' gì gì đó.

Mà Lý Trường Thọ sau lưng thiếp trên tường cái này chữ to liền lợi hại rồi, đại khái, to như vậy Hồng Hoang, không đếm được luyện khí sĩ, cũng không mấy cái có thể cùng hấn nặng dạng.

Đó là một 'Ồn' chữ!

"Sư huynh!"

Ngoài cửa sổ, trận pháp quang vách tường ngoài, tiểu Linh Nga đang dùng lực phát tay.

Lý Trường Thọ bất đắc dĩ cười, đứng dậy, mở cửa quan trận đi rồi đi ra ngoài.

"Làm sao vậy?"

"Sư huynh cũng lại đây cùng nhau uống uống trà, tâm sự thiên đi!

Hữu Cầm sư tỷ nàng... Đẳng sư huynh ngươi thật lâu ."

Linh Nga đối hấn nháy mắt mấy cái, sư huynh muội nhân thần trao đổi một phen, đã hiểu được ra sao sự.

'Sư huynh, Hữu Cầm sư tỷ lại quá tới tìm ngươi rồi, ta ứng phó bất lai, ngài tự thân xuất mã!'

Lý Trường Thọ cười nói: "Mới vừa luyện đan có chút mệt mỏi, nghĩ nghỉ ngơi hạ, xem các ngươi đùa vui về sẽ không đi qua quấy rầy."

Một bên nhà cỏ trước, Hữu Cầm Huyền Nhã nghe vậy, lập tức hướng trước đi rồi hai bước.

Nàng nói: "Trường Thọ sư huynh nếu là mệt mỏi nghỉ tạm là tốt rồi, ta đồng thời không có gì cần gấp sự.

Chỉ là bế quan lâu lắm, tại môn nội đi đạo, nghĩ đến tìm sư huynh đa chút chỉ giáo."

Lý Trường Thọ đối Hữu Cầm Huyền Nhã cùng mặt khác hai người làm cái đạo vài chào, "Đa có kính mạn, còn thỉnh tha thứ."

Ba người từng người đáp lễ, vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi liền nói vô sự;

Lưu Nhuận Nhi tựa hồ nhìn ra gì, tươi cười rất nhiều nghiên ngẫm.

Hữu Cầm Huyền Nhã kia đôi mắt giờ phút này thập phần sáng ngời, nhất quán trong trẻo nhưng lạnh lùng xinh đẹp khuôn mặt thượng, nhưng đa một tia do dự.

Nhưng nàng chung quy bắt là cái gì nhãn nhớ người, rất nhanh ngay tại mình thủ trạc trung lấy nhất chỉ hộp gấm, đi hướng Lý Trường Thọ...

"Trường Thọ sư huynh, này là ta đưa cho ngươi lễ vật."

Lý Trường Thọ sợ run hạ.

Hắn còn tại đẳng Hữu Cầm Huyền Nhã giải thích vì cái gì cấp hấn tặng lễ, là có việc muốn nhờ, còn là nghĩ tự mình cảm tạ lúc đầu ân cứu mạng...

Kết quả, Hữu Cầm Huyền Nhã chỉ là loại này một câu, đem hộp gấm truyền đạt.

Nàng kia trương xinh đẹp tiên ngọc, không hề tì vết khuôn mặt thượng đồng thời không có nhiều lắm biểu tình, nhưng ánh mắt ở chỗ sâu trong, tàng một chút khẩn trương.

Lý Trường Thọ: ...

'Thôi, hảo cảm loại sự tình này đảo cũng không có thể quái nàng, còn có Nguyệt Lão bên kia nôi.'

Nhưng hắn phải đem hết thầy ngay ngắn, trở về bình thường.

Nếu không lòng dạ nào, cũng đừng nhượng người muội tử có nhiều lắm niệm tương rỗi, loại sự tình này đương đoạn thì đoạn, không ngừng phân loạn.

"Đa tạ Hữu Cầm sư muội, " Lý Trường Thọ cười ứng câu, đem hộp gấm nhận lấy.

Theo sau, hắn tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ trấn áp linh thú ấu tể pháp khí bóng, nói: "Nhất thời vôi vàng vẫn chưa chuẩn bị gì, này xem như cấp sư muội đáp lễ đi, mong rằng sư muội chớ có ghét bỏ."

"Ân... Ân!"

Hữu Cầm Huyền Nhã khoe miệng hơi hơi giơ lên, đem linh thú ấu tể pháp khí bóng bồng ở lòng bàn tay.

"Đa tạ Trường Thọ sư huynh."

Một bên, Linh Nga nhin không được cổ cổ khoe miệng, nhưng cũng không nói thêm cái gì.

Lý Trường Thọ bung hộp gấm, chậm rãi nói:

"Năm đó cùng Hữu Cầm sư muội bắc châu nhất hành, ta cũng thu hoạch thật nhiều, sau này Hữu Cầm sư muội nếu là nhân lai vô sự, cũng khả lai Tiểu Quỳnh Phong tọa tọa.

Ta cùng với Linh Nga tại môn nội cũng không vài vị bạn tốt, trừ vương kỳ sư đệ, Nhạn Nhi sư tỷ, cũng liền Tửu Cửu sư thúc, Tửu Ô sư bá này các vị tiền bối cao nhân.

Hữu Cầm sư muội nếu không chê, ta sư huynh muội hai người, đều khả cùng Hữu Cầm sư muội đã vi đồng môn, cũng cho thỏa đáng hữu."

Nghe nói lời ấy, kia vương kỳ cùng lưu Nhạn Nhi nhất thời hiểu được điểm gì, hai người đều cũng có chút bất giải.

Theo lý thuyết, có thể được Hữu Cầm Huyền Nhã lột mắt xanh, đối Lý Trường Thọ mà nói nên lớn lao cơ duyên cùng phúc khí mới là, vì sao hội như thế quyết đoán cự tuyệt?

Vương kỳ giật mình Đại Minh bạch, phải là nguyên nhân hai người tu vi không đúng đẳng, Trường Thọ sư huynh cảm thấy kém này vị thủ tịch đại đệ tử nhiều lắm, cho nên mới cự tuyệt đi... Đại khái.

Mà Linh Nga đáy lòng một trận bất đắc dĩ.

Nhà mình sư huynh này phiền toái tính tình...

Tuy rằng Linh Nga cũng rất vui vẻ, sư huynh năng cự tuyệt cái khác nữ luyện khí sĩ, nhất là Hữu Cầm Huyền Nhã loại này đáng người.

Nhưng này cũng cho thấy, Linh Nga mình còn muốn chạy tiến sư huynh đáy lòng, tại sư muội bậc thang thượng hướng về phía trước bước ra mấu chốt một bước, cũng sẽ có rất đại lực cản.

【sư huynh đến cùng, hi hoan bộ dạng thế nào nha?】

Linh Nga ở bên một trận khó hiểu.

Nhưng mà, nhượng mấy người thổ không kịp phòng là, Hữu Cầm Huyền Nhã nghe nói Lý Trường Thọ buổi nói chuyện, thế nhưng... Lộ ra hiểu ý mỉm cười!

Nàng ánh mắt có chút sinh động, mặc dù không có nhiều lắm cảm xúc biểu lộ, nhưng nhượng mấy người đều năng cảm giác được nàng tâm tình thập phần không sai;

Còn không phải cái loại này cường chống đỡ biểu hiện ra giả dối cười, mà là hoàn toàn phát ra từ nội tâm vui vẻ...

Kia tuyệt mỹ khuôn mặt thượng đa nhất sợi đỏ bùng, nhượng Linh Nga nhất cái nữ luyện khí sĩ nhìn đều là tim đập thành thịch.

"Thật vậy chăng?"

Hữu Cầm Huyền Nhã lời nói cũng nhiều vài phân ngữ điệu.

Liên ngữ điệu, đều là vui vẻ ngữ điệu...

"Tự nhiên, " Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, đáy lòng chính là một trận buồn bực.

Hắn trong lời nói ý tứ như vậy rõ ràng rồi, Hữu Cầm không có nghe hiểu được?

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức chấp tay cúi đầu, định tiếng nói: "Sau này, thỉnh sư huynh nhiều hơn chỉ giáo!

Cũng thỉnh Linh Nga sư muội nhiều hơn chỉ giáo!

Ta, nhất định hội thường tới được!"

Ách?

Lý Trường Thọ đáy lòng chậm rãi xuất hiện mấy cái dấu chấm hỏi.

Đợi lát nữa, cái này tình huống, hắn có điểm mộng...

Một khác mặt, vương kỳ nhện không được gãi gãi cái ót, lưu Nhận Nhi mặt lộ vẻ bất giải.

Ngược lại là Linh Nga đáy lòng nổi lên cơn sóng gió động trời, ánh mắt đều có vài phần lóe ra, đáy lòng nổi lên vài phần đồng bệnh tương liên cảm giác.

Này, như vậy hèn mọn ư?

Hữu Cầm sư tử nhưng lại... Nhưng lại... Cùng sư huynh có thể làm bằng hữu thì tốt rồi, đều không cầu cái khác ư?

So sánh với này vị sư tử, chính hẳn một gần nước ban công lao không đến nguyệt thân sư muội thật sự là...

Quá hạnh phúc ...

"Sư tử, " Linh Nga hướng trước đi rồi hai bước, đối Hữu Cầm Huyền Nhã làm cái đạo vái chào đáp lễ, "Sau này thỉnh ngài nhiều hơn chỉ điểm!"

Lý Trường Thọ nhện không được sai lệch phía dưới;

Này hai người như thế nào còn trực tiếp bái thượng ? Độc tính lây bệnh còn hành!

"Ân, " Hữu Cầm Huyền Nhã mỉm cười gật đầu, mâu trung có hào quang tại lóe ra.

Nàng xem Lý Trường Thọ sắc mặt có chút kém, vội nói: "Trường Thọ sư huynh còn thỉnh hảo hảo nghỉ ngơi, đợi Huyền Nhã lần sau xuất quan lại tới thăm sư huynh.

Luyện đan tu hành sự, còn thỉnh bất muốn miễn cưỡng tự thân.

Linh Nga sư muội cũng là...

Kia, ta trước cáo từ ."

"Sư tử đi thông thả, thường lai chơi nha."

"Ân, nhất định!"

Hữu Cầm Huyền Nhã cùng vương kỳ, lưu Nhận Nhi cáo biệt, cười mây phiêu nhiên nhi khứ, giống như theo gió bay múa phát sao đều hoạt bát rất nhiều.

Mà vương kỳ cùng lưu Nhận Nhi biểu thị đã bị đả kích quá lớn, cũng thuận thế cáo từ rời khỏi.

Nhìn chăm chú vào hai cái phương hướng ba người rời khỏi bóng lưng, Lý Trường Thọ một trận nhúu mày.

Hắn thật sự là, tìm tòi không chính xác Hữu Độc con đường...

Vừa rồi không thuyết minh rõ ràng ư?

Về sau làm đồng môn hòa hảo hữu, không phải cự tuyệt cái loại này cảm tình ý tứ ư?

Này...

Này là độc tận xương tủy đi này!

"Thối sư huynh, ta lẽ vật !"

Lý Trường Thọ tại trong tay áo cầm một khác chỉ linh thú bóng xuất lai, đưa cho sư muội, đứng ở kia một trận hoài nghi tiên sinh.

Linh Nga tán thưởng nói: "Hữu Cầm sư tỷ thật sự đẹp quá, tu vi cũng tốt cao."

"Ha, ha ha, " Lý Trường Thọ suy sụp thờ dài, đối Hữu Cầm Huyền Nhã lược cảm vô lực, "Có thể không cao ư?"

Liên nàng tính tình này, đời này phỏng chừng là ngộ không đến tâm ma ."

Linh Nga nhất thời không rõ cho nên, "Ân? Vì cái gì nha? Không phải nói, đạo tâm bất ổn, ma chương tùy thời có khả năng xuất hiện ư?"

Lý Trường Thọ ngửa đầu nhìn bầu trời, cụ thể cũng đáp không được.

"Mệnh đi, đại khái."

Bên cạnh, Linh Nga đã muốn bắt đầu giải phong pháp khí bóng, rất nhanh liền một tiếng tán thưởng, đem nó nội linh thú ấu tể bề xuất lai.

"Oa! Hào đáng yêu!

Này là... Truy mệnh bách xỉ phê kim thú tể tể ư? Cảm ơn sư huynh!"

"Ân, ngươi hỉ hoan là tốt rồi."

-----oO-----

Thứ bảy mươi một chương ta, Ngao Ất... Không lâu 【câu đề cử phiêu】

Quả nhiên, cấp sư muội linh thú ấu tể, nàng thưởng thức vài ngày, liền...

Ném tới phía sau núi linh thú vòng trung.

Hoàn hảo Lý Trường Thọ sớm có chuẩn bị, cấp này chỉ có thể đủ cần nuốt đại bộ phận thấp chất bảo tài 'Hồng nhật trúc thử', tu cái nước tiểu lung, nhiều hơn hai tầng đơn giản trận pháp, hạn chế nó hoạt động khu vực.

Linh Nga mỗi tháng sẽ đi linh thú vòng ba lượt, này chút linh thú phần lớn đều khả hấp thu Thiên Địa nguyên khí, sẽ không thật sự đói chết.

Hữu Cẩm Huyền Nhã đưa kia chỉ thổ linh châu, bị Lý Trường Thọ bày đặt ở tại đan phòng thấy được vị trí, chưa tùy thân mang theo.

Này bảo vật giá trị xa xỉ;

Sau này làm lai cái khác tứ chủng phẩm chất giống nhau bảo châu, có thể chế tác 'Ngũ Hành luân sát trận' trận bàn.

Tạm thời chính là không có bao nhiêu tác dụng.

Lý Trường Thọ đến nay không năng làm hiểu, vì sao Hữu Cẩm Huyền Nhã...

Thôi;

Chỉ có thể nói, không phụ Hữu Độc danh.

Đặng Hữu Độc lại đến bọn họ Tiểu Quỳnh Phong, mình ngay tại đan phòng trung nghỉ tạm, nhượng Linh Nga bồi chơi, bồi tán gẫu, bồi uống trà là được.

Điểm ấy tiểu nhạc đệm sau đó, Lý Trường Thọ cảm rảnh tại đan phòng trung, buồn đầu bắt đầu luyện đan.

Dày tài phương là việc cấp bách.

Lần trước, hắn đi 'Lâm hải trấn' đi dạo nửa vòng, cũng làm đơn giản điều nghiên.

Lúc này sở luyện chế đan dược, là tán tu nhu cầu lượng khá lớn mấy loại chủ lưu đan dược —— phẩm chất tại tiên đan trình độ chữa thương, khôi phục, tăng tu, phụ trợ đột phá bình cảnh loại đan dược.

Này chút cấp thấp tiên đan, xuống phía dưới có thể cấp Phản Hư cảnh luyện khí sĩ dùng, hướng về phía trước cũng có thể thỏa mãn 'Cao đoạn tán tiên' hằng ngày nhu cầu.

Làm cái này, chính là lời nhiều đa tiêu, bảo đảm lợi nhuận.

Bằng Lý Trường Thọ tổng kết đa niên luyện đan kỹ xảo cùng phương pháp, thành đan dẫn quả thật không thấp.

Tuyệt đại bộ phận luyện khí sĩ luyện đan, đều là bằng cảm giác, bằng kinh nghiệm, phương thuốc dân gian trung kia một đám 'Chút ít', 'Số lượng vừa phải' chứ, liền cùng kia chút thường xuyên đi Nam Châu thế tục đi bộ tiêu yêu tinh giống nhau, tương đương công người...

Lý Trường Thọ đôi này sớm có ứng đối.

Hắn mới vừa tiếp xúc luyện đan sẽ làm tổng kết bút ký, không ngừng đi sờ soạng phương thuốc dân gian phối trí trung chuẩn xác phân lượng;

Đồng thời dĩ luyện đan thời gian vi tuyến, đem luyện đan thời hỏa hậu biến hóa, tăng thêm dược liệu trình tự, dược liệu niên hạn cùng với cất khối hình dạng lớn nhỏ vân vân, phân biệt làm tốt ghi chép, ở trong đó tìm ra tối hoàn mỹ phương án...

Đây mới là thành đan dẫn bảo đảm!

Tại đại lượng luyện chế này mấy loại chủ lưu đan dược đồng thời, Lý Trường Thọ cũng kế hoạch luyện chế một ít, mình đến nay trình độ hạn mức cao nhất cấp cao đan dược ——

Vừa chuyển, nhị chuyển linh đan.

Phổ thông tiên đan, chỉ có thượng, trung, hạ phẩm phân;

Trung phẩm tiên đan tại phường trong trấn nguồn tiêu thụ tốt nhất, có không ít bất thiện luyện đan tiên môn hội đại lượng mua đồ ăn.

Vượt qua tiên đan đan dược, thì xưng là 'Linh đan', có vừa chuyển đến cửu chuyển phân cấp;

Nhưng có thể bị xưng là linh đan, đều là bảo vật.

Nhân tiện nhắc tới, cửu chuyển kim đan, chính là Nhân Giáo Giáo Chủ hóa thân Thái Thượng Lão Quân chiêu bài!

Cũng bởi vậy, mấy nhà Nhân Giáo đạo thừa đều thiện luyện đan, Lý Trường Thọ hiện tại cũng không dám dùng Nhân Giáo độc hữu chính là phương thuốc dân gian, vô hình trung lại gia tăng rồi chút khó khăn...

Ồn thỏa khởi kiến, cũng không có cách nào.

Lý Trường Thọ định ra 'Luyện đan dày tài' quy hoạch cũng rất đơn giản ——

Cự tuyệt tính giới so lộ tuyến, ưu tiên đề thăng tiên đan phẩm chất;

Lúc đầu thoáng rơi chậm lại giá cả, trùng kích 'Lâm hải trấn' đan dược thị trường;

Trường kỳ ổn định sau, muốn bảo đảm mình sau này vừa hiện thân, đan dược sẽ bị tất cả nhà đan dược phô đoạt không!

Mặc dù năng luyện chế xuất 'Linh đan cấp' đan dược, nhưng linh đan thành đan dẫn không chiếm được bảo đảm, hẳn cũng không dám thu mua nhiều lắm vạn năm phần linh dược;

Chỉ có tại trung đọan đan dược bảo đảm cố định lợi nhuận sau, mới có thể dùng còn lại linh dược bác thượng nhất bác.

Dày tài sự, cũng muốn ổn lại mới được.

...

Tại đem lần này đổi lấy bảo tài luyện chế thành trận cơ, 'Tăng phi' nhất tiểu bộ phân Tiểu Quỳnh Phong sơn thể hợp lại đại trận sau;

Mỗi ngày mười hai cái thời thần, lại bị Lý Trường Thọ an bài tràn đầy.

Tam cái thời thần ngộ đạo, hai cái thời thần hoàn thiện cắt giấy thành người thần thông, nhất cái thời thần đọc sách cổ, gia tăng hiểu biết, còn lại lục cái thời thần dẫn thân vào đan phòng, một lòng một dạ luyện đan.

Này tập đan dược đều là cầm đi ra ngoài tiêu thụ bên ngoài, cũng không cần lo lắng sẽ khiến cho môn nội chú ý...

Loại cảm giác này, cực kỳ giống hẳn ban sơ tiếp xúc luyện đan thời, làm một đồng 'Phương trình', mắt ăn mắt ngủ, ngồi xuống đều ôm tiêu dược lô thời tình hình.

Lô trước bất giác thời, nhật thẳng lại mặt trời lặn.

Lý Trường Thọ chuyên tâm luyện đan tu hành thời, cũng vẫn chưa phát hiện tuế nguyệt chảy qua;

Tu hành kỳ thật chính là loại này.

Chảy xuôi quá mình thân chu tuế nguyệt tựa hồ trở nên rất chậm, rất chậm, không cần như phàm nhân một loại vì tam côm dùng chân vôi vàng xao động bận rộn, cũng không cần lo lắng thọ nguyên chỉ có vôi vàng trăm năm.

Ngẫu nhiên chuyên chú luyện đan tâm thần mệt mỏi, liền ở trong núi đi một chút, nhìn xem, khiến khiến sư muội, chiếu khán hạ trong hồ linh cá, sơn trung linh thú, điền trung thảo dược...

Hẳn đối loại này cuộc sống, kỳ thật vô cùng vừa ý.

Bả tháng, quá thành ngày.

Bả không màng danh lợi, nhu tán dưới đáy lòng.

Tin được kiện, khắc vào cốt tủy giữa...

Hồng Hoang chỉ có Nam Thiệm Bộ Châu có rõ ràng bốn mùa phân chia, trừ Bắc Câu Lô Châu ở ngoài, đại đa số địa phương đều là bốn mùa như xuân.

Lý Trường Thọ xử lý hết này tốp đan dược, đã là tìm hấn ba năm nhiều thời giờ.

Giấy đạo nhân càng hoàn thiện, thay đổi trước đây tam bốn rõ ràng chỗ thiếu hụt, tỷ như giấy đạo nhân khuôn mặt, cuối cùng có thể tùy tâm biến hóa;

Mà lại, Lý Trường Thọ trải qua thêm dày người giấy, gia tăng cấm chế dốt biện pháp, đem giấy đạo nhân có thể phát huy xuất thực lực, tăng lên tới Chân Tiên cảnh sơ giai.

Như vậy mình tài sản hệ số an toàn, cũng liền chiếm được càng nhiều bảo đảm.

Lý Trường Thọ chuẩn bị đẳng sư phụ xuất quan, lại cùng sư phụ thương lượng, nhượng sư phụ đi ra hộ sơn đại trận đi bộ nửa vòng, hấn dùng giấy đạo nhân đi lâm hải trấn đệ nhị lộ.

Lần này ra ngoài, giấy đạo nhân sẽ biểu lộ ra Nguyên Tiên cảnh hậu kỳ, cái này không dễ dàng bị đả kiếp tu vi cảnh giới;

Đương nhiên, trừ này ở ngoài, còn có phần đông chú ý hạng mục công việc...

Ngồi ở ghế xích đu thượng, sửa sang lại một trận ý nghĩ, Lý Trường Thọ cầm xuất nhất chỉ ngọc bài, ở trong đó viết xuống lần này cần hoán đến các loại bảo tài.

Này tốp đan dược chỉ cần năng thuận lợi xuất thủ, không chỉ có hợp lại đại trận hạt nhân trận cơ có thể thăng cấp, đan phòng bên ngoài khốn mê Liên Hoàn Trận, cũng có thể được đến nhất sóng cường hóa...

"Tiểu sư thúc cũng không biết khi nào thì xuất quan, rất nghĩ nàng ."

Lý Trường Thọ mắt nhìn mình cấp Tửu Cửu sư thúc chuẩn bị bảo nang, bên trong đã muốn chuẩn bị tốt vị nói không sai đan dược, cùng với Tiểu sư thúc hỉ hoan rượu nước.

Dưới đất trận cơ có thể mình động thủ chôn dấu, mà tầng ngoài đại trận, còn là muốn mượn Tiểu sư thúc tay càng ổn thỏa.

Nhóm hết danh sách, Lý Trường Thọ khởi thân duỗi cái lại thất lung.

'Hồi sau, đi vấn an hạ Vạn Lâm Quân trưởng lão, liền làm ra ngoài chuẩn bị đi.'

Ai...

Này phong phú, mệt nhọc mà nhàn nhã tu tiên tuế nguyệt...

Nếu là năng một mạch bảo trì đi xuống, thật cũng không sai.

...

'Hừ, này chút được Thiên Địa đại vận, nhàn nhã tu hành, mỗi ngày đàm kinh luận đạo Nhân tộc luyện khí sĩ.'

Kim Ngao Đảo, bảo trì trung.

Nhất điều thanh long tại nước ao trung chậm rãi du động, thon dài long mắt trung mang theo một chút bất đắc dĩ.

Lúc này hắn đã không phải kia hơn mười tuổi Long tộc ấu long;

Nhưng có chút âm ảnh, luôn trong lòng giữa chiêm cứ, chưa bao giờ tiêu tán.

Dần dần, Ngao Át được một loại, nhìn đến hình người lão đạo, tâm thần liền có chút bất ổn tâm tật.

Hắn biết mình đã có ma chướng, khả nhưng không cách nào khắc phục này chút.

Thân thể cũng bởi vậy xuất hiện một ít vấn đề, khả hắn thủy chung không muốn đi đối mặt.

Cách đó không xa liền là mấy danh Tịch Giáo Kim Tiên, tại vì thế địa thượng chưa thành trường sinh phân đông tiên nhân, giảng giải trường sinh đại đạo.

Ngao Át rất muốn đi qua nghe một chút, nhưng này lý...

Lão đạo thật sự là nhiều lắm chút.

Nhất là còn có mấy người hỉ hoan lãnh nghiêm mặt, tổng không khỏi có thể làm hắn một chút thâm thống nhớ lại.

Thông qua mấy năm nay, đối trên đảo Nhân tộc luyện khí sĩ quan sát, Ngao Át phát hiện rất nhiều vấn đề, cũng có càng nhiều nghi hoặc.

Có đôi khi hắn cũng suy nghĩ... Chẳng lẽ, mình hiểu lầm Nhân tộc?

Mình lúc đầu gặp được đám kia mặt lạnh lão đạo, là Nhân tộc trung ngoại tộc?

Bất, sẽ không!

Đừng nhìn này chút Nhân tộc luyện khí sĩ, mỗi ngày hòa khí, lạc vui tươi hơn hờ, cùng yêu, linh, tinh đẳng hoà mình, tuy hai mà một, hô Tiệt Giáo là một nhà, có giáo vô loại hóa;

Trên thực tế, khẳng định một đám...

Trái tim thật sự!

Ở mặt ngoài, đại đa số Nhân tộc luyện khí sĩ đều hô mình vi 'Su đệ', 'Đạo hữu' ;

Ngâm, cũng liền đều bả hấn đường đường Đông Hải long cung Nhị Thái Tử trở thành xem xét long!

Là đến nay Thiên Địa nhân vật chính cũng rất rất giỏi u...

Mấy năm nay, Kim Ngao Đảo thượng có mấy người giao long tinh, ngẫu nhiên cũng sẽ cùng Ngao Át nói chuyện với nhau một hai, điều này làm cho Ngao Át tán gẫu dĩ an ủi.

Tu hành phương diện, vị kia mây đen đại tiên tại hấn trong mộng truyền xuống một ít tiên pháp, trông rỗng ném lai hai kiện linh bảo sau đó, cũng sẽ không lại đa quản hấn.

Cái này sự phụ đối hấn cũng không như thế nào để bụng, nhưng Ngao Át đáy lòng đồng thời không có oán niệm;

Bởi vì mình lần trước trộm chạy thoát một lần, đây là muốn chịu đựng giá phải trả.

Ngao Át bằng vào không ngừng thôi phát Long Vương huyết mạch, tu vi cảnh giới đã muốn vững vàng đến Nguyên Tiên cảnh, được càng nhiều Long tộc thần thông.

Long tộc độ Thành Tiên kiếp cũng không khó, trực tiếp hóa thành bản thể vọt tới kiếp vân trung, vừa vận mượn lời kiếp hoàn thành một lần lui lân hoá lân.

'Đến cùng khi nào thì, mới có thể nghe được Thánh Nhân giảng đạo.'

Ngao Át đáy lòng sâu kín thờ dài.

Tiệt Giáo chia làm nội, ngoài hai môn, nội môn đệ tử kỳ thật số lượng bất đa, chuyên tu thông thiên Giáo Chủ truyền xuống đạo;

Thánh Nhân nội môn đệ tử, dĩ Đa Bảo đạo nhân, Kim Linh Thánh Mẫu, vô đương Thánh Mẫu, Quy Linh Thánh Mẫu này tứ đại đệ tử vi tôn, còn có chút ít bọn họ bốn vị đồ tử đồ tôn.

Thánh Nhân ngoại môn đệ tử, liền không thể công tác thống kê rồi, quả thực nhiều lắm chút.

Ngoại môn tứ đại đệ tử, vi Triệu Công Minh, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, bốn người tại bái sư thông thiên Giáo Chủ thời, liền đã có tự thân đạo, cho nên bị về vi ngoại môn đệ tử.

Kia chút tại tam nghìn thế giới trung khai chi tán diệp , tất cả đều là thông thiên Giáo Chủ ngoại môn đệ tử truyền lại đạo thừa.

Thông thiên Giáo Chủ cùng tứ đại nội môn đệ tử hàng năm ở Bích Du Cung trung.

Bích Du Cung là Thánh Nhân đạo thừa, tại mờ mờ ảo ảo chỗ, nghe nói chỉ có Đại La Kim Tiên mới có thể tìm được.

Tại Kim Ngao Đảo thượng liền có đi về phía trước Bích Du Cung đường đi, chỉ là ai đều không biết kia đường đi ở nơi nào.

Dù sao Ngao Át trộm bả Kim Ngao Đảo lật cái lần, cũng không tìm được cái kia Thánh Nhân đường mòn.

Này, chính là không duyên.

Đến nay, Đạo Môn tam giáo bên trong, Tiết Giáo bởi vì một câu 'Có giáo vô loại', đạo thừa càng ngày càng nhiều, vạn tiên lai hướng đã phi tự biên tự diễn.

Đối với Nhân Giáo, Ngao Át lúc này đã muốn hoàn toàn làm hiểu được .

Cái này đại sách giáo khoa thân liền một vị Thánh Nhân, một vị Thánh Nhân thân truyền đệ tử, nhưng là Xiên, Tiết nhị giáo cũng không dám làm cho , kia mấy nhà Trung Thân Châu Nhân Giáo đạo thừa, cũng là hàng năm vô sự, không người dám động.

Thái Thanh lão tử, cư lực thánh đứng đầu, bị dự vi Đạo Tổ hạ mệnh nhất Thánh Nhân.

'Mình năm đó nếu là kiên trì một ít, liền chết đi bái Nhân Giáo đạo thừa, nói không chừng cũng có thể vi Long tộc vấn hồi một ít khí vận, tìm được nhất cái đường ra.'

Về phần Độ Tiên Môn...

Ngao Át lúc này quả thật có chút chướng mắt .

Độ Tiên Môn quả thật thuộc về Nhân Giáo đạo thừa, cũng quả thật có Thánh Nhân đạo thừa, nhưng bản thân thực lực cũng không tính cường, môn nội cũng không Hồng Hoang thành danh cao thủ tọa trấn.

Nghe xong một trận kia vài vị Kim Tiên sở giảng kinh văn, Ngao Át đáy lòng thờ dài, chậm rãi chìm trì đáy;

Long khu bàn tại góc trung, im lặng tu hành.

Không thể đi vào giấc ngủ, đi vào giấc ngủ sẽ làm ác mộng, mơ thấy mình bị đương nguyên liệu nấu ăn xử trí.

Hiểu biết càng nhiều, Ngao Át lại càng hiểu được, Hồng Hoang nước sâu đậm, đến cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Long phượng đại kiếp nạn hợp lại rơi không chỉ là Long tộc khí vận, còn có Long tộc cao thủ chân chính;

Mà nay, trong thiên địa Thánh Nhân giữa đường, Long tộc chỉ có thể tránh lui tứ hải, Nhân tộc cùng Đạo Môn mới là trong thiên địa nhân vật chính.

Minh trước đây một ít ý tưởng, quả thật là có chút ngây thơ.

Ngược nhục nhã là vô dụng ;

Lại đa bàn tay, cũng đánh bất tỉnh trạng say say long.

Nhưng, muốn nhượng Long tộc lại hưng thịnh, quả thật chỉ có nhượng Long tộc đệ tử báii nhập Thánh Nhân công và sản, này nhất điều đường đi.

Ta, Ngao Át, lại phải làm chút gì?

Kỳ thật hẳn tại vài năm trước cũng đã có nhất cái không sai ý tưởng.

Nổi danh.

Minh chỉ cần năng dĩ long cung thái tử, cộng thêm Tiệt Giáo đệ tử thân phận, tại năm châu bốn biển nổi danh, mình liền khả trái lại ảnh hưởng tộc nhân ý tưởng, chậm rãi nhượng tộc nhân phóng cúi người đoan...

Đây mới là xoay tộc vận cơ hội, cũng là hẳn có thể làm đến sự.

Chính tu hành trung, Ngao Át chợt nghe bên cạnh ao có hai cái đi ngang qua đạo nhân nói chuyện với nhau.

"Lần này đi đông châu mấy cái tiên môn luận đạo, án này chút tiên môn phong tục cổ hủ cự lệ, nói không chừng vừa muốn nhượng trẻ tuổi đệ tử tỷ thí, ta làm sao có gì trẻ tuổi đệ tử..."

Trì đáy Ngao Át tinh thần chấn động, long vĩ chặn lại, long khu tại nhanh chóng thu nhỏ lại đồng thời, đã muốn lao ra cái ao.

Thương long nổi trên mặt nước, thanh lân điệu quang;

Kia hai gã Thiên Tiên cảnh luyện khí sĩ quay đầu xem ra, đã thấy thanh long hóa thành nhất danh nhanh nhẹn thiếu niên, tại không trung chậm rãi hạ xuống, đối bọn họ làm cái đạo vái chào.

"Hai vị... Đạo hữu, " Ngao Át đạo, "Ta nhưng thật ra nghĩ tới kiên thức một phen.

Ta tu hành nhật ngắn, thật cũng tính chúng ta Tiệt Giáo trẻ tuổi đệ tử."

Không có biện pháp, hấn là mây đen đại tiên đệ tử, Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ nhiều lắm, hấn thường xuyên làm không rõ bối phận.

Mà cái này giống như mười ba tứ tuổi một loại thiếu niên thân hình...

Hấn cũng không biết sao lại thế này, mình từ bị đám kia lão đạo tính kể một lần sau, hình người trạng thái, thân thể liền...

Không lâu .

Hai gã Tiệt Giáo Thiên Tiên liếc nhau, vội vàng xung thiện.

-----oOo-----

Đệ bảy mươi hai chương yên tâm, lần này tuyệt đối đánh không đứng dậy

"Tề Nguyên sư điệt, chuyện gì ra ngoài a?"

Lại là trời ẩm gió mát, Tề Nguyên lão đạo thân trường bào, bung phát trần, tự Tiểu Quỳnh Phong bay tới sơn môn chỗ.

Nghe thủ sơn tiên nhân có này nhất vấn, Tề Nguyên lão đạo hành lễ sau, đáp viết:

"Ra ngoài đi một chút, vô thậm đại sự, gần nhất đáy lòng tổng là có chút không yên."

"Thiện."

Thủ vệ lão Chân Tiên vẫn chưa hỏi nhiều, mặt mũi hiền lành cười, liền mở sơn môn, nhượng Tề Nguyên cười mây thổi đi sơn ngoài không trung.

Nguyên nhân binh giải Trục Tiên sự, Tề Nguyên lúc này ở trong núi cũng có chút 'Danh khí' ;

Chẳng qua, người này tiếng có khi cũng không dễ nghe, ngẫu nhiên cũng sẽ có người cảm việc này chế ngạo nói giỡn.

Lý Trường Thọ luyện chế hết này tốp đan dược, lại đợi bốn nguyệt, sư phụ mới kết thúc lần này bế quan ra ngoài đi bộ.

Hắn cùng sư phụ thương nghị một phen, lần này nhượng sư phụ bên ngoài đa ở lại mấy ngày, cấp giấy đạo nhân càng nhiều thao tác thời gian;

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ lại hết lần này đến lần khác dặn dò, nhượng sư phụ bắt phải rời khỏi sơn môn quá xa...

Vi nhượng sư phụ có thể giấu kín hành tích, Lý Trường Thọ đem 《 quy hơi thổ bình khí bí quyết 》 đệ nhị bản hiến cho sư phụ, miễn cho sư phụ đang chờ đợi hắn trở về trong lúc, bị người dân mắt thượng, tính kế;

Lý Trường Thọ bản thể cũng tại sơn môn nội, vạn nhất sư phụ bên này có việc, tự năng sinh cảm ứng tới rồi cứu viện.

Nhượng sư phụ cùng Tiểu sư muội, tại hắn nơi này có ngang nhau cảm kích quyền hạn, xem như Lý Trường Thọ trước đây liền quyết định .

Tề Nguyên phóng hảo hộp, lặng yên mà chạy;

Giấy đạo nhân lại hiện thân, rõ ràng 'Mập mập' chút, trên vai tay nải, cũng đổi thành hai vai ba lô.

Lần này, Lý Trường Thọ hóa thành nhất danh lão đạo bộ dáng, đồng thời quyết định sau này liền dĩ loại này lão đạo hình tượng, làm bán đan dược sự.

Thi khởi thổ độn, giấy đạo nhân nhanh chóng chạy tới lâm hải trấn;

Nửa ngày sau, Lý Trường Thọ hướng tới mặt đông đi dạo nửa vòng, bả mình hành động lộ tuyến, từ 'Dấu chấm than' cứng rắn bài thành 'Dấu chấm hỏi' ;

Cuối cùng, hắn từ phía tây một mảnh không người cánh rừng trung chui xuất lai, cưỡi mây, lưng kiếm, phiêu hướng về phía phía trước kia to lớn phùng trấn.

Trên lưng kiếm, chuôi kiếm, vỏ kiếm đều thay đổi hình thức cùng nhan sắc, vỏ kiếm thượng tân tăng ngăn cách tiên thức tra xét cấm chế.

Đương nhiên, hạt nhân công năng là sẽ không thay đổi .

Này nhìn như là kiếm, trên thực tế còn là mê độc dược tề hỗn hợp thúc giục tán pháp khí, có thể đạt tới vô hình trung tràn vô sắc độc phần, thần không biết quỷ không hay đưa độc nhập địch nhân nguyên thần phế phủ, tiến tới tăng lên giết bằng thuốc độc Chân Tiên nắm chắc...

Cái này bên ngoài tự nhiên là tìm không được, cùng la Thiên Bảo tán giống nhau, thuộc về Lý Trường Thọ tự nghiên pháp bảo.

Mà lần này, Lý Trường Thọ còn chuẩn bị người thứ hai cùng loại pháp khí.

Đó là nhất bả cây sáo, thổi có thể tại lỗ thủng trung phóng độc, chính là có cái tai họa ngầm ——

Hấp khí để thờ phải chú ý, bằng không dễ dàng rút ra vào.

Bằng không, liền đúng như 【ta cái chuôi này đao có kịch độc, dính tức chết, sát tức vong... Tề luân】 một loại khô hài .

Phường trấn có khắp nơi có thể ra vào chỗ đó đại trận đại môn, như là thế tục Đại Thành cửa thành một loại, chẳng qua nơi này là đại trận lưu lại cửa ra vào, mà phi tường thành.

Phụ trách duy trì chỗ đó an ổn , là Đông Thắng Thần Châu đại tiên tông 'Lâm hải kiếm phái', án Hồng Hoang quy củ, phái người tại đại trận trước cửa thu nạp 'Nhập môn tài' .

Này phí dụng có thể là linh thạch, bảo tài, linh dược, chỉ cần có một chút giá trị liền khả.

Một nhà loại này quy mô phường trấn, kỳ thật cũng có thể vi tiên môn mang đến đại lượng tiền lời; chỉ là ngày thường muốn tại chỗ đó đóng quân đại lượng cao thủ, miễn cho có người sinh sự, phi đại phái không thể kinh doanh.

Độ Tiên Môn đã từng cũng thử qua làm một nhà phường trấn, nhưng bởi vì địa lý vị trí, kinh doanh không tốt đặng nhân tố;

Phường trấn chỉ duy trì mấy ngàn năm, sẽ không tán tu thường trú, thậm, Độ Tiên Môn thiệt thòi không ít.

Điểm ấy, Lý Trường Thọ thật cũng rất lý giải.

Dù sao môn nội tu 'Vô Vi Kinh', môn nhân hi hoan thanh tĩnh vô vi, có điểm tinh lực cũng liền dùng tại 'Đạo lữ phong' thượng ...

Đáy lòng trêu chọc nhà mình sư môn hai câu, Lý Trường Thọ nhượng giấy đạo nhân hiển lộ ra Nguyên Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, cười mây đặng ở phía trước thập đa đạo thân ảnh sau.

Bên chính là cuộn cuộn không ngừng ra ngoài người, đại đa số thân ảnh, đều là cười mây thiếp địa bay;

Ra ngoài nhưng thật ra không cần nộp thuế, lại vào liền muốn xếp hàng đào tài.

Chính sắp đến phiên Lý Trường Thọ nhập môn thời, hấn miết đến đang muốn xuất phường trần bày bát đạo thân ảnh...

Này là hai gã lão đạo, tam danh trung niên đạo giả, cùng với tam danh thiếu niên thiếu nữ.

Bọn họ phi được so những người khác đều muốn cao một ít, sắp dán đại trận chỗ hồng phía trên bay ra, một bên còn có hai đối lâm hải trần tuần tra tiên binh hộ tống, phô trương mười phần.

Lý Trường Thọ tâm mắt, kỳ thật là bị trong đó tên kia thiếu niên hấp dẫn;

Người này... Trên đầu có góc, phía sau... Nhưng thật ra không có cái đuôi...

Ngao Át?

Như thế nào lại gặp được này tiểu long ?

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là một trận hoạt kê, hấn cùng này điều tiểu long hữu duyên còn là như thế nào ?

Bất quá nói trở về, này tiểu long như thế nào... Đuổi kịp lần bị hấn phóng đảo thời còn là nhất cái bộ dáng, cái đầu cũng không dài.

Đại khái, là Long tộc phát dục kỳ so Nhân tộc dài rất nhiều, điểm ấy niên hạn còn chưa đủ hấn phát dục đi.

Nhượng giấy đạo nhân thu hồi ánh mắt, vừa vặn đến phiên hấn hướng trước chước nhập môn thuế.

Lý Trường Thọ cầm trong tay linh thạch đưa cho cái bàn mặt sau nữ tiên.

Nữ tiên cười nói: "Xem đạo hữu nhìn không quen mặt, chẳng biết có được không nói hạ, tới đây địa làm chi."

Thế là, Lý Trường Thọ báo cái hư danh, nói mình tới đây địa mua bán đan dược, dược thảo, đối phương hơi chút làm ghi chép, khiến cho hấn vào phường trần.

Tại cái này trong quá trình, Ngao Át cùng kia hai gã thiếu nữ, đi theo kia năm vị Tiệt Giáo Thiên Tiên phía sau, từ giấy đạo nhân phía trên thổi qua...

Kia năm vị Thiên Tiên tâm tình không sai, đang ở thương thảo kế tiếp là hồi Kim Ngao Đảo, còn là tiếp tục đi tìm nhà tiên môn luận đạo uống trà.

Lý Trường Thọ nghe trong đó nhất lão đạo khen:

"Ngao Át sư đệ đến nay tu đạo mới bao lâu? Cái này thành Nguyên Tiên, không hổ là Long Vương huyết mạch, tư chất kinh người..."

Sư đệ?

Quả nhiên, Ngao Át bái vào Tiệt Giáo môn hạ, bái phải là cái nhị đại cao thủ.

Lúc này cấp Lý Trường Thọ cảm giác, cái này Ngao Át trầm ổn thành thực rất nhiều, ánh mắt nội liễm, khuôn mặt trầm tĩnh;

Tuy rằng còn là thiếu niên thân, nhưng cũng là một bộ trải qua tràn đầy, trải qua vận mệnh rèn luyện trầm ổn bộ dáng.

Bất quá... Cùng mình không có gì quan hệ là được.

Giấy đạo nhân cất bước vào lâm hải trấn, cuổi mây trực tiếp bay qua một chỗ chỗ lầu các, nhà đá, hướng đan dược phô tụ tập nơi mà đi.

'Vừa muốn, cùng nhà mình sư môn đoạt buôn bán.'

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài.

Độ Tiên Môn tại chỗ đó cửa hàng, cũng là chủ doanh đan dược.

Bất quá, hẵn cách vài năm mới đến chỗ đó mấy ngày, tuy nói hội hoặc nhiều hoặc ít ảnh hưởng nhà mình sư môn buôn bán, nhưng phải cũng sẽ không nhượng sư môn buôn bán thâm đạm mới đúng.

Dù sao ta chỉ là tán hộ.

Tuy nói là lượng đại chất cao vật mỹ giới hơi thấp cái loại này...

...

Lại nói Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ nhất hành, xuất phường trấn sau đó, trước hướng tây nam bay một trận, lại đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng tới tây bắc phương hướng cuổi mây chạy như bay.

Lần này ra ngoài luận đạo, kỳ thật là có mấy nhà đông châu tiên môn cao thủ, mời quen biết Kim Ngao Đảo Thiên Tiên.

Kim Ngao Đảo là tương đối nổi danh Tiệt Giáo đạo tràng, thường xuyên có một ít tiên môn mời chỗ đó luyện khí sĩ, di môn nội giảng đạo, luận đạo.

Vốn, bọn họ này nhất hành đã ra ngoài luận đạo ba tháng, tại Đông Thắng Thần Châu mấy nhà tiên môn cạ ăn cạ uống... Khụ, giảng kinh nói...

Đã là việc này viên mãn, phải nên công thành trở về.

Nguyên nhân, Ngao Át tại này vài lần luận đạo thời, biểu hiện thập phần xuất sắc, thoải mái thẳng này mấy nhà tiên môn sở phái Nguyên Tiên;

Lại nguyên nhân, Ngao Át bồi phạt cùng này năm vị Tiệt Giáo Thiên Tiên giống nhau, bọn họ cũng không tốt trực tiếp ban cho gì;

Thế là liền lôi kéo Ngao Át đến rồi này chỗ lâm hải trấn, cấp Ngao Át chọn lựa nhiều lễ vật.

Ngao Át đem này chút lễ vật, đều phân cho bên cạnh hai vị thiếu nữ sư diệt, nhượng hai vị thiếu nữ hỉ thượng đuôi lông mày, vài vị Kim Ngao Đảo Thiên Tiên cũng có chút hưởng thụ.

Nếu nói, đại tiên môn chương môn chi tử là trong nhà có quặng mỏ;

Kia Ngao Át này vị Đông Hải long cung thái tử, hoàn toàn chính là quặng mỏ lý có nhà...

Cầm này chút lễ vật, trái lại thảo vài vị 'Sư huynh' đồ đệ vui vẻ, đối Ngao Át mà nói đồng thời không có nửa điểm đau lòng.

Nếu là có cần, hẳn cầm cái truyền tin phù cấp trong nhà kêu một tiếng, ngày mai liền khả cấp Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ mỗi vị đưa một phần hậu lễ.

Rời phòng trấn, đoàn người liền muốn lấy đạo Kim Ngao Đảo;

Nhưng Ngao Át đáy lòng hơi làm cân nhắc, lại trầm ngâm vài tiếng, đột nhiên mở miệng, đạo câu: "Các vị sư huynh, ta có một yêu cầu quá đáng."

Năm người lập tức xoay người lại, tràn đầy thân thiết địa nhìn Ngao Át.

"Không có gì yêu cầu quá đáng, có sở thỉnh, tất có ứng, Ngao Át sư đệ nói là được."

"Chúng ta Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, tương thân tương ái, tuy hai mà một, một mạch liền chi, vinh nhục cùng!"

"Không sai, không chỉ là chúng ta Kim Ngao Đảo, Tiệt Giáo thượng hạ liền là loại này, nhất người gặp nạn, bát phương lai viện!"

Ngao Át đáy lòng cười, nhưng biểu tình còn là có chút ngưng trọng, thấp giọng nói: "Kỳ thật, lòng ta đáy một mạch có một phần... Nan ngôn chi ần."

Một bên hai gã thiếu nữ nháy mắt nhìn lại đây, hai mắt sáng trông suốt .

Trong đó nhất thiếu nữ sơ thập đa chỉ bím tóc nhỏ, bộ dáng tuấn tú đáng yêu, đúng là lúc đầu vây xem quá Lý Trường Thọ độ kiếp hạm chi.

Phía trước kia năm vị Thiên Tiên trung, có nhất người cũng chính là hạm chi sư phụ, Nguyên Trạch lão đạo.

Ngao Át thở dài: "Xa nghĩ năm ấy Đông Hải trừ yêu đại hội, ta thượng chỉ có thập tuổi, phụng mệnh đại long cung tìm người luận bàn, nhưng thua ở nhất danh Độ Tiên Môn Phản Hư cảnh đệ tử trong tay.

Việc này, đáy lòng một mạch có chút không bỏ xuống được.

Đến nay ta đã độ kiếp thành tiên, tuy chỉ là Nguyên Tiên cảnh, nhưng cũng muốn đi tìm kia người lại luận bàn luận đạo một lần."

"Chính là việc này?"

Nguyên Trạch lão đạo cười vấn.

Ngao Át mặt lộ vẻ hổ thẹn, cúi đầu nói: "Liền là việc này."

"Này thật tốt làm, " lại có nhất trung niên đạo giả cười ứng câu, tùy tay một chút, mây trắng hướng tới Độ Tiên Môn sơn môn phương hướng thổi đi, "Chạy, chúng ta đi Độ Tiên Môn chạy nhất gặp.

Bản đạo cùng Độ Tiên Môn Phó môn chủ trọng vũ đạo nhân cũng rất có giao tình.

Hắn Độ Tiên Môn là Nhân Giáo đạo thừa, chúng ta Kim Ngao Đảo cũng là Tiệt Giáo đạo tràng, đăng môn báỉ phỏng, có gì không thể?"

Cái khác mấy người tất cả đều xưng thiện.

Nhất người cười nói: "Chúng ta muốn hay không trước thời hạn thông báo bọn họ một tiếng? Miễn cho đến lúc đó sẽ có xấu hổ sự."

Kia Nguyên Trạch lão đạo khoát tay, "Không cần, không cần, cũng không phải đi tìm bọn họ đâu pháp, chúng ta đi luận cái đạo, nhưng người trẻ tuổi luận bàn luận bàn là được."

Nhất hành mặt sau cùng, kia hai gã tay cầm tay thiếu nữ nghe vậy liếc nhau.

Nhất danh thiếu nữ mở ra trên cổ tay dây xích tay trượng pháp khí, nhưng hai người nói chuyện với nhau sẽ không bị người bên ngoài nghe qua.

Nàng thấp giọng nói: "Hạ chỉ, sư phụ ngươi lại bắt đầu ."

Hạ chỉ khước miệng phẩy phẩy, buồn bực nói: "Làm điểm chuẩn bị đi.

Ai, sư phụ ta quả thực có thể so với Thiên Đạo pháp khí;

Trước ta độ kiếp thời, sư phụ một câu 'Ngươi yên tâm, ngươi thiên kiếp tất nhiên chỉ có lục đạo', kết quả đưa tới tám đạo thiên kiếp, ta liền thiếu chút nữa, liền là thân chết đạo tiêu...

Ta tư chất cùng tích lũy, theo lý thuyết nhiều nhất chỉ là bảy đạo mới đúng."

Một khác thiếu nữ nhất thời che miệng cười khẽ, "Ngươi cũng bởi vậy được chỗ tốt, phi thăng một đoạn thôi."

"Nói lên việc này, " hạ chỉ ánh mắt có chút xuất thần, "Tự mình đã trải qua tám đạo thiên kiếp, còn là bài danh dựa sau tám đạo thiên kiếp, mới biết loại này Thành Tiên kiếp ra sao đáng khủng bố.

Quả thật không thể tưởng được, ngày ấy tại Nam Hải độ qua chín đạo thiên kiếp người, nên hạng nhân vật."

"Tất nhiên là viễn cổ, thượng cổ đại nhân vật trùng tu một đời."

"Có lẽ đi..."

Này hai thiếu nữ cười khẽ vài tiếng, đề tài rất nhanh lại rơi vào trước người Long tộc thiếu niên thân thượng.

Hắn loại này thanh tú thiếu niên bộ dáng, thật cũng thập phần làm cho thiếu nữ vui mừng.

Nửa ngày sau, Độ Tiên Môn kia ti bạc trơn hộ sơn đại trận xa xa đang nhìn, Kim Ngao Đảo đoàn người đàm tiếu giữa nhẹ nhàng đi qua.

Mà Ngao Át khước miệng mỉm cười, thoáng mang theo một chút thâm ý.

...

"Ân?"

Núi rừng trung, chính cân nhắc 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》 Tề Nguyên ngẩng đầu nhìn nhàn chân trời, thấy được vân thượng thổi qua Kim Ngao Đảo nhất hành.

Hắn cảm nhận được vài đạo Thiên Tiên uy áp, đáy lòng cũng là có chút buồn bực, không biết làm sao đột nhiên đến rồi mấy vị cao thủ, muốn đi bọn họ Độ Tiên Môn trung.

"Cùng ta Tiểu Quỳnh Phong nhưng thật ra không quan hệ."

Tề Nguyên lão đạo cười cười, mắt nhìn mình đại đồ đệ cấp truyền tin phù, cũng hiểu được ứng chỉ là mấy danh cao thủ kết bạn tới đây địa phóng hữu, cố không đem việc này nói cho Lý Trường Thọ.

Tiếp tục cân nhắc mình đồ đệ sáng chế cửa này che dấu khí tức pháp môn;

Rất nhanh, Tề Nguyên lão đạo đem mình khí tức hoàn toàn thu liễm , bị kích động địa thi triển cái biến hóa thuật, hóa thành nhất chỉ cây cái cọc.

Cẩn thận cảm thụ một trận...

"Nhưng thật ra, bất ngờ an ổn đấy nhé."

-----oOo-----

Thứ bảy mươi ba chương tiên thức đảo qua, nửa tiếng nằm. . .

'Một trận chiến này, đối mình đến tiếp sau nổi danh đại kế, chí quan trọng yếu.'

Vân thượng, Ngao Át nhìn mình từng có chút hướng tới Độ Tiên Môn sơn môn, lúc này tâm tình, cũng đã phi thập tuổi thời loại kia.

Hắn tới đây địa, chính là vì tìm Lý Trường Thọ.

Ngao Át thậm chí không biết Lý Trường Thọ cụ thể danh hào, cùng với Lý Trường Thọ tại Độ Tiên Môn trung cụ thể địa vị;

Nhưng Ngao Át biết, mình hôm nay phải tại Độ Tiên Môn, tìm về năm đó tự tay hạ xuống sân bãi!

Năm đó trừ yêu đại hội thượng 'Đại bạo sống long', tuy là Ngao Át mình biểu diễn , nhưng 'Chiến tích' tính ở tại Lý Trường Thọ trên đầu;

Ngao Ất tự giác, muốn danh dương tứ hải sau đó không có chỗ bần, thập tuổi năm ấy kia trằng tử thí, phải đảo ngược!

Mà mình cũng khả mượn này, tạo khởi 'Biết sĩ rồi sau đó dừng' hình tượng, từ đó một con rồng tận trời!

Hấn, nên vì Long tộc làm mẫu mực;

Nên vì Long tộc đệ tử, tạo khởi nhất cái tấm gương!

Nhượng Long tộc chậm rãi , đi bước một bước tự thân nâng lên quá cao tự tôn, mới là cứu lại Long tộc duy nhất đường đi...

Ngao Ất chậm rãi hít vào một hơi, đáy lòng suy tư về hơi sau nên như thế nào nói chuyện;

Hấn này năm vị Tiết Giáo 'Sur huynh' đã muốn đến Độ Tiên Môn đại trận ở ngoài, cũng không đi sơn môn, trực tiếp thả ra từng người khí tức.

Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, lai đập sân bãi...

Khụ, lai luận đạo !

...

Kim Ngao Đảo vài vị luyện khí sĩ đột nhiên lai bãi phỏng, Độ Tiên Môn từ trên xuống dưới, nhất thời bị môn nội tiếng chuông sở kinh động.

Ban sơ thời, chung tiếng vang lên, phàm là không có bệ quan phong chủ, trưởng lão, đều tiến đến Phá Thiên Phong;

Nhưng tùy theo, phó chương môn cùng vài vị trưởng lão, đều cảm thấy loại này quá mức long trọng, kia vài vị luyện khí sĩ chỉ là lại đây phóng hữu...

Kim Ngao Đảo là Hồng Hoang nổi danh Tiết Giáo đạo trằng, Độ Tiên Môn so sánh với hạ, dễ thấy bừa bãi vô danh chút, thể lượng khó có thể cùng dáng vẻ so.

Nhưng Độ Tiên Môn chung quy cũng là Nhân Giáo đạo thừa, quá mức giống trống khua chiêng đi nghênh đón mấy danh vô thậm danh khí Tiết Giáo tiên nhân, không khởi tự lạc da mặt.

Như hôm nay tới, là nào đó vị đại danh đỉnh đỉnh Tiết Giáo tiên thần, tử như kia Nga Mi Sơn động tiên tu hành Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử Triệu Công Minh, Độ Tiên Môn tự muốn chúng tiên đều xuất hiện, tự mình nghênh đón;

Nhưng đến rồi mấy danh Thiên Tiên...

Rất nhanh, tất cả phong phong chủ trưởng lão bị khiến hồi đại bán, chỉ để lại thập dư danh Thiên Tiên cảnh trưởng lão;

Này chút trưởng lão cùng phó chương môn trọng vũ thượng nhân cùng nhau, mang vài vị thông minh điểm Chân Tiên chấp sự, chiêu đãi này vài vị đến đây Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ.

Tửu Ô, tại này chút trưởng lão nhãn trung, chính là tương đối thông minh nhất cái 'Hậu bối' .

Án trưởng lão mệnh lệnh, Tửu Ô bận rộn trước bận rộn sau, tại Kim Ngao Đảo nhất hành tám người bị thỉnh nhập Phá Thiên Phong chủ điện 'Độ Tiên Điện' thời, mang mấy danh Phá Thiên Phong đệ tử dâng hương trà.

Long cung nếu là đến rồi tân khách, bung trà đảo nước đều là thuần một sắc tịnh lệ hải nữ;

Độ Tiên Môn chính là phương pháp trái ngược, bung trà đảo nước đều là chút bộ dáng đoan chính, đạo cơ vững chắc nam đệ tử.

Này đại khái, chính là nhất phương thế lực cùng một nhà tiên môn bất đồng chỗ.

Phân chia khách nhập tọa, song phương nhìn nhau vài lần, còn chưa bắt đầu nói chuyện, mà bắt đầu một trận phù rêu cười to...

Tửu Ô kiến thức rộng rãi, biết này là cô định nước chảy; cười thời gian càng dài, cho thấy mình lại càng không có địch ý.

Hồng Hoang bản thân, đồng thời không có nhiều như vậy khả lạc sự.

Cười bãi, Độ Tiên Môn phó chương môn trọng vũ thượng nhân trước mở miệng đạo một câu: "Chúng đạo hữu đến ta Độ Tiên Môn, quả nhiên là nhượng ta Độ Tiên Môn vẻ vang cho kẻ hèn này..."

Song phương hàn huyền vài câu, Tiệt Giáo luyện khí sĩ nói ý đồ đến, nói là lai cùng Độ Tiên Môn luận đạo;

Độ Tiên Môn các vị ở đây trưởng lão tất cả đều lộ ra mím cười, lập tức có người âm thầm đi thỉnh, môn nội tu vi cao nhất vài vị trưởng lão, đến đây chống đỡ chống đỡ sân bãi.

Luận đạo giảng đạo, tại Hồng Hoang trung cũng là tương đối thịnh hành sự, kỳ thật cũng chính là từng người đối đạo lý giải cảm xuất lai, một lần, đụng nhất đụng, cho nhau trao đổi luận bàn một phen...

Nhưng mà, bên này luận đạo còn chưa bắt đầu, Tiệt Giáo đoàn người, liền đưa ra nhất cái, theo Tửu Ô có chút hoang đường yêu cầu...

Có vị trung niên diện mạo Thiên Tiên chậm rãi nói:

"Lần trước trừ yêu đại hội, nhà của ta Ngao Ất sư đệ vừa mới thập tuổi, bị long cung Long Vương phái ra cùng quý môn cao đồ tỷ thí một phen, kết quả bại ở quý môn cao đồ tay.

Lần này, nhà của ta sư đệ độ kiếp thành tiên, đã nghĩ lại đến cùng quý môn vị kia cao đồ luận bàn một hai, không biết là phủ thuận tiện."

Nghe nói lời ấy, vài vị Độ Tiên Môn trưởng lão liếc nhau, nhất trưởng lão cười nói: "Trẻ tuổi tiểu bối luận bàn mà thôi, này đảm đương không nổi đại sự.

Chỉ là, Ngao Ất thái tử là Long Vương con nối dòng, tự thân tu vi tiên cảnh phi ta Nhân tộc trẻ tuổi đệ tử có thể sánh bằng.

Đến nay Ngao Ất thái tử đã muốn thành tiên, liền không cần, phi muốn cùng ta môn trung một vị trẻ tuổi đệ tử luận bàn đi."

Nghe vậy, Ngao Ất lập tức đứng dậy, đối Độ Tiên Môn các vị trưởng lão chấp tay hành lễ, ngôn nói:

"Thực bất giấu diêm, ta tự lần đó sau đó, đáy lòng liền có nhất khối vương mắc;

Khủng việc này hóa thành sau này trở ngại tu hành ma chương, lúc này mới mặt dày đến đây, muốn cùng Độ Tiên Môn vị kia cao đồ lại luận bàn một lần.

Luận bàn thời, ta sẽ thỉnh vài vị sư huynh, che lại ta tu vi cảnh giới."

"Này..."

Vài vị Độ Tiên Môn trưởng lão nhất thời mặt lộ vẻ khó xử.

"Vốn là bất là cái gì đại sự, " phó chương môn trọng vũ thượng nhân cười nói, "Người tới, đi đem Huyền Nhã hô đến đi."

Lập tức liền có nhất Chân Tiên chấp sự lĩnh mệnh, xoay người bước nhanh xuất Độ Tiên Điện, hướng Phá Thiên Phong một khác chéch mà đi.

Ngao Ất thoáng nhớ lại hạ, lại nói: "Ngày ấy cùng ta luận bàn, phải cũng không phải là này vị tên là Huyền Nhã đệ tử.

Ta ần ần nghe người ta, hô hấn làm... Trường Thọ."

"Trường Thọ?"

"Đây là đâu nào phong thượng đệ tử?"

Nhất thời giữa, Độ Tiên Môn vài vị hàng năm bế quan Thiên Tiên trưởng lão bấm ngón tay suy tính, mặt lộ vẻ nghi hoặc;

Khác vài vị trưởng lão nhưng thật ra biết việc này, một đám cười mà không nói.

Từ Ô thấy thế, tâm trung ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại.

'Cảm tình, này long cung thái tử tìm nơi nương tựa Tiệt Giáo, hôm nay là tìm Trường Thọ sư diệt báo thù đến rồi!

Trường Thọ đến nay cần phải chỉ là Phản Hư cảnh bát giai chân thật tu vi, so cái này Ngao Át yếu đi không ít, Long tộc thần thông lại có chút lợi hại.

Tiểu Quỳnh Phong sau lưng vốn là không ai, ta như bắt thay tiểu Trường Thọ giải thích nhất hai câu, sợ tiểu Trường Thọ sẽ bị này tiểu long hãm hại nhất bả!

Niệm cập ở này, Từ Ô lập tức đứng dậy, làm đạo vái chào, cất cao giọng nói:

"Trường Thọ là Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, Tề Nguyên sư đệ đại đệ tử, lần trước Đông Hải trừ yêu đại hội, là ta tiến cử hẳn cùng nhau đi về phía trước.

Nhưng ta nghe chín sư muội nói lên quá, lần đó luận bàn, phải là Ngao Át thái tử thắng mới đúng.

Trường Thọ sư diệt sai thất nhất chiêu, xuất sảng khoái thời định ra biên giới!"

Đang ngồi một đám Độ Tiên Môn trưởng lão, cùng với kia vài vị Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, lại nhất tề nhìn về phía Ngao Át...

Ngao Át trầm ngâm vài tiếng, thiếu niên khuôn mặt tràn đầy u ám, thờ dài:

"Bất, là ta thua.

Vô luận là từ đâu cái góc độ lai giảng, đều là ta thua.

Ta bị này vị Trường Thọ đạo hữu phù pháp gây thương tích, tu dưỡng hơn tháng, mà Trường Thọ đạo hữu vẫn chưa bị thương, lúc ấy cần phải chỉ là cố ý nhượng ta nửa chiêu, miễn cho long cung thể diện không thể chống đỡ được.

Hôm nay ta tới đây, chính là muốn tìm Trường Thọ đạo hữu giải quyết xong này đoạn nhân quả, giáp mặt nói một tiếng tạ ơn..."

Này phiên nói , chính là có chút đề ý.

Một vị Độ Tiên Môn trưởng lão cười nói: "Tửu Ô a, đi bả Trường Thọ hô đến đi."

"Này... Là, " Tửu Ô cúi đầu ứng tiếng, cũng là vội vàng xoay người, cười mây chạy tới Tiểu Quỳnh Phong phương hướng.

Tại vân thượng, Tửu Ô đã muốn suy nghĩ nhiều ứng đối phương pháp.

Môn nội các vị trưởng lão, khẳng định không nghĩ xem bản môn đệ tử thua nhất tràng;

Kia Ngao Ất tự phong tu vi, nếu là tự phong đến Trường Thọ sư diệt nguy giả vờ Phán Hư cảnh tứ giai, hơi sau luận bàn , Trường Thọ sư diệt tu vi bại lộ tại song phương Thiên Tiên nhân trung, chẳng phải là sẽ làm Độ Tiên Môn thanh danh quét rác...

Phải khuyên Trường Thọ sư diệt buông tha nguy tràng, mà lại tại hơi sau đấu pháp trung, muốn toàn lực đi hợp lại trận này!

Tửu Ô hạ quyết tâm, tại trong lòng lấy ra mấy thứ tiên bảo, hơi sau trực tiếp đưa cho Lý Trường Thọ nhượng hẳn trên đường tế luyện.

Nhưng mà, nhượng Tửu Ô không nghĩ tới là...

Hắn phác cái không.

Tửu Ô tiên thức đảo qua, bên hồ nhà cỏ chỉ có tiểu Linh Nga tại phòng trong ngồi xuồng tu hành, đan phòng chung quanh trong rừng linh khí lưu chuyển, nhìn như gió êm sóng lặng, nhưng trong đó hung hiểm...

Hắn biết.

Tửu Ô không dám vào trận, bay tới đan phòng trên không, vận chuyển tiên lực, ra sức hô to:

"Trường Thọ!"

"Trường Thọ —— "

Đan phòng trung, 'Lý Trường Thọ' nằm ở ghế xích đu thượng 'Tiểu khế' ;

Nhưng mà, chân chính bản thể, tránh ở dưới đất mặt thất trung, tại góc trung nhắm mắt ngưng thần.

Hắn tâm thần, lực chú ý, lại xa tại hai vạn lý ở ngoài giấy đạo nhân thân thượng...

Chỉ cần có người xâm nhập bên ngoài đại trận, trong tay hắc ngọc bài liền hội phát ra chấn động, do đó nương Lý Trường Thọ tỉnh dậy lại đây...

Này, cũng là giấy đạo nhân lúc này trọng đại chỗ thiếu hụt chi nhất, rời khỏi tiên thức phạm vi sau đó, tâm thần cần hoàn toàn ký thác tại nó thân thượng.

Tửu Ô hô hai tiếng hô không đến người, gấp đến độ hắc đầu đầy đồ mồ hôi, tại không trung vài đoàn loạn chuyển.

Linh Nga từ nhà cỏ trung dò xét cái đầu, nhớ tới trước đây sư huynh dặn, vội vàng kêu một tiếng:

"Tửu Ô sư bá!

Ta sư huynh bé chết đống!"

Nghe vậy, Tửu Ô tại vân thượng một trận dậm chân.

"Ôi cho ăn!

Phía sau bé gì chết quan!

Vậy phải làm sao bây giờ!"

Linh Nga không rõ cho nên, vừa muốn tiếp tục kêu gọi đầu hàng, Tửu Ô nhưng cười mây vội vàng mà đi.

Bé chết quan, chính là luyện khí sĩ vi đột phá bình cảnh, lựa chọn tâm vô không chuyên tâm bé quan, bất đột phá, không xuất quan.

Gặp được Lý Trường Thọ bé chết quan, này tuy là không khéo, nhưng cũng năng trở về giải thích.

Nhưng Tửu Ô thân là Độ Tiên Môn chấp sự, bất giác đa suy nghĩ một chút...

"Trực tiếp nói Trường Thọ bé chết quan, không khỏi sẽ làm người cảm thấy hắc tị mà bất chiến, hơn nữa nhất cái Phản Hư cảnh đệ tử, không có việc gì bé chết quan làm chi?

Tất nhiên sẽ làm Trường Thọ ác vài vị môn nội hảo da mặt trường lão;

Này khả như thế nào cho phải, hết lần này tới lần khác ta lại có kia lời thề ước thúc, không thể nói về Trường Thọ bất luận bí mật...

Ôi chao?

Trận pháp!

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng ngoài Liên Hoàn Trận, là Trường Thọ thiết kế, mình Tiểu sư muội xuất thủ bố trí, này miễn cưỡng xem như Trường Thọ trận pháp bản lĩnh thể hiện.

Tửu Ô trước mắt sáng ngời, đáy lòng đã là có chủ ý.

Cưỡi mây trở lại Độ Tiên Điện, kiến Tửu Ô độc thân trở về, môn vài vị trưởng lão sắc mặt nhất thời có chút nhục nhã.

Nguyên bản trò chuyện với nhau thật vui đại điện, cũng nhanh chóng im lặng .

"Tửu Ô, đây là có chuyện gì?"

Tóc bạc gầy nhon trọng vũ thượng nhân lạnh nhạt đạo, "Kia đệ tử vì sao chưa từng có lai?"

"Hồi bẩm phó chương môn, " Tửu Ô cúi đầu đạo, "Hôm nay không khéo, Trường Thọ sư điệt đã bế chết quan đột phá cảnh giới, ta không dám quấy rầy, sợ nhượng hấn tìm hiểu khẩn yếu quan đầu, đi rồi lỗi rã."

Trọng vũ thượng nhân nghe vậy phù râu cười khẽ, nhìn Tiệt Giáo vài vị Thiên Tiên, thờ dài: "Vài vị còn thỉnh thứ lỗi, ta Độ Tiên Môn đệ tử Trường Thọ, gần đây cố gắng tu hành, bế chết quan.

Không bằng xin mời này vị Ngao Át thái tử, ý tuyển nhất danh chúng ta nội đệ tử luận bàn, như thế nào?"

Một bên, vừa tới không lâu Hữu Cầm Huyền Nhã, thân quần đỏ, lưng đại kiếm, hướng trước bước ra nửa bước.

Nàng vừa muốn đứng ra trực tiếp nghênh chiến Ngao Át, lại bị nhà mình sư phụ âm thầm kéo hạ;

Tùy Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nhau tới được gừng kinh san, nhíu mày mắt nhìn Ngao Át bên hông treo kia thanh trường kiếm...

Gừng kinh san cảm nhận được linh bảo dao động.

Ngao Át lại đứng dậy, trầm ngâm vài tiếng, sắc mặt có chút do dự.

Lại Độ Tiên Môn tìm năm đó cái kia gia hỏa luận bàn nhất tràng, là hấn việc này suy nghĩ hồi lâu mới định ra kế hoạch.

Hơn nữa, thoại đã muốn nói đi ra ngoài;

Hắn với vài vị sư huynh nói, đậy lòng bởi vậy sự mà tôn âm ảnh ma chướng.

Tùy tiện hoán nhất người, tuyệt nhiên không thể...

Kế hoạch của chính mình, cũng không có thể như vậy bị nhiễu loạn!

"Hắn bẻ chết quan, đại khái muốn bao lâu?"

Ngao Ất thấp giọng hỏi, theo sau nhân tiện nói: "Đợi vài vị sư huynh luận đạo giảng đạo sau khi kết thúc, ta ngay tại sơn môn ở ngoài, chờ hắn đột phá liền là."

Ở đây này quần lão đạo, trung niên đạo giả, nhất thời vì Ngao Ất kiên trì mà động dung.

Tửu Ô âm thầm quan sát, mắt thấy một vị trưởng lão liền muốn mở miệng, mở miệng tất nhiên là nhượng mình đi nghĩ biện pháp đánh thức Trường Thọ...

"Khụ!"

Này thấp đạo nhân giành trước ra tiếng, hướng trước bước ra hai bước, khom người nói:

"Bẩm Phó môn chủ, các vị trưởng lão, tất cả vị tiên bối!

Trường Thọ sư diệt mặc dù bẻ quan, nhưng hắn một thân bản lĩnh, kỳ thật bất tại phù pháp, mà là tại... Trận pháp thượng!"

Đậy lòng suy nghĩ, như thế nào tránh đi mình đương nhật lập hạ lời thề, Tửu Ô hoãn tiếng giới thiệu rồi, do Lý Trường Thọ thiết kế, Tửu Cửu thi công, tạo ra Tiểu Quỳnh Phong trận pháp quần, đưa ra lại nhất cái luận bàn phương án...

'Ai, Trường Thọ, sư bá chỉ có thể giúp người đến nơi đây.'

...

Một lát sau, Tiểu Quỳnh Phong thượng bay tới một mảnh vân.

Độ Tiên Môn hai vị Thiên Tiên cảnh trưởng lão, cùng đi Kim Ngao Đảo Nguyên Trạch lão đạo, cùng kia hai vị thiếu nữ, cùng nhau tại vân thượng xa xem.

Hạm chỉ nhìn chăm chú vào Ngao Ất bóng lưng, thân thiết hỏi câu: "Tiểu sư thúc thiện phá trận ư?"

"Không sao," Nguyên Trạch lão đạo đại vung tay lên, "Chỗ đó trận pháp nhìn cũng không tính huyền diệu, há có thể vậy khôn Ngao Ất sư đệ?"

Hạ chỉ nhìn không được một tay phù ngạch, cùng bên cạnh tên kia thiếu nữ trong ánh mắt, cũng nhất thời tràn đầy sầu lo.

Phía dưới, Tử Ô dẫn Ngao Át, chậm rãi rơi vào Tiểu Quỳnh Phong đan phòng đại trận ở ngoài;

Tử Ô đối Ngao Át làm cái thỉnh thủ thế, cùng Ngao Át cùng nhau cất bước vào trận nội...

Cũng ngay tại này một cái chớp mắt.

Đang ở lâm hải trấn đi dạo giấy đạo nhân, lập tức xoay người đi gần đây 'Khách điếm', thuê nhất cái mang các loại trận pháp phòng, lại mình bố trí mấy nặng trận pháp, nhượng giấy đạo nhân tại chỗ đó ngồi ngay ngắn, như tu hành một loại.

Giấy đạo nhân nắm mấy chỉ bình sứ nhắm mắt, Lý Trường Thọ tâm thần, nháy mắt bị kéo bản thể bên trong.

Ai tại xông trận?

Tiên thức nhẹ nhàng đảo qua, Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến.

Này...

Gì tình huống?

Mà hấn tâm thần trở về trước chậm trễ một trận, lúc này Ngao Át đã là hai mắt ngất đi, cùng Tử Ô cùng nhau, thấy được kia chỉ một bài...

【 lạc đường ? 】

-----oOo-----

Thứ bảy mươi bốn chương ta ngã bài !

Lý Trường Thọ hiện tại cũng rất khó hiểu.

Vì cái gì!

Hội đột nhiên có tam danh Thiên Tiên cảnh lão đạo, tại Tiểu Quỳnh Phong đỉnh đầu?

Trong đó hai vị là môn nội trường lão, một vị bất nhận biết, nhưng trước đây tại lâm hải trấn nhập khẩu kiến quá, khí tức có chút quen biết...

Lại vì cái gì!

Ngao Át cùng Tửu Ô hội ở ngoại vi mê trận bên trong đảo quanh ?

Phía trước nhất cái long giác thiếu niên, mặt sau bay nhất cái thấp đạo nhân, người trước sốt ruột chạy, cái sau âm xốt xa xốt xa cười...

Còn cùng nhau dựa theo một bài chỉ điểm, hướng tới mình làm cho tiếp khách tiểu giữa mà đi...

Nói này hai người đến cùng là như thế nào tiếp cận cùng nhau ?

Nhất định là đặc biệt duyên phận, mới cho các người một đường đi tới, biến thành hai người hãm hại thân...

Này đến cùng là cái gì quý?

Lại là Tửu Ô sư bá an bài ?

Không đạo lý, mình này vài năm cùng Tửu Ô sư bá giao tình càng ngày càng thâm, đại đạo lời thề hiệu quả cũng là tại ...

Ân?

Ngọn núi cao nhất phương hướng còn có rất nhiều Thiên Tiên cảnh tiên nhân khí tức, đều tụ tập ở tại ngày thường bắt mở ra chủ điện bên trong...

Lý Trường Thọ rất nhanh phản ứng lại đây.

Mình tại lâm hải trấn ngẫu gặp Tiệt Giáo nhất hành, nghe được bọn họ vài câu nói chuyện, tựa hồ là tìm tiên môn giảng đạo luận đạo, luận bàn đạo hạnh;

Vạn vạn không nghĩ tới, Tiệt Giáo nhất hành chính là tìm Độ Tiên Môn luận đạo!

Ngao Át cùng Độ Tiên Môn, coi như là có một chút ân oán;

Dù sao Ngao Át là Đông Hải long cung Nhị Thái Tử, mà Đông Hải long cung gần nhất vài thập niên, cùng đông Thần Châu chúng tiên môn quan hệ dễ thấy khấn trương...

Chẳng lẽ lần này, tiểu long nghĩ khơi mào người, khúc hai giáo mâu thuẫn?

Không nên, Ngao Át nhìn không như vậy xuẩn, thật như vậy làm, Long tộc đảo mắt đã bị Tiệt Giáo Giáo Chủ một kiếm khiêu lật...

Tuy rằng này tiểu long quả thật có điểm... Không phải rất thông minh bộ dáng...

Giai nhân mị uổng đa rồi, thương tổn đến long não ?

Lý Trường Thọ đậy lòng một trận cân nhắc, ban sơ hoàn toàn bị cái này thế cục làm mộng rồi, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại đây.

Lúc này, hắn năng ẩn ẩn cảm giác được, tất cả Độ Tiên Môn ánh mắt, đều đặt ở Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Kia từng đạo tiên thức, linh thức, đều tại nhìn chăm chăm đan phòng chung quanh...

Độ Tiên Môn đệ tử trung, mình biểu hiện ra tu vi, chính là tại trung thượng ưu tú mới đúng, phải sẽ không là phương diện này xuất hiện vấn đề.

Sự có hậu quả, tất có tiền căn.

Mình độ kiếp trước cùng Ngao Át tao ngộ rồi một lần, này cũng là tính ngẫu nhiên sự kiện;

Hắn xác định Ngao Át không nhận ra bản thân, lúc ấy toàn bộ hành trình xuất tràng, đều là cùng trương gương mặt mặt lạnh lão đạo, khí tức, hiểu rõ cũng đều là bất chước quá.

Kia, tám phần chính là Đông Hải trừ yêu đại hội thượng luận bàn sự ...

Này điều tiểu long, lần trước không năng cố ý thua trong tay hắn, trong lòng bất thống khoái, ý niệm trong đầu bất hiểu rõ, cách nhiều như vậy niên, không xa ngàn dặm, không nên lai bạch cấp một lần?

Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất trung sâu kín thở dài...

"Này một con rồng, nhất nữ, ca là vĩnh viễn làm không rõ bọn họ nào đường về."

Hiện tại phải như thế nào xử trí...

Lý Trường Thọ quan sát nhãn đan phòng trung người giấy hóa thân, nhìn đến người giấy hóa thân thượng mang theo tam chỉ trắc cảm thạch chỉ là nhẹ nhàng lóe ra, —— rõ ràng là mình tiên thức khiến cho.

Lược làm do dự, hóa thành nhất sợi khói nhẹ, tìm tòi hồi đan phòng;

Đan phòng nội, Lý Trường Thọ tiêu thất nháy mắt, lại lập tức xuất hiện.

Hắn một bước khóa đi đan lô sau bò đoàn, nhập tọa nhắm mắt suy ngẫm, trước dựa theo mình trước đây dặn dò Tiểu sư muội như vậy, làm bộ như chuyên tâm ngộ đạo...

Lý Trường Thọ suy nghĩ, mình nếu bé chết quan đột phá bình cảnh, lý nên có sở đột phá, thế là âm thầm điều chỉnh hạ quy hơi thở bình khí bí quyết.

Tầng ngoài ngự trang: Phản Hư cảnh ngũ giai;

Nội tầng ngự trang: Phản Hư cảnh cửu giai;

Thâm tầng ngự trang: Nguyên Tiên cảnh;

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ lại bắt đầu điên cuồng tự tra tự xét lại, cuối cùng xác định Tiểu Quỳnh Phong phía trên không có bất luận, khả năng bại lộ mình con bài chưa lật khó chi tiết...

Linh Nga lúc này cũng nhu thuận địa tránh ở nàng nhà cỏ trung, làm bộ tại tu hành.

Lần này, sư muội nhưng thật ra biểu hiện không sai.

Mặt sau khen ngợi một chút.

Lý Trường Thọ tự biết, mình hiện tại chỉ có thể làm bộ bé chết quan ngộ đạo, đăng môn nội cao thủ đánh thức, hoặc là bị trận pháp trung động tĩnh kinh động...

Mặt sau sự, chỉ có thể dĩ lui vi tiến, tìm cơ hội dòi đi đối phương lực chú ý!

Đại trận trung.

Theo mộc bài chỉ dẫn, đi bước một đến kia 'Lộ thiên trà thất', Ngao Át cùng Tửu Ô cũng nhìn không được cho nhau liếc nhau.

Lúc này Ngao Át còn là mười hai mười ba tuổi thiếu niên thân hình, tính thượng góc, chiều cao lực thước, cao hơn Tửu Ô nhất cái đầu.

Hắn đọc xong mộc bài thượng viết, quay đầu nhìn về phía quanh mình, trong ánh mắt tràn đầy bất giải.

Tửu Ô cười nói: "Ngao Át thái tử, rất rõ ràng nơi này lại là lối rẽ."

Ngao Át nhíu mày nói: "Này chút cơ sở trận thế ta tất cả đều tìm được sinh lộ, vì sao chạy bắt xuất chỗ đó?"

"Còn đây là Liên Hoàn Trận, vì Trường Thọ sư diệt sáng chế, " Tửu Ô đạo, "Thượng một chỗ sinh lộ sau đó liền là hạ một chỗ trận thế, nghĩ phá giải trận này, phải có cao minh trận đạo tạo nghệ."

Ngao Át thái tử, đừng miễn cưỡng."

"Hừ!"

Ngao Át hừ nhẹ một tiếng, lạnh nhạt nói: "Ta thật không tin rồi, hôm nay còn có thể bị chỗ đó vây khốn bất thành!"

Nói xong, hắn tại trong lòng lấy ra nhất chỉ băng màu lam bảo châu, này bảo châu nhẹ nhàng lóe ra ánh sáng, đại trận nội linh lực lưu động nháy mắt bị chặn.

Ngao Át lạnh nhạt cười, xoay người đi hướng lai lịch, rất nhanh liền phát hiện tân đường đi.

Từ Ô ở phía sau vội vàng đuổi kịp, chỉ là này vị thấp đạo nhân khoe miệng tươi cười, cũng là càng phát ra nòng đậm...

Năm đó, hắn cùng Từ Thi cặp vợ chồng liên thủ, đều bị này đại trận làm đầu óc choáng váng; hôm nay này trận pháp, rõ ràng so với lúc trước bọn họ xông trận còn muốn hoàn thiện, còn muốn hoàn mỹ...

Thuộc về, này Liên Hoàn Trận chính là một ít cơ sở trận pháp tiếp cận cùng một chỗ, nhưng tại Trường Thọ sư diệt tử mi thiết kế hạ, thực có thể nói 'Bút pháp thần kỳ sinh hoa'.

Sau nửa canh giờ...

Ngao Át nhìn trước mặt một bài, khoe miệng một trận run rẩy.

【 lạc đường ? 】

Lại chạy đã trở lại!

"Đáng giận!"

Ngao Át thanh tú khuôn mặt, nguyên nhân cắn răng quá dùng sức mà một trận run rẩy, theo sau sús đầu đi hướng cái khác đường đi.

Đan phòng trung;

Lý Trường Thọ tả nhãn mở nhất điều khe hở.

Này tiểu long trong tay tựa hồ có phá trận pháp bảo, nhưng một mực bên ngoài xoay quanh, trận pháp đạo rõ ràng chỉ biết da lông.

Nghĩ nghĩ, Lý Trường Thọ âm thầm, đem đan phòng phụ cận trăm trượng nội trận pháp triệt rơi mây nặng, nhượng kia chút Thiên Tiên chỉ cần nhìn kỹ đan phòng vị trí, có thể nhìn đến hắn tại chỗ đó bế quan ngồi xuống tình hình.

Như thế, mới càng hợp lý một ít.

...

Lại sau nửa canh giờ.

Tiểu Quỳnh Phong không trung, ba vị Thiên Tiên sắc mặt khác nhau, Độ Tiên Môn trưởng lão tự nhiên là mặt lộ vẻ mỉm cười, rồi lại không thể cười quá phật;

Nguyên Trạch lão đạo cũng mặt mang mỉm cười, chỉ là đầu mi chốc chốc nhăn nhúm hai hạ.

Bọn họ đều năng đại khái thấy rõ trong trận tình hình, nhìn đến Ngao Ất như vô đầu ruồi bọ một loại loạn chuyển, Nguyên Trạch lão đạo đáy lòng cũng có chút sốt ruột.

Trong trận.

Ngao Ất hai mắt tràn đầy tơ máu, tâm tình đã là có chút bất ổn, dẫn theo nhất bả bảo kiếm, nắm nhất chỉ bảo châu, tại đại trận nội bước nhanh đi nhanh.

Từ Ô từ phía sau không nhanh không chậm địa bay, đề phòng này vị Ngao Ất cảm linh bảo trường kiếm dĩ lực phá trận...

Hơi sau, Từ Ô hội trực tiếp thỉnh sư phụ xuất thủ, bả hai người lao đi ra ngoài, nhượng cái này long cung thái tử nhận thua là được.

Trường Thọ sư diệt đều không cần xuất quan, hết thầy đã muốn bị hấn thu phục!

Dần dần, Ngao Ất hô hấp bắt đầu dồn dập...

Nhưng Ngao Ất lúc này coi như thanh tỉnh, đáy lòng tuy rằng sốt ruột, nhưng không có bất luận khác người cử động.

Xông trận là hấn đáp ứng, nếu là xông qua đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ tính thắng!

Chỗ đó trận pháp, cũng quả thật đều là chút Phản Hư cảnh luyện khí sĩ, liền khả bố trí cơ sở trận pháp, nhưng hết lần này tới lần khác, mình chính là chạy bắt xuất...

Thậm chí, liền phá trận trận cơ mắt trận đều tìm không được!

Đản giáo thời điểm, học nhiều như vậy trận pháp nguyên lý... Long tộc tại trận pháp đạo phương diện, đều, đều như vậy bắt kham ư?

Bất, ta Long tộc còn có thể lại đứng lên!

Tửu Ô nhỏ giọng nói: "Ngao Át thái tử, muốn bắt tính..."

"Ta tại phá trận!"

Ngao Át quay đầu gầm nhẹ một tiếng.

"Ai, ngài xin cứ tự nhiên, xin cứ tự nhiên."

Tửu Ô nhất thời cười mỉa nhĩn, chấp tay sau lưng khấn theo ở phía sau, cũng sợ mình cùng bỏ Ngao Át.

Ngoài trận, vân thượng.

Hai vị thiếu nữ thương lượng vài tiếng, hạm chỉ nhẹ giọng nói: "Su phụ, ngài cũng truyền ta không ít trận pháp bản lĩnh.

Không bằng, ta cùng ôn nhu sư tử cũng đi xuống thử xem đi.

Này cùng Ngao Át sư thúc luận bàn không quan hệ, đệ tử thuần túy chỉ là thấy cái mình thích là thêm."

Nguyên Trạch lão đạo nhìn về phía một bên hai vị Độ Tiên Môn trưởng lão, hai vị trưởng lão tự nhiên là gật đầu đáp ứng.

Bọn họ cũng muốn nhìn một chút, này Tiểu Quỳnh Phong đan phòng ngoài liên hoàn cơ sở trận, đến cùng có bao nhiêu huyền diệu...

Bất ngờ phát hiện cái trận pháp đạo nhân tài!

Hơi sau dặn dò Bách Phạm Điện, muốn tại phương diện này trọng điểm bồi dưỡng Trường Thọ mới là.

"Đi thôi, đi thôi, " Nguyên Trạch lão đạo khoát tay, hạm chỉ cùng kia thiếu nữ tay cầm tay nhẹ nhàng đi xuống, vào trong trận.

Một lát sau...

Hai gã Nguyên Tiên cảnh thiếu nữ nhìn kia chỉ mộc bài, cái trán nhất tề treo đầy hắc tuyến.

【 lạc đường ? 】

Hạm chỉ thấp giọng nói: "Này bày trận người, quả thật quá kiêu ngạo chút!"

"Mặt sau còn có mộc bài."

"Mà lại nhìn hấn có gì động tác võ thuật đẹp mắt, quá đi xem!"

Hôm nay 'Lộ thiên trà thất' khách nhân, so trước mười năm thêm đều nhiều hơn...

...

Đan phòng nội, dùng tiên thức nhìn chăm chú vào này hết thấy Lý Trường Thọ, đáy lòng yên lặng thở dài, tiếp tục làm bộ như bé quan đột phá.

Hoàn hảo, Liên Hoàn Trận trước đây máu chốt bí mật, hấn đã muốn thông qua Tửu Ô hiển cho môn nội, còn được môn nội ban cho đan lô.

Này là cuối cùng một chút tai hoạ ngầm, cũng bị mình trước thời hạn nhân đã chết.

Chỉ là nay ngày sau, mình đan phòng chung quanh trận pháp, phòng chừng hội trở thành môn nội nhất đại cảnh điểm...

Thật? Tiểu Quỳnh Phong bảo lưu hạng mục —— mê trận khốn trận đại mạo hiểm!

Hơn nữa có lần này sự, hơn nữa trước đây trông, hấn cái này 'Ưu tú đệ tử', đã muốn khiến cho nhiều lắm chú ý .

Này quả thật nhượng Lý Trường Thọ có chút đau đầu...

Ưu tú đệ tử người thiết quá đơn bạc, đã muốn chống đỡ không được !

Lần này, liền nhân cơ hội hiển lộ ra 【thấp kém mầm tiên】 tầng thứ thực lực đi, bằng không trông tình hình quá mức khác thường, ngược lại càng khó giải thích.

Lý Trường Thọ đáy lòng bay nhanh suy tư về.

Ngụy trang, ở chỗ các phương diện cân đối, phải có cái 'Độ' tại, nhượng người cảm thấy liếc mắt một cái thấy được mình chi tiết, này kỳ thật là ngụy trang so với cao cảnh giới.

Năm đó ứng phó Tửu Ô ý nghĩ, chính là bại lộ một chút cấp Tửu Ô, nhượng Tửu Ô nghĩ đến đã biết mình toàn bộ...

Lần này ứng phó môn nội các cao thủ, cũng chỉ có thể tiếp tục dùng cái này ý nghĩ, có lẽ còn có thể bởi vậy được không ít chỗ tốt...

Hiện tại, chỉ có thể biểu lộ 'Chuẩn' mầm tiên tầng thứ tu vi, đem này chút lực chú ý, nhất bộ phận hấp dẫn đến mình tu vi thượng, do đó che dấu cái khác dị thường.

Đại để muốn cho bọn họ cảm thấy 【nguyên lai hấn tư chất là không sai , trách không được năng làm xuất nhiều chuyện như vậy】 loại trình độ này...

Sau đó, Lý Trường Thọ chỉ cần an ổn vài năm, lại cố ý kẹt bình cảnh, tu vi tiến cảnh trở về 【ưu tú】 đệ tử, môn nội cũng liền sẽ không đa chú ý hấn cái này Tiểu Quỳnh Phong đệ tử.

Tu vi con bài chưa lật lộ ra một chút, về sau có thể bỏ trở về;

Cái khác con bài chưa lật nếu là bại lộ rồi, vậy tương đương phiến toái ...

Về sau, muốn gấp bội cẩn thận.

Mình vất vả tàng lên con bài chưa lật, là vì ứng đối các loại nguy hiểm, vì càng tốt sống sót;

Dưới tình huống như vậy bại lộ nhất bộ phận, đâu sợ này bộ phận lại nhỏ bé, kia cũng là thiệt thòi.

Nói trở về, lúc đầu tại đáy biển... Nên cấp cái này Ngao Át quán điểm thất tâm tán!

Bảo đảm chỉ có ức điểm điểm liều thuốc!

Lại quá nửa canh giờ...

Ánh nắng chiều phủ kín phía tây không trung, chiếu sáng Độ Tiên Môn các trưởng lão, nhiều nếp nhăn trên mặt kia giống như cây hoa cúc loại sáng lạn mỉm cười;

Có hai vị Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, cùng ba vị Độ Tiên Môn trưởng lão đến chỗ đó.

Độ Tiên Môn trưởng lão đáy lòng, một đám đem Lý Trường Thọ cùng Tử Cửu khoa lên trời, với nghĩ ra biện pháp này tiêu hao Ngao Át Tử Ô, rất nhiều tán thưởng.

Quả nhiên đủ thông minh.

Một vị Độ Tiên Môn trưởng lão chủ động cấp bậc thang, phù râu cười nói:

"Nơi này trận pháp, là ta Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, dùng hấn nghiên cứu đa niên được tới Liên Hoàn Trận bố trí phương pháp, tỉ mỉ thiết kế, do một vị Chân Tiên cảnh Tử Cửu sư điệt xuất thủ bố trí mà thành.

Tuy rằng đều là cơ sở trận pháp, trên thực tế, tương đương với là Chân Tiên cảnh mới có thể bố trí .

Ngao Át thái tử cùng hai vị tiên tử xông bắt quá đi, đúng là bình thường."

"Bãi!"

Nguyên Trạch lão đạo thở dài, ngôn nói: "Lão đạo đi đưa bọn họ tam cái mang xuất lai, Ngao Ất sư đệ lần này chính là lại đánh bại nhất tràng."

Nói xong, Nguyên Trạch chấp tay sau lưng phiêu xuống phía dưới phương đại trận.

Bằng Thiên Tiên thủ đoạn, tiên lực cổ trừ liền khả đem chỗ đó trận cơ thổi suy sụp, nhưng làm như vậy quá mức mất mặt.

Nguyên Trạch lão đạo bên ngoài nhìn nửa ngày, đã là tự giác mình nhìn ra phá trận phương pháp, lúc này tin tưởng tràn đầy, muốn đi vi Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ văn tôn...

Hai cái tiêu bối, nhất cái tiêu sư đệ, lần này quả thật bêu xấu, cái này không có biện pháp.

Nhưng mà...

Nguyên Trạch lão đạo không dự đoán được là...

Một lát sau...

【 lạc đường ? 】

Này Thiên Tiên lão đạo nhin không được ngửa mặt lên trời thở dài, này trận pháp, quả nhiên dấu điểm huyền cơ.

Chuyển quá thân, lão đạo nhú mày tiếp tục phá trận, vân thượng vài vị Thiên Tiên hai mặt nhìn nhau, lúc này chính là không biết nên nói điểm gì...

Lý Trường Thọ độ kiếp trở về sau, quả thật ám điều quá ngoài tầng trận pháp, nhưng cũng chỉ là biến động mấy chỗ trận cơ.

Này vị Thiên Tiên muốn mạnh mẽ phá trận phi thường dễ dàng, nhưng lúc này Nguyên Trạch lão đạo còn liền thượng điểm phát cẩu, không nên tại trong trận phá vỡ cái này, kỳ thật là cái bể hoàn Liên Hoàn Trận...

Lý luận thượng, trận này duy nhất phá pháp, chính là mạnh mẽ giải khai, phá hư trong đó một chỗ cơ sở trận pháp.

Nhưng này lão đạo năng trực tiếp dùng cây mạnh ư?

Này, sự tình quan hấn Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ trận pháp tạo nghệ tiêu chuẩn!

Càng là sự tình quan hấn Nguyên Trạch lão đạo da mặt!

Thế là, không biết này là đệ mấy cái ... Sau nửa canh giờ...

Ngao Át cùng Tửu Ô, nhìn phía trước kia đi qua đi lại, đi tới đi lui Thiên Tiên lão đạo, nhất tề sừng sờ ở nguyên địa.

"Nguyên Trạch sư huynh!"

Ngao Át hô to một tiếng, hướng trước đi rồi một bước, quanh mình cảnh sắc đột nhiên biến hóa;

Nguyên Trạch lão đạo nghe tiếng nâng tay áo che mặt, nhưng trận pháp biến hóa, hấn thân ảnh ở trong mắt Ngao Át nhanh chóng biến mất không thấy.

"Này..." Ngao Át trừng mắt hai mắt, tất cả người đều tại run rẩy.

Tửu Ô vội vàng chạy đi lên, cười nói: "Thái tử, thiên không còn sớm rồi, muốn bắt? Ân?"

"Ta định năng phá trận này!"

Ta định năng phá trận này!"

Ngao Át run giọng hô câu, rút kiếm tiếp tục hướng trước bôn tẩu, cả người đều tại loạn rung.

...

Đan phòng trung, tinh quang đầy đất.

Lý Trường Thọ tiên thức chú ý tại không trung rục rịch, tựa hồ nghĩ tiến trận thể nghiệm đàm kia Thiên Tiên Chân Tiên...

Muốn bắt, đêm nay thu thập đồ tể nhuyễn, mang thượng sư phụ sư muội chạy thoát đi.

Quả nhiên, còn là chạy thoát đi.

Này Độ Tiên Môn... Mau không có cách nào khác đợi!

Này tự nhiên là nói đùa thoại, mình vất vả kinh doanh Tiểu Quỳnh Phong nhiều như vậy niên, nơi này mới là nơi tương đối an toàn.

Chính lúc này, đột nhiên có nhất sợi tiên thức từ không trung hạ xuống, tập trung ở tại Lý Trường Thọ thân thượng, nhẹ nhàng nhiều giật mình Lý Trường Thọ tinh thần.

Cái này nhiều loạn thập phần rất nhỏ;

Lý Trường Thọ hiểu được, này là môn nội cao thủ tại tỉnh lại hẳn, lại sợ ảnh hưởng đến hẳn tâm tình...

Năng loại này để ý nhất cái đệ tử, thật cũng là có tâm .

Lý Trường Thọ mở mờ mịt hai mắt, cùng tu hành trung bị đánh thức tình hình, quả thực giống nhau như đúc...

Vong Tình thượng nhân tiếng nói, tùy theo tại Lý Trường Thọ bên tai vang lên: "Chớ có tu hành rồi, đem trong trận người thả ra đi.

Lúc đầu kia Ngao Át lại tới tìm người luận bàn, hẳn đã là Nguyên Tiên cảnh tu vi, hơi sau có lẽ hội áp chế cảnh giới cùng người động thủ.

Người không cần cưỡng cầu nhất thắng, nhưng cũng không thể tại nhà mình tiên môn trung thua quá nhanh."

Lý Trường Thọ vội vàng khởi thân, đối không trung làm cái đạo vái chào, "Đệ tử tuân mệnh."

Áp chế cảnh giới cùng mình động thủ?

Hắn bước nhanh đi tới đan trước của phòng, làm ra hướng trước nhìn xung quanh bộ dáng, đầy lòng nhất ngang, thậm hạ quyết tâm, nắm chặt hai đấm!

Ngã bài đi!

Ngọc bài khinh chuyển, trong rừng các nơi thổi bay một trận gió nhẹ;

Mà Lý Trường Thọ cười mây tại đan trước phòng bay , chậm rãi lên tới giữa không trung, Phản Hư cảnh thất giai tu vi hiển lộ không thể nghi ngờ!

Tựa hồ cái này cảnh giới mới vừa đột phá không lâu, còn có chút bất ổn...

Không trung, trong rừng, các vị trưởng lão, Tiết Giáo tiên nhân, Tửu Ô, Ngao Át, kia hai gã Tiết Giáo tiên tử, còn có vị kia lão Thiên Tiên đồng thời nhìn lại đây...

Tiên môn các nơi, giống như cũng có một đạo đạo tầm mắt, cũng đều rơi vào Lý Trường Thọ thân thượng.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ lược cảm khó chịu, nhưng mình chỉ có thể hết sức chống đỡ quá này sóng.

Chợt nghe, Tửu Ô vội vàng truyền thanh nhắc nhở câu: "Người tu vi không tàng!"

Lý Trường Thọ ngẩn ra, đối Tửu Ô làm cái đạo vái chào, thuận thế nói:

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ, bái kiến các vị trưởng lão, các vị sư bá sư thúc, tất cả vị tiền bối."

-----oOo-----

Thứ bảy mươi lăm chương ôn trung cầu thắng · thức thứ nhất

"Sư phụ, người như thế nào cũng ở bên trong?"

"Cái này... Vi sư này không phải tới tìm người nhóm ?

Đi một chút, lên rồi!

Chớ có ở trong này cấp vi sư mất mặt xấu hổ!"

Ngao Át tầm mắt góc, Nguyên Trạch lão đạo mang theo hai thiếu nữ vội vàng phiêu hồi bầu trời, phi thập phần nhanh chóng, trở lại trong đám người, coi như vô sự phát sinh một loại...

Sau đó, chính là Lý Trường Thọ bay đến giữa không trung, đối bên này hành lễ.

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ, bái kiến..."

Giống như đã từng quen biết tiếng nói, tại trong trời đêm chậm rãi truyền khai, Ngao Át hai chân run rẩy hạ, hướng trước lão đạo nửa bước.

Hắn thua...

Phải nói, lại thua rồi.

Thập tuổi năm ấy nghĩ cầu thua, lại bị cái này người trước thời hạn lui ra phía sau một bước nhận thua, mình thua...

Hôm nay...

Cầm mẫu thân cấp nước ngưng linh châu, nhưng phá bất khai này chút đơn giản khốn trận;

Dẫn theo sư phụ ban thưởng hạ băng ly kiếm, nhưng chém không đứt này một tác vuông nơi mê loạn;

Hắn còn có cái gì thể diện, lại đi rút kiếm tìm này người luận bàn?

Khả, hắn như thế nào năng tâm cam?

Minh thật vất vả nghĩ ra nổi danh kế hoạch, nương Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ hỉ hoan nơi nơi luận đạo không khí, đi khiêu chiến một đám Nhân tộc tuần kiệt...

Vì sao, ở trong này, tại kế hoạch ban đầu, liền...

Ngao Át đứng ở kia, ánh mắt bên trong tràn đầy mê mang, hắn không biết mình kế tiếp là nên vâng theo bản tâm, đối Lý Trường Thọ làm đạo vái chào, nói một câu 'Ta không bằng ngươi', rồi sau đó xoay người rời đi;

Còn là, tiếp tục dựa theo kế hoạch của chính mình đi xuống đi, không để ý da mặt, sẽ cùng này vị Nhân Giáo đệ tử tiếp tục luận bàn...

Ngao Át đáy lòng thờ dài, chính là thủy chung không muốn làm loại này chết khát bạch lại sự;

Thu hồi bảo châu, đem linh kiếm trở vào bao, hướng trước bước ra hai bước, đối đan trước phòng Lý Trường Thọ xa xa làm cái đạo vái chào:

"Đạo hữu trận pháp diệu, Ngao Át hôm nay lĩnh giáo."

Nói xong, Ngao Át xoay người liền phải rời khỏi;

Nhưng không trung một vị Tiệt Giáo Thiên Tiên, nhưng thoáng nhíu mày, lạnh nhạt đạo câu:

"Nếu này vị Trường Thọ tiểu hữu đã muốn xuất quan rồi, kia cũng không cần làm cái gì trận pháp luận bàn, trực tiếp nhượng hai người bọn họ luận bàn luận bàn cũng được."

Này cũng không phải là vì gì thắng thua, hôm nay đã là ta Kim Ngao Đảo thua này một trận, chỉ là nghĩ trợ Ngao Át sự đệ thoát khỏi đáy lòng ma chướng."

Ngao Át ngẩng đầu nhìn đi, muốn nói lại thôi.

Nhưng Độ Tiên Môn một vị trưởng lão đã muốn mở miệng: "Trường Thọ a, ngươi khả nguyện cùng long cung thái tử lại luận bàn nhất tràng?"

Hắn hội tự phong tu vi, cùng ngươi Phán Hư cảnh thất giai tương đương."

Lý Trường Thọ vẫn chưa chần chờ, đối song phương phản ứng cũng là sớm có dự liệu;

Trận này luận bàn là tránh không khỏi đi, nguyên nhân trận pháp, da mặt sự, song phương đã có chút so với hăng hái.

Hắn cúi đầu nói: "Đệ tử, hết thầy nghe theo môn nội an bài."

Nhất thời, không trung kia chút trường lão tươi cười càng sáng lạn chút;

Các trường lão đã ăn ý địa đạt thành chung nhận thức, đợi Kim Ngao Đảo nhất hành tẩu sau, liền hội trường thường Lý Trường Thọ cái này ngoài dự đoán mọi người tiểu đệ tử một phen.

Lập tức, đoàn người trở về Phá Thiên Phong.

Từ Phá Thiên Phong lại đây thời, chỉ là ngũ sáu người ảnh, trở về thời, chính là đầy trời đám mây, sao trời hạ ô áp áp một mảnh...

Lý Trường Thọ thành thành thật thật đi theo chúng tiên mặt sau, Tử Ô ở bên chạy lại đây, lôi kéo hấn cánh tay, lại về phía sau nhích lại gần...

"Cấp ngươi cái này."

Tử Ô bắt tay nhét vào Lý Trường Thọ trong tay áo, thả nhất chỉ bảo nang, truyền thanh nói:

"Cái này long cung thái tử thân thượng mang theo hai kiện Hậu Thiên linh bảo, kia thanh kiếm không phải là nhỏ, hơi sau nếu hấn muốn đả thương ngươi, ngươi thì trực tiếp cầm này bảo nang bên trong đồ vật xuất lai đập hấn.

Này là sư phụ ta tử lãg ấn, cũng là linh bảo, ta vi ngươi cầu lai, cho ngươi mượn dùng dùng.

Nhớ được, cho ngươi mượn !

Cũng không phải là đưa cho ngươi!"

Lý Trường Thọ nhất thời có chút cố giữ không được cười, nhưng đem bảo nang lấy ra, tắc trở về Tử Ô cổ tay áo.

Ấn? Này sư bá cổ tay áo trung, cũng là phùng mấy chỉ bảo nang?

Không biết bên trong có gì thứ tốt.

"Sư bá không cần lo lắng, ta hơi sau đều có ứng đối hấn biện pháp, " Lý Trường Thọ truyền thanh trở về, "Một trận chiến này, ta tự sẽ không nhượng hấn thắng đi..."

Chỉ cần hấn đừng đánh đánh , trực tiếp biến thành long thân là tốt rồi."

Tử Ô nhất thời có chút nghi hoặc bất giải, Lý Trường Thọ lại truyền thanh đích nói vài câu;

Thập đạo nhân nhất thời nhíu mày, xuy cười, "Thồ... Như vậy, có phải hay không không tốt lắm."

Lý Trường Thọ cười nói: "Pháp muốn sống dùng, này là sư phụ ta thường giáo đạo lý."

"Đúng rồi, sư phụ người ?

Người lấy chông luận bàn, cũng nên nhượng hấn quá đến xem mới đúng."

"Ách, " Lý Trường Thọ dùng tiên thức mắt nhìn sơn môn ngoài vài trăm dặm chỗ, cái kia giấu ở rừng rậm trung kia chỉ đang ngủ gốc cây, khước miệng nhẹ nhàng run rẩy hạ, để lại nhất sợi tiên thức tại kia vờn quanh.

Trong miệng đáp: "Ta cũng không biết, gần nhất sư phụ tâm tình phiền muộn, ra ngoài đi bộ đi."

Từ Ô nhẹ nhàng thở dài: "Vớ, sư phụ người hóa Trục Tiên, tiên lộ khẳng định không phải dễ dàng như vậy.

Trước dùng đa suy nghĩ, trận này hảo hảo đánh, thắng không thắng không sao cả, dùng quá chật vật là được."

Lý Trường Thọ gật gật đầu.

Phía trước, đã muốn có trưởng lão quay đầu xem này bọn họ hai người, Từ Ô cũng không dám nhiều lời, cười mây mang theo Lý Trường Thọ đuổi theo.

...

Một lát sau, Phá Thiên Phong độ tiên điện trước, kia một mảnh san bằng điện trước quảng trường thượng.

Một vị trưởng lão ném ra hơn mười khối đê mê quang pháp châu, đem chỗ đó chiếu được giống như ban ngày;

Hơn trăm bóng người đứng ở điện trước, Độ Tiên Môn nội, đại bán luyện khí sĩ linh thức, tiên thức nhìn chăm chú vào chỗ đó.

Kim Ngao Đảo nhất hành cũng vẫn chưa lại nói thêm cái gì;

Từ Ô cùng vài vị trưởng lão thương lượng một trận, chủ động đứng dậy, cất cao giọng nói:

"Luận bàn luận đạo, ý tại nghiệm chứng từng người đạo, hiểu ra tự thân chi lý, cũng không phải rất thích tàn nhẫn tranh đấu.

Song phương đương điễm đến tức dừng, không thể ý định đả thương người.

Điện trước này khối đất trống liền là biên giới, kéo dài long cung đương nhật quy củ, ra ngoài tính thua, cũng không thể dùng sát phạt bảo vật."

Ngao Át cùng Lý Trường Thọ tất cả đều đáp lên tiếng.

Theo sau, Ngao Át thu hồi bên hông linh bảo trường kiếm, tại trong lòng lấy ra một đôi màu trắng bạc cái bao tay, chậm rãi địa mặc vào;

Lại xoay người đối Kim Ngao Đảo năm vị Thiên Tiên chấp tay nói:

"Còn thỉnh sư huynh xuất thủ, đem ta tu vi phong chí Phán Hư cảnh thất giai."

"Thiện, " nhất trung niên đạo giả nhẹ nhàng vuốt cằm, tay trái trống rỗng hơ hơ một đạo phù lục, đánh vào Ngao Át thân thượng, Ngao Át khí tức nháy mắt ngã xuống.

"Này phù khả phong người nhất cái thời thần."

"Tạ ơn sư huynh."

Theo sau, Ngao Át cùng Lý Trường Thọ từng người đi hướng tràng nội, cách mười lăm trượng, khí cơ cho nhau cầu kết.

Chợt nghe được một bên có người hô:

"Trường Thọ sư huynh!"

Lý Trường Thọ ghé mắt nhìn lại, chính là quần áo quần đỏ Hữu Cầm Huyền Nhã, đang ở điện trước nhìn chăm chú vào mình, cặp kia đôi mắt trung hơi sầu lo.

"Chớ có tranh cường."

"Ân, " Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, thuận túy xuất phát từ lễ phép.

Lý Trường Thọ nhìn về phía Ngao Át, mở miệng nói: "Ngao Át thái tử, hôm nay cùng trừ yêu đại hội có chút bất đồng, ta có lẽ hội thắng bất võ."

Ngao Át thiếu niên khuôn mặt thượng tràn đầy nét hồ thẹn, dùng thanh nhuận tiếng nói trả lời: "Đạo hữu cứ việc xuất thủ liền là."

Lý Trường Thọ gật gật đầu, một tay nhất liêu đạo bào trước bày, thuận thế lưng ở sau người, lại làm cái thỉnh thủ thế.

Mở màn liền là khí thế mười phần!

Nhưng, Lý Trường Thọ đáy lòng đã muốn có so đo.

Kế tiếp loại này phương thức chiến đấu, là hấn thâm tư thực lực quá .

—— Ồn trung mang da, ồn trung cầu thắng, bắt đa bại lộ bất luận đồ vật!

Ngao Át nhẹ nhàng hít vào một hơi, sắc mặt biến được ngưng trọng, thân chu xuất hiện nhất vài đoàn huyền băng hỏa.

Lý Trường Thọ cổ tay áo bay ra nhất chỉ chi hoàng giấy phù, đảo mắt tràn thượng bách trương phù lục!

Ngao Át trước đây lãnh hội quá loại này chiêu thức, chỉ là lúc này cảm giác , này chút hoàng giấy phù uy lực so lần trước cường không ít.

Cước bộ một chút, Ngao Át thân hình thiếp địa vọt tới trước, số đoàn huyền băng hỏa táng làm long ảnh xoay quanh tại hấn thân chu, cùng nhau hướng Lý Trường Thọ cường hướng mà đi!

Lần này, Lý Trường Thọ nhưng lại bất thi triển bộ pháp tránh né, mà là lẳng lẳng đứng ở kia, trong miệng nhanh chóng niệm động chú pháp, âm tiết nhanh đến mơ hồ không rõ, giống như ngâm nga một loại.

Ngao Át đảo mắt bỏ nhào vào!

Một quyền bí mật mang theo khai sơn nứt ra thạch oai, trực tiếp đập hướng Lý Trường Thọ ngực, mà lúc này Ngao Át nhượng mảy, đã muốn làm tốt tùy thời thu quyền chuẩn bị.

Nhưng...

Rầm!

Lý Trường Thọ thân hình nhất thấp, nháy mắt chui vào như nước đập dòn bông bênh dạng mặt đất!

Thỏ độn!

Bởi vậy trước bắc châu nhất hành, hấn dùng thỏ độn cứu Hữu Cẩm Huyền Nhã hai lần sự, sớm bị, được môn nội sở biết, Lý Trường Thọ lúc này khả thoải mái dùng đến.

Ngao Át một quyền trực tiếp đánh hụt, thân hình rơi xuống đất, hướng tới phía trước lao ra thập đa bước...

Này vị long Nhị Thái Tử quay đầu vừa thấy, phía sau hoàng giấy dĩ nhiên kết trận, từng đạo ánh lửa liên tiếp bùng nổ!

Tuy là phổ thông thuật hỏa, giờ phút này tại Lý Trường Thọ bắt chước xuất Phản Hư cảnh thất giai pháp lực gia trì hạ, nhưng cũng phát huy xuất không sai uy lực.

Ngao Át song chưởng bảo vệ khuôn mặt, thân hình tránh trái tránh phải, bị dày đặc thuật hỏa không ngừng đập trung...

Lý Trường Thọ tại dưới đất lặng yên không một tiếng động chạy, tìm đánh lên cơ hội;

Hắn có thể thua, cũng có thể thắng, hai so sánh với so với, đối mình mà nói kỳ thật không có gì khác biệt.

Trọng điểm ở chỗ như thế nào thua, như thế nào thắng.

Cùng Ngao Át chính diện quyết đấu, đại chiến nhất tràng, phong phong quang quang, vô luận là thua còn là thắng, mình hình tượng, đều sẽ bị môn nội môn nhân đệ tử nhớ dưới đáy lòng;

Nhưng, nếu là bằng thổ độn cộng thêm phù pháp, không đi chính diện đối hợp lại, thắng bất võ, bại không thể tiếc, sẽ nhượng đại bộ phận người đều cảm thấy, hắn cũng không gì hơn cái này...

Nhất cái am hiểu trận pháp, thổ độn thấp kém mầm tiên, nhân vật hình tượng sẽ nháy mắt phong mãn.

Dùng loại này phương thức thắng, theo người ngoài cũng chỉ là mưu lợi thôi, không có người, đưa hắn cho rằng là cái gì 'Anh hùng' thức nhân vật.

Ách, Hữu Độc bên kia không nhất định, cái này là lỗ hồng, bắt tại cân nhắc trong phạm vi.

Đâu sợ vì thế được một ít không tốt thanh danh, cũng là không sao cả;

Lý Trường Thọ muốn chỉ là sự kiện mau tốc bình ổn, mình tu đạo cuộc sống, mau chút trở về nguyên bản vững vàng!

Cho nên...

Đắc tội rồi, tiêu long long!

Phù trận không ngừng bùng nổ ánh lửa, đánh Ngao Át có chút chật vật, nhưng cấp Ngao Át tăng không được nhiều lắm thương thế.

Ngao Át đáy lòng có chút lo lắng, không ngừng tìm tòi Lý Trường Thọ thân hình.

Mặt đất bình tĩnh vô sóng, tựa hồ có nhất sợi lưu lại khí tức...

Tại kia!

Ngao Át lập tức vọt tới trước, một quyền oanh xuất, mặt đất nổ lớn tạc xuất một chỗ hãm hại động, phía dưới nhưng không hề Lý Trường Thọ thân ảnh.

Chính lúc này, Ngao Át phía sau mặt đất lặng lẽ lộ ra nhất chỉ bàn tay to, trong tay cầm nhất chỉ phong duệ pháp bảo chủ thủ, đối Ngao Át gót chân...

Trạc!

Một đạo tiểu máu tươi nhất thời chạy trốn xuất lai, Ngao Át lập tức nhảy lên, quay đầu nhìn lại, kia chỉ bàn tay to nháy mắt lùi về mặt đất!

Ngao Át đảo hấp nhất khẩu lương khí, nhưng hấn cực nhanh đánh ra một chưởng lại vồ hụt;

Chỉ có thể hai mắt tròn tròn, lập tức nhảy đến không trung!

Sớm đã chờ đợi lâu ngày phù trận nhất tề phát uy, không trung bất tri bất giác lại đa mấy chục trương hoàng giầy phù, bộc phát ra đầy trời ánh lửa, đem Ngao Át thân hình trực tiếp đánh rớt!

Lần này thuật hỏa bên trong, có nhất sợi không giống tầm thường thật viêm, đốt Ngao Át da thịt đau nhức, thân thượng tràn đầy tiêu vết, càng là chặt vật bất kham...

Đó là Lý Trường Thọ khí viêm cộng thêm mình nhất sợi tinh, thần, bắt chước xuất ,
【uy lực thích hợp · Tam Muội Chân Viêm】!

Ngao Át vừa địa, lại là nhất chỉ không thể dùng tiên thức tra xét đến bàn tay, từ Ngao Át tầm mắt góc chết lộ ra...

Lần này, bàn tay trung cầm lấy nhất bả pháp bảo đoán kiếm, đối Ngao Át đầu gối hang ồ...

Trạc!

Đạo thứ hai tiểu máu tươi biểu phi mà ra!

Điện trước truyền ra vài tiếng cười khẽ tiếng...

Ngao Át quay đầu cảm tức, bàn tay lại nháy mắt lùi về mặt đất, chính là chút nào không thấy Lý Trường Thọ thân ảnh!

Thanh tú khuôn mặt thượng chau mày, Ngao Át lại bắt đến mặt đất nhất sợi lưu lại khí tức, một quyền đem mặt đất oanh xuất bán trượng thâm hãm hại động...

Chủ điện trước quảng trường, phô đều là thập phần chắc chắn, trải qua đơn giản luyện chế thạch tài;

Tu vi bị phong, còn có thể một quyền đập xuất một cái hố, Ngao Át thực lực, cũng là nhượng song phương tiên nhân ghé mắt...

Nhưng, vô dụng.

Kia chút lưu lại khí tức vốn là là Lý Trường Thọ dụ địch sử dụng, Ngao Át đánh tới, hấn liền sau lưng đánh lên, tức giận đến Ngao Át chỉ có thể trốn bay đi trung.

Nhưng phía trên phù trận biến hóa, một đạo hỏa trụ trống rỗng nện xuống, lại đem Ngao Át áp đến mặt đất!

Ngao Át thân hình vừa địa, hai chân giống như lâm vào vũng bùn trung, mặt đất nháy mắt đọng lại, hấn trực tiếp bị khóa tại nguyên địa!

Lý Trường Thọ câu kia 'Ta có lẽ hội thắng bất võ', tại Ngao Át tâm đầu vòn quanh, hấn bừng tỉnh đại ngộ...

Hôm nay bất đồng ở trừ yêu đại hội thời, chỗ đó là mặt đất, không phải lúc ấy nước đài sen ngưng tụ thành 'Mặt đất' !

Này vị Đệ Tiên Môn đệ tử, có thể thi triển ra hấn sở trường nhất thổ độn!

Không thể không nói, chiêu thức ấy thổ độn phương pháp, hảo sinh lợi hại!

Nhưng!

"Cáp!"

Ngao Át khê quát một tiếng, hai tay nhanh chóng kết ấn, thân chu nhất vài đoàn huyền băng ngọn lửa ngưng tụ thành thương long ảnh!

Long ảnh tứ phía gào thét, đối chảm đất mặt một trận cuồng oanh lạn tạc, đánh các nơi đá vụn bay loạn, quang ảnh hiệu quả nháy mắt kéo mẫn!

Tránh ở dưới đất Lý Trường Thọ thấy thế, cũng là nhin không được một tiếng tán thưởng...

Này long thái tử, thế nhưng còn có thể Hàng Long Thập Bát Chương! ?

Thật sẽ không bị nhà mình Long Vương lão phụ thân mắng 'Nghịch tử' gì gì đó ư?

Giờ này khắc này, phải có bối cảnh âm nhạc mới đúng...

Điện trước, các vị Độ Tiên Môn trưởng lão, sắc mặt phần lớn đều cũng có chút dờ khóc dờ cười;

Bọn họ tự nhiên đều là cảm thấy, Lý Trường Thọ dùng độn pháp tị mà bất chiến, có chút không đẹp;

Khả hết lần này tới lần khác, lúc này này vị tiêu thái tử, rõ ràng không làm gì được được nhà mình đệ tử, Lý Trường Thọ đã là đứng ở thế bất bại, các trưởng lão lại cảm thấy, này tóm lại là chuyện tốt.

Chỉ có phụ trách quản lý môn nội sự vật vài vị trưởng lão, lúc này một trận thị đấu...

Này quảng trường tu , kia cũng là muốn hoa không ít bảo tài !

Mà lại xem!

Ngao Át thôi phát long ảnh nơi nơi loạn đập;

Bụi mù trung, Lý Trường Thọ bàn tay lại tại Ngao Át sau lưng lạng lẽ chui xuất lai, lần này, trong tay toàn nhất bả...

Ba thước trường kiếm...

Đôi chuẩn Ngao Át bấp đùi, hướng trước lại là như vậy nhất trạc.

Đình!

Lần này không trạc xuất huyết mũi tên!

Ngao Át quay đầu cảm tức, bấp đùi ở ngoài xuất hiện một tầng long lân hư ảnh, hai chân tự mặt đất dùng sức rút xuất lai!

Nhưng mà, phía trên phù trận lại bắt đầu cuồng oanh lạn tạc, hoàn toàn bắt cấp Ngao Át tự hồi thời gian;

Lý Trường Thọ trốn trên mặt đất hạ, lẳng lặng chờ đợi lần sau phóng ra cơ hội, âm thầm khống chế phù trận, không ngừng bổ sung phù trận cần thiết phù lục...

Chỉ thấy, trên không phù trận một hồi bày ra nhất cái xà hình, một hồi bày ra nhất cái '8' hình, ngưng xuất vài đoàn thuật hỏa, tráng kiện hỏa trụ, đánh cho Ngao Át vô cùng chật vật...

Mà Ngao Át thân hình chỉ cần vừa rơi xuống đất, kia chỉ không thể dùng linh thức tiên thức tra xét đến bàn tay, sẽ từ hấn tầm mắt góc chết lấy ra, cầm chủy thủ, đoản kiếm, trường kiếm, không ngừng trạc hấn một đôi chân nhỏ.

Ngao Át không ngừng rống giận, nhưng cũng chỉ là vô năng cuồng nộ;

Lý Trường Thọ hét lần này đến lần khác đánh lén, đã muốn cấp Ngao Át hai chân, trát xuất rất nhiều rất nhỏ da thịt thương tổn...

Nhất thời giữa, Độ Tiên Môn từ trên xuống dưới, tràn đầy trẻ tuổi đệ tử sung sướng tiếng cười.

Nguyên bản tràn đầy lo lắng Hữu Cầm Huyền Nhã, lúc này cũng là nhịn không được hé miệng nhăn cười;

Luôn luôn bắt cầu ngôn tiểu Vong Tình thượng nhân, giờ phút này chính là ở trong điện xoay người nhìn chăm chú vào tường mặt, không biết suy nghĩ gì, bả vai ngẫu nhiên run run lên...

Một lát sau, Ngao Át cả người cháy đen, không ngừng thờ dốc, tóc dài rối tung;

Phù trận phát uy, hấn thân ảnh lại bị hỏa trụ đặt ở địa thượng, nhưng cường chống vẫn chưa rời ngã xuống...

Chính lúc này, Ngao Át phía sau mặt đất, lộ ra nhất đạo bóng đen...

Một cỗ lạnh lẽo khí tức, ở đây trung khuếch tán mở ra;

Kia bóng đen, ai đều biết, định là cái tay kia chương tái hiện, nhưng lúc này... Lúc này...

Nhất sợi hàn quang từ bụi mù trung bại lộ xuất lai, đó là nhất căn tiêm đâm, bất, không phải nhất căn, đó là không đếm được tiêm đâm!

Lần này bàn tay, rõ ràng nắm nhất chỉ —— pháp khí lang nha bổng!

Lộ ra mặt đất bàn tay giờ lang nha bổng, nhắm ngay Ngao Át phía sau yếu ớt nhất vị trí, lạng yên không một tiếng động địa lại gần đi lên...

Ngao Át giờ phút này đang ở điều tra các nơi, tinh thần đã muốn có chút hoảng hốt, vẫn chưa chú ý nguy hiểm tiến đến...

Nhất thời giữa, đang xem cuộc chiến người nhao nhao trừng lớn hai mắt;

Hữu Cầm Huyền Nhã, hạm chí, ôn nhu, Độ Tiên Môn không ít nữ đệ tử, đều là che mặt không dám đa xem;

Có hai gã Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ khí đến hai tay run run;

Không ít nam đệ tử yết hầu run rẩy, đáy lòng điên cuồng thề, sau này tuyệt đối bất muốn cùng Tiểu Quỳnh Phong Lý Trường Thọ luận bàn đấu pháp!

"Hảo !

Chúng ta nhận thua!"

Nguyên Trạch lão đạo mặt lộ vẻ bất đắc dĩ địa hô to tiếng, kia lang nha bỗng nháy mắt biến mất ở tại mặt đất.

Ngao Át quay đầu, tràn đầy bất giải nhìn Nguyên Trạch, nhưng theo sau cú đầu thờ dài.

Hắn quả thật, cảm thỏ độn không hề biện pháp.

Tâm thần buông lỏng, Ngao Át chặt vật địa lui về phía sau hai bước, trong cơ thể khí tức cuộn cuộn, ngồi ở địa thượng...

Thật sự...

Thật sự thua...

Hắn...

Nhưng vào lúc này, nhất chỉ trắng nõn bàn tay to từ bên cạnh duỗi lại đây, đưa tới Ngao Át trước mặt.

Ngao Át ngẩng đầu nhìn đi, nhìn đến là Lý Trường Thọ kia trương ôn hòa khuôn mặt.

"Lần này, tính thể hoà có không?"

Ta nếu chính diện cùng ngươi quyết đấu không phải đối thủ của ngươi, chỉ có thể dùng loại này âm hiểm sách.

Dù sao nơi này là ta Độ Tiên Môn, ta cũng chỉ có thể hợp lại đem hết toàn lực, không thể nhượng sự môn thua một trận, mong rằng ngươi năng đa lý giải.

Đa có đắc tội."

Ngao Át tảng tiêm run lên, nhất thời lộ ra vài phần kiên cường mỉm cười, hốc mắt đều có chút hồng nhuận.

Nhân tộc, cũng không chỉ là có kia chút mặt lạnh lão đạo giống nhau ma đầu...

Còn có, tượng Trường Thọ loại này, ôn nhu người a...

Ngao Ất nâng tay, cầm Lý Trường Thọ duỗi tới bàn tay, thuận thế đứng lên.

-----oO-----

Thứ bảy mươi sáu chương kinh muội mê! 【 cảm tạ tâm minh chủ 'Phúc chậu toan sữa' ủng hộ! 】

Gì là 'Sự phát y đi, che giấu thân cùng danh' ?

Ở trong mắt Hữu Cầm Huyền Nhã, Lý Trường Thọ lần này, chính là loại này .

Trường Thọ sư huynh hao hết tâm lực, thiên tâm vạn khổ, mạo hiểm thập phần, miễn cưỡng uy bức thắng Tiết Giáo môn nhân, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất...

Nhưng thập phần khiêm tốn, không cầu thanh danh, lặng yên rời khỏi...

Nhưng mà;

Trên thực tế...

Lý Trường Thọ đầu tiên là đem Ngao Ất tự tay kéo lại, nói mình đa có đắc tội;

—— này là tiêu trừ giữ tại địch ý, nhượng Tiết Giáo mấy người cùng Ngao Ất, roi chậm lại đối mình ác cảm.

Theo sau Lý Trường Thọ liền hướng điện trước xin lỗi, nói mình thắng bất võ, chỉ là dùng môn nội truyền thụ độn pháp, phù pháp lấy cái xảo, có tổn hại môn nội đạo thừa uy danh, cam nguyện tiếp nhận môn nội trách phạt;

—— này là tiến thêm một bước roi chậm lại ác cảm, đồng thời cấp tiên môn dương oai, thuận tiện ám chỉ Tửu Ô sư bá, mình nghĩ hỏi Tiểu Quỳnh Phong .

Rồi sau đó Lý Trường Thọ lại đối Kim Ngao Đảo nhất hành làm cái đạo vái chào, mặt lộ vẻ hổ thẹn sắc thái...

Đơn giản nói mấy câu, hai tam cái động tác, Lý Trường Thọ bắt đầu vết giữa, cho khắp nơi cũng đủ bậc thang.

Độ Tiên Môn trưởng lão cũng có thông tình đạt lý người, nhìn ra Lý Trường Thọ không nghĩ cùng Kim Ngao Đảo cùng long cung kết thù kết oán, cố ý phụng phịu răn dạy hấn vài câu, nhượng hấn hỏi Tiểu Quỳnh Phong bé môn tư quá...

Này trưởng lão kỳ thật cũng là làm làm bộ dáng, lời ngậm chính là nhượng Lý Trường Thọ hồi Tiểu Quỳnh Phong, chờ đợi hơi sau cổ thương.

Nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã ở bên không ngừng nhíu mày, nếu không phải bị nàng sư phụ một mạch nhấn , tuyệt đối hội đứng ra, vì nàng 【bạn thân không đầy】 Trường Thọ sư huynh, cái cọ vài câu...

Nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ tại sao trời hạ đi xa bóng lưng, Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng thở dài.

【khi nào thì, ta mới có thể như sư huynh loại này ưu tú.】

Lý Trường Thọ lái vân rời khỏi Phá Thiên Phong sau, đáy lòng cũng khe khẽ thở dài.

'Cuối cùng ứng phó rồi này một trận, quả thật có chút phiền phức.'

Khả vô luận xử lý như thế nào, sự thật chính là, Tiểu Quỳnh Phong bị môn nội thương hạ chú ý đến .

Lần này giấy đạo nhân ra ngoài trở về sau đó, mình liền buồn đầu tiếp tục luyện chế đan dược, an ổn mười năm bát niên, lại tiếp tục dày tài kế hoạch đi.

Không được, mười năm bát niên không đủ, ít nhất an ổn...

Hai mươi niên khởi bước!

'Này tiểu long, nhìn hấn nhãn thần sắc mặt, hơi sau khả năng còn có thể lai ta Tiểu Quỳnh Phong bồi lễ.'

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, đem mình bảo nang trung giai nhân mị đều dấu đi, miễn cho đợi lát nữa mình lỡ tay đại ý, cầm xuất thứ này.

Hơn nữa giai nhân mị cũng không phải hấn nhất cái người năng luyện chế, Hồng Hoang hi hoan uống rượu luyện khí sĩ nhiều không kể xiết;

Chỉ dựa vào điểm ấy, Đông Hải tẩy long án, cũng tra không đến hấn thân thương.

Phá Thiên Phong thượng lúc này thập phần náo nhiệt, các vị Thiên Tiên đã muốn bắt đầu giảng đạo luận đạo, trước đang xem cuộc chiến người, cũng lưu lại kia nghe song phương Thiên Tiên giảng đạo.

Chỉ là, Lý Trường Thọ xem Kim Ngao Đảo nhất hành vừa rồi đều ghen cháy, phỏng chừng hơi sau, còn là muốn cùng phe mình Thiên Tiên đụng nhất đụng...

Cái này không có quan hệ gì với tự mình, hẳn chỉ là viên mãn hoàn thành môn phái cấp nhiệm vụ.

Trở về Tiểu Quỳnh Phong, Lý Trường Thọ trước tiên ở đan phòng chung quanh đi dạo vài vòng;

Tự hỏi , mình có chỗ nào làm có sơ hở, như có sơ hở, như thế nào đi bổ cứu.

Sư phụ cừ địch, hôm nay nếu cũng đang nhìn...

Đối phương, sẽ có gì ý tưởng?

Nếu năng nhượng này cừ địch ra tay với tự mình, vậy không thể tốt hơn rồi, mình có thể cấp này cừ địch cái cơ hội, cố ý ra ngoài, tìm cái địa bắt hẳn cho vung ...

Động thủ trước còn khả dùng tiếng ảnh bóng lưu cái chứng minh, là đối phương động thủ vội vã hại hẳn cái này đệ tử, hoàn hảo hẳn có Vạn Lâm Quân trưởng lão ban thường hạ độc dược hộ thân...

Sau liền tính án môn quy, phạt hẳn tại Tiểu Quỳnh Phong bế quan mấy trăm năm, hoàn toàn không thành vấn đề, dù sao hẳn bản thể làm sao cũng không nghĩ đi.

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, biết này chỉ là mình nhất sương tình nguyện ý tưởng.

Nhất cái Phản Hư cảnh thất giai chuẩn mầm tiên, dù sao cũng chỉ là trẻ tuổi đệ tử, đối phương phải còn không - cảm giác gì uy hiếp...

Mà lại xem hậu sự đi.

Lý Trường Thọ tuy rằng cũng muốn vấn sư phụ, năm đó cừ địch đến cùng là ai;

Nhưng gần nhất sợ sư phụ nhớ tới năm đó chuyện cũ, thứ hai nhớ sư phụ mặt mũi.

Vấn những người khác, mặt sau kia cừ địch gặp chuyện không may thời, mình cũng có khả năng bị người hoài nghi...

Việc này còn muốn tỉ mỉ thiết kế mới được.

Lần này mình không duyên có bị 'Cho hấp thụ ánh sáng' nhất sóng, cũng không phải là mình làm không đủ...

Điểm ấy nhưng thật ra không cần tự coi nhẹ mình, Lý Trường Thọ tất cả hạng tự bảo vệ mình công tác, đều đã muốn hết sức đi làm.

Khả, ai có thể nghĩ đến...

Mình khai vui vẻ tâm tại lâm hải trấn đi dạo phố, mua thảo dược, bán đan, tâm thần hồi vốn thể trọn mắt vừa thấy, Tử Ô cùng Ngao Át này hai cái phong trâu ngựa bắt tương cặp người, tại mình đan phòng chung quanh khôn trong trận loạn chuyển...

Này cái quý gì?

Tuy rằng trước đây có dấu hiệu —— mình tại lâm hải trấn ngẫu gặp Kim Ngao Đảo nhất hành.

Nhưng, mình xác thực quả thật thực liệu không thể tưởng được, sự tình sẽ có như thế phát triển.

'Mặt sau dặn dò sự phụ, Tiểu Quỳnh Phong liền xin miễn hết thầy khách nhân đi.'

Lý Trường Thọ thờ dài, chủ động cảm ứng hạ giấy đạo nhân bên kia nguyên thân lực, tâm thần trong nháy mắt cắt đi qua, phát hiện quanh mình im lặng không có gì uy hiếp, lại nháy mắt cắt trở về bản thể.

Kia giữa 'Khách điểm', là lâm hải kiếm phái sở thiết, một gian tiểu phòng xếp tiền thuê liền không tiện nghi;

Nhưng này lý tương đối tương đối an toàn, phụ cận chính là lâm hải kiếm phái Thiên Tiên cao thủ thường trú nơi, tuần tra tiên binh trọng điểm chú ý.

Hiện tại, chỉ có đẳng môn nội hoàn toàn an tĩnh lại, lại nói dày tài sự .

Lý Trường Thọ còn có chút lo lắng, ở trong núi đi dạo hai vòng, kiểm tra một chút các nơi dưới đất trận cơ bí mật độ;

Bận rộn hảo một trận, tiên thức đột nhiên bắt đến, nhất đạo thân ảnh từ đan đỉnh phong phương hướng bay tới, rất nhanh liền rơi vào bên hồ nhà cỏ chỗ...

Lý Trường Thọ vội vàng cười mây trở về, rất xa, liền nhìn đến bên hồ đứng nhất đạo thân ảnh;

Linh Nga tại mình nhà cỏ trung dò xét cái đầu, với Lý Trường Thọ chỉ chỉ bên hồ, nơi đó có cái chổng đồng da quái tượng lão nhân...

Trưởng lão, Vạn Lâm Quân.

...

"Trưởng lão, ngài như thế nào tại này?"

Lý Trường Thọ vội vàng hướng trước hành lễ.

Vạn Lâm Quân quay đầu nhìn về phía Lý Trường Thọ, mắt trung mang theo một chút tán thưởng, khóe miệng hơi hơi run lên, lộ ra một tia vô tình cười lạnh...

"Ta dùng tiên thức, xem ngươi thắng cái kia long tử, nhưng gặp cái khác trưởng lão trách móc nặng nề, liền nghĩ quá đến xem.

Ngươi lần này...

Làm không sai.

Độn pháp, cũng là chính ngươi bản lĩnh, là chính ngươi bản lĩnh, ngươi không cần quá để ý những người khác cái nhìn.

Hơi sau nếu môn nội có người chỉ trích ngươi, ngươi thì cho bọn hắn xem cái này."

Nói trung, Vạn Lâm Quân trưởng lão kia có chút khô quắt bàn tay hướng trước đây, dùng tiên lực đưa lại đây nhất chỉ màu đen bảo ngọc;

Lý Trường Thọ hai tay bỗng quá, cúi đầu coi nhãn, chỉ thấy này bảo ngọc nội ẩn chứa nhất sợi khí tức, ở giữa có một rồng bay phượng múa 'Quân' chữ.

"Đã nói ta nói , " Vạn Lâm Quân trưởng lão 'Hung ba ba' địa đạo câu, "Về sau, các ngươi Tiểu Quỳnh Phong nhất mạch, do ta che chở, không phải ai đều năng răn dạy trách móc nặng nề!"

Lý Trường Thọ đáy lòng âm áp, vội vàng nói tạ ơn.

Hắn biết, này vị trưởng lão cũng không phải là tại mưu đồ gì, tiểu cùng phong cũng không có gì tốt đồ .

Vạn Lâm Quân trưởng lão, là thật sự bản thân phong bế đa niên, bất thông đạo lí đối nhân xử thế.

—— trước, Lý Trường Thọ cùng vài vị trưởng lão tại kia cấp bậc thang, làm bộ dáng mà nói, lại bị Vạn Lâm Quân trưởng lão cho rằng rồi, Lý Trường Thọ bị môn nội trách móc nặng nề.

Độn pháp bị môn nhân xem thường;

Độc cũng bị môn nhân xem thường...

Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc, Vạn Lâm Quân trưởng lão có lẽ là muốn nổi lên năm đó sự, mới có thể như thế 'Kích động' ...

Vạn Lâm Quân trưởng lão chân tậ, là này vị trưởng lão sư phụ tự tay đả thương ; nguyên nhân Vạn Lâm Quân nghiên cứu độc kinh, bị hấn sư phụ mắg làm phản kinh rời đạo, có nhục đản đạo;

Rồi sau đó mấy vạn niên, Vạn Lâm Quân trưởng lão khổ toàn độc đạo, chính là nghĩ tại sư phụ trước mặt chứng minh, 【độc, được tính rồi】—— câu này bị viết ở tại, Vạn Lâm Quân trưởng lão sở mỗi phân độc kinh cuối cùng mà nói.

Nhưng mà, đương Vạn Lâm Quân trưởng lão bằng một tay độc đản, vạn năm trước cứu lại Độ Tiên Môn ở bảy yêu tay, Vạn Lâm Quân trưởng lão sư phụ nhưng sớm đã đi về cõi tiên...

Lý Trường Thọ cầm này bảo ngọc, thật sâu làm cái đạo vái chào.

"Đệ tử, tạ ơn trưởng lão quan tâm."

Vạn Lâm Quân lại lộ ra loại kia cứng ngắt mỉm cười, nói: "Người nghỉ ngơi đi, ta trở về còn muốn luyện đản."

"Đệ tử ngày khác lại đi phong thượng thăm."

"Ân, tùy thời lai là tốt rồi."

Vạn Lâm Quân thu hồi hấn kia có thể cho trẻ mới sinh dùng đề tươi cười, quái tượng một chút, bình địa sinh vân, hướng tới đản đỉnh phong mà đi.

Này vị lão giả tới đây địa, chính là vì cố gắng Lý Trường Thọ một phen.

Khác trưởng lão bắt ngợi khen Lý Trường Thọ, hấn ngợi khen;

Khác môn nội tiền bối bắt che chở Lý Trường Thọ, hấn che chở;

Liên loại này đơn giản...

Bung trong tay ngọc bội, Lý Trường Thọ đứng ở bên hồ, xa xa nhìn ra xa một trận, đáy lòng hồi lâu mới sự yên lặng.

Hồng Hoang mặc dù hiểm ác, nhưng Hồng Hoang người, nhưng cũng cũng không phải đều là ác nhân.

"Sư huynh!"

Linh Nga tại cửa sổ lại thăm dò xuất lai, nhỏ giọng hô câu: "Bên kia lại đây người!"

"Ta thấy được."

Lý Trường Thọ thu hồi ngọc bội, khoanh tay than nhẹ, hôm nay thật đúng là khách đa...

"Su muội, người hôm nay nhưng thật ra rất ngoan thôi, " Lý Trường Thọ quay đầu khen một câu.

Ghé vào cửa sổ thượng Linh Nga làm cái mặt quỷ, "Còn không phải sợ cấp người thêm phiền lại bị người mắng một chút!

Đúng rồi sư huynh, người vừa rồi... Nhận thua ?"

"Đánh thắng rồi, " Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Tại nhà mình sơn môn, còn là muốn để ý này chút .

Đúng rồi, người hơi sau thu thập hạ, lai ta trong phòng đưa chút nước trà.

Cái kia long cung thái tử Ngao Át dẫn theo cái bạn gái lại đây, chúng ta Tiểu Quỳnh Phong cũng muốn phái ra cái nhan giá trị đảm đương mới được."

Linh Nga nháy mắt mấy cái, theo sau hé miệng cười trộm hai tiếng;

Nàng vội vàng mở ra mình phòng ngoài, gần nhất mới vừa bị sư huynh thay đổi quá ngắn cách trận pháp, động tác nhanh nhẹn địa bắt đầu thay quần áo cách ăn mặc...

Rất nhanh, Ngao Át, hạm chỉ, cùng với ở bên dẫn đường Tử Ô sư bá, cười mây chậm rãi hạ xuống.

Lý Trường Thọ hướng trước nghênh đón, cùng Tử Ô liếc nhau, hai người nhất thời hiểu lòng bất tuyên...

Trước đây Lý Trường Thọ liền đoán được đối phương sẽ đến, cũng đoán được Ngao Át hội bồi lễ, nhưng thật ra không nghĩ tới, cái này tiểu thái tử gặp mặt chính là vái chào đến địa.

"Nhị Thái Tử điện hạ không cần đa lễ, mau bên trong thỉnh, hàn xá thô lậu, nhượng điện hạ chê cười."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem Ngao Át cùng hạm chỉ tiên dẫn vào nhà mình nhà cỏ.

Bất đẳng Ngao Át đề hôm nay sự, Lý Trường Thọ mở miệng chính là một câu: "Điện hạ khả thông đồ xanh đạo?"

Đem đề tài dẫn hướng về phía không quan hệ sự.

Ngao Át cùng hạm chỉ, rất nhanh đã bị Lý Trường Thọ mang trật lực chú ý;

Mà Lý Trường Thọ cũng cảm xuất rất nhiều mình thu thập lại, nhàn hạ thời sở làm họa quyền, cho bọn hấn giám thưởng (giám định và thưởng thức) một phen.

Đề tài đi hướng, hoàn toàn bị Lý Trường Thọ sở chương không, Ngao Át cùng hạm chỉ này một con rồng nhất người, ở bên bắt đầu không ngừng gặt đầu, còn cảm thấy hết sức thú vị;

Tửu Ô vốn đang lo lắng không khí hội xấu hổ, nhưng rất nhanh, này thấp đạo nhân cũng bị đề tài hấp dẫn, gia nhập bình luận giám thưởng (giám định và thưởng thức) nhóm, cũng cảm xuất mình tư tàng...

Sau nửa canh giờ, cường điệu cách ăn mặc một phen Linh Nga bung trà đến đây, nhượng ba vị 'Khách nhân' cũng là trước mắt sáng ngời.

Chỉ thấy này vị Lý Trường Thọ Tiểu sư muội ——

Thuần quần lưới, xảo tóc mây, ngọc sai tà, bạch châu trụ.

Mắt đẹp quỳnh mũi điểm phấn môi, xảo nhĩ kiều tiệp xỉ hàm mật.

Mi như quỳên quỳên trắng non, gáy ngọc tú hân sinh hương.

Da thịt lừa dôi sương ngạo tuyết, eo nhỏ nhắn chung diệu tuyết luân.

Coi đầu tiên mắt, liền thấy nàng vốn nên là ngày đó thượng cung khuyết trung bạn cầm mà vũ tiên tử;

Lại nhìn đệ nhị nhãn, rồi lại cảm thấy, nàng chính là kia chút mỹ nhân đồ trung đi ra mỹ nhân...

Linh Nga khí chất, nhan giá trị các phương diện, đều đối Tiết Giáo nữ tiên hạm chỉ hình thành tiêu biên độ áp chế;

Mà Linh Nga ngồi ngay ngắn tại mình sư huynh bên cạnh thời, mắt thanh mâu quang thiểm bộ dáng, nhượng Tửu Ô cũng bất giác suy tư...

'Tiểu cửu nàng, phải không phải đối Trường Thọ có ý tứ đi?

Nếu thật có về điểm này ý tứ, Trường Thọ bên người cái này sư muội...

Nhưng thật ra không thể không nhắc nhở tiểu cửu.'

—— người từng trải nhạy cảm nguy cơ cảm.

Nhất cái đồ xanh mà nói đề, liền từ nửa đêm cho tới thiên Minh thời phân, Ngao Át cùng hạm chỉ đều cảm thấy, Lý Trường Thọ là cái 'Nhã không rơi tục' người.

Chủ khách lẩn hoan, Lý Trường Thọ thấy bọn họ còn không còn muốn chạy, cũng chỉ có thể bả đề tài dẫn hướng âm luật...

Nhưng hạm chỉ đột được sự phụ truyền thanh, tại Ngao Át bên tai nhẹ giọng nói vài câu;

Này Long tộc thiếu niên nhũ mày trầm ngâm vài tiếng, mặt lộ vẻ tiếc nuối, khởi thân liền cùng Lý Trường Thọ cáo từ.

Phá Thiên Phong bên kia xuất chút biến cố, Ngao Át hai vị tiện nghi sư huynh, cũng muốn cùng Độ Tiên Môn hai vị trưởng lão luận bàn đấu pháp, bọn họ muốn đuổi quá đi xem...

Lý Trường Thọ đưa bọn họ xuất nhà cỏ, một mạch đưa đến bên hồ, mới 'Luu luyến chia tay'.

Cuối cùng đuổi đi ...

Này thiếu niên bộ dáng Long tộc Nhị Thái Tử cười nói: "Trường Thọ huynh như được không, còn làm ơn tắt lai Kim Ngao Đảo chơi đùa, ắt định quét dọn giường chiếu đón chào, chúng ta lại xúc tất dài đàm."

"Đâu có, đâu có."

Ngao Át cùng hạm chỉ vội vàng chạy tới Phá Thiên Phong, Tử Ô đối Lý Trường Thọ lạng lẽ dựng thẳng cái ngón tay cái, cũng từ sau cười mây đuổi theo.

Lý Trường Thọ nâng tay xiêm áo bày, đáy lòng đạo câu:

'Hữu duyên tạm biệt...

Đương nhiên, tốt nhất là không duyên.'

Tiến đi này phiến toái, Lý Trường Thọ đuổi cái lại thất lung, tiên thức nhìn chăm chú vào Phá Thiên Phong bên kia.

Vong Tình thượng nhân vừa muốn xuất thủ ;

Tuy rằng Lý Trường Thọ cũng rất muốn đi xem, nhưng chung quy cảm giác hôm nay chuyện phiến toái đã muốn quá nhiều, cố chỉ là xa xem lần này Thiên Tiên 'Luận bàn'

Nhà cỏ trung, tâm tình không sai Linh Nga, đã muốn bắt đầu chịu khó địa thu thập các nơi, thu hồi chén bàn, sửa sang lại các nơi rơi rụng họa quyền...

Nàng ánh mắt bị một bức lộ cái đầu họa quyền hấp dẫn, nghiêng đầu mắt nhìn, thấy được ngẩng đầu viết một câu...

【ta yêu tha thiết】

Chữ viết là sư huynh, sư huynh yêu tha thiết?

'Hừ hừ, ta đảo muốn nhìn, ngươi hỉ hoan loại nào nữ tử.'

Linh Nga trộm coi nhãn Lý Trường Thọ tại bên hồ đứng bóng lưng, đem họa quyền rút ra, chậm rãi mở ra.

Thứ này, kỳ thật là... Về hưu bí bảo;

Đúng là Lý Trường Thọ năm mới đào thải, xuất bản lần đầu sở chế tinh tâm mật bảo...

Mệnh danh là 《bách mỹ già rồi đồ》!

Nguyên nhân họa sĩ tinh xảo, vẽ tranh tiêu chuẩn cao hơn mình chia đều tiêu chuẩn, cố bị Lý Trường Thọ lưu lại, là khẩn cấp dự bị bí bảo.

Nó bị ném vào thu nạp thành phẩm họa quyền bảo nang trung, đã qua hơn mười niên, trước đây lại bị Lý Trường Thọ làm đem ra, vẫn chưa bị triển lãm.

Linh Nga không ngừng mở ra quyền trục, rất nhanh liền thấy được vị nào vị 【mỹ nhân】, nàng tay nhỏ bé bắt đầu không ngừng run rẩy, tiêm chân mềm nhũn, ngã ngò ở tại án thư bên cạnh.

Này...

Làm sao bây giờ?

-----oOo-----

Đệ bảy mươi bảy chương lão thân, có lẽ

Vong Tình thượng nhân quả nhiên lợi hại, tu vi cao thâm, thần thông hung ác, pháp bảo phần đông;

Trọng điểm là, xuống tay cũng hắc.

Vong Tình thượng nhân cùng Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, tại hộ sơn đại trận ở ngoài luận bàn nhất chiến, đấu pháp dư ba đem đại trận thổi qua lại chớp lên, phạm vi mấy trăm dặm nội nguyên khí rung chuyển...

Mà sơn môn ngoài mấy trăm dặm chỗ, nào đó cái hóa thành gốc cây địa tiên đạo luyện khí sĩ, lại vẫn tại kia hô hô ngủ nhiều, hoàn toàn không bị quấy nhiễu đến...

Lý Trường Thọ đối sư phụ 'Trần định tự nhiên', 'Tâm vô không chuyên tâm', cũng là tương đương khâm phục.

Vong Tình thượng nhân một trận chiến này, đánh ra khí thế, cắt ra phong thái, cho Lý Trường Thọ rất nhiều 'Trung đoan tiên nhân đấu pháp' dẫn dắt.

Bất tính hàng năm bé quan chương môn cùng chư vị Thái Thượng trưởng lão, Vong Tình thượng nhân xem như Độ Tiên Môn chiến lược đệ nhất nhân;

Nhưng mà, tu đạo vạn năm, Vong Tình thượng nhân vẫn như cũ không có thể đột phá Kim Tiên cảnh, đâu sợ tại Đông Thắng Thần Châu trong phạm vi, cũng xưng bất thượng cao thủ.

Thiên Tiên vẫn như cũ có thọ nguyên đại nạn, thần thông cường thịnh trở lại, pháp bảo lại đa, tại tuế nguyệt trước mặt cũng chung tránh không khỏi bụi bụi hai chữ.

Chỉ có Kim Tiên...

Chỉ có trường sinh...

Chỉ có bằng tự thân đạo, bảo vệ tự thân, thoát khỏi sinh lão bệnh tử mệnh số, cùng Thiên Địa đồng thọ, mới tính tại trong hồng hoang, bước ra bước đầu tiên.

Này, chỉ là bước đầu tiên;

Vén vẹn đại biểu, có bị chân chính cao thủ, miễn cưỡng xem liếc mắt một cái tư cách.

Một mực bên hồ đang xem cuộc chiến Lý Trường Thọ khoanh tay mà đứng, đang xem cuộc chiến sau đó đáy lòng có sở cảm ngộ, nhưng hắn rất nhanh đã đem cảm ngộ đều tiếp nhận, áp chế cảnh giới, vẫn chưa thuận thế đột phá.

Tầng này tiểu cảnh giới, còn chưa đủ củng cố.

Mặc dù 《 Vô Vi Kinh 》 coi trọng thuận theo tự nhiên, vô vi mà đầy hứa hẹn, nhưng này chủ yếu là nhượng người tu hành, không thể cưỡng cầu cảnh giới, vội vàng xao động tu hành;

Lý Trường Thọ loại này theo đuổi tiểu cảnh giới viên mãn, thật cũng bất tính vi phạm 《Vô Vi Kinh》 chân nghĩa.

Dài tay áo nhẹ phẩy, nhất sợi vi gió thổi qua, lại vô bất luận khác thường.

Xoay người lại, chính là đã muốn không thấy Tiểu sư muội thân ảnh;

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, đã thấy Linh Nga đang ngồi ở nàng trang điểm trước đài, đôi kia mặt mình đưa nàng lưu ly cảnh, nghĩ mình lại xót cho thân...

"Trang điểm."

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, xoay người hướng tới đan phòng mà đi.

Bả đan phòng quanh mình trận pháp đều mở ra, tại đại trận ở ngoài dựng lên mấy chỉ mộc bài, mặt trên đều khắc lại một câu:

【 Có việc thỉnh trực tiếp vào trận, bệ quan củng cố cảnh giới trung, thì sẽ có sở cảm ứng **】**

Lại ngồi xếp bằng ngồi ở đan lô sau đó, cảm không trấn ngọc bài.

Lý Trường Thọ suy tính sau một lúc tặc khả năng sẽ có biến cố, cuối cùng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhân quả lần lượt thay đổi, suy tính khó hiểu.

Chỉ vì mình bắc châu nhất hành, động lần này, liền gặp phải mặt sau này một loạt ùn ùn các loại sự tình.

Lại nguyên nhân mình ra ngoài độ kiếp, động đệ nhị hạ, kết quả liền gặp phải Nam Hải Hải Thân sự...

Đúng rồi, mình hiện tại hương khói công đức có bao nhiêu ?

Lý Trường Thọ cảm thụ hạ mình công đức lực, ần ần năng kiến, mình nguyên thân thân chu đa nhất đóa hời hợt màu vàng tường vân.

Bấm ngón tay suy tính, Lý Trường Thọ một hơi hơi thở nghịch tuôn mà lên, thiếu chút nữa chửi ầm lên!

Lúc này mới vài năm, như thế nào liền có lực hơn trăm tọa thân tượng ?

Lực hơn trăm cái thân trại thành thân đều đang làm không có gì dùng Hải Thần tế bái?

Thế tục hương khói thật liền tốt như vậy được lợi? !

Hắn vừa cẩn thận cảm ứng hạ, theo sau một trận ám căn sau răng cảm...

Không lo người!

Cái này Hùng trại không khỏi quá không lo người!

Bọn họ thế nhưng bắt làm sản xuất, toàn bộ trại tự phong Nam Hải Hải Thần sứ giả, nơi nơi loạn tú mình kia khoa trương cơ thể, tuyên dương Nam Hải Hải Thần thân thông, mượn này đại phát tiền của phi nghĩa!

'Tín Hải Thần, được mạnh mẽ!'

Mạnh mẽ người muội a!

Lý Trường Thọ khoe miệng một trận run rẩy, vội vàng suy tư đối sách.

Không thể như vậy phát triển đi xuống rồi, bằng không cái này Hải Thần giáo thật sự liền khỏi thế !

Nhiều như vậy niên, tuy rằng Tây Phương Giáo cũng không tìm tới môn lai, mình cũng được lợi rất nhiều hương khói công đức...

Nhưng tuyệt đối là lớn lao tai hoạ ngầm!

Nhưng này sự, hắn cái này đương sự giả 'Hải Thần', có thể làm chút gì?

Không thể đi lộ diện, lộ diện rất lớn xác suất sẽ bị người nhắm vào;

Mình phải xa xa tránh đi Nam Hải nơi, ngay tại đông thắng Thần Châu, Độ Tiên Môn trung, Thánh Nhân lão tử không coi vào đâu ở lại .

Mạc xem Độ Tiên Môn cũng từng gặp quá vài lần đại họa, tỷ như Vạn Lâm Quân trưởng lão thành danh lần đó, chính là nguyên nhân môn nội tiên nhân chém yêu, rước lấy bầy yêu đánh lên Độ Tiên Môn;

Còn có Độ Tiên Môn mới vừa kiến thời, từng cùng cái khác tiên môn tranh đoạt linh mạch, do đó bùng nổ tiên môn đại chiến...

Loại này tầng thứ xung đột, Thánh Nhân lão gia như thế nào hội quản?

Liền tính Độ Tiên Môn nhận lãnh tổ sư gia độ ách chân nhân, cũng không nhiều lắm 'Động lực' hiện thân.

Nhưng Tây Phương Giáo nếu là dám nguyên nhân Nam Hải sự, cao thủ tìm lai Độ Tiên Môn, kia Nhân Giáo cao thủ tất nhiên sẽ có sở ứng đối.

Này, chính là Thánh Nhân da mặt tranh, tính chất tự nhiên bất đồng.

"Còn là muốn đi Bách Phàm Điện đa bái cúi đầu."

Có thể nói đến cùng, việc này còn không phải Tây Phương Giáo mình bắt cấp lực?

Một đám người đi làm hương khói, hao hết tâm tư tính kế, kết quả liền nhất cái bản tôn đều không hiện linh Hải Thần đều tranh bất quá!

Lý Trường Thọ ngựa đầu thở dài, theo sau cũng có chút vô lực phỉ nhổ.

Việc này về sau thật muốn khiến cho phiền toái, kia cũng chỉ có thể nói một câu...

'Các ngươi muốn tìm là Nam Hải Hải Thần, theo ta Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ gì quan?'

Nhắm mắt, ngưng thần, tâm thần quay lại giấy đạo nhân thân thượng, Lý Trường Thọ quan sát một trận phường trấn quanh mình hoàn cảnh, nhanh chóng bận rộn .

Lần này làm hết đan dược, hoán đủ linh cây cỏ cùng bảo tài, liền ở trong núi bé quan hai mươi niên!

Dày tài sự, chỉ có thể tạm thời gác lại.

Dù sao...

Mệnh, quan trọng nhất.

...

Lý Trường Thọ tại đan phòng trung 'Bé quan' phát sàu, cũng không biết mình Tiểu sư muội đứng đắn lịch gì.

Lúc này, Linh Nga tâm trung...

Bất lực, bàng hoàng, mà lại hỗn độn.

"Sư huynh hấn nguyên lai..."

Không thích tiểu nhân,

Không thích đại ,

Không thích tượng Hữu Cầm sư tử, bề ngoài băng sơn mỹ nhân, nội tâm lửa nóng đơn thuần như vậy ,

Cũng không thích ôn nhu hiền thực, ****, ngoan ngoãn phục tùng, nghe lời lúc còn nhỏ bản Tiểu sư muội như vậy ...

Mà là hi hoan...

"Lão !"

Linh Nga hai tay ô mặt, tại trang điểm trước đài một trận ngâm khế, theo sau liền thật dài địa thờ hất ra, dựa bàn giả chết.

Nàng đại khái, định trước là nhất định bị phơi nắng thành cá làm hàm cá .

"Này như thế nào làm, dung mạo đã muốn định ra ..."

Luyện khí sĩ đột phá đến hóa thần cảnh sau đó, đã muốn có thể ảnh hưởng mình bên ngoài biến hóa.

—— cho nên, môn nội trẻ tuổi, nữ tử phần lớn mặt mày ngọc mạo, nam tử cũng không có gì dở dở ương ương.

Tu vi cao thâm rồi, cũng sẽ chú trọng mặt do tâm sinh;

Nhưng, như là môn nội kia chút đạo lý, hoặc là trong lòng có người luyện khí sĩ, đều sẽ thận trọng tập trung mình dung mạo...

Nam tử phần lớn hội bảo trì tại ba mươi hơn tuổi bộ dạng, anh tuấn xuất sắc khí, lại bất tất thành thực ôn trọng;

Nữ tử không đồng nhất mà nói, nếu là đề ý này chút , cảm thấy mình khi nào đẹp nhất, sẽ 'Khóa' hạ thân đoạn khuôn mặt.

Tượng Linh Nga biết đến, chính nàng, Hữu Cầm Huyền Nhã, lưu Nhạn Nhi, Tửu Cửu sư thúc, còn có cái khác quen biết vài vị sư tử sư muội, đều đã muốn khóa hạ, sau này dài lâu tuế nguyệt dung mạo thân hình...

Cái này làm cho...

Linh Nga hiện tại nghĩ tự nhiên biến lão, đều rất khó làm được.

Tuy rằng biết, còn muốn chạy tiến sư huynh trong lòng rất khó, nghĩ trở thành sư huynh ý trung nhân cần mọi cách đau khổ, khả không nghĩ tới ——

Đã vậy còn quá khó khăn!

"Này phải, làm sao bây giờ nha."

Linh Nga sâu kín thở dài, nghĩ tới trước đây sở kiến kia họa quyền thương nội dung, đầy lòng suy tư về ứng đối sách.

Rất nhanh, Linh Nga ngồi dậy lại, đem mình kia số lượng bắt đa son bột nước đều làm xuất lai, tay trái nắm bắt cầm, lộ ra suy tư bộ dáng.

Chỉ có thể, từ trang dung phương diện vào tay ...

Nếu sư huynh theo đuổi đã kích, kia nàng cái này làm sư muội, liền quán triệt đến cùng!

Này, mới có thể xưng được với, sư huynh sư muội!

Thế là, nửa tháng sau...

...

Lý Trường Thọ lần này tại lâm hải trấn xem như thắng lợi trở về, bởi vì quyết định kế tiếp tạm dừng dày tài kế hoạch, hẳn trọng điểm vợ vét bố trí đại trận bảo tài, rơi chậm lại đối linh được được thảo tích lũy.

Cá cùng hùng chưởng không thể kiêm được, hiện đến nay này trạng thái, Tiểu Quỳnh Phong phòng ngự hệ thống mới là tối ưu tiên hạng mục công việc.

Giấy đạo nhân lần này thuận lợi từ lâm hải trấn luôn trở về, trở về quỹ tích, vẽ cái tà '8' hình.

Chờ hẳn tìm được nhà mình sư phụ thời...

Tại kia chỉ gốc cây bên cạnh, nghe được một trận rất có tiết tấu tiếng ngáy.

Giấy đạo nhân mắt nhìn trác cảm thạch, phát hiện không người tra xét chỗ đó, lại tại chung quanh kẻ lại điều tra một trận;

Xác định chỗ đó an toàn sau đó, giấy đạo nhân về tới gốc cây trước, thân hình lắc lắc lắc, trong miệng nhớ kỹ 'Tiểu, tiểu, tiểu', hóa thành tướng mạo sẵn có, nhất chỉ thật dày người giấy...

Người giấy lưng kia cổ lên hai vai bao, bả kia khẩu phương hạp cử quá ... Đỉnh, chạy tới gốc cây trước, phát ra một tiếng "Hắc nha" tiếng la, đem phương hạp ném đi ra ngoài, nhẹ nhàng đập ở tại gốc cây thượng.

"Ân?"

Chính ngũ say gốc cây nhất thời hóa thành nhất đoàn sương khói, Tề Nguyên lão đạo từ giữa duỗi lại thắt lưng đứng dậy, thấy được mình bên chân phương hạp.

"Su phụ, cầm hộp đã trở lại."

"Đã muốn xong việc ?" Tề Nguyên cười nói câu, đem hộp thu vào trong tay áo, hướng tới sơn môn mà đi.

Lý Trường Thọ tâm thần nhất thời về tới bản thể bên trong, đối su phụ không ngừng truyền thanh, nói trước đây phát sinh sự.

Cũng chính là Kim Ngao Đào luyện khí sĩ lai môn nội luận đạo, mình cùng Ngao Át luận bàn đắc thắng;

Tề Nguyên nghe được một trận hồi hận, nói mình bỏ lỡ loại này náo nhiệt sự...

"Su phụ, hơi sau ra ngoài sự liên bất nóng nảy, " Lý Trường Thọ dặn dò đạo, "Su phụ ngài kể tiếp cũng an tâm bề quan tu hành, tận lực tránh cho ra ngoài.

Lần trước luận đạo, Tiệt Giáo môn nhân tổng cộng tam chiến, tất cả đều bị thua ở, Vong Tình thượng nhân cùng đệ tử tay, sợ còn có đến tiếp sau sự tình."

Tề Nguyên mắt nhìn xa xa đang nhìn sơn môn, nhỏ giọng nói thầm nói: "Năng có chuyện gì đoan?"

Tiệt Giáo cũng không đáng bởi vì này loại việc nhỏ, cùng chúng ta Nhân Giáo đạo thừa không qua được."

Lý Trường Thọ truyền thanh đạo câu: "Đạo không phải sợ Tiệt Giáo, mà là sợ có người mượn việc này làm văn.

Đến nay khúc, tỏ hai giáo ma sát từ từ tăng nhiều, nói không chừng liền có người nghĩ..."

"Nghĩ gì?"

"Mượn đạo, giết người."

Tề Nguyên lão đạo nhin không được đánh cái giạt mình, lại nói thầm nói: "Trường Thọ a, việc này muốn hay không nhắc nhở môn nội?"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Su phụ, chúng ta người nhỏ, lời nhẹ, ôn hòa khởi kiến, còn là tính xem nó biến hảo.

Hơn nữa đệ tử năng nghĩ đến , môn nội loại này rất cao người, như thế nào hội không thể tưởng được?"

"Vói."

Tề Nguyên ngẫm lại, quả thật là loại này đạo lý.

Đang ở đan phòng trung ngồi xuống Lý Trường Thọ, tiên thức phát giác sư muội đang muốn vào trận, đối sư phụ tiếp tục truyền thanh dặn dò một câu: "Sư phụ ngài trở về lại nói việc này đi, đệ tử còn có một việc muốn bẩm minh sư phụ."

Nói xong, Lý Trường Thọ đóng cửa đan phòng bên ngoài trận pháp, phóng Linh Nga tiến vào;

Nhưng tiên thức nhìn chăm chăm vào sư phụ vào sơn môn, lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Sư phụ tu vi quá thiên, ra ngoài lo lắng đề phòng.

Lý Trường Thọ ngồi ở kia, tinh tế tính toán, Ngao Át nhất đi tới môn nội luận đạo sự, đến cùng có thể hay không bị người lợi dụng.

Hắn là tại lâm hải trong trấn nghe không ít người đàm luận nổi lên việc này, mới có thể chú ý tới cái này sự đến tiếp sau ảnh hưởng;

Đương nhiên, đàm luận lúc này người, đều là nói Vong Tình thượng nhân như thế nào lợi hại, không người hội đề cái kia hỉ hoan dùng thổ độn đánh lén trẻ tuổi đệ tử.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ tương đương vừa ý.

Lý Trường Thọ kỳ thật một mạch cảm thấy, Phong Thần đại kiếp nạn phát sinh phân đồng nhân tố trung, Tây Phương Giáo chiếm tương đối lớn tỉ lệ.

Bởi vì từ Phong Thần đại kiếp nạn kết quả lai xem, Tây Phương Giáo được chỗ tốt không khỏi nhiều lắm chút.

Độ người, đoạt bảo, lao sủng vật...

Kia, tam giáo bởi vì Tam Thanh ở riêng sau sinh ra một chút mâu thuẫn, một mạch bị phóng đại, một mạch có ma sát, có thể hay không cũng có Tây Phương hai vị Thánh Nhân tính kế tại?

Vấn đề này...

"Sư huynh huynh ~ "

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến một tiếng nũng nịu tiếng la.

Sư muội lại tới nữa, mỗi cách một đoạn thời gian, tổng hội làm loại này không ý nghĩa sự.

Lý Trường Thọ theo tiếng nhìn lại, nhất thời nhìn thấy đan trước phòng, Linh Nga chính nâng tay trái, dùng váy dài khoan tay áo che lấp nang khuôn mặt, chậm rãi vào đan phòng trung.

"Sư muội, ta tại suy tư chính sự, ngươi làm sao?" Lý Trường Thọ cười nói, "Là bị bách độc phong chấp mặt bắt thành?"

"Sư huynh ngươi chán ghét!"

Linh Nga khẽ cúi một tiếng, theo sau lại là loại kia xấu hổ mang khiếp, cầm hạ che mặt tay áo bào, lộ ra...

Lộ ra...

Nhất trương nồng trang tươi đẹp mặt, thiếp rất nhiều trang giấy làm thành nếp nhăn ...

Nét mặt già nua.

Linh Nga nhìn sư huynh xem ngây người biểu tình, đáy lòng tự đắc cười, hướng trước uyển chuyển cúi đầu, cố ý thô giọng hát đạo ca:

"Lão thân, có lẽ ."

Lý Trường Thọ trương há mồm, ngồi ở bờ đoàn thượng động cũng không có thể động, tất cả người, giống như thạch hóa một loại.

...

Nam Hải, rời lục địa bất quá trăm dặm một chỗ trên hoang đảo, tam danh đạo nhân chính run rẩy địa quỳ gối đá ngầm thượng, sắc mặt trắng bệch.

Ông ——

Nhất sợi văn tiếng, tại sóng biển trung càng phát ra rõ ràng, ba người đều là Chân Tiên tu vi, nhưng cái trán mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuống.

Đột nhiên giữa, chỗ đó trống rỗng xuất hiện một đạo trận pháp, nhất từng đợt từng đợt bụi khí tại khắp nơi phiêu động, quanh mình trở nên thiên hôn địa ám.

Nhất từng đợt từng đợt huyết quang ở bên cạnh hội tụ, hóa thành nhất mặt thân huyết váy bóng hình xinh đẹp.

Này nữ tử, mỹ có chút yêu, hoá sinh quá mức diễm lệ, dáng người cũng có chút khoa trương, cả người trong ngoài chỉ có này nhất kiện huyết bào, chân trần đi tới ba người trước mặt.

Nàng lộ ra nhất căn tiêm dài ngón tay, điểm tại nhất người trên trán, chỉ là nhắm mắt nhẹ nhàng hít vào một hơi, yêu mỹ khuôn mặt thượng xẹt qua nhất sợi huyết quang...

Kia Chân Tiên, chính là nửa tiếng kêu thảm thiết đều vô, nháy mắt hóa thành bụi phi, theo gió phiêu tán.

Này nữ tử chớp mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, thương thức mình thon dài ngón tay, dùng hơi có chút khàn khàn mềm mại đáng yêu tiếng nói đạo câu:

"Này hương vị, thật kém cỏi.

Ta cho các người tại Nam Hải điều tra cái kia cái gọi là Hải Thần chân thân, các người, nhưng chỉ là quý gói chỗ đó cầu bản tọa tha mạng.

Như thế nào, cảm thấy bản tọa không đói bụng, liền sẽ không ăn cơm ư?"

Còn lại hai gã đạo nhân vội vàng cúi đầu, cả người loạng run, thở cũng không dám.

-----oO-----

Thứ bảy thập bát chương Đạo Tàng nội điện chuẩn nhập khiến! 【phiếu ~ phiếu】

"Sứ giả đại nhân!"

Đá ngầm thượng, nhất danh đạo nhân run giọng nói: "Chúng ta đã muốn tại các nơi dò hỏi, cũng tại kia Hùng trại ở ngoài, dán mắt thật lâu..."

Khả hoàn toàn tìm không được cái này Hải Thần tẩm tích!

Còn thỉnh sứ giả đại nhân tha mạng!

Ta đẳng nguyện ý vì sứ giả đại nhân, tìm một ngàn niên phạm nhân huyết!"

"Phạm nhân?" Này nữ tử mắt trung mang theo vài phần lãnh ý, "Phạm nhân huyết có gì hảo?"

Không chỉ có không có linh khí, còn có thể lỗ lỗ công đức.

Các người đi theo bốn tọa lâu như vậy, cũng nên biết, bốn tọa hiện đến nay sớm đã rửa sạch nguyên bản tu hành lưu lại nghiệp chướng, đã không lại đa giết phạm nhân.

Về phần các người, hừ!

Niệm tại ta giáo thượng tại người hầu hết sức, tạm miễn các người hai cái làm việc bất lợi tội."

Này lương đạo người nhất tề nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hô:

"Đa tạ sứ giả đại nhân!"

"Đa tạ sứ giả đại nhân!"

Nữ tử lạnh lùng liếc hai người liếc mắt một cái, này hai cái Chân Tiên đạo nhân vội vàng cầm miệng, tiếp tục quý gối kia, khí cũng không dám suyễn.

'Này chút Nhân tộc luyện khí sĩ thật sự là vô dụng.'

Nữ tử hừ lạnh một tiếng, hẹp dài phương nhãn nhú lại, dừng ở xa xa mặt biển, đáy lòng cân nhắc mới được đến giáo trung mệnh lệnh.

Nàng đạo số hiệu Văn Tĩnh, vốn là huyết sí hắc văn vương đặc đạo, phi yêu phi linh, quả thật thượng cổ hung ma;

Nghiêm túc lai giảng, nàng còn là cái nữ Vương đại nhân!

Thượng cổ lục thánh thượng chưa đặc đạo thời, nàng liền dẫn dắt huyết sí hắc văn quân tai họa Tây Phương sinh linh, sau bị hai vị Tây Phương 'Dự khuyết' Thánh Nhân xuất thủ chế trụ, nhưng chưa bị hai vị Thánh Nhân đánh chết.

—— lúc ấy Tây Phương Giáo nhị thánh đã được Đạo Tổ ban thưởng hạ Hồng Mông khí tím, nhưng chưa tìm hiểu đến công đức thành thánh phương pháp.

Đến nay đã qua dài lâu tuế nguyệt, Văn Tĩnh đạo nhân âm thầm tu đạo thành công, làm Tây Phương Giáo tịnh ôn sứ giả, chuyên làm một ít không thể gặp quang, kiến quang liền có tổn hại Tây Phương Giáo uy danh bản sống.

Nàng bản tính hung tàn, tàn sát sinh linh chút nào không nháy mắt;

Biến hóa thời lựa chọn loại này xinh đẹp diện mạo, cũng là vi thuận tiện làm một ít hiểm ác hoạt động.

Bị bắt nung nhờ Tây Phương Giáo sau đó, văn tĩnh đạo nhân lại không ngừng bằng vào hương khói công đức rửa sạch mình thân thượng nghiệp chướng, đến nay đã là đem nghiệp chướng về linh;

Nhưng Thiên Đạo có cảm, không chính xác nàng được một chút ít công đức, cũng nhường Văn Tịnh đạo nhân thập phần buồn bực.

【quả thật nghĩ trát một chút, này bất công Nhân tộc Thiên Đạo! 】

Văn Tịnh đạo nhân chính suy tư tính toán, lại nghe một bên kia hai người lại tại tiếng huyền nào...

"Sứ giả đại nhân, kia Nam Hải giáo cũng chỉ là chiếm bên cạnh nơi.

Chúng ta bố trí hương khói, mới là chiếm Nam Thiệm Bộ Châu tây nam biên tăng lớn địa vực...

Kỳ thật, lần này... Cũng, cũng không thiệt thòi nhiều lắm."

"Sứ giả đại nhân, chúng ta không bằng âm thầm diệt kia Hùng trại..."

Văn Tịnh đạo nhân quay đầu mắt nhìn người này cấp dưới, cái sau thân thể run lên, nhất thời không dám nói thêm cái gì.

Chỉ hận mình dài miệng!

"Giết phạm nhân chỉ là không công gia tăng nghiệp chướng, không có nửa điểm chỗ tốt.

Bồn tọa muốn tìm , là cái này tại chỗ đó bố cục mưu hoa hương khói người, hút khô hần công đức cùng máu huyết.

Như thế tốc độ liền nổi lên loại này đa cung phụng thân tượng, người này mưu hoa sâu, xa tại các người mấy cái phế vật phía trên."

Này thân huyết bào xinh đẹp đạo nhân lạnh giọng quở trách, hướng tới bên đi rồi vài bước, dáng người lay động, đẹp không sao tả xiết, nhưng này hai người mí mắt cũng không dám nâng một chút.

Văn Tịnh đạo nhân lược làm suy nghĩ, lại nói:

"Nam Hải nơi vốn là rời ta Tây Phương thượng xa, chỗ đó bất quá hơn mười vạn sinh linh hương khói, mắt cũng liền mất, cũng không coi là.

Hiện đến nay, bồn tọa có nhất kiện càng cần gấp sự muốn các người trước đi tìm hiểu.

Kia đông thẳng Thần Châu, có nhất tiên môn tên là Độ Tiên Môn, miễn cưỡng xem như Nhân Giáo đạo thừa, ngày trước cùng Kim Ngao Đảo mấy cái sát sẹ Thiên Tiên đấu lần pháp.

Các người hôm nay liền đi đông châu điều tra rõ ràng việc này, xem có không thể tính kế cơ.

Như việc này làm hảo rồi, tự khả cho các người lập công chuộc tội, bản tọa cũng sẽ ban cho các người một chút ban cho."

Này hai người liếc nhau, mắt trung đều là sóng sót sau tai nạn may mắn.

Theo sau, hai người trung khí mười phần địa hô câu:

"Thuộc hạ tuân mệnh!"

"Đi thôi, làm đập xong việc hoặc là bại lộ thân phận, các người tự mình biết đạo hậu quả."

Văn Tịnh đạo nhân kia tiêm dài ngón tay nhẹ nhàng chặn lại;

Này hai người vội vàng cáo lui, thân hình lập tức nhảy vào hải trung, nhanh chóng ly khai trận pháp bao phủ chỗ đó.

"Phế vật quả thật chính là phế vật, cũng chỉ có thể làm tìm hiểu tin tức dùng."

Văn Tịnh đạo nhân mắt trung toát ra một chút lãnh ý, bấm tay bắn ra, hai chỉ hắc văn nhanh chóng bay ra, hào không một tiếng động rơi vào kia hai gã Chân Tiên sau cảnh, này hai người hoàn toàn không có phát hiện...

'Như bọn họ có dị thường, liền trực tiếp hút khô giết, bất muốn lưu dấu vết.'

Đáy lòng hạ lệnh, rất nhanh liền nổi lên hắc văn tiếng vang:

'Tuân mệnh, vương.'

Trước đây cấp nàng truyền lệnh, nhượng nàng cầm cái này Nhân Giáo đường nhỏ thừa, cùng Kim Ngao Đào luyện khí sĩ đấu pháp sự làm văn, là Tây Phương Giáo Phó Giáo Chủ, đại Thánh Nhân nào đó vị đệ tử.

Này nhìn như chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng hiểu được lắm, phương diện này liên lụy đến Đạo Môn tam giáo, Thánh Nhân da mặt...

Nàng phải tinh tế mưu hoa một phen, tuyệt không năng tự mình hiện thân.

Như nhất cái vô ý, do nàng bại lộ Tây Phương Giáo một mạch ý đồ phân hoá Đạo Môn tam giáo sự, bị người bắt được nhược điểm, kia không cần Đạo Môn cao thủ xuất thủ, nàng tất hội trước hết bị Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân gạt bỏ;

Đến lúc đó, nàng cái này hung ma, tự thành châm ngòi Đạo Môn tam giáo quan hệ đầu sỏ gây nên...

Tuy rằng một mực vì Tây Phương Giáo làm chút bản sống mệt sống, nhưng đồng thời không có nghĩa là, nàng Văn Tĩnh đạo nhân chính là cam tâm tình nguyện thần phục.

Thần phục?

Nàng chính là bộ tộc nữ vương!

Nếu không Tây Phương Giáo nhị Thánh Nhân, khẩu nàng bộ tộc từ trên xuống dưới lớn nhỏ hắc văn, đồng thời dĩ này làm uy hiếp, nàng đã sớm hút khô rồi kia mấy cái ra về đạo mạo Phó Giáo Chủ!

"Hừ!"

Văn Tĩnh đạo nhân đảo qua ống tay áo, kia xinh đẹp thân hình hóa thành nhất mặt huyết sắc, cùng quanh mình trận pháp cùng nhau biến mất không thấy.

Mặt biển phía trên trống không một vật, chỉ chừa nhất sợi văn tiếng xoay quanh;

Chỉ hỏi nó tiếng, mà không biết nó tung.

Này đại khái, cũng là Văn tộc tổ truyền bí kỹ.

...

"Thối sư huynh!"

Tiểu Quỳnh Phong, bên hồ liễu cây hạ, Lam Linh Nga chính ngồi chồm hổm tại hồ nước bên cạnh, lấy tay khăn dính nước sạch, rửa sạch nghiêm mặt thượng thật vất vả làm xuất tới 'Trang dung'.

"Hoại sư huynh!"

Không nói rõ ràng kia họa quyền gì, nhượng ta xuất lớn như vậy xấu!

Kết quả là, còn nói ta hướng đạo chi tâm bất ổn, mỗi ngày làm này chút phi thường cử động, làm này chút, còn không phải là vì nhượng ngươi vui vẻ!

Không phải là sao chép Vô Vi Kinh một trăm lần, sao chép liền sao chép! Có gì cùng lắm thì !"

Sư phụ nhà cô trung, nghe Lam Linh Nga tại bên hồ nhỏ giọng oán giận, Lý Trường Thọ cũng là nhin không được nâng tay vịn ngạch.

Này...

Tề Nguyên lão đạo ngồi ở ghế bành thượng, ý bảo Lý Trường Thọ ở bên cạnh nhập tọa, hỏi: "Trường Thọ a, ngươi có chuyện gì muốn cùng vi sư thương lượng?"

"Sư phụ, trước mở ra quanh mình trận pháp đi, đệ tử sợ tai vách mạch rừng."

"Ân, " Tề Nguyên lão đạo gật gật đầu, đem nhà cỏ chung quanh trận pháp mở ra, rồi sau đó nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ một trận đánh giá.

Trước đây Linh Nga chưa dò đường 'Sư huynh rất không phạm' thời, Tề Nguyên lão đạo chỉ là cảm thấy chính hắn một đại đồ đệ, nhát gan sợ phiền phức, trời sanh tính sợ chết, nhưng tư chất thượng giai, tu vi tiến độ một mạch xem như không sai.

Nhưng lần đó bị nhốt tại đan phòng mê trận sau, Tề Nguyên lão đạo suy tư trước đây cùng đại đồ đệ ở chung trông...

Còn là không năng phát hiện gì dấu vết để lại.

Khả, đan phòng quanh mình đại trận...

Này huyền diệu 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》 ...

Còn có kia hắn không nhận ra không rõ cắt giấy thành người thần thông...

"Trường Thọ, " Tề Nguyên lão đạo hướng trước dò xét thò người ra tử, thấp giọng nói, "Ngươi cùng sư phụ thấu cái đấy.

Ngươi hiện tại, đến cùng gì cảnh giới?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Trước đây ra ngoài trở về nhà, đệ tử liền là độ kiếp đi."

Sau đó độ kiếp thời không cẩn thận phi thăng một chút hạ... Này nửa câu sau, tự nhiên là không thể trực tiếp nói .

Tề Nguyên lão đạo gật gật đầu, tâm trung hơi chút an ổn chút.

Cuối cùng, mình xác nhận đại đồ đệ tử chân thật tu vi;

Độ kiếp sau đó, liền là Nguyên Tiên thôi.

Một trăm nhị ba mươi năm tự thành tiên, này tư chất đã là thượng đẳng mầm tiên !

Tề Nguyên lão đạo lại nhíu mày nói: "Vậy ngươi vì sao phải che dấu cảnh giới?"

Bình thường hiển lộ ra cảnh giới, được môn nội chiếu cố, được môn nội bảo hộ, này bất rất tốt?"

"Su phụ, thể đạo gian nan, lòng người khó lường."

Lý Trường Thọ thấp giọng nói, "Ngài ngẫm lại xem, tại ta Phản Hư cảnh thời, một mạch biểu hiện vi hóa thân cảnh;

Kia nếu có người sẽ đối phó đệ tử, tự nhiên là dựa theo đối phó hóa thân cảnh luyện khí sĩ lai suy tính, kia đối phương rất lớn khả năng sẽ lộ ra sơ hở, đệ tử cũng có thể đa một ít sống sót cơ hội...

Này đạo lý, ngài phải năng hiểu được."

Tề Nguyên lão đạo gật gật đầu, mặt lộ vẻ suy tư, tổng cảm thấy không đúng chỗ nào kinh, nhưng nhất thời giữa không thể nói rõ lai.

Lý Trường Thọ lại nói: "Đệ tử một mạch nguy trang thành môn nội ưu tú đệ tử, thực lực theo sát mầm tiên sau đó, mỗi tháng có thể được nguyệt cung, so với kia chút mầm tiên chỉ kém hai thành.

Nhưng được đến chỗ tốt, chính là người bên ngoài không biết ta danh, không hiểu ta pháp, cũng sẽ không người hội tính kế.

Su phụ ngài ngẫm lại xem;

Chúng ta Tiểu Quỳnh Phong nếu xuất nhất cái mầm tiên, tất nhiên sẽ bị những người khác đỏ mắt.

Nếu xuất nhất cái thủ tịch đệ tử, nói không chừng, sẽ bị cái khác phong nhắm vào...

Phong cùng phong giữa, cũng sẽ tranh đoạt tu đạo tài nguyên, dù sao môn nội các phương diện thu vào, là bảo trì vững vàng."

Tề Nguyên suy tư một trận, lại chậm rãi gật đầu.

Trước kia tổng cảm thấy đại đệ tử này chút đường ngang ngõ tắt là nghiêng đạo lý, đến nay đại đệ tử thực lực so với chính mình còn muốn cường chút, lại đột nhiên cảm thấy, này chút đạo lý...

Kỳ thật, cũng nói được thông...

Tề Nguyên lão đạo phù râu thở dài: "Thật đúng là loại này, là vi sư trước đây suy nghĩ thiếu."

Lý Trường Thọ khiêu khiêu mi giác, không nghĩ tới sự phụ so với chính mình trong tưởng tượng hoàn hảo hốt...

Khụ, hoàn hảo thuyết phục.

"Sự phụ, đệ tử hôm nay nghĩ nói với ngài việc này, là có quan hệ ngài, sư muội, còn có ta, sau này đường ra."

"Đường ra?"

Tề Nguyên lão đạo nhất thời có chút dở khóc dở cười, mắng: "Ngươi này, làm sao bỏ ra con đường nhất nói?"

Chúng ta tại môn nội tu hành, mỗi ngày yên vui, chẳng phải mỹ ư?

Chính là cảm thấy môn nội, dung bất hạ ngươi này tiên nhân ?"

"Môn nội đối chúng ta tự nhiên là vô cùng tốt , như môn phái gặp, đệ tử khẳng định tại bảo mệnh điều kiện tiên quyết hạ, năng giúp toàn bộ giúp, sau này năng báo thù cũng khẳng định báo thù."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Khả sự phụ, ngài không nghĩ thọ nguyên lâu một ít?"

"Thọ nguyên thôi, này tự nhiên là nghĩ , " Tề Nguyên thở dài, "Nhưng ngươi không cần sự phụ lo lắng, năng hóa thành Trục Tiên, còn có cơ hội tu hành chí Chân Tiên, sự phụ đã là cảm thấy mỹ mãn..."

Lý Trường Thọ cười nói: "Sự phụ, có cái biện pháp, có thể cho ngài tại tu đến Chân Tiên sau đó, cũng khả kéo dài tuổi thọ."

Hơn nữa, đối đệ tử cùng sư muội, sau này cũng có rất nhiều chỗ tốt."

"Đối với ngươi cùng Linh Nga mới có lợi? Nói tới nghe một chút."

Lý Trường Thọ chỉ chỉ mặt trên, ngón tay tại trên bàn viết hai cái chữ to:

Thiên Đình.

—— cỗ chữ bản!

Tề Nguyên lão đạo nhượng mảy, trầm ngâm vài tiếng;

Lý Trường Thọ thấy thế, đáy lòng thở dài.

Nhà mình sư phụ phải là giống như đại đa số tu hành sĩ một loại, đối Thiên Đình loại này 'Nhà nước' nơi có chút kháng cự.

Này cũng không có biện pháp, dù sao sơn trung tu hành tiêu điều tự tại, xa sống khá giả thượng thiên chịu thiên quy quản thúc, còn muốn bị người đến kêu đi hét.

Lý Trường Thọ trước thời hạn chuẩn bị tốt một phen lí do thoái thác, thử xem có không khuyển bảo sư phụ thượng thiên;

Như sư phụ không nghĩ thượng thiên, kia Lý Trường Thọ cũng sẽ không cưỡng cầu, lần này cũng chỉ là ôm thử một lần tâm tính...

"Sư..."

Lý Trường Thọ vừa muốn mở miệng, Tề Nguyên chính là buồn bực địa đạo câu:

"Cái này địa phương, đối thọ nguyên có ích lợi gì?"

Ân?

Lý Trường Thọ sợ run hạ, "Sư phụ ngài chẳng lẽ không biết, nơi này chỗ tốt?"

"Vi sư nghe người ta nói khởi quá, Vu Yêu đại chiến sau đó, vài vị Thánh Nhân lão gia tại phá vỡ Yêu Đình thượng, lập như vậy cái địa phương, " Tề Nguyên nhíu mày đạo câu, "Cụ thể như thế nào, nhưng thật ra vẫn chưa nghe nói."

Lý Trường Thọ: ...

Lúc này Thiên Đình này tồn tại cảm...

Quả thực bất muốn quá nhượng người hướng tới!

"Sư phụ, ngài nghe đệ tử kể lại nói một câu đi."

Tề Nguyên lão đạo nhất thời gật đầu, nhiều có hứng tới địa nghe Lý Trường Thọ bắt đầu chậm rãi giảng thuật.

Nửa ngày sau.

Lý Trường Thọ chấp tay sau lưng đi trở về đan phòng, cái hộp nhỏ đã muốn tại sư phụ nơi đó thu đã trở lại.

Không nghĩ tới, sư phụ thế nhưng đối đi Thiên Đình nhậm chức cũng không kháng cự, nhưng lại cảm thấy tân kỳ, kế tiếp tu hành trùng kích Chân Tiên cảnh cũng cũng có động lực...

Cẩn thận ngẫm lại, sư phụ hóa thành Trọc Tiên sau đó, tại môn nội kỳ thật có chút không hợp nhau;

Nếu là sư phụ năng sớm ngày đột phá chí Chân Tiên cảnh, đi Thiên Đình hỗn cái tiểu lại, hoặc là làm nhất phương thổ địa, sư phụ cũng sẽ thoải mái rất nhiều đi...

Lý Trường Thọ mới cấp sư phụ để lại rất nhiều gia tăng tu vi đan dược;

Đều đã là Trọc Tiên, cũng không cần nói nhiều cứu gì, sau này phát triển tiềm lực bản thân liền hữu hạn, dùng đan dược đồng tu vi cũng không ném không thể.

Đợi sư phụ đến Chân Tiên cảnh, mình lại vận dụng Nguyệt Lão lão thiết quan hệ nhân mạch, nhượng sư phụ lẫn vào Thiên Đình đương văn lại, cũng không thành vấn đề...

Kế hoạch đệ nhị bước, chạy nhưng thật ra có chút dễ dàng.

Kế tiếp, liền xem sư phụ khi nào thì có thể đột phá đến Chân Tiên cảnh rồi, phỏng chừng còn muốn có cái ngàn năm;

Thậm chí hai ngàn niên...

Nhưng khẳng định xa tại Phong Thần đại kiếp nạn kiếp vận hình thành trước!

Trọc Tiên tu hành, so Thiên Tiên đạo Nguyên Tiên khó khăn rất nhiều; nhất bộ phận, cũng là không có thể được toàn bộ thiên kiếp cơ duyên nguyên nhân.

'Trước đó, muốn hay không làm nhất cái sơn môn ngoài an toàn phòng?'

Lý Trường Thọ đáy lòng chậm rãi cân nhắc .

Vạn nhất tại bọn họ thầy trò ba người đi Thiên Đình báo danh trước, Độ Tiên Môn gặp được diệt môn nguy cơ, mình cũng tốt mang sư phụ cùng sư muội có cái đặt chân nơi...

Tại trong rừng bước chậm một trận, Lý Trường Thọ đáy lòng còn là tạm thời đánh mất cái này chủ ý.

Hiện tại tối ưu tiên hạng mục công việc, là đem Tiểu Quỳnh Phong hợp lại đại trận làm tốt;

Mà trên thực tế, mình cũng không như vậy Đa Bảo tài, lại đi tạo ra nhất cái trận pháp đầy đủ hết 'An toàn phòng' .

Mới vừa đi hồi đan phòng, Lý Trường Thọ tiên thức liền bắt đến Tử Ô bay tới thân ảnh.

Lần này Ngao Ất đột nhiên tới chơi, Tửu Ô sư bá quả thật là giúp mình rất nhiều, mặc kệ có phải hay không giúp đảo bận rộn, tâm ý mình là muốn lĩnh .

Này thấp đạo nhân tâm tình tựa hồ thập phần không sai, tiên nhập Tiểu Quỳnh Phong bên ngoài ngàn cách đại trận, chính là một trận cười to.

"Ha ha ha ha!

Trường Thọ sư điệt, ngươi đoán bản sư bá cấp ngươi cảm đến rồi gì?

Lần này ngươi ứng đối Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ nhất hành coi như thích đáng, môn nội cấp ngươi nhiều tưởng thưởng!"

Nói trung, thấp đạo nhân đứng ở vân thượng, trực tiếp đem hai chỉ bảo nang ném tới, "Đều là chút bầy trận dùng bảo tài, xem như môn nội cổ vũ ngươi tiếp tục nghiên cứu trận pháp đạo!"

Lý Trường Thọ dùng tiên lực đem bảo nang không trụ, xa xa kiểm tra rồi một bên, mới cầm trong tay.

Đối này, Tửu Ô đã muốn thấy nhưng không thể trách, cười mây đứng ở mười trượng ở ngoài giữa không trung.

Lý Trường Thọ chấp tay hành lễ, "Đa tạ sư bá ."

"Ai, hiện tại tạ ơn ta quá sớm ."

Tửu Ô lại lấy ra nhất bả màu trắng bạc tiểu kiếm, tùy tay ném tới, giả bộ làm tỉnh tâm địa đạo câu: "Đây là Đạo Tàng nội điện chuẩn nhập khiến.

Bản sư bá mất điểm môi, ở bên kia cấp ngươi cầu tới;

Đạo Tàng nội điện, có đại lượng môn nội Chân Tiên mới có thể xem thêm trận pháp, luyện đan điển tịch.

Thế nào?

Ân?

Ừ?"

Nói trung, Tửu Ô một trận tế mi lộng nhãn.

Lý Trường Thọ đáy lòng vừa động, lập tức đem này màu trắng bạc tiểu kiếm trao ở trong tay, qua lại thưởng thức hai lần, khóe miệng thoáng giờ lên.

Không nghĩ tới, lần này thế nhưng còn có bậc này chỗ tốt!

Trước bại lộ tu vi, khiến cho chú ý, xem như hơi chút thiệt thòi nhất sống;

Lúc này xem ra, quả nhiên là được lợi !

"Sư bá, tiến vào ngồi xuống nói đi."

"Không được không được, " Tửu Ô khoát tay, thờ dài, "Ai, ta chính là một nhọc mệnh, lập tức vừa muốn xuất môn .

Người sớm một chút thành tiên, cũng làm môn nội chấp sự, chỉ biết này sống có bao nhiêu mệnh người."

Lý Trường Thọ tâm trung vừa động, hỏi: "Sư bá lần này ra ngoài, bởi vì chuyện gì?"

Tửu Ô cười nói: "Trung Thần Châu tựa hồ muốn làm một lần tam giáo tiên tông đại hội, dự tính tại năm mươi năm sau hoặc là trăm năm sau.

Bản sư bá lập tức liền cùng hai vị trưởng lão cùng nhau tiến đến lộ cái mặt, đại biểu Độ Tiên Môn, đi theo kia chút đại môn đại tông thương nghị việc này cụ thể;

Bất quá, chúng ta Độ Tiên Môn so với kia chút đại tông môn, niên đầu quá thiển, phân lượng Thái Thanh, cũng không dám nhiều lời thoại, cũng chột nghe cái khác Nhân Giáo tiên tông ."

Tam giáo tiên tông đại hội?

Này là... Gì đồ chơi?

Cùng Phong Thần đại kiếp nạn có quan hệ?

Lý Trường Thọ lược làm suy tư, Tửu Ô tựa hồ có chút sốt ruột, dãn dò nửa câu hảo hảo tu hành, lập tức liền muốn xoay người chạy lấy người.

Lý Trường Thọ ngẩng đầu vừa thấy, vội nói:

"Sư bá, chậm đã!"

Nói trôi chảy cũng là, vốn nên hô 'Dừng bước' mới đúng.

-----oOo-----

Thứ bảy thập chín chương được đền bù mong muốn, rượu nếp phá quan

Rời Tiểu Quỳnh Phong, Từ Ô nhìn trong tay binh sứ, đáy lòng một trận tán thưởng.

'Không nghĩ tới, Trường Thọ sư diệt cùng môn nội 'Tối bất cận nhân tình' Vạn Lâm Quân trưởng lão, đã muốn hỗn như vậy thực.

Đây chính là năng độc thương tôn Thiên Tiên thứ tốt đấy nhé...

Trường Thọ cũng là có tâm rồi, cảm như vậy quý trọng độc đan, cấp bản đạo phòng thân dùng.'

Từ Ô cười khẽ tiếng, nâng lên tay áo mắt nhìn, làm cho này bình đan dược, tuyền cái không dễ dàng cảm sai trong tay áo bảo nang, cưỡi mây tiếp tục phiêu hướng Phá Thiên Phong phương hướng.

Đan trước phòng, Lý Trường Thọ ngồi ở ghế nằm thượng, tiếp tục thưởng thức kia chỉ màu trắng bạc tiểu kiếm.

Đạo Tàng nội điện...

Chậc, Đạo Tàng nội điện!

Độ Tiên Môn hạt nhân đạo thừa, cấp cao pháp thuật, thần thông, luyện đan, trận pháp, luyện khí đẳng trân quý điển tịch;

Còn có một ít, có thể cảm mình nguyệt cung số định mức, đi đổi lấy dược thảo, bảo tài!

Lý Trường Thọ tự giác, mình hiện tại cười, phải như là cái thấy được thanh lâu cơ hán tử, lại hết lần này tới lần khác giành được phú thương lão cha cấp bó lớn bạc...

Khụ hai tiếng, lập tức khôi phục ngày thường bình tĩnh.

Việc này quả thật nhượng hấn thập phần vui vẻ.

Độ kiếp, phi thăng sau đó, mình tối thiểu, chính là này chút nội tình.

Bất quá... Hiện tại cũng không có thể lập tức liền đi qua.

Trước an ổn một chút thời gian, đẳng môn nội đối mình chú ý độ đánh xuống đi, lại đi Đạo Tàng nội điện cũng không muộn.

Dù sao Phá Thiên Phong ngay tại kia, cũng sẽ không chân dài chạy, cũng không ngu công làm sự.

Cấp Tửu Ô sư bá độc đan, coi như là đối Tửu Ô sư bá tạ ơn lễ, quả thật là được tự Vạn Lâm Quân trưởng lão tay.

Mỗi cái luyện đan sư luyện chế cấp cao tiên đan đều sẽ có rất nhỏ bất đồng, Lý Trường Thọ luyện đan, cũng sẽ có một chút 'Cái người đánh dấu' ;

Loại này đưa **【chính đan】**, mà không phải đưa **【độc đan hiệu quả trị liệu】** tình huống, cũng chỉ có thể cảm Vạn Lâm Quân trưởng lão độc đan xuất đến rồi...

Tửu Cửu sư thúc một mạch không xuất quan, mình tại môn nội tùy tiện cảm ra bản thân luyện chế cấp cao độc đan, rất khó giải thích rõ ràng luyện chế thời, áp chế, hỗn hợp độc tính tiên lực từ đâu mà đến.

Nói trở về, Tửu Cửu sư thúc bế quan lâu như vậy... Lần này, chẳng lẽ là muốn đột phá Thiên Tiên?

Không đúng, nàng phải còn kém một ít cảnh giới...

Lý Trường Thọ ngược lại là có chút lo lắng Tửu Ô sư bá, loại này không ngừng vì môn nội hồi hải ngược xuôi, tự thân tu hành khó tránh khỏi sẽ bị ảnh hưởng.

—— đại khái này cũng là Đạo Môn tu sĩ, không muốn đi Thiên Đình tu hành nhất đại nguyên nguyên nhân sở tại.

Thu hồi màu bạc tiểu kiếm, Lý Trường Thọ tiên thức quét mắt bên hồ, phát hiện Linh Nga còn tại kia thành thành thật thật viết chính tả kinh văn, đáy lòng nhẹ nhàng thờ dài.

'Hoàn hảo ca tâm lý chịu đựng năng lực đủ cường, không bị người dọa thành công năng hỗn loạn.'

Mở ra chung quanh đại trận, dùng người giấy nguy trang thân hình, hóa thành nhất sợi khói nhẹ bay vào dưới đất, đi dưới đất mật thất.

Cẩn thận ngẫm lại, lần này thật cũng muốn cảm tạ long cung Nhị Thái Tử Ngao Át điện hạ không có việc gì tìm việc, ngàn dặm bạch cấp...

Tuy rằng gặp được đến này vị long cung thái tử, một mạch đều là chuyện phiến toái, nhưng lần này kết quả, nhưng thật ra bất ngờ không sai.

Long cung trừ yêu đại hội, mình cuối cùng làm đến rồi Tam Muội Chân Viêm tu hành pháp;

Lần này Tiệt Giáo luyện khí sĩ đến đây đập sân bãi, mình được Đạo Tàng nội điện chuẩn nhập chứng...

Cũng liền ngẫu nhiên gặp gỡ lần đó, tính mình không hay ho, bởi một đồng mê được, cũng không dám đi tìm long cung cầm 'Không giết ân' đại lễ bao...

Lần sau nếu là lại gặp được này vị long cung thái tử...

Quên đi, tốt nhất là đừng gặp được.

Lý Trường Thọ lắc đầu, đã muốn đến hợp lại đại trận trung ương vị trí, cất bước đi hướng phía trước tầng nham thạch...

Cùng lúc đó;

Kim Ngao Đảo bảo trì trung.

Chính cơ rút lại tại trì góc đáy lạc, tu hành 'Ngưng thổ thành băng' phương pháp Ngao Át, chẳng biết tại sao đánh cái rừng mình.

Cái này rừng mình, nhượng hẳn từ ngộ đạo cảnh trung tĩnh lại;

Đáy lòng hiện ra trước đây Độ Tiên Môn nhất hành, mình lại hai lần thua ở Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ trong tay tình hình, Ngao Át đáy lòng đồng thời không có gì oán hận;

Thần thông pháp thuật không bằng người, này không có gì tốt oán .

'Như ta đều không thể buông thả thua, không thể thừa nhận mình thất bại, kia như thế nào đi làm ảnh hưởng Long tộc sự?'

Ngao Át trong ánh mắt xẹt qua một chút thoải mái.

Lại nghĩ tới, mình cùng Trường Thọ huynh, trắng đêm giám thương (giám định và thưởng thức) đồ xanh, ngâm thi làm phú...

Từ Trường Thọ huynh biểu lộ ra hàm dưỡng lai xem, này thật là người khiêm tốn một loại nhân vật, Nhân tộc bên trong khó được ôn nhã người.

Về sau như có cơ hội, còn muốn đi Độ Tiên Môn bãi phòng mới là.

Về phần, Kim Ngao Đảo năm vị sư huynh tại Độ Tiên Môn cũng ném mùi thất bại...

Trở về trên đường, bọn họ tám người liền cho nhau ước hảo.

Việc này, hỏi Kim Ngao Đảo sau, không đề cập tới là được.

— này là vi hai giáo quan hệ vững vàng phát triển, mới không phải cảm thấy bỏ da mặt!

"Ngao Át sư thúc?"

Bên cạnh ao đột nhiên đến rồi một tiếng khinh gọi, thanh long long thủ ngẩng đầu nhìn đi, cách trong suốt nước ao, thấy được đứng ở bên cạnh ao thiếu nữ hạm chỉ.

Thanh long long thủ lộ ra nhất sợi mỉm cười, hóa thành nhân thân chậm rãi bơi đi lên.

Tuy rằng hình người trạng thái thân thể không biết vì sao không lâu rồi, nhưng mình, tóm lại cũng là có thiếu niên thân hình...

Có một số việc, cũng sẽ không có gây trở ngại.

Bên cạnh ao thiếu nữ hỏi: "Người không tại tu hành ư? Có thể hay không sảo đến sư thúc người nha."

"Ta... Vừa rồi tại suy tư một việc, vẫn chưa tu hành, hôm nay muốn đi Đông Hải đi dạo ư?"

"Đông Hải có đẹp cảnh đẹp ư?"

"Ân, bên kia có mấy chỗ không sai cảnh đẹp, san hô bảo lâm, hải lâm lạc bặc..."

Rất nhanh, thiếu niên thiếu nữ cười mây hương tới Đông Hải mà đi.

Chỗ ngồi này đại đảo một mặt, kia thật lớn kim ngao đầu, cặp kia khủng bố mắt to, lại mở nhất điều khe hở.

Nhưng lần này, nó nội đa vài phần dao động;

Chắc là ý cười.

...

Đi ở cự thạch thông lộ trung, Lý Trường Thọ tiên thức khuếch tán tại Tiểu Quỳnh Phong quanh mình, để ngừa có người tiếp cận;

Kế tiếp, Lý Trường Thọ muốn dùng mua tới rất nhiều bảo tài, luyện chế trận cơ, đổi mới, mở rộng Tiểu Quỳnh Phong đại trận hệ thống;

Từ Ô sư bá đưa tới này chút bảo tài, xem như môn nội tướng thưởng, có thể dùng để cải tạo tầng ngoài khôn trận mê trận, ở trong đó quang minh chính đại, tăng thêm nhất bộ phận nhằm vào vô lễ xâm nhập giả sát trận...

Tầng ngoài đại trận, tự nhiên phải đợi Tử Cửu sư thúc xuất quan bố trí lại; nhà mình sư phụ thực lực hữu hạn, khó có thể áp chế bố Liên Hoàn Trận thời linh lực bắt đầu khởi động.

Đẩy ra kia phiến cửa gỗ, lúc này mật thất, bị bày tràn đầy;

Ba mươi hai chỉ tà phóng ngọc chất phương cách, tinh tế địa sắp hàng , mỗi cái phương cách nội, là đã muốn động lại màu trắng 'Nhựa cây' .

Này là cắt giấy thành người thân thông muốn dùng 'Giấy' ;

Này chút nhựa cây cũng là trải qua hơn mười đạo trình tự làm việc xử lý, bảo tồn sinh linh khí tức, mà lại năng dung nạp pháp lực, tiên lực.

Chế tác người giấy thời, nhìn như Lý Trường Thọ chi là cầm nhất tờ giấy tùy ý lấy tay cắt xén, trên thực tế này 'Giấy' bản thân, liền đã xem như nào đó pháp bảo...

Động tác nhanh nhẹn địa, đem đã muốn bỏ rơi tốt trang giấy xếp hảo, lại dùng nhất trương khắc đặc thù cấm chế da thú ngăn chặn, Lý Trường Thọ lúc này mới đi đến bàn sách sau.

Chế tác 【 giấy đạo nhân 】 quả thực quá phí giấy, nhượng hấn mỗi cách hai năm, liền muốn chế tác một đám 'Giấy' ;

Cái này làm cho, trước đây na tới kia mấy khối lão linh thụ, rõ ràng gầy yếu rất nhiều...

"Hiện tại cũng muốn bắt đầu duy trì giấy ;

Giấy đạo nhân phương pháp còn không ổn, dùng đa giấy cũng là lãng phí."

Tưởng tượng đến, kế tiếp mình có thể tiếp xúc đến một đồng cấp cao trận pháp, cấp cao pháp bảo cấm chế, tiếp tục hoàn thiện giấy đạo nhân thân ngoại hóa thân pháp, Lý Trường Thọ lại nhin không được cười khẽ tiếng...

Người phùng việc vui tinh thần thích, mặt mày hơn hờ phúc vận lai.

Bất quá, Lý Trường Thọ rất nhanh đã đem này phần vui mừng áp chế đi xuống.

Căn cứ hấn kiếp trước kinh nghiệm, càng là vui vẻ thời điểm, lại càng dễ dàng có gì tai họa từ trên trời giáng xuống.

Tỷ như hấn kiếp trước tốt nghiệp đại học thời, từng có cái cảm tình ổn định bạn gái;

Lúc ấy trong nhà cho nhất bút gây dựng sự nghiệp tài chính, Lý Trường Thọ liền vui vẻ địa bắt đầu mưu hoa tương lai, muốn cảm tình sự nghiệp song mùa thu hoạch...

Nhưng mà...

Bạn gái tại hẳn đem kế hoạch nói ra khẩu trước nửa phần chung, đề chia tay, chính thức trở thành trước bạn gái.

Đây là vui quá hóa buồn tốt nhất vẽ hình người!

Thu liễm tâm tình, bắt đầu tay quản lý bảo tài.

Kể tiếp nửa năm, Lý Trường Thọ đều là tại mật thất trung bận rộn, chuyên tâm luyện chế trận cơ, mở rộng Tiểu Quỳnh Phong sơn trong cơ thể đại trận.

Kia chỉ treo tại đan phòng bên ngoài, dùng trắc cảm thạch làm thành 'Phong Linh', cũng liên tục hai tháng chưa từng có hào quang lóe ra...

Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ nhất hành khiến cho phong ba, tại môn nội dần dần bình ổn .

Lý Trường Thọ lại đợi nửa năm, mới từ mật thất trung xuất lai, thay đổi thân sạch sẽ trường bào, cười mây phi tại thích hợp độ cao, hướng Phá Thiên Phong sau Đạo Tàng điện mà đi.

Như thế nào Đạo Tàng?

Đạo thừa sở tàng, liền là Đạo Tàng.

Chỗ đó điển tịch, chỉ có nhất tiểu bộ phận là Độ Tiên Môn tiên nhân sáng chế, đại bộ phận đều là ngoại lai vật;

Độ Tiên Môn lịch đại Thiên Tiên, Chân Tiên, ra ngoài du lịch được một ít tự thân vô dụng công pháp, điển tịch, tạp vật, đều sẽ đặt ở Đạo Tàng trong điện;

Một ít giá trị so với cao điển tịch, hoặc là cao thâm công pháp sao bản cũ, thì sẽ bị thu vào nội điện.

Đạo Tàng điện quy mô tương đương không lồ, ngoài điện có thể dung nạp hơn một ngàn người, nơi nơi đều bày đầy gửi điển tịch, thuật pháp giá sách;

Mấy chỗ góc trung, còn có năm xưa tích lũy, chưa bị người quản lý 'Tạp vật đồng' .

Chớ có xem thường này chút tạp vật đồng.

Này, kỳ thật chính là Độ Tiên Môn nội tình!

Lý Trường Thọ từng tại này chút, thả không biết bao nhiêu niên tạp vật đồng trung, tìm được Vu tộc không tron vẹn bí lục, tại nhất trương phá da thú trung, tìm được rồi 'Nhiễm huyết vải bố phiến' ...

Lúc ấy, hấn cũng không phải là tùy tiện đến đây ngoài điện làm này chút, tại Bách Phàm Điện lĩnh cái quét tước chỗ đó công vụ;

Dùng vài năm thời gian, tinh tế tìm kiếm.

Bởi vậy còn được Bách Phàm Điện ngợi khen, kia vài năm một mạch cấp hấn song bội nguyệt cung...

Đến nay Lý Trường Thọ, đã muốn sẽ không lại đi giờ này chút tạp vật đồng .

Vô hấn, tìm khắp lần, một chút hữu dụng đồ vật đều chưa !

Đáng tiếc là, ở bên trong tìm được kia bả, còn sót lại một chút công đức lực khắc đao, đã muốn hủy ở Thành Tiên kiếp...

Nhưng hấn thông qua một khác trương da thú tàn cuộn, tìm hiểu xuất 'Viết kinh luật cũ' thần thông, chính là Thành Tiên kiếp hủy bất rơi .

Đạo Tàng điện ngoài điện, lúc này cũng có mười mấy tên đệ tử;

Có ý tứ là, hơn mười người chính tụ tại gửi độn pháp kia mấy cái giá sách bên cạnh, xem thêm nguyên bản không người hỏi thăm Ngũ Hành độn pháp, cùng với cái khác thiên môn độn thuật...

Lý Trường Thọ vẫn chưa đa xem, cúi đầu đi tới ngoài điện sâu nhất chỗ, tìm được kia hai phiến được khảm tại nham vách tường trung, tản ra mỏng manh hào quang đại môn...

Đêm quang pháp châu tản ra nhu hòa ánh sáng, một vị trưởng lão đang ngồi ở trước cửa bồ đoàn thượng, nhắm mắt dưỡng thần.

Này vị trưởng lão cái đầu ứng bất tính rất cao, khuôn mặt gầy gò, tóc dài xám trắng, trên mặt không có bất luận nếp nhăn, nhưng cấp người một loại không hiểu già nua cảm giác.

【 kỳ linh trưởng lão, môn nội cao thủ, tu vi không rõ, hàng năm trấn thủ Đạo Tàng điện, cục nhỏ ra ngoài, cân cước không rõ. 】

Về này vị trưởng lão danh hào, Lý Trường Thọ còn là tại đi bắc châu lần đó, tại Tửu Cửu sư thúc trong miệng nghe được .

Hai tay bung màu trắng bạc tiểu kiếm, Lý Trường Thọ khom người hướng trước, nói: "Đệ tử nghĩ đi vào xem thêm môn nội điện tịch."

Kỳ linh trường lão chậm rãi trợn mắt, cặp kia màu xám con ngươi không hề dao động, chỉ là chăm chú nhìn một trận Lý Trường Thọ trong tay tiểu kiếm, vẫn chưa đa xem Lý Trường Thọ.

"Vào đi thôi."

"Là."

Mông manh ma sát tiếng trung, Đạo Tàng nội điện đại môn chậm rãi mở ra nhất điều khe hở, Lý Trường Thọ đi vào trong đó, lắc mình biến mất không thấy.

Cuối cùng...

Hỗn vào được...

...

Lý Trường Thọ bên này vừa mới tiến Đạo Tàng nội điện, Phá Thiên Phong một khác chếch, Tụ tụ chín tiên cư trú nơi.

Chợt nghe sét đánh một tiếng nổ vang, một tòa lầu các nội lô quang lóe ra, bên ngoài trận pháp nháy mắt bị tách ra, một đạo thon thả bóng hình xinh đẹp, chậm rãi lên tới không trung.

Kia mấy danh vĩnh viễn đều có bận rộn bất hết việc vất vả tạp dịch đệ tử nhất tề ngẩng đầu, từng người lộ ra vài phần tán thưởng ánh mắt.

Không trung huyền dừng nữ tiên, thân chu có lông lánh không ngừng tiên quang, đem nàng kia khuôn mặt đản chiếu linh động động lòng người.

Mái tóc theo gió phất phới, thân thượng áo gai áo ngắn vẫn như cũ căng thẳng, váy ngắn làn váy nhẹ nhàng đong đưa, quang chân ngọc mũi chân hạ tham...

Rất nhanh, nàng mở cặp kia thuần triệt vô cấu đôi mắt, khoe miệng lộ ra vài phần tự tin mỉm cười.

Chân Tiên cảnh, đại hậu kỳ!

Vừa mới phản siêu ngũ sư huynh cùng lục sư tỷ!

Lần này không nghĩ tới tiên cảnh lớn như vậy! Một mực ngộ đạo trạng thái bên trong, bất tri bất giác quá lâu như vậy!

Cầu một lát thắt lưng, đắc ý một trận, nhưng làm ta nghẹn phá hủy!

Hi hắc hắc, ngô sư huynh ?

Tiểu thọ thọ ?

Đều chưa người nghênh đón ta xuất quan ư?

Tửu Cửu thuận tay tìm tòi hương mình bên hông, cầm tiểu hồ lô.

Thật sự là, ta lần này bế quan có khá lớn bay vọt, sư phụ cũng không nên khoa ta vài câu mới...

"Ách!"

Tửu Cửu cúi đầu nhìn mình âu yếm tiểu rượu hồ lô, nhẹ nhàng quơ quơ, bên trong thế nhưng không có nửa điểm tiếng nước.

Nguy rồi!

Mình bế quan trước nâng cốc đều uống hết, mới tìm hồi bình cảnh đột phá thời cảm giác, tiến nhập ngộ đạo cảnh giới!

Tê ——

Mãnh liệt hấp nhất mồm to khí, Tửu Cửu cũng bất chấp lại bày tạo hình, vội vàng trở xuống mình lều các, nó nội lập tức truyền đến một trận lục tung tiếng vang...

Đáng giận, mình như thế nào khả năng có trĩ hàng!

Có rượu căn bản tồn không được nha!

"Ngũ sư huynh!

Mau cứu mạng!"

Tửu Cửu lao ra lều các, vội vàng bận rộn bận rộn chạy tới Tửu Ô lều các, nhưng xa xa chỉ thấy Tửu Ô lều các chung quanh đại trận toàn bộ khai hỏa, trước cửa còn treo nhất cái 'Có việc ra ngoài' mộc bài.

"A nha!

Tiểu thọ thọ! Cũng không thể được dự chi tiền công!"

Tửu Cửu vội vàng đưa tới hồ lô lớn, ôm hồ lô lớn liền phóng lên cao, hướng tới Tiểu Quỳnh Phong phương hướng phóng đi;

Ngự trông không tốc độ nhanh như lưu quang ảo ảnh, dọa mộng mấy cái đi ngang qua đồng môn...

Một lát sau, Tiểu Quỳnh Phong.

Đang ở im lặng tu hành Linh Nga, đột nhiên nghe được nhà cỏ ngoài có nặng vật đập lạch tiếng vang;

Linh Nga lập sinh cảnh giác, linh thức hướng ra phía ngoài tra xét, nhu đề cầm mấy chỉ bình sứ;

Nhưng mà nàng vừa muốn đứng dậy xem xét, liền phát hiện mình nhà cỏ ngoài trận pháp, bị người mạnh mẽ phá tan!

Một đạo bóng xám trực tiếp nhảy vào môn nội, dừng bước, nằm úp sấp ngã xuống trên mặt đất, sợ tới mức Linh Nga thiếu chút nữa liền cầm trong tay bình sứ vãi ra đi...

Không đúng, cái này đáng giận quy mô, còn có kia năng giao thân xác đều bắn ngược lên kinh người co dãn...

"Tiểu sư thúc?"

Ngươi làm sao vậy!"

Linh Nga vội vàng hướng trước, có chút lo lắng la lên .

Tửu Cửu cả người vô lực quỳ rạp trên mặt đất, chậm rãi quay đầu, lộ ra một bức... Giống như tại sa mạc trung sắp khát chết phàm nhân suy sụp khuôn mặt...

Vừa sợ được Linh Nga chân tay luống cuống.

"Tiểu sư thúc ngươi đừng làm ta sợ! Ta sư huynh mới vừa đi Phá Thiên Phong !"

"Mau..."

Tửu Cửu môi run rẩy , đối Linh Nga vờn hy vọng tay nhỏ bé;

Giống như là phun cuối cùng một hơi thời, dùng cuối cùng lực lượng, mang xuất một chữ...

"Rượu..."

-----oOo-----

Thứ tám thập chương Nguyên Trạch: Việc này nhất định công thành!

"Cáp ——

Thích!"

Mới vừa 'Tần tần tần' quá Tử Cửu ghé vào thập trên bàn, khuôn mặt đỏ rực, trong tay nắm trống rỗng bầu rượu, phát ra hai tiếng thoải mái mà lại thỏa mãn than nhẹ.

Bên, Linh Nga có chút dở khóc dở cười, khuyên nhủ: "Su thức, ngài đối rượu quá mức ý lại."

"Ôi chào hắc hắc, " Tử Cửu một tiếng than nhẹ, "Đây là tâm đầu hảo, cũng không thể tùy tiện vứt bỏ!

Vứt bỏ sẽ không có tinh khí thần !

Tiểu Linh Nga, vài năm không thấy, lại đẹp ơ.

Lai, nhượng su thức nhìn xem!"

"Su thức, trận pháp phá hủy, ngài đừng nháo..."

Linh Nga cười khổ nhẹ nhàng né tránh, vì say Tử Cửu cũng vẫn chưa cường mẽng, nhéo nhéo Linh Nga khuôn mặt lại nằm úp sấp trở về.

Đối Tiểu su thức mà nói, ngài quá mệt mỏi, thủy chung không bằng nằm úp sấp thoải mái.

"Linh Nga, người sư huynh đi Phá Thiên Phong làm gì."

"Chắc là đi Đạo Tàng điện rồi, phỏng chừng rất nhanh sẽ trở về."

"A, Đạo Tàng điện..."

Linh Nga thu nạp làn váy, tao nhã ngồi chồm hõm ở một bên, vì Tử Cửu điều phối tân nhất hồ thần tiên say.

Hoàn hảo, sư huynh tại nàng nơi này cũng để lại chút mê dược... Khụ, rượu nước nguyên dịch, bằng không liền vừa rồi loại kia tình huống, Linh Nga thật sợ Tiểu su thức hội tẩu hỏa nhập ma.

"Cảm ơn tiểu Linh Nga!

Hắc hắc, Tiểu Quỳnh Phong người lại hảo, nói chuyện lại dễ nghe, còn có rượu uống, siêu hi hoan nơi này."

Chợt nghe Tử Cửu nói thầm nói: "Nói đến tu đạo loại sự tình này, mỗi người đạo đều bất đồng, ta đạo chính là rượu, này bất thành ư?"

Linh Nga cười khẽ tiếng, "Tự nhiên là có thể."

Tử Cửu nâng lên bầu rượu, đem bên trong tàn nhường hương tới bên miệng ngã hai hạ, chặc lưỡi, liếm liếm;

Vừa rồi uống có chút cấp, lúc này khốn ý cũng tuôn đi lên.

"Tiểu Linh Nga, cho ngươi mượn giường dùng dùng cấp..."

Thoại còn chưa nói hết, Tử Cửu đã muốn dẫn theo mình hô lô đi giường, nghiêng người liền nằm đi xuống, hô hô ngủ.

Linh Nga cười khỏ tiếng, thu thập hảo trên bàn chén bàn, lại ngồi ở kia, đối Tiểu sư thúc 'Tội ác' phát hội lẳng...

Cuối cùng sâu kín thờ dài, dẫn theo bò đoàn đi nhà cỏ trước cửa ngồi xuống.

Ngoài phòng trận pháp bị Tử Cửu sư thúc đánh vỡ ;

Mà Tử Cửu sư thúc uống rượu ngủ thời điểm, luôn năng thần kỳ địa, đem một ít bên người quần áo loạn ném...

Nàng chính là muốn ở trong này xem trọng, tránh cho Tiểu sư thúc bị người bên ngoài nhìn tiện nghi đi.

Ngồi xuống, ngộ đạo;

Ngộ là sư đạo, nghĩ là huynh sự.

Linh Nga rất nhanh bước đi cái thần, lại bắt đầu suy tư khởi 'Sư huynh đến cùng hỉ hoan đâu nào loại nữ tử' loại này nhân sinh đại đạo.

Nhưng lần này, Linh Nga chính là phỏng chừng sai lầm rồi...

Lý Trường Thọ đi Đạo Tàng trong điện, nửa tháng chưa phản.

Tử Cửu tỉnh ngủ sau, cùng Linh Nga từ bắt chước tiên sinh chơi đến rồi gõ trang điểm, lại từ rồi gõ trang điểm chơi đến chân nhân trang điểm;

Cuối cùng, tại uống hết tiểu Linh Nga bên này rượu nước tồn lương sau, Tử Cửu lại chán đến chết...

Trước sau đợi nửa tháng, muốn tìm Lý Trường Thọ khoe ra hạ mình tu vi tiến cảnh, thuận tiện làm chút rượu uống Tử Cửu, cuối cùng nhịn không được đứng lên!

"Người này, đi cái Đạo Tàng điện chậm trễ lâu như vậy!

Ta đi Đạo Tàng điện tìm hắn!"

"Ai, sư thúc..."

Linh Nga còn chưa có thể lái được khẩu khuyên bảo, Tử Cửu đã là nổi giận đùng đùng địa nhảy đến không trung, khóa ngòi ở hồ lô lớn trước miệng, hướng tới Phá Thiên Phong phương hướng bay nhanh mà đi!

Nhưng mà, đến Đạo Tàng ngoài điện điện, Tử Cửu vòng vo hai vòng, cũng không tìm được Lý Trường Thọ thân ảnh;

Tiên thức qua lại tìm tòi, nửa điểm Lý Trường Thọ khí tức đều cảm giác không đến.

Đi địa phương khác?

Tử Cửu lưng hồ lô lớn luôn đến nội cửa điện trước, lén lút, đụng đến kỳ linh trường lão bên cạnh, đột nhiên một tiếng hô to:

"Trường lão!"

Kỳ linh trường lão chậm rãi trọn mắt, có chút vô thần hai mắt, nhìn thấy Tử Cửu sau, nhất thời đến rồi chút tinh thần, bên miệng mang thượng một chút mỉm cười...

"Tiểu cửu, lại tìm không được gì ?

Ta đi giúp ngươi cầm lai."

"Trường lão ngài nhìn thấy quá nhất cái Phản Hư cảnh đệ tử ư?

Hắn gọi Lý Trường Thọ, Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, đại khái... Như vậy cao!"

Tử Cửu nâng cánh tay, điểm chân khoa tay múa chân một chút Lý Trường Thọ cái đầu;

"Người thoát nhìn rất sạch sẽ , nhưng là tâm rất xấu, thường xuyên dùng hảo tửu áp chế hắn đáng yêu thiện lương Tiểu sư thúc, nhượng Tiểu sư thúc làm cái này làm cái kia!"

Kỳ linh trường lão cẩn thận nghĩ nghĩ, rất nhanh liền cười nói: "Ồ bên trong điện."

Tửu Cửu sừng sốt, "Ngài như thế nào phóng hấn đi nội điện?"

"Tựa hồ, hấn cảm chuẩn nhập khiến kiếm..."

Kỳ linh thì thảo tiếng, vừa muốn tiếp tục nói chuyện, bên cạnh cũng đã không còn rồi Tửu Cửu thân ảnh.

Nội điện đại môn đã muốn bị Tửu Cửu đẩy ra, nàng nghiêng thân hướng tới bên trong nhìn vài lần, đồng thời không có tìm được Lý Trường Thọ thân ảnh.

"Ân? Bất ở trong này?"

Tửu Cửu tán mát ra tiên thức, tại chỗ đó hết lần này đến lần khác suu tâm, cuối cùng tại nhất cái không chớp mắt góc, 'Xem' đến tựa vào tường bên xem ngọc giản Lý Trường Thọ...

'Người này, tàng như vậy thâm, đang nhìn thu cung đồ ư?'

Tửu Cửu nhất thời hí mắt cười, đáy lòng nổi lên hoai chủ ý.

"Trường lão, ta đi vào nha."

"Đi thôi đi thôi."

Kỳ linh trường lão cũng không quay đầu lại địa khoát tay, tiếp tục nhắm mắt ngồi xuống, khoe miệng ý cười còn sót lại.

Tửu Cửu rón ra rón rén vào nội điện, nương các nơi giá sách cùng tạp vật cái che lấp, trộm hướng tới góc trung Lý Trường Thọ tới gần.

Nội trong điện cũng có mấy đạo thân ảnh, đều là môn nội Chân Tiên, hoặc tại tìm đọc điển tịch, hoặc tại góc trung tìm hiểu đoạt được.

Nội điện quy mô, so với ngoài điện nhỏ đi nhiều;

Nhưng nơi này điển tịch, tùy tiện sao một quyển đi ra ngoài, đều năng tại phòng trần trên đôi lầy rất nhiều bảo tài linh dược.

Trừ Vô Vi Kinh, cùng với tất cả phong phong chủ, này trường lão tư tàng, Độ Tiên Môn nội cấp cao thuật pháp, tại chỗ đó đều năng tìm được;

Tỷ như Lý Trường Thọ lúc này chính bồng cuộn đọc 《thiên phạm cấm lục》, trong đó liền thu nhận sử dụng không ít cấp cao luyện khí cấm chế, khả bằng này đoán chú cấp cao tiên bảo.

—— đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có kỹ thuật cùng cao phẩm chất bảo tài.

Này ngọc bản tóm lược thân chính là nhất kiện pháp bảo, nhất điều điều ngọc trúc tản ra dày bảo quang, năng bảo đảm khắc tại ngọc giản phía trên nội dung, sẽ không bị tuế nguyệt xâm hủ.

Tránh ở giá sách sau, Tử Cửu liếm liếm môi, trong đầu đã muốn hiện ra, cái này tiểu sư điệt bị mình dọa đến rút ra rút ra tình hình...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh!

Tử Cửu dưới chân thúc giục khởi bước pháp, linh hoạt địa chuyển quá giá sách, nâng lên cánh tay, làm ra mặt quỷ, lập tức liền muốn thả ra tự thân khí tức!

"A!"

Nhưng...

Lý Trường Thọ tay trái không biết khi nào giơ lên, bầm tay bầm ra, nhất khối thiển màu lam đan dược tinh chuẩn địa chui vào Tử Cửu trong miệng.

"Ô?"

Tử Cửu thân hình đứng ở Lý Trường Thọ trước người, thoáng sai lệch phía dưới, đem này đan dược tước toái.

Dát băng vài tiếng, Tử Cửu tước hai khẩu, nhất mật rượu hương vờn quanh tâm đầu, nhất khẩu ngọt lạnh nước bọt hoạt nhập tạng tiêm, ngọt nhu giữa, nhất sợi linh khí tại nàng toàn thân các nơi quanh quần...

Cái loại này vi say vi huân thoải mái cảm giác, nhượng Tử Cửu nhin không được khẽ hừ một tiếng, mặt cười thượng đều treo một chút đỏ ửng.

"Hoặc... Ăn ngon! Đây là cái gì đồ vật!"

"Hừ!"

Lý Trường Thọ làm cái chó có lên tiếng thủ thế, buông ngọc giản, nhìn trước mắt cái này đã lâu Tiểu sư thúc, quả thật nghĩ... Nàng tay kiểm tra nàng đầu.

Khụ, bồi phận kém chút.

Tiểu sư thúc cuối cùng xuất quan .

Lý Trường Thọ cười nói: "Linh rượu đan, dùng mười hai vị linh dược, cùng chiết xuất rượu dịch tinh hoa luyện chế mà thành, hiệu quả chỉ là bổ sung nguyên khí, nhưng hương vị quả thật không sai."

Từ Cửu tay nhỏ bé lập tức duỗi lại đây, làm kẻ trộm một loại mắt nhìn nội điện cái khác góc, phát hiện đồng thời không ai nhìn về phía bên này, mới nhỏ giọng đạo câu:

"Lại đến mấy khối!"

Nàng cũng là muốn thể diện ;

Bị nhất cái sư điệt gửi cho ăn trụ, cũng là thoáng có chút ngượng ngùng nói.

Lý Trường Thọ tùy tay sờ soạng nhất chỉ bảo nang xuất lai, "Phương diện này có sáu mươi khối, xem như cấp sư thúc xuất quan hạ lễ."

"Cũng là người sẽ đến sự!"

Từ Cửu nhất thời vừa ý địa vỗ Lý Trường Thọ cánh tay một chút, tiếp nhận bảo nang, cầm xuất nhất chỉ pháp khí bình sứ;

Nàng đem trên lưng hồ lô lớn phóng ở một bên, cùng Lý Trường Thọ một loại tư thế, thân mình tựa vào san bằng trên thạch bích, lại thăm dò hướng bên này mắt nhìn...

"Người tại nhìn cái gì?"

"Luyện khí loại cấm chế, " Lý Trường Thọ đạo, "Có mấy thứ cấm chế, muốn thử xem có không dùng tại luyện trận trận cơ thượng."

Đúng rồi, sư thúc có hay không ý đồ nhận thâu, Tiểu Quỳnh Phong đan phòng bên ngoài đại trận cải tiến công trình?"

Từ Cửu nháy mắt mấy cái: "Người cái kia đan phòng trận pháp không phải mới vừa kiến hảo?"

Còn chưa trăm năm , sao vừa muốn cải tiến?

Là theo trước giống nhau, áp chế linh lực, sắp đặt trận cơ ư?"

"Không sai."

"Ta đây bao !"

Từ Cửu con mắt vừa chuyển, vươn hai căn ngón tay, "Hai năm phần thần tiên nhượng, giai nhân mỹ, sông Hằng nước lão bạch làm!

Còn có ba trăm khối loại này linh đan đậu!"

Lý Trường Thọ quyết đoán gật đầu, "Thành giao."

Tửu Cửu nhất thời có chút ngưng ngừng, cảm giác như là lừa bịp tổng tiền cái này tiểu sư diệt một loại;

Vốn đang nghĩ hiện tại liền yếu điểm rượu nước nàng, hai tay lưng ở sau người, tựa vào trên thạch bích, thoáng có chút xuất thần...

Lý Trường Thọ nhìn nàng một cái, tiếp tục cúi đầu đọc .

"Ta đại khái còn muốn ở trong này đợi nhất cái nguyệt, sư thúc người trước tu hành, chờ ta một trận."

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng nói: "Ân, ta đây liền ở chỗ này chờ đi, nhất cái nguyệt... Lập tức đi qua ."

Lý Trường Thọ đột nhiên nhớ tới, Tửu Cửu sư bá đi Trung Thần Châu, tham gia cái kia tam giáo đại hội trừ bị bàn bạc, đến nay còn chưa trở về.

Tiểu sư thúc nếu mới vừa phá quan, rất khả năng tìm không được rượu uống.

Tùy tay lại cầm nhất chỉ bảo nang xuất lai, đưa tới Tửu Cửu trước mặt, "Dự chi tiền công, bất quá tạm thời chỉ có giai nhân nhường."

Tửu Cửu nhất thời cong cong cái trán, "Cái này đa ngưng ngừng."

"Kia quên đi..."

Lý Trường Thọ làm bộ rút tay về, Tửu Cửu một tay lấy bảo nang đoạt đi qua.

"Đều cầm xuất đến rồi! Nào có cầm lại đi đạo lý!"

Hừ hừ, bản sư thúc liền thoải mái địa nhận!"

Lý Trường Thọ nhất thời cười mỉa, tiếp tục cúi đầu nhớ kỹ này chút cầm chế;

Tửu Cửu ở bên ngáp một cái, tìm một quả ghi lại thuật pháp ngọc bài, tại Lý Trường Thọ bên cạnh chậm rãi đọc , tùy tay hướng trong miệng ném hai khối linh rượu đan.

Lý Trường Thọ nói: "Ăn ít điểm, thứ này cũng là hội say ."

"A..."

Chính là, loại này đan dược thật sự ăn ngon!"

Không bao lâu, Lý Trường Thọ liền nghe được bên truyền đến rất nhỏ tiếng ngáy...

Lý Trường Thọ đậy lòng thờ dài, tổng cảm giác Tiểu sư thúc tính cách, chỉ xứng đôi nàng niên kỷ số lẻ.

Cũng rất tốt.

Cùng loại ở linh rượu đan loại này đan dược, Lý Trường Thọ kỳ thật còn làm cái khác vài loại, bất quá muốn chậm rãi cảm xuất vội tới sư thúc, duy nhất toàn bộ cho, ngược lại không đẹp.

Tĩnh tâm ngưng thần, tiếp tục tăng mạnh trí nhớ;

Mình nhất cái Phản Hư thất giai đệ tử, luôn xuất nhập Đạo Tàng điện cũng không ổn đương, lai một lần tốt nhất đã đem mình muốn dùng đồ vật tất cả đều nhớ kỹ.

Giờ phút này bắt đầu...

【ta, là cái không có cảm tình phục khắc pháp khí】

...

Trung Thần Châu đông bắc bộ, quần sơn trùng điệp vũ cầm chỗ.

Một tòa tiên đảo huyền phù tại quần sơn phía trên, nó thượng có không đếm được ban công đèn, mây trắng vờn quanh, tiên âm lượn lờ, một tầng tầng đại trận đem chỗ ngồi này tiên đảo vài đoàn bao bọc.

Này, mới là đại tông to lớn khí tượng!

Chỗ đó là Xiển Giáo đạo thừa 'Kim cửa cung', nhận Xiển Giáo luyện khí sĩ xích tinh tử vi tổ sư;

Xích tinh tử tu hành ở động tiên —— quá Hoa Sơn Vân Tiêu động, cũng từng lai kim cửa cung hiển lộ quá hành tung.

Này tiên tông, thuộc Xiển Giáo miêu chính căn hồng lại thực lực mạnh mẽ thập đại tiên tông nhóm...

Về lần này 'Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội', kim cửa cung liền là khởi xướng giả chỉ nhất.

'Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội', ý tại đi Xiển, Tiết ngày càng tăng nhiều mâu thuẫn.

Tam Thanh vốn là một nhà, Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa ngã xuống sau, nguyên thần hóa thành Thái Thanh lão tử, ngọc thanh nguyên thủy, thượng thanh linh bảo, số hiệu tam hữu, này là Đạo Môn 'Một mạch hóa Tam Thanh' điển cố.

Tam hữu nguyên bản đều ở tại Côn Lôn sơn tiểu viện trung, sau bá sư Hồng Quân, thành Hồng Quân tam danh thân truyền đệ tử, sửa huyền môn vi Đạo Môn, tôn Hồng Quân vi Đạo Tổ.

Nhưng nguyên nhân thu đồ đệ, giáo đồ lý niệm bất đồng, nguyên thủy thiên tôn cùng linh bảo thiên tôn dần dần có chút bất hợp.

Sau, nguyên thủy thiên tôn quở trách linh bảo thiên tôn sở thu đại đệ tử 'Đa Bảo', linh bảo thiên tôn một mạch hạ dọn đi Nam Hải nơi.

Tam Thanh thành thánh thời, nguyên thủy thiên tôn lập Xiển Giáo, ý vi 'Tỏ rõ đại đạo, giáo hóa chúng sinh', chủ trương pháp không nhẹ truyền, nhập môn đệ tử cần đức, phúc, vận gồm nhiều mặt;

Linh bảo thiên tôn lập Tiệt Giáo, số hiệu thông thiên Giáo Chủ, ý tại 'Vi chúng sinh lấy ra một tia sinh cơ', chủ trương có giáo vô loại, nhập môn đệ tử... Xem thuận mắt là được.

Lão tử lập Nhân Giáo, ẩn ở trên chín tầng trời, tìm hiểu Thiên Địa đại đạo, chủ trương thanh tĩnh vô vi, chỉ thu đồ đệ nhất người, cũng chính là Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Thông thiên Giáo Chủ cùng nguyên thủy thiên tôn 'Đổi' —— thu đồ đệ sai biệt, chính là Xiển, Tiệt hai giáo khởi mâu thuẫn căn nguyên.

Nhưng Tam Thanh tình nghĩa thâm hậu, tam giáo bản tự đồng nguyên, Tiệt Giáo cùng Xiển Giáo căn bản thượng cũng đều thuộc Đạo Môn...

Cho nên liền có đại tiên tông chủ động đứng ra, trừ bị lần này 'Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội', ý đồ tam giáo quay về ở hảo.

Đến đây thương nghị như thế nào tổ chức lần này đại hội Xiển, Tiệt hai giáo tiên tông, đều là kia chút Hồng Hoang 'Nhà giàu' ;

Mà Nhân Giáo đạo thừa vốn cũng chỉ có ngũ lục nhà, cho nên Độ Tiên Môn cũng bị kéo lai cho đủ số.

Nhưng mà, lần này đại hội trừ bị sự, bắt đầu đã muốn một năm nhiều thời giờ...

Vẫn như cũ không có tiến vào chủ đề.

Từ Ô cùng cái khác hai gã Độ Tiên Môn môn nội chấp sự, đi theo hai vị trưởng lão phía sau, mỗi ngày chính là chào, hành lễ, nơi nơi đi bộ, kết bạn, nghe cao nhân giảng đạo, thuyết pháp.

Này là 'Trừ bị đại hội' bắt đầu trước 【ngồi mà nói suông】 mắt xích, phỏng chừng còn muốn liên tục tam năm năm.

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội trước thời hạn trăm năm mà bắt đầu trừ bị, quả nhiên là sáng suốt cực kỳ...

Này một đêm, Tử Ô không thắng rượu lược, bị hai gã kim cửa cung nam đệ tử đưa trở về chỗ ở.

Mơ mơ màng màng giữa, Tử Ô giống như nghe được văn tiếng...

'Nơi này như thế nào sẽ có muỗi?'

Hắn tùy tay vỗ vỗ, văn tiếng lặng yên biến mất không thấy.

Nhưng mà, cách Độ Tiên Môn sở trụ lâu các không xa, liền là Kim Ngao Đảo chúng luyện khí sĩ cư trú lâu các chi nhất.

Nhất sợi huyết quang ly khai Tử Ô phụ cận, lặng yên không một tiếng động địa phá vỡ lâu các bên ngoài trận pháp, tìm được rồi tại chỗ đó ngồi xuống tu hành nhất danh lão đạo...

Kim Ngao Đảo, Nguyên Trạch.

Ông ——

"Ân?"

Nguyên Trạch quay đầu nhìn nhìn, đáy lòng thoáng có chút hồ nghi, vừa muốn dùng tiên thức tra xét quanh mình, cổ liền hơi hơi đau hạ.

Nháy mắt, Nguyên Trạch lão đạo cả người run rẩy, cúi đầu ngồi ở kia, tựa hồ là tại tiếp tục tu hành...

Nhất mặt huyết quang, lặng yên tâm nhập Nguyên Trạch lão đạo nguyên thân trung, bản này lão đạo thần hồn cùng ý thức.

Một lát sau, Nguyên Trạch lão đạo nhẹ nhàng hô khẩu khí, vô thần hai mắt dần dần khôi phục thần thái, thấp giọng nói:

"Chủ nhân yên tâm!

Thuộc hạ dĩ tính mệnh đảm bảo, việc này nhất định công thành!"

Ngàn dặm ở ngoài, một chỗ hoang vu rừng rậm trung.

Văn Tịnh đạo nhân lẳng lẳng ngồi xếp bằng tại nhất khối tảng đá lớn thượng, kia trương yêu mỹ khuôn mặt thượng, lộ ra một chút mê người mỉm cười...

Tính kế này chút Thiên Tiên, quả thực là quá đơn giản chút.

-----oOo-----